

गरीपरा
१३६
१३७

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णप्राणवत्तभापे श्रीवृषभापे श्रीवृषभानुकुमार्ये नमोनमोस्तु ॥ राधादासोदरौ देवाव
न्योयापोगतकरो ॥ अस्परत्तुषीकावृंभावलगतीस्तुमः ॥ १ ॥ लक्षणमभिधाययुजैरनभिधानातदुपाहू
तस्य नतसंगतितं युक्तपित्तलोच्या ह्यक्षतामिति विप्रतिपत्तिविशिष्टपरामर्शो हेतुर्नैसाकरो ॥ निरासतत्रा
प्रामारापतानसंपादनं ॥ लक्षणो यपादकतेपेति ॥ उपादकत्वं चानुमितिलक्षणो तावदेनास्फुटं ॥ मोमोसकमजेपि
विशिष्टान्तरसत्त्वाजादृशपरामर्शत्वेन कारणात्तालाभा र्थव्यावृ ॥ विशिष्टेति ॥ न च तृतीया र्थस्तत्त्वानज
यजिज्ञासाधीनत्वं तस्य युक्तिनिरूपणो ॥ च योवाच्यस्तस्या एव तदुपपादकत्वात्तच्चेहनदृश्यजे किंच व्यवस्थाप
यतीमस्य व्यस्यिजिजनकश्च प्रयोगानुकूलकृतिमानर्थः ॥ व्यवस्थितो द्वितीया र्थविद्युपितान्वयः ॥ कथितस्य
विशिष्टपरामर्शत्वावच्छिन्नहेतुत्वस्य युक्तिमंतरेण व्यवस्थापयितुमशक्यताजक्तव्यमेव तद्व्यवस्थापनं ॥ युक्त
मिक्षानं च हेतवयवः पक्षधर्मस्तेसादितुप्रतिहेतितयोरभेदवाधो ॥ तत्तथाविधहेतुतासाधकपुत्राभिधानफल

राम
१३६

कप्रतिज्ञापयेत विवक्षति अनुमितिः। सत्ताद्यवंप्रमाणं युक्तिः। सामानाधिकरण्येन प्रमाणसहकारिणोऽप्यभिचारनिर्णयकालीनताद्यवतानस्य व्यभिचारशंकापरिहृत्वा वच्छेदकावच्छेदेन कारणात्तात्पर्यकतपोपयोगः। प्रकृते प्रमाणं च न्ययमतिरेकौतपोः सत्ताद्यवयोस्तथा कारणात्तात्पर्यकत्वे। कल्पताविरोधेऽपि लघुरूपावच्छिन्नस्यैव कल्पयितुं पुनर्लादिसमेवाच्यं। कल्पताविशेषेऽप्यसनेन व्यभिचारनिर्णयतसंशययोः साम्यं। लघुरूपेऽसनेनानुगतागुरुविशेषात्तानुपस्थितिश्च दर्शितामुक्तान्वपिसाधकत्वं सप्रस्यर्थः। तुमुनोऽप्यप्रकृताजदिच्छाधीनेच्छाविषयत्वं संसर्गः। प्रतित्ताचपक्षधर्मस्येतादिसाध्यनिर्देशः। नत्वयवहितोऽजरकालवर्ज्यमत्वेन कथ्यन्तहो धकसत्तात्तु। तथा च विशिष्टपरामर्शतावच्छिन्नकारणात्तात्पर्यकपुत्तपभिधानेच्छाधीनेच्छाविषयमप्रतिज्ञाकर्तृतिबोधः। ननु युक्तेः कथं न क्षणोपपादकत्वमत आह। तादृशेति विशिष्टपरामर्शकारणात्तायाः परमतसिद्धत्वेनानुपपाद्यतान्युक्तेर्लक्षणोपपादकत्वमतः कारणात्तात्पर्यकत्वं। तथा च परमतेतत्संज्ञानद्वयावच्छिन्नमिति तन्निगसहारात्तदुपपादकत्वमि

ग. टी. वरा १३५
 १४०
 २
 र्थः । सत्तावतापक्षतानिरूपितसंगतित्वंकथं लक्षणोपपादकतस्य पक्षतानिरूपितत्वादिसतोपदभिधानानंतरं य
 दभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयो पार्थः समतत्रतनिरूपितसंगतिरिमाशयेनोद्देशनीमपीति
 पक्षतांतिरूपरोपीत्यर्थः आकांक्षासंभवेनेत्यनेनानपः । ३ पपाद्यनिर्णये उपपादककांक्षाया अनवतारसह । मोमांसके
 त्वादिति । मोमांसकैः कारणतावच्छेदकांतरेमदर्शितेन्यापमांसिद्वकारणतावच्छेदकमाद्यव्यभिचारानाद्विशिष्टपार्श्व
 तनिष्ठावच्छेदकतात्ताने । प्रामाण्यज्ञानकारणतानवच्छेदकत्वस्यविषयसंशयाधायकमितिभावः । तथाचदर्शितसं
 शये सति एकतरकोटिनिर्णयेच्छापरमर्शकारणतायां परमर्शतावच्छिन्नत्वनिर्णयेच्छा रूपाततउपायेच्छामा
 ह तदुपपादकप्रमाणकांक्षेति । विशिष्टपरमर्शत्वस्यानुमितिजनकतावच्छेदकोपपादकं किमिति जिज्ञासार्थः
 । तृतीपार्थः संगतिलक्षणावृत्तकतया प्रयोजकत्वं संगतिता चपी । इयमपि परमर्शकारणतायां परमर्शताव
 छिन्नोपादकं किंचित्प्रादित्तिज्ञानाधीनानचपक्षतानिरूपणोनपक्षतात्तानेपितस्यनिरुक्तोपपादकताज्ञा राम ६

मन्त्री०

नापयोजकत्वमिति च धीना। न च पक्षतानिरूपणेन पक्षतात्तमेपि तस्य निरुक्तोपपादकत्ववाच्यं। स्वसमाकाधिकर
णपरमर्शनिष्ठकारणतानिष्ठधर्मवृत्तिसंबन्धनिर्वाहकत्वात्। वस्तुतस्तुमीमांसकविप्रतिपक्षवतारवशेनकारणा
तापां परमर्शतावच्छिन्नतानिर्णयादनुमितिरेव निरूपेति तत्कारणत्वेन निरूप्यत्वं पक्षताया अयुक्तमिति परम
र्शतावच्छिन्नतोपपादकत्वस्य प्रकृतपक्षतोपपादकत्वरूपसंबन्धो मूलैः पक्षतापा उपलक्षणात्वे धर्मो वह्न्याप्येति
ज्ञानसाधारणहेतुताम्यवस्थापनभ्रमः स्यादतो व्याचष्टे मूलैरेति। व्याप्योपमित्यग्निममूलानुरोधेन व्याप्येति।
संग्राह्यत्वेति। अस्याप्यवधानित्यत्र तात्पर्यबोधं। विशेष्यतापीति। विषयतात्वेनेत्यशयः। पक्षेति पक्षविषयता
वच्छिन्नहेतुविषयतावच्छेदेनेत्यर्थः। धर्मो वह्न्याप्यः धर्मोऽप्यपर्वत इति समूहलंवनवारणापन्नेनेति अवच्छे
देनेति च उद्देश्येति। न च विशिष्टपरमर्शतावच्छेदानुमितिहेतुत्वरूपसाध्यामसिद्धिः। लाघवमात्रेणावच्छेध
त्वांजमानोपगमात्। योपरुर्भावच्छिन्ना नयव्यतिरेकानुविधाप्यनयव्यतिरेकितावच्छेदक्यत्कार्यतावच्छेदकक

गटि पर सतकार्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतिपोगिकतद्धर्मावच्छिन्नकारणतत्परतिसामान्यतेश्च हेतुश्च परमर्शो
नयत्यतिरेकानुविधाप्यन्यपयतिरेकप्रतिपोग्यनुमितिकत्वरूपः । अग्रे परमर्शहेतुत्वेनेत्यभिप्रायः । ननु प्रथमो
पस्थितत्वं विशिष्टपरमर्शोत्पत्तिस्मरणवृत्तिर्ध्वंसप्रतिपोगिस्मरणवृत्त्युपस्थितिविषयत्वं तन्न तानुपपन्नस्य
संभवतीत्याशंसतानस्य प्रकाशत्वमात्रं व्योपपादयति । तानहप्येति तानस्वप्नाकाशस्य प्रसाध्यागत
पाकत्वात्वाच्चवमात्रे । सुप्तामेवेत्यनेन निर्मितेव स्पष्टे । अनुपपन्नमिति । अग्रे यथासिद्धतापातात् । दीधितावनु
मितेः पूर्वमिति । अथ व्याप्यतावच्छेदकप्रकारक्यामितान । नुमिति निपत पूर्ववर्जितस्योभयवदिसिद्धत्वेपि पक्षध
र्मतातानस्य तथ्यात्वेनोभयवदिसिद्धत्वे पापिकैतस्य निपत पूर्ववर्जितत्वांगीकारतपरमर्शस्मरणतत्राशदितिकक
त्यनात्वाच्चवस्यावश्यकत्वं । पतु सर्वत्र पक्षधर्मतातानमपेक्षाबुद्ध्यात्मकमित्यभिमानेनेदमितितत्त । मंथकृत्ततेदि
तीपक्षरोविशेषगुणस्यानुसारात्तत्र विशेषगुणोपादेयगमे पितया प्रोत्सादि त्रं ये औसर्गिकतं पेतिप राम०

हासंगमापजेष्वावाप्रात्रेणातादशपक्षधर्मतातानस्य सार्वत्रिकतासिद्धेः। अत्र केचित्तापसधर्मतातानकालीनतो
पलक्षितजलमानाधिकराव्याप्यतावच्छेदकप्रकरकयाभिप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुतातानहूपकारणातावादि
मीमांसकसंमता। तादृशसमानकालानलस्योपलक्षणातपाकारणातावच्छेदकताजोदृशकारणास्यानुमितिनि
यतपूर्ववर्जित्वं नैपपिकसिद्धमेवेति। नचपत्रपक्षधर्मतातानमेवपक्षेवाधनिश्चयात्मकंसततत्रव्यास्यवच्छि
न्नाभावनिश्चयपक्षमुद्देशकततोव्याप्तिस्मरणं नत्रततोपक्षरोव्यास्यवच्छिन्नाभावनिश्चयपक्षत्वेन परामर्शानुसारे
पिततोनुमित्यापजिस्तत्सर्वस्यरोवाधनिश्चयनाशादितिवाच्यां रस्यत्वादिति। तत्रापक्षधर्मताताननाशेकचि
दपिफलोत्पत्तेर्मामांसकमतसिद्धताभावात्। यद्वर्मावच्छेदेनव्याप्तिज्ञानंतद्वर्मावच्छेदेनपक्षधर्मतातानहेतु
रिति शिथिलमिधानेनासंगमापमातस्यापिकारणांतर्गततातस्य पूर्वसजापेक्षणात्। नचतस्यापिविनिग
मनाविरहलभ्यकारणातामभिप्रेतैवतदमिधानमितिवाच्यां। तादृशाभिमानस्यलीपपक्षधर्मतातानस्यनै

ग टी-११ याधिकसिद्धानुमितिपूर्ववर्तिताभावस्यैवविनिगमकत्वात्। उक्तापत्ताविशेषज्ञौअभिचारस्यसुट्ठाच्चायस्य
 १३० मताज्ञानस्यकारणतावच्छेदकत्वेपिकारणतावच्छेदकस्यापिशकसत्तापाश्रयेष्टराद्य। केचित्तुयाप्रिज्ञानस्यकार
 १५२ राज्ञा वच्छेदकसंबंधः समवायएवपक्षधर्मताज्ञानस्यतथापारावतमाचयापारसंबंधेनतस्यनियंतपर्ववर्ति
 ४ तमुपवादिंसिद्धमेवाश्रयतएवतत्करणमित्यभिमानेनैवायंग्रंथः। नचविनष्टवस्यपक्षधर्मताज्ञानरूपोद्ये
 धकादुसन्न्यासिस्मरणादनुमित्यापत्तिरितिवाच्यं। पक्षधर्मताज्ञानद्वितीयस्योक्त्यासिस्मरणाद्वितीयपक्षराम
 शः। तद्वितीयस्योक्त्यानुमितिरित्येवौत्सर्गिकीतिरित्यभिमानादितितदसत्। तादृशस्यासिस्मरणाद्वितीयपक्षराम
 मोमोसकैरनुमितिस्वीकारात्तन्मतेसमवायेनपक्षधर्मताज्ञानस्यकारणत्वस्वीकारेबाधकाभावात्। परंपरसं
 बंधेनहेतुत्वकल्पनापाश्रयाप्यत्वात्। अत्रोच्यतेमौमोसकानामपमभिपानः। विशिष्टपरामर्शकारणात्वेनाभि
 मतेपक्षधर्मताज्ञानंन्यासिस्मरणंचानुमितिहेतुः। अनुमितिरेपिविशिष्टपरामर्शोत्पत्तिकरणत्वेनाभिमतत्वं राम०
 १३२

क्षणे एव सौ क्रियते । एवं विशिष्टपरा मर्शा यथा नुपपन्ना ता त्रिपत एव वर्जित सिद्धे तदमप्यधिकरणक्षणे
त्यजिकस्यापि नि यत एव वर्जितं सिध्यतीति ममानुमिति एव तं तवानुमतिमिति । एतदेव तवापीति पुरुणी
यमिमनेन सूच्यते इति । गार्हप्यो व्यासादि तानमिति न च व्याप्तिज्ञानस्य विशेषणता वच्छेदकप्रकारकनिर्ण
यविधया स्त्वावश्यकत्वं पक्षधर्मज्ञानस्य तु कुत इति वाच्यं । तस्यापि पक्षता वच्छेदकज्ञानविधया आवश्य
कत्वात् । ननु पर्वतरतिज्ञानस्यावश्यकत्वेऽपि धूमवान् पर्वतश्चेतावत्पर्वतमनावश्यकमित्याशङ्कते पक्षपीति ।
लौकिकप्रमक्षे संवेदिता वच्छेदकप्रकारकज्ञानहेतुः तथा च पर्वतारौ धूमसंयोगलौकिकप्रमक्षे संवेदिता
वच्छेदकप्रकारकज्ञानविधया धूमवान् पर्वतरतिज्ञानस्यावश्यकत्वमित्याहः तन्न तथापि धूमः पर्वतश्चेता
दिज्ञानस्यैवावश्यकत्वाद् धूमवान् पर्वतरतिज्ञानस्यानावश्यकत्वात् । अत्र केचित् । वह्निप्याप्यधूमवान् पर्व
तरतिज्ञानवत्पर्वतवृत्तिधूमो वह्न्याप्यरतिज्ञानस्यापि हेतुतापर्वतवृत्तितविशिष्टे व्याप्तिवैशिष्ट्याव

गटीपरा

२४०

१४३

७

गाहिलेसतिव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिविषयिताशक्तिज्ञानत्वेनहेतुताएकविशेषणविशिष्टपरवैशिष्ट्य
विशिष्टविशिष्टवैशिष्ट्यविषयतापाएवनिवेशः। नचपर्वतरतिधर्मोवह्न्याप्यदत्तितानेविशिष्टस्ववैशि
ष्ट्यविषयतासंभवतिवाच्यं। तुल्यवित्तिवेषतपाधमेपिआधेयतासंबंधेनपर्वतत्तनकालेआधारतासंबंधेन
पर्वतेपिधर्मज्ञानात् अत्रापितादृशविषयत्वमव्याहतमेवेति। प्रकृतेचपक्षधर्मत्वांशस्यानुयोगितावच्छेदक
प्रकारकज्ञानविधयोपयोगात् एकविशेषणारवैशिष्ट्यपरवैशिष्ट्यवृक्षवृक्षानुयोगितावच्छेदकप्रकारकज्ञानस्य
हेतुत्वात्। एतेनपक्षतावच्छेदकप्रकारकज्ञानविधयोपयोगित्वमतेपर्वतरतिज्ञानस्यावश्यकत्वमापातु
नतुक्रमवान्पर्वतरतिसम्पत्संपात्। तादृशवैचर्यास्पृशेपक्षधर्मत्वांशेचनिश्चयप्राप्त्यवशेन। संशयेद्वि
विधिविशिष्टविषयतापाअभावादित्याहुः। इदंनुविरोध्यविशेषणमितिरोत्यापणामर्शादनुमिमानशोभ
तेमीमांसकविचारग्रंथेदंपर्यमोहएतदिति। अग्रेप्रसक्तसामग्र्यारसाद्यमिदंले। यंयेनेतिधर्मवामर्श

राम०

२४०

तद्विज्ञानस्यैव सर्वत्रोद्बोधकत्वमित्यभिमानस्य तेन निराकारात्। न नृपपादिता चेद्विशिष्टपदमशंसि श्रुत
दातृस्य कारणत्वमनपवादमिति किं मीमांसकशंका तासर्पमित्यत आह। तव ता चेति। अतस्वर्मा मांसका
नां कल्पनात्तावतामभिमानादेवा व्याख्यास्यते। न च तदानीं व्याप्यवच्छेदेन व्याप्तिर्गृह्यते रसादिना पर्वते धूम
दर्शनात्प्राप्त्यर्थे त्रिकलेपिनस्तज्जिगिषितममः हकेचित्ति। पचेति न च हेतुतावच्छेदकसामानाधिकरण्येन
व्याप्यवगाहिपदमशंस्यव्यभिचारतानामतिवध्यत पाप्यपमते कारणात्ताभावरतिवार्थं शास्त्रपदमशंस्ये
वपितमेते हेतुत्वात्। एतत्समशीलदोषस्येति। उक्तस्यैव लुतो व्याप्यतावच्छेदकावगाहमेनेप्यवच्छे
दकत्वेन न तदवगाहनमिह तु बलुतोपिन रसवगाहनमिति भेदः। समीगिति। अथ यानुमिति हेतुत्वेनेसेव
अतया दूपात्। ज्ञानमेवेति। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतापामकाः तात्त्विकत्वस्य प्रकृतपथविशेष्यता
निरूपिता भेदलं वंधवस्तु प्रकरतात्त्विकनिवेशात्पर्वतो वद्विष्याप्यधूमवानिति ज्ञानयुरासः पक्षांशे संश

ग.टी.

१४१

१४४

८

यस्तु हेतुं शो निर्णयः पतया कारणमेवेति भावः । पक्षेति । अतएव गगनमवृत्तीति निश्चयः यदशायां साध्यव्या
प्यहेतुमहं गनचरितितानां संभवेपि गगनपक्षकानुमिति निर्वाधे वेति दृष्टव्यं । अत्र साध्यव्यास्यवच्छि
न्नहेतुप्रकपकपक्षसुरव्यविशेषकानुमितिहेतुत्वात्तदशमस्यार्थवर्णनमसंगतमित्यस्य सः । गत
मिति । तत्प्रकारकतद्विशेषकसंस्कारस्यैव तत्प्रकारकतद्विशेषकोपनीतमानोपधापकत्वानुरोधेनैव तानेत
द्विशेषकत्वनिवेष्टात् । तन्निपमपरिस्मयेत्यागे च तत्र तद्विशेषकत्वस्यापि वैपर्व्येनैपरिस्मात् । तथा
च महानसादौ धर्ममानादपि पर्वतादौ धर्ममानसंभवेन विनामिमानं पर्वतो धर्मवानिति ताननिपमानिर्वा
ह्येति भावः । त्वरूपसंबंधादीनां सादिना । खरपरिग्रहः । कल्पना । अपेक्षारोगविशिष्टपरमशब्दान् सोसजि
रागेसजिकं धंसमृतिपोगात्संबंधेनानुमितिसत्त्वादिसानुमानं । न चेति तानदृष्टादेवेतेवकारार्थस्युटीक
रागः । सापान्तरूपेण किंचिद्वर्मावच्छेदेन स्यात्तानत्वादिना विशेषरूपेणोति विभिन्नव्यास्यवच्छेदकपका राम०

रक्तानहपव्यावृत्तसामग्रीत्वस्य दुर्वरत्वात् । इदं चक्रादिव स हकारितालाभापहरितं पत्रेति विवृणोति । अ-
 नुमिताविति । अग्रिमहेतुपदानुबंगभाजस्य कारणात् । वच्छेदकताकल्पमुपेति विवृणोति । इति पद्धर्मावच्छेदेनेति ।
 एतेन धर्मवत्सामानाधिकरण्येन व्यभिचारतानदृश्यानां नानुमित्वापत्तिः । अभिहितमिति । तद्वन्मविच्छेदेन पक्ष-
 धर्मतात्तानोक्तमिति प्रसक्तस्यावच्छेदकत्वानुपगमे । समानपर्वतरस्य न्याय्यामापत्तिरवच्छेदकत्वविवक्षावै-
 पक्ष्येति । इति तौ तेनैव रूपेणोसमिहितं । अत्रेदमातो च नीयं । एवमपि धर्मो वद्विष्यो धर्मवद्व्यामिति ता-
 नाद्रेदेव स्य नुमितापत्तिः । मीमांसकमते समानप्रकारकत्वेन कार्यकारणभावात्समानावशेष्यताप्रसासया-
 तादृशकार्यकारणाभाववशात्तदृशापत्तिवारणा संभवति । अत्राहुः । पक्षधर्मतात्तानानुमिताः समानवि-
 शेष्यताप्रसासमेव कार्यकारणभावसमिप्रापेण पदं प्रयुज्यते । अतएव भट्टचार्यैर्गपव्याप्यतया पक्षध-
 र्मतया चेति ग्रंथे समानविशेष्यकत्वं पश्चाद्वक्तुं करिष्यते । इति भास्वसकमते तयोः समानविशेष्यता

ग.टी. प्रमासमाकारिकरणाभावनकल्यते किंतु प्रमाप्यव्यापकभावरतिनदोषरस्ये । सर्वत्रेति सर्वत्रिकं तं प्र
 १४२ योजकतापंक्तचित्तं तु तदभावे दृजिसर्वात्रेति काप्योत्तमि व्यापकत्वरूपहेतुर्लभकं क्वचिरिति तदसत्त्वता
 १४५ भायेति वातो धर्मप्रधानात् फलोपधापकतावच्छेदकत्वं कल्पनलाघवे स्युटी कर्तुं व्यावर्धे धर्मपरमिति । प्रसिं स
 कानो व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकत्वेपि हेतुतावच्छेदकतायाः संवेद्यो नैवापिकमते रतिकल्पनात्वाच्च माह तस्मै
 ८ ति उपजीव्यत्वं चेत्कारणत्वं तद्वह्यव्याप्यतेति अनुमिति पूर्वविशिष्टसत्तामीमांसकमते नैवापिकमते तु केवलव्या
 मिश्रानसत्ता । अनुमिति सत्तामिपामिकेमाशयेनाह रतावतेति । उन्नरकालमिति । अपफलमुखगौरवममेदस्य
 लाघवांतरविरहविशिष्टगौरवं वा विरोधीति भावः । तद्वृत्तीति । हेतुताग्रहकात्वे हेतुवृत्तित्वेनाग्रहीतेत्यर्थः । त
 था च मूलेः । अनुमिति पूर्वतद्हेतुताग्रहशापा मसिद्धौ पक्षधर्मताविषयकतासिद्धौ पश्चात्तपक्षधर्मताविषय
 कत्वे स्योपस्थितावपि युगपदुपस्थितभावात् एककारणतामवच्छेदकमात्रव्याप्यतामत्र पक्षधर्मताविषयक

राम०
 १४२

त्वयोर्गुणपदस्थितेरककारणात्तच्छेदकससाधिकापाश्रभावादिर्वाच्यः। कार्यकारणभावो गहीतै हि
 सायमानेनौखेनदुष्यतिअत्रतुतथाकार्यकारणभावग्रहणवतालोसाशयः। विशिष्टपरमर्शसिद्धौतारम
 र्घे। अतिप्रसज्जेसरूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वासेभवः तस्यानतिरिक्तहृजितनैयसनिबंधनरतिवावृत्तान्ते
 वाह। अनतिरिक्तहृजितेति। अयद्येससत्तानद्वैविनेतर्थाभिप्रेसाहृत्तानद्वयकल्पकतेपेति। व्याप्तिमका
 कयसधर्मसात्तानसत्तानद्वयकल्पकत्वेनासिद्धुभयवायसिद्धतादितितस्येसादिमत्तार्थमभिप्रेसाहृतथा
 चेति। स्मृतेः सन्निकर्षसहकारित्वमुत्पादनापमूलेपथेति। व्यास्यभावस्यापिस्मृतौपरमर्शस्यननिश्चयत्वमि
 त्याशंकावारणायधूमत्वासाधारणेति। मीमांसकसिद्धानुमितिसामर्था। समामेवविशिष्टपरमर्शसमिमा
 न्निराकुर्वन्त्यसिद्धिरिहारमाशंक्येति। यस्तत्तच्छेदकनिर्विकल्पकयुत्सापविशिष्टविशेष्यकता
 नेति। प्राथम्याभावादिनि। परमर्शस्यव्याप्तितानोत्तरत्वात्तपसधर्मतात्तानत्वाच्चेत्याशयः। अतच्छेदकत्वा

म. टी.
१४१
१४६

वगाहीति हेतुं भोगाधर्मोऽयत्रापि। मीमांसकसिद्धतानद्वयं न। तथा विशिष्टपरमार्थः। वर्त
मानेति। व्यापवच्छेदकता संस्कारस्य फलोपधापकता मग्नौ पटकता म्पुटताप। एवं विद्यमाने सत्रापि
व्याप्यत्वेति। पक्षोपधर्मो वह्नित्वाप्योपधर्मत्वादित्यर्थः। तत्रापि हेतोरसन्निकर्षेति। तथा च प्रसक्तविशि
ष्टतानसामग्रीविहरादिति मन्त्रासंगतिः। अनवकाशादिति। उपनापकतानस्य मनोभिन्नप्रमत्तासहक
रित्वेन च स्मृतिरूपतत्सामग्रीकालीनत्वेन चापादकपक्षे हेतुः। मानसामेति। इन्द्रियासन्निकृष्टरतिमूले स
न्निकर्षो लौकिको। भिन्नतत्त्वमानसमाशंकतेऽप्येति। मूले मनसा मेति। इन्द्रियासन्निकृष्टरतिमूले सन्निक
र्षो लौकिको। भिन्नतत्त्वमानसमाशंकतेऽप्येति। मूले मनसा वहिर्विषयकपरमार्थजनने कथं तावदा
सापवहिर्विषयकसंशयनेऽप्यप्योर्जनने दृष्टं तपति। पद्येति। वहिरस्मात्तं अं वहिर्हिन्द्रियासहकारेण वहिर्वि
षयकसंशयनिश्चयप्योर्जनने दृष्टं तपति। पद्येति। वहिरस्मात्तं अं वहिर्हिन्द्रियासहकारेण वहिर्विषयकलो

राम०
१४१

किं कमलस्य जनकस्य भावः सहकारित्वस्य भेदगर्भितया घ्राणादावेव तादृशजनकत्वप्रसिद्धिः घ्राणादेर
पि जनः सहकारेण जनकत्वादप्रसिद्धिरतः बहिष्कृमिं द्विमविशेषणमनसोपिवहिरिंद्रियासहकारेण सुखा
दिप्रसन्नजनकत्वादितीयवद्विपरमिद्वयमनःसंयोगेनेद्वेति मथुरा अनुभवो निश्चयः। एहा विरं द्विपासत्रि
कृष्टातींद्रियालग्नस्य त्वेपि सानांतरहेतुमा त्वस्य सतिज्ञानं विशेष्यहेतोः। लौकिकेति मानसाविषयत्वाप्रसिद्धिवा
णाया। लौकिकज्ञानविषयत्वेन व्यादेशतोमानसेति। सुखादिमानसेवनबहिरर्थीभानेतैर्ज्ञानप्रसासत्यनुपायमात्रे
तो नतत्रयमिच्छतः। मथुरा नाद्यमहाचार्यस्तु पदसाधारणं सहकार्यं साधमने बहिर्गे चरं पदार्थाद्यविशेष्यकप
त्रकारिकं प्रमाणं प्रसन्नमिति जनपतितत्तत्तद्विशेष्यकतत्प्रकारकनमायाः करणं भवतीत्यर्थः। तथा च मधुसू
र्यविशेष्यकपदार्थप्रकाशत्रयस्य मितिहमनुभवस्य व्याप्यतास्य वद्विन्नकार्यता निरूपितता हतस्य संबंधानवच्छि
न्नकारणताया अपनकदावतिततदर्थविशेष्यकतदर्थप्रकारकप्रमाणं करणं भवतीति व्याप्तिशरीरसनाभिमतोजनक

गटी १११ विशेषातावेच्छेदकप्रकारकज्ञानादेश्चवास्यापसमंते। तत्रापि विशेषातावेच्छेदकप्रकारकज्ञानादेश्चतद्वक्ति
१४४ त्वेन ज्ञमताकसमादायातिप्रसंगो तो जज्ञिपरे। तद्वच्छिन्नत्वेन तस्योपावच्छेदकता कत्वं। पक्षी भूतव्याप्तिसरणादे
१४७ स्तम्भकारकप्रत्यक्षावच्छिन्नजनकत्वेन न्यापनपेक्षरूपा सिद्धेः किंतु तद्विष्टावच्छेदकता कत्वं सुखादिसत्रिकर्षस्य
मनो न्यप्रमाणं तदा सहकारित्वा अभिचारो तो वहिष्यमर्थविरोधयोगा। परमशीरेः अभावज्ञानत्वावच्छि
न्नसहजिकारणताप्रयव्याप्तितानादिसहकारितया अभिचारो तो ज्ञानत्वादिकमपराधप्रत्यक्षप्रमितित्वमिवेशः
लौकिकप्ररोपक्षप्रतिविषयत्वेन जनके संख्याये अभिचारो तस्मात्प्रत्यक्षसंवेधानवच्छिन्नत्वे निवेशः। न च निर्विकल्प
द्वारा विशिष्टप्रत्यक्षजनके तत्र प्रमाकरणात्प्रमिष्टमेवेति वाच्ये। तथा विनिर्विकल्पकजनकविषये अभिचारस्य
दुर्गोपात्। विपरीतज्ञानोत्तरप्रत्यक्षे विशेषदर्शनादेर्नकारणात् अपितु विपरीतज्ञानविवर्तकाया कथंचिदुपयो
गित्वमिति न तत्र व्यभिचार इति वदेति। तत्र परमशीरेऽप्यपि तानसहकारित्वे विनक्षतिः व्याप्तितानस्य पर्याप्ति

उदितवक्ष्यमाणप्रमाणत्वाभावादसः प्रत्यक्षमितिपरेतानुधातव्यमर्थमिहाशयेनाह अनुभवार्थकमिति। विष
यहेतुतायाः अप्रामाणिकत्वाज्ज्ञातसंबन्धमवच्छिन्नत्वं व्यर्थमिहाशयेनासाधारण्यं निर्वक्तुमारभते। अत्रेति।
जन्मगुणत्वावच्छिन्नप्रतिद्रव्यत्वेन हेतुत्वादेव कारणमरूपावृत्तिरेवेति। तादृशप्रमेति वहिर्गोचरानुभवे स
र्थः। संयोगत्वावच्छिन्नेद्वयत्वेन हेतोः शरीरदेवरागापानुभववृत्तित्वमवशः। तर्कालंकारस्तु रद्वयमित्ता
रूपं यनुभवत्वाद्यापकत्वात्तद्वृत्तिजासवच्छिन्नकार्यतानि रपितविषयत्वाद्यनवच्छिन्नकारणताश्रयत्वेत्वावृत्तिर
मावच्छिन्नप्रमाणकारणतानिरूपयित्वा कार्यतावच्छेदकीभूतमानसज्ञानवृत्तिजासवच्छिन्नकार्यताप्रतियोगिक
कारणताप्रत्यवेक्ष्यते। पादृशवहिर्गोचरस्य मोक्षदकं स्याज्जदवश्यं मानसमतादृशतादृशतादृशप्रमायाः प्रत्ये
पहितकरणं स्यादिति व्याप्तिशरीरं अत्र संयोगत्वावच्छिन्नप्रतिद्रव्यत्वेन हेतोः शरीरदेवरागापानुभववृत्तित्वमव
ति। तत्र महत्त्वादिमते विषयहेतुतायाः अप्रामाणिकत्वावच्छिन्नप्रतिद्रव्यत्वाद्यनवच्छिन्नत्वं व्यर्थं। अनुभवव्यापकत्वे

गी० १८१ अनुभवनिष्ठमे रूपं त्रि योगितावच्छेदकत्वमनुभवत्वव्याप्यत्वमेवैतत्तत्र न कश्चिद्विशेषः। किंच पदसाधारणं
 १८२ सहकार्यसाधयमेव हि गोचरं प्रमां जनयतीति मूलतः प्रमेनिष्ठं वहिर्गोचरं प्रमाजनकत्वं भवद्विस्सक्तं। न
 १८३ च गदाधरेणापि तस्य जमेव किं तसा धारणा सहकारित्वमात्रमुपाजिं श्रुत एव प्राक् मनसेत्यादिना मनःप्रतियोगि
 कतसा धारणा सहकारित्वमात्रमुपाजिं श्रुत एव प्राक् मनसेत्यादिना मनःप्रतियोगिकतसा धारणा सहकारित्वमर्थ
 ० समभिधपवहिर्गोचरप्रमोत्साहकत्वमेव फलितार्थोभिहितः तथाचास्माकं तस्मिन् साधनेनापराध इति वाच्यं त
 थापिवहिर्गोचरप्रमोत्साहकत्वस्यैव कुनिवेशनं अर्थज्ञानवृत्तित्वस्यानेवहिर्गोचरप्रमावृत्तित्वनिवेशेनेव
 संस्कारादिवारणाज्ञानवृत्तित्वनिवेशपृथक् तन्निवेशेति गौरवात्। नचासाधारणपदार्थात्सहकारिप
 दार्थान्येवेति वाच्यं। लाबुदेनासाधारणसहकारिपदार्थनिवेशस्यैवौचित्यात् एतदभिप्रेत्येव वहिर्गोचरप्रमा
 जनमेव पदसाधारणं सहकारिभवतो साधयभिहितं प्राक्। जादृशज्ञानवृत्तिसुमभवत्वव्याप्यत्वनिवेशे संयोगावादे रूप०
 १८५

तीक्ष्णत्वमात्रेणार्थोपपत्त आरुतादृशधर्मस्येति । तानिपदं च समवायेनानुभवस्य व्याप्यत्वनिवेशलोभा
 र्थोत्तेनानुभवस्य कालिकविषयितादिनानुभवत्वव्याप्यत्वेऽपि न श्रुतिः । अनुभवत्वं स्यानुभवत्वाव्याप्यत्वाद्
 सिद्धिमात्रेण परिहरति । व्याप्तीति न तत्रेति । न चापादकसिद्धिरस्य नौ न प्रतिकूलतस्तद्वर्णनिकारकत्वादिति
 वाच्ये । तच्चा समापाद्याभावेनापादकभावसाधने सिद्धसाधनसंसार । एतदो वेति । उभयवस्तुत्वेन तापा
 एकत्वादिति भावः । जनकतयेति । जन्मतयां स्वानिरूपितत्वेनेपितद्वित्रवृत्तिचक्षुरनिर्दिष्टापितापितमतास्ति
 निरूपकभेदेन जन्मतभेदादित्याशयः । जन्ममेति अत्राप्युक्तदोषकारणापत्तानिरूपितापि जन्मतस्ति निरूपकभे
 देन जन्मतभेदादित्याशयः । जन्ममेति अत्राप्युक्तदोषकारणापत्तानिरूपितत्वं देये । जन्ममेति । स्वानिरूपित
 म नो भिन्नप्रमाणजन्मवानिरूपकत्वनिवेशे आलोकाद्यवाराणां । तादृशतया तावच्छिन्नजन्मतानिरूपकत्वा
 र्थकं जनकपरोपपत्तेति । फलानुपधापकालोकवाराणां प्रविशेऽप्यद्वैतेऽपि फलोपधानं निवेशं । आदिनाहं ।

गरिपा

१४६

१४७

७७

पत्तानवच्छिन्नत्वस्य जायवच्छिन्नत्वस्य निवेशः । इन्द्रियत्वं चास्तमित्वेति तानकारणमनः संयो
गाश्रयत्वं ननु ततिः पृथिवी तादिना संकरीत । तज्जन्मतावच्छेदकेति । एतेन स्वभिन्नमनोभिन्नप्र
माणजन्मवृत्तिप्रमक्षत्वमाप्यजायवच्छिन्नकार्यत्वानिरूपकत्वरूपमयुरपरिष्कारे कार्यत्वावच्छि
न्नं प्रतिकालेन तज्जन्मसत्तावच्छिन्नं प्रतिद्वयत्वेन च कारणज्ञातया विभवादिजन्मचाक्षुषादौ च स
रादेर्जनकतया दृष्टांतासिद्धिवाराणां यद्व्यावृत्तित्वं जन्मताविशेषांतेनैव दर्शितं तदनादेपंचाक्षुषत
स्य तज्जन्मतावच्छेदकत्वात् । द्वितीयकार्यकारणाभावस्य प्रामाणिकत्वे प्रमक्षत्वमाप्यत्वेनैव तदोषनिरा
सात् । विशेषणज्ञानेति । विशिष्टानुभवत्वं तत्कार्यजावच्छेदकं तत्र प्रमाणजन्मतावच्छेदकं प्रमक्षत्वं
न प्रमक्षनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकमिजिनापादकसिद्धिरित्यर्थः । ननु वहिरिन्द्रियस्य लेप्य
कारणज्ञाकल्पने गौरवमनुमित्यादौ विशेषणज्ञानस्यानपेक्षणादित्यतः । तौ विकल्पस्य क्षणे

राम ०
१४६

स्यैवोपनायकज्ञानतत्त्वतावच्छेदकत्वमंगीकृत्यसमाधत्ते. अथवेति। निरुक्तं मत्तद्वनिष्ठभेदमतिषो
गितावच्छेदकत्वं। अंधकारेण्यभिचारवारणायभावेति। सतञ्जद्वयाविषयकं गुणादिप्रसक्तमंगीकृ
ततदनुपगमेत्तादृशेति। तथा च द्वयभानार्थ आलोकः गुणादिभानेनियतोपि अन्यथा सिद्धरतिभा
वः। आदिना विशिष्यतत्तद्व्यवाहृतपरिग्रहः। अत्रमथुराद्येन निर्वित्यकद्विमजनपितैव सा
क्षात्तद्विरोष्यकतत्प्रकारकवाह्युपादिजनकेचक्षुः संयोगादौ व्यभिचारवारणपक्षमित्रमनोभिन्नप्रमा
णजन्मवृत्तीत्यादिविशेषतत्र चक्षुरादेः स्वात्मकप्रमाराजतत्वाह्युपलावच्छिन्नजनकत्वान्नो रूपप्रमाण
जन्मवृत्तितदवच्छिन्नताच्च दृष्टांतसिद्धिरतः स्वभिन्नत्वमनोभिन्नत्वोर्निवेशः। मनोभिन्नत्वं च मनस्त्वद्वि
तधर्मनवच्छिन्नजनकत्वं अतश्चाह्युपादिकं मतिचक्षुर्मनोयोगादेः कारणत्वेन वक्ष्यते नो नासिद्धिः। नवावि
भिन्नप्रमाणस्य त्वगादेरपीद्विपत्तेन कारणानामतेतज्जन्मवाह्युपादिकमाह्युपसापतः इद्विपत्तेन जा

गदी.
१४०
१५०

७७

तिः किंतु ज्ञानकारणमनस्संयोगाश्रयत्वं न चैवं ज्ञानसामान्यं प्रति तत्तद्वैतं न पश्येदृष्टं तासिद्धिः। प्रमा
णवृत्तिजन्यतायास्त्वगवृत्तित्वेन विशेषणीयत्वम्। तत्र प्रमाणत्वं परिप्रमाणत्वं तत्रांतरा तस्य
स्वभिन्नमनोभिन्नालोकादि साधारणतया तद्दोषोद्धाररति अनुभवत्वव्याप्यतासवच्छिन्नलौकिकवि
षयत्वनवच्छिन्नकार्यताप्रति योगिककारणत्वाश्रयत्वं तद्वाच्यं च श्रुत्यादेस्तामामत आश्रयत्वावच्छि
न्नप्रसेवजनकत्वात्तादृशप्रमाणत्वमक्षतं। द्रव्याधिकारसमूहत्वं नैव्यभिचारकारणापद्रव्यवृत्तित्व
विशिष्टलौकिकविषयतासंबन्धेन चाश्रयत्वावच्छिन्नप्रसालोकत्वेन कारणात्तायावाच्यताया जन्तु
पताकारणाय लौकिकविषयतासंबन्धेन चाश्रयत्वावच्छिन्नप्रसालोकत्वेन कारणात्तायावाच्यताया
जन्तुपताकारणाय लौकिकविषयतासंबन्धावच्छिन्नत्वनिवेशः। न चैकस्याश्रुत्यादिव्यजेत्तादृ
शकारणात्ताश्रयत्वं तत्रांतरा जन्तुपताप्रतियोगिककारणात्ताश्रयत्वं। सिद्धिरिति वाच्यं। स्वभि
राम ७
१४०

न त्वं प्रमाणविशेषणमपह्नपकारणात्तापं स्वावृत्तिलोपादय न हिसमिहितं। तत्र च क्षुरादेरिवा लोक
स्यापि शुद्धवा क्षुषत्वमेव कार्यतावच्छेदकमिति जातिपर्योसावच्छेदकत्वमुपेक्ष्य लौकिकविषयता
नवच्छिन्नमुक्तं तत्र विशेषरूपेण संसर्गात्तापं अप्राप्त्याणि कृतपाद्व्यविषयकत्वविशिष्टवाक्षुष
त्वादेरनापत्त्या कार्यतावच्छेदकत्वमेव नो जयमिचारवारणसंभवात् लाघवेन पर्याप्तिनिवेशस्य
श्रितिरिति। सर्वस्वावृत्तित्वं कारणात् विशेषणमुपेक्ष्य स्वानिरूपितत्वं जन्मताविशेषणं तत्समानव्या
वर्त्तस्वयमुपाजमिदं त्ववधेयमिमादिना तद्दुटिजस्यैवासाधारणत्वे निवेशनीयत्वात्। एवमथुरा
नाथेन शरीरादिसाधारणकारणतामादाय जन्मसत्त्वावच्छिन्नं प्रतिद्रव्यत्वेन कारणात्तामादाय चासि
द्धिना दृश्यवारणानुभवत्रय्याप्यजासवच्छिन्नत्वं कार्यताविशेषणं रिति। अथ द्रव्यत्वावच्छि
न्नकारणात्तापं स्ववृत्तितपाकथं दृष्टं तासिद्धिः प्रसज्यते। अत्र केचित् जन्मसत्त्वेन द्रव्यत्वेन कार्य

ग.टी.१॥

१४२

१५१

२

कारणभावमिति पाठ एव नास्तीति साहचर्येण नवीनसुखावृत्तित्वेन निष्प्रमिति करणभावच्छेदकानवच्छिन्नत्वं त
था च द्रव्यत्वावच्छिन्नजनकतायां च दृग्गदिनिष्प्रमाणात्तावच्छेदकानवच्छिन्नत्वमस्य तमेवेति तद्व्यावृ
जित्संगतिरिति साहचर्येण परेतु द्विविधं प्रसक्तत्वाप्यसंश्लेषस्य वृत्तिभेदप्रतिपत्तिगतावच्छेदकत्वे सति प्रसक्तवृ
जित्वेन दद्यदितं च तत्र द्वितीयकत्वे व्याप्तिस्मरणोऽसिद्धिपरोपपत्त्यर्थः स्वभिन्नशरीरादिरूपप्रमाणात्तत्त्व
त्पनुमितित्वावच्छिन्नकारणतावत्तात् एवमपि तादृशस्य पराङ्गतिस्तत्र एकस्याश्च दृग्गदियजैः ता
दशकारणताप्रपञ्चदृग्गदियजैः तत्र तत्र नवृत्तिर्कारणता कतपास्वभिन्नत्वरूपविशेषणो ननु र्वाप्याः स्वाह
जित्वविशेषणव्यावर्त्तया दृष्टान्तासिद्धेः पूर्वमभिधानादिति चेत् स्वावृत्तिद्वानुपादाने दृष्टान्तासिद्धिमा
त्रं न अभिप्रेतं किंतु स्वभिन्नव्याप्तिस्मरणदिकमादायानुमितित्वमप्यस्य रूपसिद्धिरुपीति तत्संगतेः
। अत्रैतत्कल्पेतादृशजासर्वच्छिन्नत्वं तादृशजातिपर्यासावच्छेदकता कलंजस्य सत्त्वावच्छिन्नकारणत्वं च

एम
१४२

नतयेनितादृशपाठो। संगत एवेति तु भ्रमः अनुभवत्वव्याप्यत्वदत्तस्य तत्र व्यावृत्तिर्न संगतये ज्ञानानुयोगिकसमवाये
न ज्ञानत्वसंवादेरेव शरीरादित्यतावच्छेदकत्वात् न तेषां सत्त्वाच्च। न चैवंप्रामाणी स्पष्टा पित्तसंज्ञकतत्ताधिक
नुमित्यनुयोगिकत्वविशिष्टसमवायेनानुमितिस्त्वस्य ज्ञानतावच्छेदकत्वात् तादृशजातिपर्यायवच्छेदकताकज्यता
कत्वमव्याहृतमिति वाच्यं। तथा सति ज्ञानतायां तस्य संज्ञकत्वानवच्छिन्नत्वे तात्पर्यं। अत्रेदमवधेयं। ज्ञानानुयोगि
त्वविशिष्टसमवायत्वादिना संसर्गात्तायां संज्ञाज्ज्ञानज्ञानत्वे ज्ञानसत्त्वे च पद्याप्यंकार्पतावच्छेदकमिति जातिप
र्याय्युपादानादेवन तदोषः। न चैवमनुभववृत्तिर्न व्यर्थमिति वाच्यं। संयोगत्वावच्छिन्नं प्रतिद्वयत्वेन कारणतया श
रीरादेः प्रमाणात्वेन तज्ज्ञार्थसात्। मयुराणां चालुपक्षीभ्यस्तथा हि स्मरणादेः तत्प्रकारकमसत्त्वावच्छिन्नजनक
तया स्वरूपा सिद्धिः। चक्षुरादिप्रमाणं गतरजस्य वृत्तिकर्पताकलोत्। एवं कल्पत्वेन कर्पत्वेन द्वयत्वेन ज्ञानसत्त्वेन
च कार्यकारणभावमादयच्च क्षुरादेरपित्वादिप्रमाणं गतरजस्य कर्पताप्रतिपोगिककारणतया दृष्टं तसिद्धिश्चे

ग.टी.१०.

१४६

१५२

७४

त्यतः प्रसक्तत्वाप्यजासवच्छिन्नत्वं सहकारिताद्युक्तकार्यताविशेषणं। प्रसक्तत्वाप्यत्वं च प्रसक्तवृत्ति
भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सति प्रसक्तवृत्तित्वेन पक्षीभूतव्यामिसरगादेरपि परामर्शोपसत्तात्मकनिरुक्त
समिन्नप्रमाणजन्यहन्मनुमितित्वावच्छिन्नकार्यताकारणत्वेऽपि न स्वरूपासिद्धिः। समिन्नप्रमाणात् तद्वत्कारण
भव्याप्यजासवच्छिन्नत्वं वा तादृशजतिपर्यासावच्छेदकताकत्वं परामर्शविकार्यता न तथा एवं च प्रसक्तवृत्तित्वे
न देयं तादृशजासवच्छिन्नत्वं तु मुख्यविशेषविध्यासमवापसंबंधेन। तेन व्यामिसरगादेः कार्यतावच्छेदका
कोटौ प्रसक्तत्वं नूतनवृत्तिधर्मादेः प्रवेशोऽपि नासिद्धिः। समिन्नप्रमाणात् तद्वत्कारणतायां तादृशवृत्तिवद्वत्ता
व्यामिजानादिच्युत्तरजन्यानुमितिव्यक्तिमाह पनासिद्धिः। न च तर्थापि महत्त्वेऽपि चारः प्राचीनमने इव
लौकिकप्रसक्तत्वावच्छिन्नप्रतिद्वयवृत्तित्वविशिष्टलौकिकविषयतासंबंधेन प्रसक्तत्वावच्छिन्ने वा जनकतपानि
रुक्तासहकारित्वसत्तादितिकार्यं। तन्मतेऽयसाधारण्यशरीरेतादृशसंबंधानवच्छिन्नत्ववन्महत्त्वाद्यवच्छिन्ने

राम०
१४६

वृत्तित्वस्यापि कारणात्तापानिवेशनेन च तथाप्यद्रुतस्वेयमभिचारः तस्य प्राप्तेन रूढलौकिकमस्य सत्त्वाद्यनिष्ठं
ने जनकतपानिरुक्ता सहकारित्वसत्तादिति वाच्यं। तस्य लाघवेन रूढलौकिकचाष्टुषत्वावच्छिन्नं प्रत्येव जनकत्वा
त्। मीमांसकैर्वैद्यैः प्रत्यक्षस्योपगमात्। जात्रैवापि कानोत्तुरुक्ता वृत्तित्वमपि सत्यंतदेतदेकारणात्तापान्मरुता वृ
त्तित्ववद्विशेषणमित्यारुः। तत्र प्रमाणात्त्वद्वटकजातिपर्याप्तिसिद्धस्यैव निर्भरः। एवमद्रुतस्वेयमभिचारं मूर्त्तचा
ष्टुषत्वेन जन्यतावच्छेदकमंगीकृतवदिति न चेत्सादिना। मूर्त्तैति। इयलौकिकचाष्टुषत्वं तु न तत्कार्यतावच्छे
दकं। आकाशदेव्याष्टुषाप्रसिद्धे स्तुताधारादयत्नेन निवेशे प्रयोजनाभावात्। न च मूर्त्तचाष्टुषत्वस्य तथा
त्वे। अनुगमः मूर्त्तत्वस्य जातिरूपत्वाभावादिति वाच्यं। अद्रुतरूपवत्स्यैव तत्र मूर्त्तैत्यारुः। मरुत्वावृत्तित्वे च देय
मिमांशयेनाह एवमिति। परंतु मधुश्रमते सत्यंतदेतदेतौ पर्याप्तौ लौकिकविषयत्वात् न च निवेशादे
व वस्तुः संयोगादेवमभिचारकारणसंभवात् मनोयप्रमाणं जगत्सहकारित्वरत्ने कारणात्तापादात्म्यं

म.टी.प.ग.

१५०

१५३

८१

संबंधानवच्छिन्नत्वं च व्यर्थं। न च सुखसन्निकर्षे व्यभिचारवत्कवहिः पदे व्यर्थमिति वाच्यं। तत्र वहिर्निष्कृतै कि
कविषयत्वनवच्छिन्नत्वमपि निवेश्यतात्। पञ्च प्राचीनमते सामान्यलक्षणायाश्चाक्षुषं प्रतिकरणात् व्यभिचा
रोत्तरं रश्मिप्रपासं शीतं त्रैः सामान्यप्रसासन्ननुगमात् न व्यमते प्रत्यक्षत्वस्य सामान्यलक्षणाकार्मतावच्छे
दकत्वेन त्वमते व्यभिचारवारणायोगश्च तत्कार्यतावच्छेदकशरीरे। लौकिकविषयज्ञाननिवेशावश्यकतायाविष
यत्वनवच्छिन्नत्वविशेषणो नतद्वारणसंभवाच्च। एतेन मापमते व्यभिचारवारणायैवं प्रपासः। अतएव यं
यकृत्तारुपावृत्तिस्वकारणतापादं ज्ञेयमिदमिति विवेकितं। तत्र स्वयंदेव्यचाक्षुषत्वदेरलोककार्मतावच्छेद
कताभिधानाद्विषयत्वनवच्छिन्नत्वविशेषणो नतद्वारणयोगात् प्रमाणांतगसहकारित्वस्य आवश्यकता। शास्
। फलानुपधापकेति हेतुगर्भे। अतएव जगदीशेनेदेव्यसिस्मरणमितीदं पदमुपाजं। पञ्च जगदीशेन स्वावृत्ति
धर्मावच्छिन्नप्रमाकरणानिरूपितकार्यतावच्छेदकी भूतमानसत्तानावृत्तिजायवच्छिन्नकार्यतानिरूपक

राम०
१५०

त्वं प्रमाणां ता सहकारित्वमभिधापय्यास्य लोकिकमसंस्तवच्छिन्नं प्रत्येवमापमते उपनापकत्वा न स्पष्टं तु या
व्याप्तिस्मरणोत्तररूपा सिद्धिवाश्यापमानसावृत्तित्वप्रवेशरसमिहितं तदसत्परिद्रियत्वरूपत्वावृत्तिधर्मवच्छि
न्नकारणानिरूपितकार्यतापामनो निरूपितत्वेनैव ग्रंथकृतां वरणा संभवात् भवतो निरुक्तप्रमाणं तस्य सह
कारित्वनिवेशापसंगो र्वादिति प्रमाणां गतेति संयोगान्मत्वेन प्रमाणा विशेषणीयं तच्चेति त्वभिन्नमनोभिन्नमि
रूपितजन्मता प्रवेशे चाक्षुषतादेः त्वभिन्नचक्षुरदिव्यज्जेतजन्मता वच्छेदकतापपत्तिमत्वेनोपनापकत्वा न ज
न्मता वच्छेदकी भूतप्रत्यक्षत्वमनोभिन्नेन्द्रियत्वावच्छिन्ननिरूपितकार्यता वच्छेदकतापपत्तिमत्वेन चासिद्धेर्वा
रणा यत्नानि र्पितमनो निरूपितत्वयोर्निवेशः ॥ इन्द्रियत्वे च मनस्त्वे धर्मादित्थं धर्मस्त्वे जिनमिमं ग्रंथा संगतिः ॥
। व्यापारवदिति व्यापारवत्त्वे सप्तसाधारणफलोपहितकारणत्वमित्यर्थः ॥ असाधारणफलोपहितकारणत्वं च
स्वजन्मानुभवत्वव्याप्यजोत्ववच्छिन्नकार्यता विशिष्टवह्निर्गोचरममा विशिष्टत्वं ॥ अनुमित्युपधापके रणप

गठि-पठ जिंवारपति अनुमितीति उक्ता पा घ सत्वेन व्यापारवदसाधारण कारण तसत्वेना-आजो कसंयोगे-आपा घासत्वे न विज्ञे
 १५४ घागृहण स्यावश्यकत्वाद्देयासंगममिधानं-आलोकादौ कुतो न प्रमाणा व्यवहारः शंभु व्यापारवत्ते समसाधारण
 कारणत्वमात्रेण तदवच्छेदकं तथाप्यालोकादौ तद्विरहा नुपपन्नेः किं तसाधारण कारणते व्यापारवत्ते च सति प्रमा
 णांतरसहकारित्वमित्याह प्रमाणेति-कारण तस्येति व्यापिस्मरणात्प्रमाणस्य मर्शं प्रतिकारण तमेव व्यापार सत्त्वं
 १५५ इति भावः-यज्ज्ञासा अये मुक्तौ प्रम संप्रमुपनायकज्ञानस्य कारणतपानुमिमादौ च स व्यापारतया-पादकसिद्धि
 र्पज्ञाति एतेन तानादिकमादाय व्यभिचारश्चेत्यत आह पज्ञास्य वच्छिन्नेति कारणता न्यपि-चाष्टुपत्ता घवच्छिन्नक
 रणता वृत्तिर्चनापादकमित्यानुपदं स्पष्टं किं नु प्रम सत्तावच्छिन्नकारणता वृत्तिर्ना दृष्टपत्तिवारणापानुमित्तायेति
 (आदिनाशाद्वोदपरिग्रहः-तज्ज्ञातौ निगौरवमस्वरसः-सुखादिमनः सन्निकर्षवारकतावहिः पदस्पाहवहिरिति
 प्रम सत्तावच्छिन्नमेवोक्तकरणसमवहितेवहिर्विषयस्मृत्युपादके व्याभिचारः-दृष्टपत्तिवारणापाघासप्र

प्राथम्येति तद्वत् प्रमापदं मनुमवार्थकं उपपत्तिरिति तादृशसामग्रीपदेनानुमितिसामग्र्युपादाने दृष्टपत्तिः
। उपनीतेति उपनीतविषयत्वविशिष्टं न प्रमत्तं साक्षात्त्वेनागस्त्यमातात्वात् उपनीतविषये रंद्रियसन्निकर्ष
जन्यत्वेनेति प्रयोगः ज्ञानलक्षणापात्रप्रमासन्नित्वादिति भावः । ननु बाहिर्विषयकप्रमापामसावारात्
मापदकेतञ्च व्यापात्रवत्त्वाच्चटि तेन व्यापारिवरसाधारणत्वादित्यर्थः पूर्वाक्तापत्तिजननापत्तेरव्यापारत्वस्यैव
तेतुतन्निपनव्यापाराभावेनासंभवीति नियतव्यापाराभावेनेतन्निपनत्वेन वक्ष्यते अस्मत्प्रमत्तस्यैव विरुद्ध
जिमत्यसाहेतुत्वापादकत्वनिरासोनसंभवीति सत आह वचेति साक्षात्त्वमिति । एवं च प्रमत्तस्यैव रूपजातिग
र्भापादकसिद्धिरिति भावः । दसादपदसादिनामिमेतान्वयः । न चांशिकोपनीतभावे प्रमत्तस्यैव मानाभावरसत
आह आंशिकेति । न चांशिकोपनीतमानासंग्रहेषु न सति तत्र विशेषणज्ञानविधये कोपनपापे सासंभ
वादिति वाच्यं । अहं सुखी भूतत्वे च घटवदिति लौकिकालौकिकमानसे भूतलक्षणानपेक्षाप्रसंगात् तत्प्रभ

मटी.पर.

१२५

०२

तलविशिष्टवृद्धिभावात्तादात्म्येन म तलादेः प्रकारत्वमुपगम्य तद्विशिष्टधीतोपपादने उपनापकतान्का
रणात्तादात्म्यसिद्धापत्तेः। जातिविशेषस्पर्कतावच्छेदकत्वोपसत्ताप्रमाणांतरतापत्तेरनवकाशः। अत्र देवे
जिउपनपस्य जातीयप्रमादे तुताम अस्पेवोपगमात् करणात् इति। तथा च बाधकाभावविशिष्टविजातीयप्रमा
हेतुत्वमेवावजातीयप्रमाकरणात् साक्षात् साधकमिति भावः। पञ्चज्ञादीशेन फलापोगव्य वच्छिन्नकारणत्वसाधकमि
सुक्लं तन्न निपत व्यापारभावेन प्रमापाम करणात् इति ग्रंथा संगतेः। व्यापारवत्त्ववृद्धितकरणात् साक्षिहेतु
करणात् सिद्धाविति धितम्। ग्रंथकार मतेन करणात् यवहास्यवापयः अत्रे च व्यवहारविषयता वच्छेदकाभावा
अतएवादन संभव इति रीमाना संगतिः। ज्ञान स्पेति। मूले निद्रादिपदस्य तत्कालीनज्ञानपरत्वमिति भावः। योग्य
तादीति। अतीन्द्रियेन्द्रियसन्निकृषमपि योग्यताशून्यं तद्विज्ञे योग्यमपि रेंद्रियसंयोगशून्यं आदिना लोकसंयोग
वृद्धिज्ञानमग्रीलाभः। विशिष्टानुभवस्वरूपत्वे दोषवशादप्रमेति दृष्टता संगतिरज्ञः संसर्गविषयकेति। संशयवत्

सम०

१५२

प्रयोः परोक्षज्ञानताप्रसङ्गेऽप्रसङ्गेति अवर्जनीयत्वादिति तत्रोपाधिवदिति भावः । आदिपदेनासंसर्गमह
सहितयोर्धर्मिस्मरणाकोषनुभवयोर्लोभाज्जयोः स्थूलभेदाभिप्रायकतामाह धर्मिणीति । धर्मधर्मिणोऽनुभवे
स्मारेः स्मरणेन संस्कारादिसम्पद्योजनासंभवात्त्वपेधमित्यनेन चोक्तस्मरणं चेत्तत्र न पोजितं । कथमिति मत्त्वं हेति
पासत्रिकृष्टा यत्ते सधर्मो बहिः व्याप्यति स्मरणाभावदशाभिप्रायकं । उक्तिसंभवादिति । ज्ञावतैव विशिष्टपरामर्श
अभिचरोऽस्य इति भावः । परिशेषः विशिष्टपरामर्शो वृजिते सति किंचिन्निष्ठत्वं कारणातानिष्टमित्याह व्यापीति
। केचिन्नु व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकत्वात्तान्त्वमनुमितिकारणातावच्छेदकं । त्वसमानाधिकाणां तत्तावच्छे
दकधर्मो न तस्मान्नाधिकस्यालोभपसंबंधेनानुमितिमान्नृजिकार्यतानिरूपितकारणातावत्वात् । अतएव त्वमि
त्रत्वलाभापेसाहसचिंसा व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकज्ञानत्वेनोक्तं तान्नेह्यं स्फुरीकोति । व्याप्यतेति । गृहत्वाच्च पा
पज्ञानतावच्छिन्नस्येति । स्यत्वेपीत्यनेन तदुत्तरत्वलाभः । तदपमिति । अनुमितिरूपत्वेन नुमितौ विलं । वायिकं स

गटी. प. १

१५६

निरूपले संस्कारस्य निपमत उद्भूतत्वे कोर्पमिमाशयः। अथेति मूलं धूमत्तसामानाधिकरणेन पर्वती पतता
नदशापो पर्वती यत्वा वच्छेदेन वस्य व्याप्यते संशय इत्यर्थः। पर्वती प. वा वच्छेदेन वस्य व्याप्यत्वसंशये वह्न्याप्य
वा वच्छेदे वस्त्रेण गृहीतः स तस्य पर्वती पतता सामानाधिकरणेन ताने वि शेष दर्शनतया प्रतिबंधकः। धूमः पर्वती
यतीति ज्ञानस्य पर्वती पतता सामानाधिकरणेन धूमत्तावगाहित्वादिति समाधने धूम इति। तस्य प्रतिबंधकत्वानुप
गमे तादृश संशयोत्तरं परामर्शो सादृश्यं संज्ञपति अन्यथेति। तत्र संशयस्य प्रतिबंधकत्वोपगमे तु स्वमते तस्यानु
मिति प्रतिबंधकत्वमाह संशयेनेत्यादि तुल्यमित्येतेन। ग्राह्ये संशयोऽस्यादस्य वास्तवत्वे तादृशो कापाश्रयसंग
तिमाह अतएवेति। पुरस्कारः तत्रिष्टयमिहा वच्छेदकता कलं निश्चयमात्रेति मात्रपदं सामानाधिकरण्यात् पुरस्कारेण
विरोधिनिश्चयस्यानिवर्तकत्वमर्थकं। तादृश संशयनिरासवैपर्ययशंका वाभावापानुमितेति। दुर्वार इति। तस्य प
र्वती पतता सामानाधिकरणपावगाहितपातता सामानाधिकरणेन धूमत्वदर्शनस्या। केचिन्नुक्त्यादिति भावः। पर्वती

एम

१५३

यत्नेति अनयात्यातिप्रयत्नेति शेषः। शुद्धेति तद्धर्मवच्छेदेन विपरीतनिश्चयस्य तद्धर्मवच्छेदितधर्मवच्छे-
त्नेतद्वृत्तानविरोधित्वेपितत्सामानाधिकरणेन विपरीतनिश्चयस्य तद्धर्मवच्छेदेन तद्वृत्तानप्रत्येवविरो-
धित्वादिति भावः। ननु पक्षवृत्तिर्युक्तविशिष्ट्यापि वैशिष्ट्यज्ञानमाहापननेपापिकानामुद्देश्यसिद्धिर्भाष्य-
स्येतत्प्रस्तुतादित्यतो मोक्षसंकेतः धर्मः पूर्वतोपपत्तिस्तान्स्वविशेषदर्शनत्वात्निर्वाहकं पर्वतापलसामानाधिकरणेन
धर्मत्वावगाहितं पादशक्तिपमवलादुपेयं तादृशनिपमादेवैतन्नामिकसिद्धविशिष्टपक्षस्य संप्रतिवर्तनेन
त्वमाहवस्तुनस्त्विति। अविरोधित्वेपोपनेन्द्रव्यसामानाधिकरणेन गंधादिनिष्ठेपेष्टिद्यमद्वयत्वावच्छेदेन
धाभावसंशयउपपादितः। स्वयंपक्षपरवर्त्तिकपक्षधर्मत्वाभावनिसम्पात्तकेव्याप्तभावत्वाप्रकारकत्वेपि दृष्ट-
तासिद्धिः नापि यन्निरेकनिष्पन्नपदेपादानव्यावृत्त्यसंगतिरिति सुतं। एतन्मते यद्यतिरेकनिष्पन्नत्वापकप्रतिव-
धकताकत्वमिसत्त्वतामिच्छा रोभयसमूहभवेनेव ताभावाव्यभिचारेभयसमूहभवेन प्रतिवधेयमभिधानि

गति. १ रा.

१२४

निश्चयाजमेवमिचारसतो व्यापकत्वं निवेश्यति बोध्यं। अथैतन्मते स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकपदभावविषयिणाद्य
दितमत्तं शपत्स्यैव व्याप्यतया विवक्षणा मुचितं तथा सति व्यभिचारभावविषयितायाः प्रतिबंधकतानवच्छेदकत
या व्यभिचारसंशयवारणाद्विपर्ययोपादानव्यावृत्तिर्नैव संशयसंगमपितुं। न च संशयत्ववृत्तकविषयितायां पदभावी
पक्षान्विशेषात् प्रतिबंधकतावच्छेदकव्यभिचारविषयितायां पक्षव्यभिचारसंशयोपग्रहसंभवाज्ज्ञातृजिः
संगमनी चोक्तिवाच्यं द्वितीये पक्षे तौ स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकविषयितायोरित्येव निश्चयत्वे निवेश्ये न तु तत्र
पदभावीपक्षमपि प्रयोजकभावात् एवंच तादृशविशेषणस्यैव संशयत्वे प्रवेशे संशये पदभावत्वप्रकारकत्वे निष
प्रसूयविशेषणप्रवेशपक्षे न तद्विशेषणप्रवेश इति प्रसूयदीधितिद्विषयणीविरोधप्रसंगात्। न च निश्चये पदभाव
वगाहितामपुनस्तत्प्रतिबंधकताशालित्वं तज्जुन संशये तत्र स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकविषयितायोरित्येवोक्तत्वात् त
द्विरोधरतिवाच्यं पतः प्रमेयवान्वयः पक्षावृत्तिरिति ज्ञानस्य प्रमेयत्वेन यास्याभावावगाहित्वेऽपि यास्याभावता

राम ८
१५४

त्ररुतिदीपिसनसरेतानचसामानिश्चपस्पेसादिशंकायां धर्मत्वावच्छेदेन व्याप्तिनिश्चयाद्भूत्वा वयव्या
प्यतसंशयानुसादोपगमेन पर्वतीपक्षमत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशयोपपादनस्य व्याचर्त्तकधर्मत्वदर्शनस्य
पर्वतीपत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशयविरोधितामात्रमदर्शनोत्तरमपुक्तत्वमाशंसतद्ग्रेथस्य धर्मत्वावच्छेदेन
व्याप्तिनिश्चयस्य पर्वतीपक्षमत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशकाविरोधित्वेपितासर्पमुपवर्णितं। येतुजद्ग्रेथस्य
पर्वतीपत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशकाविरोधिव्याचर्त्तकीभूतधर्मत्वदर्शनपरतामात्रेनतुतत्रसधर्मत्वाव
च्छेदेनव्याप्तिस्मरणेस्पर्वतीपक्षमत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशयविरोधितापरत्वमप्यसंभवादिति नचेत्सादि
शंकायां व्याचर्त्तकीभूतधर्मत्वदर्शनात्पर्वतीपत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशकानुसादोपगमेनैवपर्वतीपक्ष
मत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसंशयमुपपादमंजितमजमाहुरेति। माभूदिति। माभूदित्येतस्येत्यर्थः। ते
नसामानिश्चपस्पेतिशब्दाद्योप्यंतर्गतोभवति। ननुशंकापूर्वग्रंथस्यपर्वतीपक्षमत्वावच्छेदेनाव्याप्यतसं

ग.टी.

१५८

१७

२०

काविरोधिः सत्तावच्छेदेन व्याप्तिनिश्चयेन तात्पर्येण रायत्रहीत्यादिसमाधानासंगतिरित्यशङ्कतत्समाधानम-
वतरयति सामानेति। सामापेक्षेति। तथा च पद्या पर्वतीयतमात्रेण धर्मत्वदर्शनस्य पर्वतीयतरूपसमाभ्य-
धर्मविशिष्टविशेष्यकतया तादृशसामान्यधर्मविशिष्टेन व्याप्यत्वसंशयविरोधित्वेनैव तस्य पर्वतीय-
धर्मत्वरूपविशेषविशिष्टविशेष्यकतया तादृशविशेषधर्मविशिष्टेऽव्याप्यत्वे संशयमपि विरोधि-
त्वमिसर्थात् सामान्यस्यैव धर्मत्वेन त्रिविधधर्मवच्छेदेन व्याप्यत्वसंशयस्य सामान्यधर्मसामानाधिक-
रायेन व्याप्यत्वज्ञानतया पर्वतीयत्वसामानाधिकरायेन धर्मत्वज्ञानस्याविरोधित्वशङ्कावरणापसमा-
नप्रकारकत्वे प्रतिष्ठाप्यमानविषयकत्वेन विरोधित्वमादत्तेन धर्मत्वात् तादृशत्वात्वेति। भिन्नैति सामान्यत-
द्गतावुपगमेन धर्मो वह्न्याप्यरजिसंशयस्य पर्वतीयधर्मविषयकत्वासंभवार। तथा च तथाविध-
संशयस्यैव विशेषधर्मवच्छेदेन व्याप्यत्वसंशयनिवर्तकत्वतात्पर्येण द्वयस्य कुतो नास्त्येति भावः। व्याप्य

राम ०
१५८

२५५

तया संस्कारवाशगायाहतादिति। न संशय इति दीधितेर्नानाहार्पसंशयस्यार्थमाह जदभावेनेति। न चेच्छ
रूपकारणविरहादृष्टिद्वेष्टानाहार्पसंशयो मान्तरधर्मि नावच्छेदकतासंबंधेनानाहार्पस्याणुत्वसं
शयस्तु स्यादणुत्वाभावेद्वैत इति वाच्यं। न न जेधर्मि तावदकतासंबंधेनानाहार्पस्याणुत्वज्ञाने प्रतिस्थाण
त्वाभाववृत्तिविषयतासंबंधेनानाहार्पस्याणुत्वज्ञाने प्रतिस्थाण
यानुत्वादेनानुभवो हेतुः। एतन्निश्चयानुभववत्तादिति। तर्हि ह्यमत्तावच्छेदेन व्याप्तिज्ञानानुत्पत्तिस्तत्र स्वरू
पसंबंधरूपतदवच्छेदकताया अमासागिकतया अस्या व्याप्तापनेरित्यत आहमीमांसकानामिति। अ
नतिप्रसंगाय कालिकादिसंसारकतानस्य प्रतिबंधकत्वादिवाराणां। स्यादणुत्वाभावोऽसंशयस्येति पुरुष
त्वविशिष्टे स्यादणुत्वाभावावगाहिताया विरोधिभावी जत्व एव तदंशे संशयस्य विरोधिभावी जत्वं यत्नेतु
त्यत्तादिति। अस्माकं तु पुरुषत्वाधि। - स्थाणुत्वावगाहित्वविशिष्टपुरुषत्वविशिष्टे स्यादणुत्वाभाव

गौप्य
१५६

वगाहित्वस्यविरोधितामपोजकतपानघटादिसंशयत्वतुल्यतेतिभावः। वाधेपिधर्मितावच्छेदकविशिष्टेप्रका
राभावावगाहितापविरोधितावीजत्वेववस्थापपत्तिरनेनैति। संशयत्वमात्रस्याविरोधितावीजत्वाभावात्।
करादीति। तच्छ्रुत्यस्येतादिः। प्रतिवध्यतापामपिधर्मिणिप्रकाराभावावगाहित्वमेवतंत्रमित्याहव्यमिवा
रधिपदतिधाधेप्यहसवमिति। अनुद्वंद्वसंस्कारस्यसर्वविषयत्वेनप्रतिबंधकत्वेत्वाह उदुद्वेति। ध्रुपत्वेति। प
र्वतोपध्रुमत्वावच्छेदेनवह्न्याप्यत्वाभावावसंशयसधिकृतसन्वत्समाप्त्यनिश्चयपत्तेरितिग्रंथः। तदवच्छेदेनव
ह्न्याप्यत्वाभावममधिकृतसन्वत्समाप्त्यनिश्चयपत्तेरितिग्रंथः। उभयत्रापिध्रुमोवह्न्याप्यदतिस्मरणात्
वविरोधितपासमाधानेदृष्टमितिविपरीतज्ञानमात्रस्यप्रतिवध्यत्वलाभः॥ वस्तुनस्त्वितिस्मृतं। वस्तुतो
नुमितिरिवभवतिननुसंशयः। तुकारस्याजः। संशयस्योऽनुमितिरभिष्टाननुतदसत्त्वेतिभावः॥ भावत्वसं
शयेति। इच्छाविनेतादिः। अत्रापीति। इत्यावो। भावोवेतिपक्षधर्मतापापदूषणमपौरनिश्चयः। तयोरेवरूपा

गम०
१६०

रेरातत्रिश्च पस्पसिद्धं तपिष्यमाणत्वादिभावाः। पट्टमिमेति। वैपधिकारापोहः॥ व्यतिरेकज्ञानसामा
न्यप्रवेशो ताह। व्यभिचारज्ञानसामान्येति। अत्रपक्षंशपयतिरेकनिश्चयोऽप्रवृत्तिप्रतिबंधकौ तत्रिश्चपक्ष
हेतुरनुमितौ व्याप्तेरिवेति प्रमत्तमूलं। अत्रपक्षंशपयतिरेकज्ञानतया पक्षप्रतिबंधकताकत्वतः त्रिश्चपक्ष
वच्छिन्नजन्यत्वयोक्त्याः प्रवृत्तिः पक्षः तत्र प्रामाण्यव्यतिरेकज्ञानतया पक्षप्रतिबंधकताकत्वहेतुना फलसा
धनतात्त्वाने प्रमातृनिश्चयत्वेन हेतुता साध्या। ईश्वरज्ञानमाह पक्षिह साधनवाराणां पक्षे रात्रं गोकर्तव्यौह
मते। र्थांतरप्रसंगवाराणां यदा तत्रिश्चपक्षवच्छिन्नजन्यकतापाः साध्याः। तर्भावः॥ नच परामर्शता व्यभिनिश्चयो
। न्यासिद्धरतिदृष्टां तासिद्धिरिति वाच्यं। अबच्छेदकतापक्षे रजप्रवेशेन पक्षधर्मतावगतिताया अधिकत्वे
विपरामर्शवृत्तिजनकतापक्षवत्तदृशत्वात्। ननु सामान्यताभोपावृद्धिश्चे पादानां देवमवति। नचेह तदसि।
आत्मभावतद्देहकोटिकसंशयस्य व्याप्तिसंशयताभावेन पक्षंशपक्षेनोपादानां संभवात्। किंच पक्षंशपक्ष

न १५६

२७

दं पदं पावच्छिन्नविषयकसंशयपरमवशं वाच्यं व्याप्तिरसंशयसामान्यातीतानां किंचिद्वैराग्यादिसंशय-
कानां संशयानामनुमित्यादावप्रतिबंधकत्वात् तद्वैराग्यादिसंशयसामान्यविवक्षासंवात एवं व्यास्य
भावत्वेन व्याप्तिकोटिकव्यास्यभावसंशयस्याप्यसंग्रहः व्याप्तित्वावच्छिन्नसंशयत्वाभावात् तथा च कथं व्या-
स्यभावाभावत्वेन व्याप्तिकोटिकव्यास्यभावसंशयस्याप्यसंग्रहः व्याप्तित्वावच्छिन्नसंशयत्वाभावात् तथा च
कथं व्याप्तिरेकज्ञानत्वेन निवेशसंभवरतिचेत्तत्र दीधितिरेकपदव्यपसनाद्यतिरेकसंशयत्वेनो-
भयोपादानसंभक्ता अत्र दीधितिर्न मते व्याप्तिरेकसंशयपदस्यैव व्याप्तिरेकनिश्चयपदस्यैव ग्राहेतुवद-
कतादलोतरस्य सामान्यपदोपादानसूचकत्वेन व्यर्थत्वात् तथा हि ग्राह्याभाववृत्तानिश्चयमात्रं कव्यास्मादिसं-
शयप्रतिबन्धे चटवभातानां चटवजानि अपि यजमेवमभिचारवारणापमसंशयपरिपहतसामान्यपरा-
वपसंशयमतेन व्याप्तिरेकपदव्यसासाधरभावसंशयत्वेन राप्रतिबंधकत्वं अवच्छेदकत्वस्वरूपसंबन्धविशेष

राम०
१६१

इति संप्रतः। यासि संशयादेव्यास्पभावनिश्चये। तिरिक्तप्रतिबंधकत्वकस्य नभयेन व्यास्पभावज्ञानत्वेनैव प्रति
बंधकत्वात् नवतथैव विवक्ष्यतामिति वाच्यं व्यास्पभावयदाभावोभयवान्धरः इति ज्ञानप्रतिवधेन द्विशेष्ये
द्यदवज्ञातज्ञानेयासिनिश्चयाजज्ञेयाभिचारप्रकारित्वावच्छिन्नत्वात्। नचावच्छेदकज्ञानप्रकारिताविवक्षाया
या। व्यास्पभाववद्धमकालीनतुटवनिश्चितज्ञानप्रतिवधेतादशज्ञानाभाववज्ञातज्ञानेयाभिचारत्वं। नचप्रकारतावच्छे
दकविषयतैवतत्रावच्छेदिकेति वाच्यं स्वमप्यवच्छेदकधर्मदर्शनादिमुद्रपायास्पृतावज्ञानस्वतुटवज्ञात
विरोधिताजज्ञावर्जकविशेषाणांतरस्यापि प्रवेशे महामोखात्। अयमभिचारग्रहप्रतिज्ञाभावनिश्चयत्वेन
विरोधितपातदुर्कयमभिचारभावज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकताकेऽव्याभिद्रूपेण च व्याप्तेरभावप्रकारकन
नासंशयानां सामान्यांतरगतानामनुमितावप्रतिबंधकत्वाद्दृष्टं तामिद्विरिति वाच्यं। साध्यतुटकनिश्चयसमानध
र्मितावच्छेदकयद्रूपावच्छिन्नभावतश्च यस्याप्यज्ञातत्वात्। एवं चतुर्दशकज्ञानोपादानवैषम्यादितरपरोपादान

ਮਦੀਯਨ
੧੬੭

۲۲.

वैपर्ययेवानवतारशसंशयत्व्यापकतापाव्यतिरेकज्ञानत्व्यापकत्वात् न तत्रैव शस्त्रमुचित इति वाच्यं ।
नथासमनुचितगौरवापत्तेः । न च पक्षान्तिरेकज्ञानत्वेन प्रतिबंधकतानिवेशेऽपि स्वस्वसंबंधरूपावच्छेदकत्वस्यै
व निवेशोऽस्ति । अतः प्रात्याभावाज्ञानत्वस्याप्रात्याभावनिश्चयपक्षेऽपि कृताप्रात्याज्ञानप्रतिबंधकतावच्छेद
कत्वात् प्रात्यनिश्चयपक्षेऽपि प्रात्याज्ञानत्वमभिचातान्न च पक्षान्तिरेकज्ञानत्वपक्षेऽपि प्रतिबंधकतावच्छेदकतानि
वेशसंभवप्रात्याप्रकारकत्वविशिष्टप्रात्याभावज्ञानत्वेऽवतारपक्षेऽपि निवेशाच्च पक्षेऽपि पक्षस्यैव पक्षपक्ष
स्य भावात् पक्षान्तिरेकज्ञानत्वस्यावच्छिन्नपक्षसिः संबन्धो वाच्यः । तत्रापि चेदवच्छेदकत्वं स्वरूपसंबन्ध एव तदा । न च
स्यान्नतिरिक्तवृत्तित्वं चेन्नहमहमगौरवान्न तथा च पक्षपावच्छिन्नविशेषकपक्षपावच्छिन्नाभावप्रकारकज्ञान
त्व्यापकप्रतिबंधकताकंपक्षनिश्चयपक्षपावच्छिन्नतयमित्यर्थः । न चाप्यभिचारमैतिरेकस्वस्वमिचारस्य संश
यो निश्चयपक्षायभिचारग्रहप्रतिबंधकः व्यभिचारत्वं शपक्षप्रतिबंधकतापाव्याप्तिगृहेपापेऽपि काररेरेवेति ।

त्वात्तथावायमिचारव्यतिरेकज्ञानसामान्यप्रतिबंधेन त्रिंशद्वाजस्येऽभिचारग्रहेऽप्यभिचारोर्द्वाररति
चेन्नाग्रात्यसंशयस्याप्रतिबंधकत्वात्। व्यभिचारसंशयस्यासिग्रहप्रतिबंधकत्वाभिधानं च तत्प्रतिबंधक
तामनेनेति तत्रैवेकत्वात्तद्विरोधः। यच्च तदादि संशयस्य तदादिग्रहाप्रतिबंधकतापक्षेऽप्यपदेन तदादि
निश्चयाहेतुके तदादिज्ञानेऽप्यभिचारस्य व्यतिरेकस्य व्यभिचारनिश्चयाजस्य तत्रिंशदेऽप्यभिचारव्यतिरेकस्य
शपनिश्चयप्रतिबंधेऽप्यभिचारवाराण्यप्रतिबंधक्यत्वं संशयापक्षेऽप्यभावत्वप्रकारकता नैपक्षे विवक्षणी
यंतत्प्रतिबंधकतापक्षेऽप्यभिचारभावत्वाप्रकारक्य व्यभिचारत्वप्रकारकसंशयसाधारणतया नरोपर
पक्षेऽप्येव उक्तदनुपादेयं। तदादि संशयस्य तत्रिंशदप्यभिचारसंशयस्यापि व्यभिचारनिश्चयोप्रात्यसं
शयताविशेषेणाप्रतिबंधकतयैव निर्वीह्यतद्विषयवैषम्यात्। यन्न तमात्रेऽप्यभिचारकृतां व्यभिचारसं
शयप्रतिबंधकत्वाभिधानं तदादि संशये तत्रिंशदप्यप्रतिबंधकतापक्षेऽपि न तद्विषयवैषम्यात्

नदीप
१६२
१६२

२४

द्युतिनिष्पत्तिहेतुकेच दृक्ताज्ञाने संशयपदेन यमिचारेण स्पष्टकारत्वात् । न च धर्मः प्रमेयवानिति प्रमे
मत्वेन व्याप्त्या भाव्यता न स्यादिति वंधकत्वात्साधनाप्रसिद्धिः । यद्वावच्छिन्नाभावत्वेन प्रकृतानिवेशात् । अ
यमिचारेण भावाभावत्वेन यमिचारसंशयस्य ग्राह्यसंशयतया यमिचारशंको समाधातुं तदप्रतिबंधकताम
तस्यावलेवनीयत्वात् एतत्सर्वप्रभिये स निर्गलितं प्रदर्शयति । तच्च तत्त्वमिति । अत्रालोककारानुपापिनः १
द्व्यतिरेकतानसम्पापकप्रतिबंधकताकलनिवेशसंभवेपि पद्याश्रुतमूलानुरोधेन प्रतिबंधकताविशेषात्
तपानिष्पद्योपादानमावश्यकं अथवा संशयपदेवैपर्यस्यात् । अत्रापि तुल्यभावनिष्पत्त्यात्मकस्यांकुरविशेष
व्यतिरेकनिष्पत्त्यामात्रस्य तादृशस्य प्रकिंचिज्जदंकुरसंशयस्य एवेतादृशनिष्पत्त्यात्मकस्यांकुरविशेषसंश
यसामात्रस्य तादृशस्य प्रकिंचिद्व्यतिरेकनिष्पत्त्यस्य संभवेनोक्तुरनिष्पत्त्यात्मेव दृक्ताज्ञाने यमिचारस्य
तः संशयनिष्पत्त्योभयसामान्यविवक्षणीयं । न चैवमपि तादृशोक्तुरविशेषोच्यते संशयसामान्यतद्व्यतिरे

एतत्
१६३

कनिश्चयसामान्योभयस्य तु टाभा वनिश्चयपत्तंतवं अभिचारो दुर्वार इति वाच्यं। तदृशं कुरे प्रमाणाभा वत्पैवालो
कटिष्यणी संमतत्वात्। न चैवमपि संशयतादिमध्ये तान तम वैशा संशयतादि वैपर्ययमिति वाच्यं। तज्ज्ञानतया
पकता तुटकार प्रतिपोगिता वेच्छेदकत्वाभावादन्यस्यैव तस्य संशयतादि व्यापकता तुटकत्वेन वैपर्ययात्। अत्र
चक्षु अभिचारज्ञानस्य व्याप्तिनिश्चये मणिमंत्रादिवत् एवमेव प्रतिबंधकतान तु ग्राह्याभावावगाहितपाकयम
न्यथा संतामावगम्य अभिचारग्रस्यासौ ममावगम्य व्याप्तिधीविरोधिता। ग्राह्याभावावगाहितया प्रतिबंधक
त्वमेव संशयव्यावृत्तमिति अभिचारसंशय प्रतिबंधकत्वे युक्तमेव। एवं तु पद्याग्राह्याभावनिश्चय प्रतिबंधवृत्त
वजाज्ञाने संशयपदेन व्यभिचारवारणं तुट संशयस्य ग्राह्याभावावगाहित्वेन प्रतिबंधकता शस्यत पातये वृथ्यभि
चार संशयस्य स्वतंत्र प्रतिबंधकतया तत्प्रतिबंधे व्यभिचारनिश्चयप्राप्तये व्याप्तिनिश्चये व्यतिरेकनिश्चयपदेन व्य
भिचारवारणं अथ अभिचार संशयरूपतत्प्रतिबंधे व्यभिचारनिश्चयमप्रतिबंधे चा व्यभिचारनिश्चयप्राप्तये व्य

भिचारनिश्चयेऽपि भिचारवारणापपदभावत्प्रकारकत्वेनैवमविशेषाणां चाशयकोऽप्युनिश्चयपदलेखास्य
 भिन्नत्वेन प्रपरायो विशेषणी पोलायवात्तेनायमभिचारनिश्चयेनयमभिचारः । नचैवं ग्राह्यव्यतिरेकज्ञानप्रति
 वधे विशेषज्ञानमात्रेण पश्येन्न ग्राह्यस्य दुर्धरतयायमभिचारः । नचैवं ग्राह्यव्यतिरेकज्ञानप्रतिवधे विशिष्टज्ञानमात्रे
 पश्येन्न ग्राह्यस्य दुर्धरतयायमभिचारसंभवात् संशयपदे वैपर्थ्यमिति व्यं । एकपदार्थे परपदार्थनिष्ठभावप्रति
 योगित्वेनोपपत्तः । सा च ग्राह्यभिन्नेति तद्व्यतिरेकनिश्चयप्रतिवधे शाब्दबोधेऽपि भिचारवारणापसंशयपदोपा
 दानात् पोपता संशयस्तु न प्रतिवधकर इति स्वरूपतः । एतन्त्रते सकलमभिचारतानस्यैव सर्वविधमभिचारता
 नेत्यतः त्रिविधो धिताऽन्यथा ग्राह्याभावावगाहितया ग्राह्याभावांतरसंशयवद्ग्राह्यायमभिचारभावसंशयप्रति
 वधकत्वानुपपत्तेः ॥ एवं च वनाद्याभावेतैकविधमभिचारधीप्रतिवधे । नचिदप्यभिचारोभावग्रहेऽपि भिचारो
 दुर्वार इवेति । नच पदभावत्वप्रकारकतानि पञ्चोपत्यतिवधकपद्व्यतिरेकनिश्चयः पत्यतिवधकपदसंशयप्रपद

भावप्रकारकतानिपतः इत्येकहेतौ परभावप्रकारकतानैयपस्य हेतुनिवेशोऽस्यर्थः। व्यभिचारसंशयस्य व्यभिच
रनिश्चयस्य चाव्यभिचारभावत्वमकारकतया एकत्र तदुपादाने परिशिज्य व्यभिचारवारणसंभवादिका व्यंशं
यनिश्चययोः परभावप्रकारकतानैयस्यैकत्विकत्वात्। अत्र प्रतिबंधकपसंशयत्वव्यापकपरभावप्रकारक
ताकत्वे सति पक्षतिरेकनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबंधकताकत्वमेको हेतुः। ज्ञेयपदभावप्रकारकत्वमसंशयः यद्वा
जिरेकनिश्चयपत्रप्रतिबंधकस्तत्रिश्चपक्षहेतुरित्यत्र न साध्यसाधनविरोधः। व्याप्तिग्रहे व्याप्त्यभावत्वव्यभि
चारत्वावच्छिन्नविषयकौ संशयौ प्रतिबंधकाविति संशयत्वव्यापकत्वप्रवेशः। अथ पसंशयप्रतिबंधकत्वमात्रनि
वेशे सिद्धिविधया पज्ञानप्रतिवध्यापामनुमितौ तत्रिश्चपाज्यापां व्यभिचारत्वावच्छिन्नविषयकौ संशयौ प्रतिब
धकाविति संशयत्वव्यापकत्वप्रवेशः। अथ पसंशयप्रतिबंधकत्वमात्रनिवेशे सिद्धिविधया पज्ञानप्रतिवध्यापा
मनुमितौ तत्रिश्चपाज्यापां व्यभिचारोत्पत्तेशपत्वनिवेशो वाच्यस्वनसिदानौ अनुमितिशब्दोक्तादिप्रतिव

गरीपत
१६५

७६

केसमानाकारकसिद्धिशाब्दबोधादौ स्वप्रतिबंधकपञ्चानलसखेपिपदभावत्वप्रकारकताविरुद्धेवाद्येवादि
निकोचं पादशविषयविशेषे। नादौ संसारेकस्यापिन स्यादपि बाह्यमध्यवर्जितसिद्धिभिन्नसिद्धिस्तत्र बाधमात्र
माद्यप्यत्र बाधविषयविशेषे पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्येनेव समूहालंबनात्प्रसक्तसिद्धिबाधनिषमः तत्र
सामानाधिकरण्येनानुमितौ जादृशसिद्धिमाश्रयव्यभिचारोः सः संशयत्वनिवेशात्। वस्तुतस्तु व्याप्तिज्ञानत्वेन व्या
स्यभावत्वप्रकारकत्वव्याप्यव्याप्तिनिश्चयेतरसंज्ञादिजिज्ञासनाप्रसिद्धिः। न च तस्य नानुमितिप्रतिबंधकत्वं बाधा
दिसमूहालंबनात्मनस्तत्पतयात्वादिति तदुपादानं व्याप्तिकोटिकव्याप्यासौ व्याभावकौटिकसंशयोपगमेतुश्च
नुमितिप्रतिबंधकेतत्र व्यास्यभावत्वप्रकारकत्वाभावेऽपि न क्षतिः। परंतु शेषे मुख्यविशेष्यज्ञानिरूपितप्रकरतानाप
त्राभावं शेषप्रतिपेक्षितासंबंधेन तत्प्रकारकत्वस्य निवेशोपपत्तात्। स्वप्रतिबंधकव्यभिचारसंशयत्वव्यापकव्यभिचा
राभावत्वप्रकारताके। व्याप्तिचारनिश्चयेतदज्ञमेव व्यभिचारवाराणापपत्त्यातिरेकनिश्चयप्रतिवध्यतोपदेशीनास्ववि

राम०
१६५

रोक्षिविषयकसमूहान्वर्तनप्रकारकचटकजासंशयत्व्यापकवृत्तभावत्वप्रकारतावेतादृशसमूहान्वर्तनात्मकवृ
त्त्यतिरेकनिश्चयप्रतिषेधवृत्तानिश्चयात्तन्मैयभिचारनिश्चयैव्यभिचारोऽतस्तत्रतादृशनिश्चयत्वव्याप
कत्वनिवेशः । तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्ननिवेशस्तु नपुक्तः अनुमितिं प्रतिव्यास्यभावनिश्चयत्वेन प्रतिबंधकत्वे
व्यास्यभावादिसंशये एतत्प्रतिबंधकतां कल्पनप्रसंगभवेन व्यास्यताज्ञानत्वेनैव प्रतिबंधकत्वात् । पञ्चसु प्रतिबं
धकव्यभिचारसंशयत्वव्यापकव्यभिचारभावत्वप्रकारताके सिद्धिविधायव्यभिचारव्यतिरेकनिश्चयत्वावच्छि
न्नप्रतिबंधकताके च व्यभिचारनिश्चयात्तन्मैयभिचारनिश्चयैव्यभिचारान्नस्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वमिति
तदुद्भूतमेवाविषयविशेषे व्यापकत्वनिदेशोपि दोषाच्चास्मात् वस्तुतस्तव्यभिचारप्रत्यक्षनिर्णयप्रमेयव्यभि
चारसंशयः प्रतिबंधकः तदुच्यते व्यभिचारव्यतिरेकनिश्चयः प्रतिबंधकरतिर्न किंचिदेतत् । अथ धर्मा लोकादि
धर्मिकव्यास्यभावनिश्चयादिभेदेन प्रतिबंधकताभेदाच्चकस्यापि प्रतिबंधकतापोषद्रूपावच्छिन्नसंशय

ग रे ३३
१६६

२२

स्पष्टपावच्छिन्नाभावनिश्चयस्य वा व्यापकतेति रक्षांतासिद्धिरिति चेन्न। पूर्ववद्यथावच्छिन्नानर्थमिताव
च्छेदककलेन संशयनिश्चयपयोनिवशात्। अथ कालिकदिसंवेधेन व्यास्यभावप्रकारकसंशयविरहेऽपि तसंवे
धेन व्यास्यभावनिश्चयसंभवात्तत्र प्रतिबंधकताविरहेण साधनाप्रसिद्धिरिति चेन्न। देशिकविशेषणतासंसर्ग
कलेन निश्चयविशेषणता। पदपावच्छिन्नप्रकारिसौवच्छिन्नप्रतिबंधकता निरूपितमतिबंधकतावच्छेदकवि
षयितानिरूपकत्वपर्याप्तधिकरणसंसर्गावच्छिन्नत्वेन वा व्यतिरेकप्रकारितापाठपादेयतपातेन व्यभिचारदी
नामन्यादशस्वरूपसंवेधोपायेऽपि व्यभिचारनिश्चयसंग्रहात्तत्र पदभावत्वप्रकारकत्ववैपर्ययः। अथ स्वप्रतिव
धकपसंशयत्वस्य पदभावत्वप्रकारकत्वमाप्यस्य विवक्षितोऽनुमितिप्रतिबंधकपक्षधर्मत्वाभावादि निश्चयतात्त्विके
मेपल्लवत्वादिना व्याप्तेः संशये व्यास्यभावत्वप्रकारकत्वाभावादृष्टांतासिद्धिः। न च तस्य व्यास्यभावावगाहिते
नास्तीति वाच्यं। तदापभावत्वेन व्यास्यभावमानसंभवात्। न च पदभावत्वेन वागहिते विवक्षितं। तथा स संज्ञा

गम०
१६६

दवै पथ्यात् । तदुपादानेपि अयमभिचारसंशयमभिचारनिश्चयोभयप्रतिबन्धे । व्यभिचारनिश्चयान्नये । व्यभिच
रनिश्चयेव्याभिचारानुष्ठानत । अयमभिचारभावत्वावच्छिन्नसंशयपरवत्तार्थाभावत्वप्रकारतासंज्ञात । अस्य
प्रतिबंधकतापदभावावगाहिताप्रयुक्तत्वेन विवेच्यं । अथप्रयुक्तत्वं दुर्वचनतादवच्छिन्नत्वेपक्षधर्मताविरह
त्वेन व्यास्यभावावगाहिताया अपि पक्षधर्मताविरहत्वावच्छिन्नावगाहितात्वेन पक्षताविरहज्ञानप्रतिबंधकता
या अवच्छेदकतया व्यास्यभावावगाहितात्वेन तदभावावगाहिताया अवच्छेदकत्वविवक्षणा संभवात् । अत
एव न व्याप्यत्वं उक्तश्रुतिसाधारणप्रतिबंधकतापदसंभवात् । नापि व्यापकत्वं प्रमेयत्वादित्यादिना विरोधिविष
यकज्ञानस्याप्रतिबंधकताविरोधिविषयतायास्तदव्यापकत्वादिति चेन्न । भ्रमान्तरुजिपदभावविषयितावच्छि
न्नत्वस्य सुवचत्वात् । अनुगतभ्रमत्वस्य भयचारैरेवाभिधास्यमानत्वात् । तथा सति संशये पदभावत्वप्र
कारकतान्नैपमनिवेशकत्वे प्रतिबंधकतापदभावावगाहिताप्रयुक्तत्वेन विशेषणं अन्यायायमभिचारसं

गटीका

२१६

शयप्रतिबध्योयमिचारनिश्चयेत्यतिरेकनिश्चयपरोपादानव्याप्तसंगतेः। अयमिचारनिश्चयप्रतिप्रति
बंधकतापायमिचारभावावगाहितप्रयुक्ततयापत्तेनयमिचारोपादानासंभवादिति प्रसङ्गतिष्पत्तो
विरोधप्रसंगभेदेति चेन्न। पक्षं शयपदेन यदूपावच्छिन्नप्रकारताकसंशयोपादानात्। समानधर्मिकपदूपा
वच्छिन्नाभावावगाहितानत्वरूपसंशयनिवेशाद्यामिप्रकारकत्वाप्यभेदसंशयव्युदासः। अथैवमपि व्या
प्तितावच्छिन्नविषयताकेचुत्वादिनाप्यभेदः संशयेऽनुमितिप्रतिबंधकपक्षधर्मताभावनिश्चयात्मके व्याप्यभा
वत्वप्रकारकताभावाद्दृष्टासिद्धिर्दुर्वारैवेति चेन्न। मुख्यविशेष्यतांशोप्रकारतापन्नाभावांशोप्रतिपोगितासं
बंधेनपदूपावच्छिन्नप्रकारकतानत्वस्मृतदर्थत्वात्। अथपदेतत्ताद्यवच्छेदेनवस्तुनमिज्ञौवद्विजदभावसमुच्च
यरूपप्रतिबंधकत्ववद्विज्ञावच्छिन्नाभावत्वप्रकारताकत्वावच्छिन्नभावनिश्चयतामात्रमतिवधत्वाच्चवद्वि
निश्चयाजन्मायांमिचारोद्वारदतिचेन्न। मुख्यविशेष्येप्रकारिभूतोपेयदूपावच्छिन्नप्रकारकतायास्त

राम०

१६७ -

सामानाधिकरण्यत्वावच्छिन्नप्रतिबंधतानिरूपितप्रतिबंधकतावच्छेदकलोभयसंबंधेनयदूपावच्छिन्नप्र
कारकताविशिष्टत्वेननिवेश्यतात्। प्रत्यक्षात्लोकदिव्यगणात्तुपसंशयत्वद्वयविषयिताप्रयुक्तप्रतिबंधकताप्र
यत्नेनसंशयोनिवेश्यः। नातोद्यत्तादिनाद्याप्तिसंशयेप्रतिबंधकपक्षधर्मत्वाभावनिसुपात्मकैव्यासभावता
प्रकारकत्वेपिदृष्टांसिद्धिः। नापिअजिरेकनिष्पद्यपदेपादानव्यावृत्तसंगतिरित्युक्तं। एतन्मतेपञ्चाजिरेकनि
ष्पद्यत्वव्यापकप्रतिबंधकताकलमित्यत्रवृत्तमित्यभिचारेपसमूहात्वेनेत्युक्तभावाद्यभिचारेभपसमूहात्वेन
प्रतिबंधोद्यभिचारनिष्पद्याजमेव्यभिचारइत्यतोव्यापकत्वनिवेशइतिबोध्यं। अथेतन्मतेस्वप्रतिबंधकता
प्रयोजकयदभावविषयिताद्वृत्तपसंशयत्वस्यैवव्याप्यताविवक्षामुचितंतथासतिव्यभिचारभावेविष
यितायाःप्रतिबंधकतानवच्छेदकतयाव्यभिचारसंशयवास्याद्विपर्ययोपपादनव्याप्येतिर्नशकतेसंगमपितुं
। नचसंशयत्वद्वयविषयितायांयदभावोपत्तानिवेशात्स्वप्रतिबंधकतावच्छेदकव्यभिचारविषयिताया

न जी ५७

१६५

२५

दायमभिचारसंशयोपग्रहसंभवात्तद्व्यावृत्तिः संगमनो चेति वाच्यं द्वितीयपदे तौ स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकवि
षयितावृत्तित्वमेव निश्चयपत्तेरनिवेशं ननु तत्र पदभावापत्तमपि प्रयोजनाभावात् एवंच तादृशविशेषणस्यै
व संशयपदे प्रवेशे संशये पदभावत्वमकारकत्वनियममहमविशेषणप्रवेशपक्षे नतद्विशेषणप्रवेशरतिप्र
त्यक्षही भित्तिदिप्पणीविरोधप्रसंगात् नच निश्चये पदभावावगाहिता प्रयुक्तप्रतिबंधकताशालित्वं न नूनं
शपेत्तत्र स्वप्रतिबंधकतमप्रयोजकविषयितावृत्तित्वस्यैवोक्तताचतद्विरोधरतिवाच्यं। पतः प्रमेयवान्मू मः पक्षा
वृत्तिरिति तानस्य प्रमेयत्वेन व्यास्यभावावगाहितेपि व्यास्यभावत्वमकारकत्वाद्दृष्टान्तसिद्धिवासापपदभावाव
गाहिता प्रयुक्तत्वनिवेशेन सम्पक्। पक्षधर्मताविरहत्वेन व्यास्यभावज्ञानमाह मज्जत्वात्। अत्रान्यवृत्तित्व
स्य पदभावावगाहितनिवेशेनैव वात। एतेन स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकप्रमाप्यवृत्तियदभावविषयिताशालि
त्वमपि प्रयुक्तं किंजुतादृशपदभावाविषयितावृत्तित्वेन निश्चयपत्तविशेषणवाच्यं तत्र पदभावानिवेशात्तद्विरो

राम ०

१६५

शोडशोऽस्ति न च पदभावविषयितायावच्छिन्नप्रयोजकताकमतिबंधकताशालित्वेनियमपविशेषणमि
ति न तद्विरोधरतिवाच्यं। एवमपि संशये तद्विशेषणमिति ह्येवमप्येव तद्विशेषणं तत्रैव नाधवेन विषयिताया
लित्वेनियमपविशेषणमिति न तद्विरोधरतिवाच्यं। एवमपि संशये तद्विशेषणमिति ह्येवमप्येव तद्विशेषणं
तत्रैव नाधवेन विषयितायां पदभावावच्छिन्नविशेषणेनेतोपपत्तेः गुरुतरे विषयमप्येवमर्थस्य दृक्त्वादिदिति चे
त्समं। तथा समेव ही भित्तिरिष्यतां पदभावावच्छिन्नविशेषणमप्युक्तत्वं निवेश्यत इति केरतो। मिधानस्वरसतो
मिष्यद्विषयगोलित्वितविशेषणमिति ह्येवमप्युक्तं॥ यद्वच्यवच्छिन्नविषयितायादितसंशयतोपादानेन नि
स्वित्त्वेष्वारणात्। प्रकारांतरतपमिष्यद्विषयगोलित्वितविशेषणमप्युक्तत्वं निवेश्यत इति हेतुनिष्कर्षस्याविरोधादिति
। वस्तुतस्तु व्याप्तिव्याप्यभेदोभयकोटिकसंशयवारणापमुख्यविशेष्यतानिरूपितप्रकारीकतांशेऽनियोगिता
संबन्धेन तत्प्रकारकत्वं निवेश्यत इति संशयस्य तत्प्रकारकत्वात् तद्वच्यवच्छिन्नप्रकारकत्वं मिष्यदि

गद्यपद्य
१२६

२.

परामपि विवक्षणीयं। एवं च तत्प्रदर्शितविशिष्टां व्यर्थमेवेति। इदं पुनरित्यवधेयं। संशयेनैवमांतवि
शेषाप्रवेशकस्य प्रतिबंधकतायां पदभावावगाहितामपुनस्तु निवेशेपि विषयोपादसंनसार्थकीक
तुं शक्यतस्वतया हि विचारभावकलौनतावद्मधर्मिकविचारसंशयप्रतिबंधे-अविचारमिच्छ
येयविचारवारणाय तत्प्रत्युपाजं अस्यास्वप्रतिबंधकताप्रयोजकधर्मितावच्छेदकतारूपविचारभाव
विषयितावृत्तिजनपायविचारवारणान्नचैव प्रमेयत्वादित्यासभावधर्मितावच्छेदककमसधर्मताभाव
निश्चयप्रतिबंधतया दृष्टं तासिद्धिर्दुर्वीरेति धर्मितावच्छेदकतया दृष्टावगाहितामपुनस्तु निवेशप्रतयान
तसार्थकमिति वाच्यम्। अनुमितिसमान्यस्वरूपं तन्नासंभवेपि शुद्धमत्तावच्छिन्नलिंगकानुमितेर्दृष्टं
नसंभवात् धर्मितावच्छेदकतान्यतरूपविशेषास्यानावश्यकताप्रयोजनसंगतेः। वस्तुतस्तु विचारभा
ववाच्येति संशये विचारभावाभावतावच्छिन्नविषयितायाः प्रतिबंधकताप्रयोजकत्वेन रतातिविचार

राम०
१५६

भावविषयिताया अपितथात्वा ज्ञादशसंशय प्रतिवध्योऽयमभिचारनिश्चयेऽयमभिचारस्य वज्रलेपतया विषय
योपादानमावश्यकमिति । पञ्चम्यभिचारिनचेति व्यभिचारतद् द्वेदकोटिकसंशयस्यैतस्य व्यभिचारभावत्वा
प्रकारकतया संशयत्ववृत्तकविषयिताप्रयुक्तत्वे निवेशपक्षेऽपि कथं विषययोपादानव्यावृत्तिरिति तत्र मुख्य
विशेष्यतानिरूपितप्रकारीकताभावांशे प्रतिपेक्षितसंबन्धेन तत्प्रकारकत्वस्योक्तत्वात् । न व्यभिचारैर्नये
सादाव्यभिचारमात्रपुसंशयदलस्य तद्व्यातिरेकमभ्यवधिपर्यपदलस्य च सत्त्वाव्यभिचारो दुर्वार इति
मुख्यविशेष्यतानिरूपितप्रकारतोपपन्नयदं मरार्थे यावन्मिन्नत्वे निवेशपक्षानुवादितिविषयपर्यपदं
र्यमिति वाच्यं । न्यायमिन्नत्वस्पष्टवितत्वात् । पञ्चम्याति संशयस्य व्यभिचारप्रकारकत्वपदभावत्वाप्रकार
कतपादशांतासिद्धिरिति तनुत्वं । व्यभिचारस्याव्यभिचारितसाध्यसामानाधिकरण्यापह्नव्यास्यभावादस्य तया
तस्य तत्कोटिकत्वा संशयस्तु ननु मिति प्रतिबंधकः किंतु व्याप्तिग्रहणवेति वस्तुतस्तु व्यभिचारव्याप्तिताप्रयुक्त

गरीप
१६८

२०

नुमितिप्रतिबंधकतावतीतिदीक्षितोप्यरागातिनिविनाततस्यानुमितिप्रतिबंधकत्वेपितद्व्यतिः। दृष्टं तेव्या
मिपदस्पर्शितव्यामिपरत्वेनादौषार। पसंशयोपदभावागगाहिताप्रयुक्तप्रतिबंधकताशालिपरभावप्रकार
कएवपद्यतिरेकनिश्चयपत्रपातेवेधकरतिद्वितीपोहेतुः। पसंशयव्यापकप्रतिबंधकताकत्वेसतिस्वनि
रूपितपदभावागगाहिताप्रयुक्तप्रतिबंधकताशालिपद्यतिरेकनिश्चयपत्रव्यापकपरभावप्रकारणोक्तम
र्थः अत्रप्रतिबंधकताप्रयोजकतुताभावागगाहितावृत्तिवृत्त्यतिरेकनिश्चयपत्रव्यापकतुताभावप्रकारणोक्तम
केसिद्धिविधमावृत्तवजातनप्रतिबंधे आनुमानिकवृत्तवजातनैवृत्तवजानिश्चयपत्रमेवमिचाररमतः संश
यपत्रवृत्तिपसंशमप्रतिबंधात्त्वनिवेशः। निरुक्तपद्यतिरेकनिर्णयप्रतिबंधोपदाभावनिश्चयपत्रमकवृत्तव
जासंशयप्रतिबंधवृत्तपदोभयसमूहात्वेनेवृत्तवजानिश्चयपत्रमेवमिचाररमतः पसंशयव्यापकप्र
तिबंधकतानिवेशः। ननुसंशयतावच्छिन्नत्वमुक्तपुक्तेः मिपत्वादित्यापेः संशोपेप्रतिबंधकताभावात्ता

राम०
१६८

धनाप्रसिद्धिः पदपावलिः संशयत्वं विवक्षितं न चैवमपि व्याप्तित्वावलिः विषयता केवदत्तादिना व्या
प्तेः संशये प्रतिबंधकता भावान्नरोषतादवस्थमिति वाच्यं । पदपावलिः प्रकरता घटित संशयत्वं निवेशा
नये । विषयविशेषेन संशयोः लोकतत्त्वसिद्धिविषयाप्रतिबंधकत्वं पदपावलिः विषयकज्ञानत्वव्याप
कता अभिचारभयो न तादृशज्ञानत्वव्यापकत्वसागः । संशयत्वं च पदपावलिः विषयकज्ञानत्वव्याप
कता अभिचारभयेन तादृशज्ञानत्वव्यापकत्वसागः । संशयत्वं च पदपावलिः अभिवाचप्रकारताशालिना
नत्वं । पदपावलिः आभावनकारत्वं च पदपावलिः प्रकरतानिरूपिताभावप्रकारत्वं । तेन घटव्याप्त्युपनि
ष्टप्रकारता केवदत्तत्वेन व्याप्तेरभावे कोटिक संशये प्रतिबंधकताभावेऽपि न क्षतिः । तत्र पूर्वोक्त संशयद्वयेन प
दपावलिः प्रकरताविशिष्टत्वं आभावप्रकारताविशेषणं । अतथावाह्यनुमितौ व्याप्तिरभावप्रमुच्यपस्या
प्रतिबंधकत्वेऽपि न रोषः । भूतलोकादि नानाधर्मिकव्याप्तिसंशयमाह पदोपः । पूर्वोक्तरीमावरणोपः । वि

मरीपत
२७
१७०

२७

पर्ययदेहोपादानप्रयोजनं पूर्वोक्तमेवाव्याप्तिग्रहे च व्यास्यभावत्वव्यभिचारत्वावच्छिन्नविषयकौनिश्चयौ
प्रतिबंधकावितिप्रकरणाकत्वनिपमानुधावनं प्रमेयबाधनं धूमः पक्षावृत्तिरितिज्ञाने पक्षह्वाराणां प्रपञ्चभाव
गहिताप्रयुक्तत्वं प्रयुक्तत्वं सर्ववत्। स्वप्रतिबंधकताप्रयोजिकपाश्र्वमत्वाच्चटकविषयितपास्तुदितत्वं वा निश्चय
विशेषणं नातः पक्षधर्मताविरहत्वेन व्यास्यभावावगाहिनि अनुमितिप्रतिबंधकनिश्चये व्यास्यभावत्वप्रका
रकत्वेपि दृष्टांतासांगतिरिति। न च स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकश्रमत्वाच्चटकप्रपञ्चावच्छिन्नप्रावृत्तान्तत्वमापकप्र
तिबंधकताकत्वमेवास्तु संशयेपि प्रतिबंधकतासंज्ञादिति वाच्यं। अयमभिचारं पसदेनोपादापव्यभिचारदि
ति। अथ च दृष्टोभपवृत्तासमं ह्येवं ने व्यभिचारः भूतत्वं यथाभाववद्वृत्तवन्नवेति संशयमादापसप्रदित्वे
धकपक्षे संशयता व्यापकपक्षभावत्वप्रकारात्कत्वसंज्ञास्वप्रतिबंधकताप्रयोजकविषयताच्चटितसंशय
त्वस्याप्यस्य विवक्षितो च दृष्टवत्ताज्ञानेपितथाज्ञानभेदेन विषयताभेदे मानाभावेन संशयपक्षवृत्तकृतताभावेति

राम०
१७९

षपितायाः प्रतिबंधकतापयोजकत्वात्। न च तादृशसंशयतत्पतादृशप्रकारताव्याप्यत्वरत्स प्रतिबंधकताव्याप्य
त्वमपि विवक्षणीये समूहलंवनानात्मकचटवत्तासंशयस्याविरोधित्वात् तदोषरतिवाच्यं। तथा प्रतिमुखवि
शेष्यो शेषकारी भूताभावांशे प्रतियोगितासंबंधेन यः प्रकारः तत्र प्रकारकत्वावच्छिन्नप्रतिबंधकताव्याप्यत्वमे
व विवक्ष्यतां तथा व्यवहारत्वावच्छिन्नसंशये तादृशप्रतिबंधकतासंज्ञेन विषयव्यप्यवश्यकत्वात्। एवं
च सर्वसंमतविभिन्नप्रतिबंधकतावतोः व्यभिचारव्यभिचाराभावकोटिका व्यभिचारसंशययोः तथा विधायि
चारत्वावच्छिन्नसंशयवत्तेषां तादृशप्रतिबंधकताविरहेणादोषादिति पदभावप्रकारकतानैपमवैषम्यं
तत्त्वं व्यभिचारविषयकसंशयसामान्यप्रतिबध्ने भिचारनिश्चयो द्वितीयहेतोर्यभिचारः तत्र व्यभिचाराभा
वप्रकारकतानि पतव्यभिचाराभावावगाहिताप्रयुक्तं प्रतिबंधकताशालिनैः व्यभिचाराभावाविश्रयस्य स
त्वात्। प्रकारतावच्छेदको भूता व्यभिचारविषयितायाः प्रतिबंधकतापयोजकत्वात् न च पूर्णावच्छिन्नज्ञानसा-

गटी परा
१०३

२१

मानसमितावच्छेदकत्वं स्वप्रतिबंधकताप्रयोजकपदभावावगाहितापामेव विवक्षणीयं न तु निश्चयपरतिवा
यं । तथाप्यभावधर्मिकाव्यभिचारनिश्चये तद्दोषसत्तात् । प्रतिपोगितासंबंधावनवच्छिन्नत्वे तु न तद्विशेषणं
। परभावत्वप्रकाशकताव्याप्यपुष्टतिरेकावगाहिताप्रयुक्तप्रतिबंधकताकत्वमात्रनिवेशेनैव सर्वसामंत्ये
निश्चयवैपर्ययि हि तिचेत्तत्र चोक्तं दीधितिदिप्यरणा । परभावत्वाप्रकारकताननिष्ठपरभावावगाहिताप्र
युक्तप्रतिबंधकताकत्वत्वे सतिपसंशयव्यतिरेकनिश्चयसामान्यप्रतिबध्यत्वे हेतुरिति । आद्याभावनिश्चयप्र
तिबंधे यावत्तानजमेविशिष्टतानमात्रे व्यभिचारोतः संशयपरं । एकग्रामानिश्चयान्नकाम्ययावत्सं
शयप्रतिबंधे प्राकृत्यसमस्तसंबन्धे व्यभिचारो देवपकथ्यभावतानप्रतिबध्यतया व्यभिचारोत्तरवत्ता
मामपरं । अत्र व्यभिचारसंशयव्यभिचारमिश्रयोभयप्रतिबंधे । व्यभिचारनिश्चयप्राप्तये तत्र व्यभिचाररसत्तः
समंतं । तथा चाव्यभिचारभावतानवच्छिन्नव्यभिचारविषयिताप्रयुक्तप्रतिबंधकताकत्वपानव्यभिचारः । प्र

राम०
१०३

मेयशान्धमः पक्षाद्वृत्तिरिति तानमादापसाधनाप्रसिद्धितः प्रयुक्तत्वेन च स्वप्रयोजकभ्रमत्वाच्च कपदभावविष
पिताकत्वेन पक्षधर्मताविरहत्वेन व्यास्यभावावगाहितानमादाय न दोषः । न च कपदत्वेन व्याप्तेः संशये ह्युत्तेन व्या
सेरभावनिश्चये च प्रतिबंधकत्वाभावाद् दृष्टं तासि द्विरिति वाच्यं पट्टिषयिताच्चरितसंशयत्वनिश्चयत्वयोर्निवेश
रव्यभिचारसंशयमात्रप्रतिबंधव्याप्तिनिश्चयस्य व्यभिचाराभावत्वात् न वच्छिन्नव्यभिचाराभावविषयिताप्रयुक्तप्रति
बंधताकान्तत्वं प्रतिबंधकतायां व्यभिचाराभावविषयिताप्रयुक्तत्वाभावादेवास्त्यमिति विपर्ययपक्षोपादानसाध्यं
कं । तदभावव्यक्तित्वावच्छिन्नाभावत्वात् न प्रतिबंधकतायामेव व्यभिचाराभावत्वात् न वच्छिन्नतदभावविषयिताप्रयु
क्तत्वं प्रसिद्धं । पदे वाभावस्य तद्व्यक्तित्वेन हेतुतापारवृत्ताननिष्टप्रतिबंधकतायां विषयतायाः वच्छेदकतापिननुम
मते तदास्य प्रतिबंधकता न वच्छेदकपदभावत्वात् न वच्छिन्नपदभावविषयितासामान्यकत्वे सतीति वक्तव्यं । व्यभि
चाराभावत्वात् न वच्छिन्नव्यभिचारत्वात् । वच्छिन्नव्यभिचाररूपा व्यभिचाराभाविषयितासामान्यप्रतिबंधकता वच्छे

गटीपरा
१७३

१४

दकत्वाद्यभिचारमुदाहृतः। सामान्यपदमप्येतदर्थमेव अन्यथापेक्षयादिनातद्विषयिताया अपि व्याप्तिग्रहप्रति-
बंधकतानवच्छेदकत्वेन व्यभिचारः स्यात्। व्यासभावत्वावच्छिन्नव्यासभावविषयतायाः सामान्यं तर्गताया अ-
नुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वादृष्टं तासि द्विरतो नवच्छिन्नांतं नवव्यभिचारत्वावच्छिन्नव्यासभावविषय-
तायास्तथाविधाया अवच्छेदकतापददृष्टं तासि द्विरिति शंका। व्यभिचारत्वेन व्यासभाववृत्तित्वात् तादृशी च न-
व्यक्तित्वाद्यवच्छिन्नव्यासभावविषयतैव सात्त्विकतावच्छेदकेति। अत्र पक्षधर्मताविरहत्वेन व्यासभावविषय-
तायाः सामान्यं तर्गताया अनुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकतापददृष्टं तासि द्विरतो भ्रमत्वाद्यदकत्वेन व्यासभावविषयितो-
पादेया। एवं च व्यभिचारत्वावच्छिन्नव्यासभावविषयिताया भ्रमत्वाद्यदकतपानुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वेपि
न दृष्टं तासि द्विः। एवं च न व्यक्तित्वाद्यवच्छिन्नवृत्तभावदिविषयिता सामान्यप्रतिबंधकतानवच्छेदकता संशय-
विपर्यययोरप्युपादानना वश्यकं। अत्रेह माशंकाते एवं सति पक्षं शयप्रतिबंधसंबन्धे स्यात्। दृष्टव्यं ज्ञानेन वृत्ताभा

राम
१७३

वनिश्रप्स आभावो वृटीपोभूतलमभावश्चेसादितानसाधारण्येनैव प्रतिबंधकतायावदाभावत्वावच्छिन्नवृत्त
भावविषयितायावच्छेदकत्वेनैव यमिचारणसंभवात् प्रतिबंधकतायां ज्ञानवैशिष्ट्यावच्छिन्नत्वेन प्रवेष्टु
तदुपादनस्य सात्ताद्रीतिन्यायकवलितात्किंच वृत्तवत्तात्तानेव वृत्तवत्तत्वेन वृत्ताभावविषयकस्य वृत्तवद
वृत्तिमानिति ग्रहस्यापि विरहितपापदभावत्वावच्छिन्नवृत्ताभावविषयितायाः सामान्यतर्गतायाः प्रतिबंधकताव
च्छेदकतायमिचारण्यवतमसम्पत्तेः पदिचोक्तमरणात्प्रतिबंधकतायां तदवच्छेदकविषयतायां वा भ्रमावृत्तित्वेभ्र
मावृत्तित्वेन निवेश्येतथा वृत्तवत्तायमायां यमिचारः तत्र वृत्तवदवृत्तित्वविशिष्टज्ञानस्य भ्रमतादावृत्तवत्ताभा
वविषयिताया भ्रमावृत्तित्वसंभवेन सामान्यतर्गतायां प्रतिबंधकतायां ततः कामिनीति
सासादौ सुलभेति संशयपदमावश्यकमित्युच्यते तदा यमिचारप्रमायां यमिचारोद्वारण्यं यमिचारभावत्वावच्छि
न्नयमिचारविषयत्वस्य भ्रममावृत्तिप्रतिबंधकतावच्छेदकतायमिचारजे श्रुतस्य नदनवच्छेदकतात्मानवप

गङ्गापत्र
१७३

२१

दमाविविषयिताशब्देनपदोपप्रतिपोगितावच्छेदकावच्छिन्नविषयिताविवक्षितातदवच्छिन्नित्वेनचनचवप्रतिपोगि
तावच्छेदकमिति संशयपरोपादानमिति वाच्यं। व्याप्तिभावत्वा नवच्छिन्नतादृशाविषयिताप्रसिद्धे ईष्टे तासिद्धेः
। नचापेयत्वाभावत्वस्य व्यभिचारिनसाध्यसामानाधिकरण्यरूपव्याप्तिप्रतिपोगितावच्छेदकतया तदवच्छिन्नवि
षयितामारापनरं तासिद्धिरिति वाच्यं। तथा सति घटवद्वृत्तिद्वयाभाववानिति तानेव निरूपितप्रतिपोगिता
वच्छेदको भूतद्वयाभावत्वावच्छिन्नवृत्ताभावत्वानवच्छिन्नविषयितायाः सामान्यता। जीपाः घटवृत्तातानप्रतिषेध
कतावच्छेदकत्वेन संशयपरवैषम्यस्य दुर्वारत्वात्। अथ विषयितापोतद्वद्वृत्तित्वानवच्छिन्नत्वेन प्रवेश्य संशयप
दसार्थसंबन्धेनैव प्रसालनाद्वृत्तिन्यायप्रसंगः। व्याप्तिमद्वृत्तिमानिति तानीपायाः सामान्यान्तर्गतव्याप्त्यभावात्
नवच्छिन्नव्याप्तिमद्वृत्तितावच्छिन्नवस्थावश्यकत्वा इति चेन्न। व्याप्तिमद्वृत्तिधर्मवृत्तानस्यानुमितिप्रतिबंधक
त्वेमानाभावात्। अस्यातद्वृत्तित्वानवच्छिन्नत्वोक्तावपिसाध्यसामानाधिकरण्यवद्वृत्तिधर्मवृत्तानस्यापि

राम०
१७४

तथावापसाव्यस्यभावस्यासिमरवृजितोभयानवच्छिन्नतद्विषयताया प्रतिबंधकतावच्छेदकत्वेन दृष्टं तासिद्धि ताद
वस्थात। वस्तुतस्तु व्यभिचारस्य मायो व्यभिचारपत्त्याधमावृत्तिरस्यागे व्याप्यंशेन द्रुतकपटार्थांशो वा त्रमात्मकया
स्वभाववजातानस्य व्यास्यभावत्वनवच्छिन्नस्य प्रतिबंधकतावच्छेदकविषयिताकतया दृष्टं तासिद्धि र्कीरेवेति। अत्रेदं स
माधानं स्वप्रतिबंधकतानवच्छेदकपट्टिन्निरूपितप्रतियोगितवच्छेदकानवच्छिन्नपदभावत्वनवच्छिन्नपदभावविषय
तासामात्मकत्वं सत्यं तार्थः। तद्वा त्रभावा निति ज्ञानी यद्यदाभाविषयितायाः दृष्टाभावत्वनवच्छिन्नदृष्टात्मनिरूपितप्रति
योगितानवच्छेदकमद्वयितावच्छिन्नाभावत्वावच्छिन्नत्वमासिद्धे संशयपदमर्थवरु। आसिमरवृत्तिधर्मवजातानस्य
प्रतिबंधकत्वोपगमेन दृष्टं तासिद्धि कारणापपत्तिरे सादिनिवेशः। पदभावत्वनवच्छिन्नत्वं पदभावत्वविषयितानिरूपि
तत्वं भ्रमप्रमासाधारणपदभावत्वविषयितात्वेन वास्तव्यपदभावत्वविषयपक्षानिरूपकतयानदोषरतिरिक्। पूर्वोक्तध
मतावृटकत्वं भ्रमत्व श्रुतिविशेष्यता न तनेनाप्यभिचारप्रमापानव्याभिचारः न च यद्यतिरेकनिश्चयप्रतिवध्यत्वमवे

गरीपरा
१७४

२६

शेदृष्टां तसिहाभावहेतुतानि एकरागानुपपत्तेरिति वाच्यं। तद्वत् प्रयोजनी सिद्धिः व्याप्तिनिश्चयत्वे न हेतुत्वमते व्याप्ति
व्यतिरेकतानाभावस्याहेतुत्वात्। अत्राप्याव्यभिचारग्रहभावहेतुतानि एकरागानुपपत्तेरिति वाच्यं। तद्वत् प्रयोजनी
भूताभावप्रतिपत्तिरिति तत्प्रतिबंधकत्वनिवेशात्। न च व्याप्तिव्यतिरेकतानाभावस्य व्याप्तिनिश्चयहेतुत्वेनानुमिति
प्रयोजकत्वं दुर्लभा व्याप्ति संशयस्पृष्टत्वं संशयत्वेन व्याप्तिनिश्चयविवेचित्वादि निवृत्त्यां। प्रयोजकत्वं हेतुकारणात्
वच्छेदकत्वं तच्च व्याप्तिभावभेदस्यानुमितिजनकता वच्छेदकतयाः सतमिति। एतेन प्रयोजकत्वे निपातपूर्ववर्तिवन्निवृत्ति
पात्ता व्याप्ति संशयाने सरोमत्र व्याप्तिस्मरणात्मक निश्चयपत्रमा नुमितौ पूर्वसरोतत्वं शपाभावासत्वेन तस्य निपात
सर्ववर्तिताभावरिति। अत्र प्रवृत्तेः प्रामाण्यनिश्चयपत्रमत्वे वाधः। भाविज्ञानस्य प्रामाण्यनिश्चयपत्रमत्वे हि सात्विक
विषयतासंबंधेन नामास्य निश्चयविशिष्टार्थज्ञानत्वेनैव हेतुत्वात्वे च स्वसमानाधिकरणप्रामाण्यनिश्चयानुधिकारा
क्षरणानंतरक्षरागानुसृतत्वाच्च। अत्र प्रामाण्यनिश्चयपदशपामपितरभावस्याभावच्छेदेन सत्त्वेपि रश्वीपद्मापराग

एत०
१७४

अपविशिष्टार्थज्ञानत्वेनैव हेतुता एव च स्वसमानाधिकारमापन्ननिश्चयानधिकाराणां सारानंतरा सारानुसवत्वेन
धर्मः। अत्रमापन्ननिश्चयदशापामपितदभावस्याप्यवच्छेदेन सत्त्वेऽपि रक्षणीयम्। निश्चयस्य नित्यताप्रमाण
पनिश्चयसामानाधिकार्यासाराप्रसिद्धावपि प्रमाणपनिश्चयनाशेऽपि प्रवृत्तिस्थितौ नित्यतापि नित्यता इति माहः। मति
मंत्रादिन्यायेन व्यभिचारान्तरग्रहणप्रतिबंधकत्वमनंगौ कुर्वता प्रात्यसंशयाप्रतिबंधकतादिनां दौषित्येति कृतं पथा
श्रुतमेव व्यतिरेकज्ञानत्वव्यापकत्वेन वेशभंगमणीयमिति कृतवद्वयो विद्वां कुर्वन्तु। व्याप्तिपरत्वमागेवे जातमाह
कलेति। रत्नाकारणसत्त्वेति न्यायेन व्याप्यभेदज्ञानस्य कारणीभूताभावमतिपोगित्वरूपमतिबंधकत्वात् सत्त्व
रूपासिद्धिः। व्याप्यभेदज्ञानप्रतिबंधकत्वस्य तदभेदज्ञाने संभवात् न साधनाप्रसिद्धिः। सा च प्रतिबंधकत्वात् तस्मात्
द्वैतकत्वेनेत्यर्थः। पूर्वपक्षगम्यामिनिश्चयोवाच्य इति पूर्वग्रंथे नगोऽवमिति। व्यतिरेकज्ञानत्वेन प्रतिबंधकत्वे
व्याप्यभेदाभाववद्विशेषकत्वावच्छिन्नव्याप्यभेदमकारकत्वाभावाप्रकारकत्वे सति तादृशमकारकत्वमकारक

गटीपु
१७५

२२

तत्पनि अपत्तुत्कसंमंतगौरवमिसर्पः। व्याप्यमेदाप्रकारकत्वे सति व्याप्यभेदप्रकारकत्वरूपनि अपत्तुत्क
कसंमंतस्य लघुतादिति। कल्पनेति। परमशरीरेतत्पातदशपकत्वादिति मूलेनति पतर्तुभावित्वस्योक्तत्वा
दितिभावः। व्याप्यपरत्वेति कारणात्तात्पर्यस्य। पनपरत्वेतु अवच्छेदकत्वात्तुवस्य कल्पनात्तात्पर्येण वाधादेवनकारणा
तासिद्धिरितिभावः। कापीनुसज्जिनैपमस्यप्रतिबंधकत्वशब्दार्थत्वेन व्याप्यभेदज्ञानमिति नान्वयोनसंभवंतीत्यु
क्तम्। एवं चेति। तथा च व्याप्यभेदज्ञानस्य फलानुसज्जिनि बाह्यकंकारणाभिताभावप्रतिपत्तिरिति नोच्यते व्या
प्यभेदज्ञानाभावस्य कारणतनोच्यते इति मूलार्थः। मा उक्तत्वात्। अनुपदमेव विशेषदर्शनात्तद्वैयर्थ्याप्यभेदज्ञान
मिति पूर्वमुक्तत्वात्। मूलेरयं धर्मपक्षः पर्वतोपक्रमः। पद्यपितस्य पर्वतोपरमर्थः। तथा बुद्धमत्वरूपवर्त
कप्रकारकदर्शनेरमर्थः संभवतीति धर्मितावच्छेदकपासुरागेनेत्यर्थो नावश्यवस्तथाप्यत्रैव तौ भविष्यतीति
पंक्तिदर्शनात्तथैवार्थरसादहीधतीति। मूलेनुमितिसद्रवादेवेति तत्रनुमितेरेवैष्टाप्येति मर्थः। अथवा

राम०
१७५

साभावतानस्य प्रतिबंधकत्वानुपपत्तौ पक्षानिष्ठेति। इदं पक्षं संवेधेन वस्तुनिमित्तौ विशेष्यतासंबंधावच्छिन्न
तादृशमेव ग्रहविशिष्टनिष्ठविषयतावच्छेदकतासंबंधेन तादृशमेव ग्रहस्याप्यवस्थाप्यति। किंतु तान् द्वयं एव
हृदेक्षमरमपि तादृशं विभिन्नतानां विषयतयोर्निरूप्यनिरूपकभावोपगमात् तादृशमनिष्ठविषयतावच्छे
दकत्वमिदं। भेदग्रहाभावस्य कारणात्ते पुक्तिमाह रतेति एतन्मते परामर्शस्य हेतुत्वादिति बोध्यं। नन्वभेदनिश्च
यस्य कारणात् न वच्छेदकत्वाच्च वाक्याकृताधितमेवेत्यतः कस्य नात्राधवमाह मूल्ये परामर्शेति। यत्तन्तरमाह
अतएव। व्याप्याभेदनिश्चयमपेक्ष्य भेदग्रहाभावस्य कारणात्तादेवा। असन्निकृष्टेति धर्मसन्निकृष्टस्य यो
नतस्य वास्तुविशिष्टपरामर्शः। नपि मामसः उपनायकत्वानस्य प्रमाणांतरत्वापत्तेः। अतस्तदनुमित
नुरोधेन भेदग्रहएव कारणात्तपोपेक्ष्यतिभावः। परंपेक्षया गौरवंतदनुपस्थितौ गौरवग्रहस्याह तदेति अ
सन्निकृष्टविंगकस्य लेतदनुपस्थितिर्बोधा। आपत्तौति। अनुमितिर्बोधभेदज्ञानजस्याप्यापत्तदभेदग्र

गतीपरा
२५६

२५

परापरा
परापरा

ह्यपतिवधात्पदिसपजोसर्थ। गोपदेति सात्वावहुजिद्रव्यत्वादेर्मभिचारितपागोपदशकता वच्छेदकत्वनि
वेशः। व्यक्तेरिति मूलं। अत्र हेतुमाह नहीति। न चाधेपतासंबंधेन व्यक्ते प्रकाशे सात्वादिताधकेतद्विशिष्ट
द्रव्यत्वारिक माहामयमिचारः। विशेषरूपेण गोपतिष्ठधेपतात्वेन संबंधतापांचनमानमित्यत आह गो
आधेपतयेति। स्वजो व्यावृत्तेरविशेष्यकेतरभेदानुमितौ निर्विशेषितोपेतादात्म्येन लिंगत्वाह। विशिष्टं
विति। गोरूपादौ द्रव्यत्वादौ च अभिचारणापसकत्वावृत्तित्वगवेतरसमवेतत्वयोरवश्यकत्वादिति
भावः। अनतिप्रसक्तत्वेति॥ गवेतरसमवेतत्वमोक्षस्य समवापसंबंधेन नृत्तिमस्वघटित आप्तेरतिप्र
सक्तपासमवेतत्वनिवेश इमर्थः। आपकसमानाधिकरणस्य परमते व्याप्तिताभावाभिरिपागः। इह
न विधामजानतां प्रमाह पश्चिती। रदत्तावच्छिन्ने कस्य सदेहस्य कस्य त्वच्छेदेन पक्षधर्मज्ञानिश्च
पाविरोधित्वा नरुतासंगतिमाशंक्य आचष्टे पर्वतवृत्तिरिति। तत्संशयवेति ननु धर्मभेदभावे धर्म

राम०

१७६

त्वविरोधभावेनैव स्वरूपतो धर्मत्वकोटित्वे। अथवा स्वरूपतो भेदमान धर्मत्वावच्छेदेन धर्मभेदाभावमा
 नस्य धर्मत्वाद्यै धर्मादिभेदान्तेन धर्मत्वत्वादिमानानियमाच्च परस्परविरोधभावेन मिति। अथ यथा
 धर्मत्वं धर्मभेदाविरुद्धमिति ग्रहेण तादृशसंशयापत्तेः। तथा च धर्मत्वत्वेनैव धर्मत्वकोटित्वमावश्यकं
 केचित्तु मन्त्रेण मिति यथा श्रुतं उभयथापि बहिष्कारात्पक्षे साध्यसंबन्धे जावच्छेदकस्यात्मकव्याप्तिनिश्च
 यः धर्मत्वादेर्विशिष्टसंबन्धेऽपि संभवति व्याप्तिवादेऽपि धितिकृत्तारतयैवाभिधानात्। न चेति। तथा च व्या
 प्यतावच्छेदकप्रकारकव्याप्तिनिश्चयस्य यमिचारः। तस्य व्याप्यशे तदप्रकारकत्वादिति भावः। न च धर्म
 त्वावच्छिन्नलिंगकानुमितिप्रतिधर्मत्वावच्छेदेन व्याप्तिनिश्चयपक्षे हेतुत्वे कृतानुमितेर्व्याप्यतावच्छे
 दकप्रकारकव्याप्तिज्ञानजन्यतया धर्मत्वावच्छिन्नलिंगकत्वाभावात्कथं यमिचार इति वाच्यं। अतो
 कलाघनवच्छिन्नलिंगकपर्वतपक्षकवद्विसाध्यकानुमितिप्रत्येव धर्मत्वावच्छेदेन व्याप्तिनिश्चयः कारण

गरीपरा
१७३

२५

मिमांशयाज्ञवल्क्यसामग्र्योसहितायाएवसामाम्सामाग्राः कर्पजनकतानिप्रसप्तैववायमिवास्फोक्तानि
हस्तदसत। पत्रधसत्तेन्यामिनिश्चयोपामागपतानास्कंदितः आलोकतेन्यामिनिश्चपश्चतत्रानुमितेरेलोकवान
वच्छिन्नलिंगकतयायमिचारेणोक्तकर्पकपराभावासंगतेः। नचालोकत्वाद्यवाच्छिन्नलिंगकाम्यत्वंविव
क्षितं। पत्रधसत्तेन्यामिनिश्चपः आलोकतेन्यामिनिश्चयो। प्रामाण्यज्ञानास्कंदितः तत्रतदनुमितेः
धसत्तेन्यामिनिश्चपकर्पत्वानुपपत्तेः। नचाप्रामाण्यज्ञानाभावविशिष्टालोकत्वाद्विप्रकरक्याप्तै। नि
श्चयानुतरत्वंविवक्षितं पत्रधसत्तेनालोकतेनचन्यामिनिश्चपः सिद्धिप्रसंगिकेभ्योभयं चतत्रानुमि
तनुपपत्तेः आलोकतेन्यामिनिश्चपसहकारिणाः पक्षतायाश्चभावात्पक्षतासहकारणः प्रामाण्य
तादृशानुमितिजननेः योग्यत्वात्। वस्तुतस्तुअपंधमोनेसाधेकसंशयप्रदर्शनेनैवनिर्वाहेआलोकत्वंसंदे
हप्रदर्शनेआलोकत्वप्रकारक्यामिनिश्चपस्यापिअभिचारप्रदर्शनार्थतयाचक्षुस्तत्तदनुवच्छिन्नधसत्ते

राम
१७४

गकतादृशानुमितावालो कलमकारकव्याप्तिनिश्चयत्वेन हेतुत्वे वाच्यं तत्रोक्तमार्गाः प्रापापत्तानाभावविशि
ष्टधर्मत्वादिसकारकव्याप्तिनिश्चयत्वेन यदित्येव ज्ञेयतावच्छेदकं भवेत्तथा तद्धर्मत्वेनालोकेन च व्याप्तिनि
श्चयोऽनानुमितेः कस्यापि तादृशप्रकारकव्याप्तिनिश्चयकार्यत्वा नुपपत्तिः । एतेन प्रभाकरमते पक्षतायाश्च हे
तुत्वाद्दोषोद्धार इति निरस्तं । वस्तुतस्तु भवदुक्त्ररीमादितीतोपि नव्यभिचारः यत उभयपक्षे सादृश्यं न व्याप्यतावच्छे
दकमकारकव्याप्तिनिश्चयमभिचारः प्रदर्शकः सापमते तत्रानुमितुपपादकात्त्वेन तदप्यहंवेदशपत्तेः सुक
रत्वात् अतो सापमते सिद्धानुमितिकारणसद्भावपरोवाच्यः तत्र च पक्षवर्मण्यकमप्येव वर्तते अस्यापरा
प्रशरूपकारणापर्ववसानापत्तेः । तथा च व्याप्यतावच्छेदकपक्षधर्मनिश्चयमभिचारप्रदर्शकत्वेन मिमे
त्याह उभयपक्षापीति अवधारणत्वाभावात् साध्याभाववद्वृत्तित्वमितिः शब्दपरामर्शवत्संमुख्यमेव कर्तव्यं
पक्षसामानाधिकरण्यरूपव्याप्तेर्हेतुतावच्छेदकत्वादि तत्त्वेऽपि न सतिः । धर्मत्वविशिष्टतादृशसामानाधिक

गरीप १७८

४०

रूपं वा यासिः। अथौ वमपि पर्वतोपलविशिष्टे धर्मत्वसंदेहवशात्। द्विशिष्टे धर्मत्वनिर्णीपो न जायते ननु नि
तिजन्तुतया मिततः निर्णीयः। असमानधर्मितावच्छेदकत्वात्। यायाभावात् न वगाहिलाच्चेति न तया विधुसंशय
दशापामनुमितजनकत्वात्। याभिधाने न तन्मतिर्वा ह्यसंभवात् तत्तस्याप्यनुमितिहेतुत्वात्। यामेव संशयग्रंथे
यासिर्विशिष्टपक्षवैशिष्ट्यात्। न स्पष्टहेतुत्वमभिधानविरोधात्। तमेव। पक्षमुख्यविशेष्यकत्वं परमार्थानुमिति
हेतुरिति मते पक्षवृत्तिविशिष्टे धर्मत्वसंदेहे पक्षे धर्मत्वविशिष्टसंशयस्योचितवर्जिततया पक्षोऽप्य
तावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यानिर्णीयासंभवरतितात्पर्यं। एवं पक्षवृत्तिविच्छिन्ने वा सभावादि रूपवि
शेषाणां संदेहे पक्षे यासिर्विशिष्टसंदेहश्चौचित्यावर्जितरतिपक्षांशे वा प्रासविशिष्टवैशिष्ट्यानिर्णीयासं
भवरतितादृशसंशयविरोधियासिनिश्चयाभिधानसंगतेः। वस्तुतस्तु पक्षवृत्तिर्धर्मो न वेति संशयस्य
पक्षवृत्तिविशिष्टे धर्मत्वनिश्चयपटवधर्मत्वविशिष्टे पक्षवृत्तिविच्छिन्ननिश्चयोपि विरोधितमावश्यकं। धर्म

राम०

१७८

भेदसंशपाद्मत्वावच्छेदेनपक्षवृत्तित्वसंशपसौचित्यावर्जितत्वात्। एवंपक्षवृत्तित्वविशिष्टेव्याप्तिनिश्चयः
व्याप्तिविशिष्टेपक्षवृत्तित्वनिश्चयप्रतिव्याप्तिविशिष्टेपक्षवृत्तित्वसंशपकपक्षवृत्तित्वावच्छिन्नधर्मिकया
सम्भावसंशपविरोधितपोपपुज्यतरतिधर्मत्वादि संशपकपक्षवृत्तित्वावच्छिन्नधर्मिकस्यास्य भावसंशपविरो
धितपोपपुज्यतरतिधर्मत्वादि संशपव्याप्तिनिश्चयविधानसंगतिः। मथुरायास्तु उक्तानुपपत्तिशंकाकुलत
पापुरोवृत्तिधर्मादिः पक्षः व्याप्तिसंबन्धेनवहिः साध्यः तादृशसंबन्धेनधर्मो हेतुः चाभिमतः सर्ववधमत्वरूप
व्याप्यतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षे संशपउक्ततयाचवहिव्याप्यत्वेनधर्मस्यतादृशसंबन्धेनपक्षेनिश्चय
दनुमितसुसज्जेतव्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मोक्तानस्ययमिवावमदशकंमूलमितिपुनः प्राप्तद्वयत्वे
पक्षे तेधर्मत्वावच्छिन्नवृत्ता संशपस्यतीपव्याप्तिविशिष्टवृत्तिनिश्चयतया नुमितोव्याप्यतावच्छेदकप्रकार
कपक्षधर्मतानिश्चयविचारोपेक्षावर्जितं किं जानंतीत्यभिप्रायेणसत्यतिश्चवद्वेति। अत्र एवेति एते

४३

न प्रसूयस्ति सादिमन्त्रमवतारितं। अमेरुति अमतरस्मिन् व्याप्तभावस्य सर्वमकथन। त। गौरवादेव्याप्यता
नवच्छेदकत्ववीजस्य कस्याच्चाभ्रमउक्तः। यमिचारभावेनेति मन्त्रेव्यभिचाररूपहेतोः स्वरूपातिष्ठा। पर्व
तवृत्तीति ज्ञानादनुमित्यापत्तेः। उक्तं गौरवादिना। क्षमा लोकपदः पृथक् व्याप्तिः अमतरवृत्तिव्याप्तेरसत्त्वेन
तत्रमूनवृत्तेर्धसत्त्वादेरनवच्छेदकत्वात्तापमा मतरत्वस्याप्यप्यतावच्छेदकत्वं दर्शयित्वा शंकापां भावं पुर
मतिगा। अमतरं इति। तत्त्वं क्षमा लोकमिन्नमेदत्तं ननु न दशभेदेव हि व्याप्तिव्याप्त्यसत्त्वं ननु मिसभावप्रयोजकं
अकारणविरहत्वादित्यत आह व्याप्तीति। प्रकृतोपपोगं व्युत्पादयति वद्विव्याप्तीति। मन्त्रे प्रत्यक्षं चक्षुषादि।
तत्र क्षमा लोकमतरस्मिन् व्याप्यत्वज्ञानं वद्विव्याप्यत्वज्ञानं। एद्विपासत्रिकर्षो विशेष्यं शोणैर्भक्तत्वे विज्ञे
षदर्शनं विपरीतज्ञानो ज्ञाप्रत्यक्षे उपपुज्यतां सत्तातसंभवात्। मत्तसे। वद्विव्याप्यत्वमत्तसे। सहकारि
मत्तससहकारिगुरुतपाविषयतासंबंधेन ज्ञाननिष्ठमत्तससहकारिगता नवच्छेदकत्वादिनिर्भावः। मत्तसस

॥ १ ॥

हकारित्वात्प्रत्यक्षोपयोगितात्ताननुत्तरेण स्वतन्त्रतन्त्रेन हेतुनेति भावः । तत्राप्यत्र लोकोद्धरणेति शङ्कामवपरा
मशीस्य लेख्यप्यतात्तानोपक्षौरोपक्षेव द्विव्याप्यत्वविशिष्टहेतुप्रत्यक्षोपपुञ्जतया च प्रत्यक्षात्मकपरा मशीस्य
लेख्यभिचारतिभावः । दी० उपपुञ्जतेरिति विशेषदर्शनस्य स्वमतेः कारणात्तात् । ग्राह्येति । ग्राह्यो वद्विव्याप्यत्वा
भावः । तद्विरोधित्वं तदभावावच्छेदकत्वं तदधिकारणावृत्तित्वेवातस्येति । अतएव तस्येति । दी० धितोऽत्र
वच्छेदकः स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकता अपः अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकता अपोवाके चित्तव्याप्यता
वच्छेदकमकारकपक्षधर्मता ज्ञानविशिष्टस्य व्याप्यतावच्छेदकविव्याप्यभेदाग्रहस्य हेतुत्वे । न यथा व्याप्य
पञ्चवारणसंभवाद् अस्तुवेति । गुरो रपीति विशेषदर्शननिर्वाहः । तथा च तद्वशात्तथाविधभेदाग्रहस्य
भावरेति दी० द्वेति मवतररपेति प्राक् । अतएव यो वद्विव्याप्यवान् सो वद्विव्याप्यवृत्तिप्रत्येन । अथेसादिम्
लेहति । व्याप्तिमद्व्यापकवद्विसामानाधिकरण्यात्प्राप्तिः । तस्या अक्षमव्यापकवद्विसामानाधिकरण्यात्

गटी ५०
१८४

४७

तृतिष्ठमत्तालोकव्यापकवद्विसमानधिकरणवृत्त्यालोकलादिप्रत्येकं नृनृनितात्रावच्छेदकं स्यादतो व्याप्ति
त्वंतदनुगमकमुपेतव्याप्तित्वेनावच्छेदकत्वंतासामुपेयं तत्राभेदेनावच्छेद्यावच्छेदकभावभंगशंकाकारणा
पाश्र्वेसादिमूलं। ५ मत्तादेरश्रयः प्रत्येकं ह्यमादिः। महाव्यासेस्तु धृमा लोकादिः सकलरावेसाश्रयभेदः। ता
दशधृमत्तादिरूपव्याप्तेः प्रत्येकं ह्यमत्तादिः। महाव्यासेस्तु व्याप्यतामिति अवच्छेदकभेदः। कल्प्यत्वेतीति।
अतींद्रियादिहेतुके स्यापमतेकारणं कल्प्यं। शाब्दपरमार्थे तु मीमांसकमतेतत्कल्पमित्यविशेषः। निर्भर
इति तथाचलघुरूपसाभ्यामुपपदपस्थिताविसमिन्मन्त्रेणोपिनस्वतंत्रपुनर्मदर्शकः रतिनतेनयोनरत्नाशं
केति। पार्ससर्गजैतिव्याप्तिप्रकारानिरूपितविशेष्यविषयतेपमिधानेविशेष्यताद्वयतथाविधाया
व्याप्तिप्रकारतायाएवग्रहः स्यादतः संसर्गतापदं सत्तत्समानाधिकरणप्रकारताविशेष्यतपोर्भि
रूप्यनिरूपकभावमतेन। विशेष्यतपाधर्मिजावच्छेदकताएवप्रकारतामाः निरूप्यनिरूपकभावोपग

राम
१८५

मासाध्याभाववद्वृत्तिर्धर्मोऽध्यामवान्पर्वतरस्यादितानसंग्रहः। सांकर्यशंकावारयति नानाफलेति। विशिष्य
धर्मत्वादिनेति। स्वस्यैकेव्याप्यमात्रवृत्तिस्वस्वमेव्यापित्वत्वं च भेदव्यापकताभेगापत्तेः। एवं वैधनादिव्या
रणाप्यविशेष्यविधयापि स्वस्वनिवेशपतया च हेतुतावच्छेदकानुगतादिपामर्शसंग्रहः सारतः स्वस्यै
क्यनिराकृते। निवेशे चेति। अथात्र कारणात्तावच्छेदकानुगतामराप्यविधौ र्मावच्छिन्नविषयतात्वेन निवे
शमुपेततत्र चेत्तादियं व्यस्यतावृत्तिरित्यतस्तमनिराकृत्य शेषशरणं न संगच्छते धर्मव्यापकवद्विषयमाधिकारो
धनवृत्तिरित्याप्तानस्य व्यापकतातिरूपकतावच्छेदकत्वेनोपलक्षणो भूतकिंचिद्वर्गविशेषणो नैव वारणसंभवात्।
न च पर्वतो वह्निर्याप्यधर्मवान्नेत्यादिज्ञानवारणाप्यधर्माभावाप्रकारकत्वे धर्मत्वावच्छिन्नप्रकारत्वं निष्पद्यते
निविशिष्यधर्मविषयता निवेशावश्यमकरोति वाच्यं। व्यभिचकारकानि रूपाणि तत्रावच्छिन्नप्रकारानि रूपाणि
न पक्षतावच्छेदकवच्छिन्नविशेष्यता कत्वे सावच्छिन्नप्रतियोगिता कर्मभेदवसोभयसंबंधेन किंचिद्वर्गमात्र

गटीप १
१२५

४२

तस्यैव व्याप्यवज्जानि रणित रूपतात। स्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कर्तव्यस्वनिष्ठा सा वच्छिन्नाभावप्रकारतानि रू
पितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यता कर्तव्यसंबंधावच्छिन्नसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकता तन्निरूप
कता। अत्र स्वावच्छिन्नाभावप्रकारतानि रूपापित तं स्वनिरूपकप्रकारतानि रूपापित तं संबंधेन साध्यव्याप्यस्वनिष्ठा
वच्छेदकतायावच्छेदकताविशिष्टापास्तनिष्ठावच्छिन्नप्रतियोगिता निरूपिता नुयोगिता संबंधावच्छिन्ननि
रूपिता वच्छेदकता कर्मकारतानि रूपापित तं। तेन नीलधूमभावान्न सवच्छिन्नाभाववाचापर्वतो वह्नियाप्य
धूमोऽंशेति ज्ञानसंग्रहः। आद्ये तथाविधनीलत्वनिष्ठावच्छेदकताधे शिष्टम्यत्वाभावात् द्वितीये धूमत्वनि
ष्ठाजातितावच्छिन्नावच्छेदकतापानि रूपापित तं ताभावात्। वह्नियाप्यधूमतादिना भावसंशयवशात् साध्य
व्याप्यत्वनिष्ठावच्छेदकतामत्तनिवेशः। एवं वह्नियाप्यनीलधूमवान्न वा वह्नियाप्यजातिमत्त्वनिवेश
यपोस्तादृशनीलत्वनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टपाजातितावच्छिन्नावच्छेदकतासंज्ञेन संग्रहः स्यादतः

राम०
१८१

मयससंबंधेस्त्वावच्छिन्नप्रकारतेसस्पस्वनिरूपकप्रकारतानिरूपकत्वसंबंधेनस्वनिरुद्धेदकताभिन्नावच्छे
दकताविशिष्टास्वनिरुद्धेस्वनिरुद्धेदकताकप्रकारतेसर्थः । उक्तस्यालेवतद्वृत्तसंबंधेनधर्मत्ववि
शिष्टत्वाभावाच्चेष्टः । एवंसमुच्चयसंग्रहापद्धितीपसंबंधवृत्तकभावप्रकारतायांस्वाश्रयविरोधावच्छि
न्नसंसर्गतानिरूपकत्वसंबंधेनस्ववैशिष्ट्यानिवेश्यतेनधर्मालोकादिविरोधानामननुगमेपिनक्षतिः । भावके
तावेवविरोधावगाहिसंशयवारणायस्त्वावच्छिन्नाभावविरोधावच्छिन्नसंसर्गतानिरूपकत्वत्वावच्छिन्नतोभय
संबंधेनस्वविशिष्टायप्रकारतात्रिरूपितक्षविशेष्यताकत्वस्यावच्छिन्नाभावप्रकारतानिरूपितपक्षविशेष्य
ताकत्वोभयसंबंधावच्छिन्नस्वनिरुद्धप्रतियोगितावच्छेदकताकमेवत्वमपिततोपसंबंधः । विरोधावच्छिन्नसंयो
गेनधर्मपणमर्शसंग्रहार्थद्वितीपसंबंधः । अवच्छेदकावच्छेदेनामतरकोपवगाहिशानंसंशयप्रतिमतेप्रत्य
यसंबंधेधटकहेतुप्रकारतायांशुद्धसंयोगावच्छिन्नवृद्धितीपसंबंधवृत्तकभावप्रकारतायांपक्षतावच्छेदकत्वा

गटीपरा
१८४
१८२

४४

पकलविशिष्टदेशिकविशेषणतासंबंधावच्छिन्नतं प्रवेश्यमानाधिकरणेनानुमित्युपयोगितादृशनिश्चयत्वे
निर्वक्तव्यां तेन समुच्चयसंग्रहः। एवं तादृशहेतुप्रकारतायां देशिकविशेषणतासंबंधावच्छिन्नतं प्रवेश्यवच्छेदका
वच्छेदेनानुमित्युपयोगितादृशनिश्चयत्वं वाच्यं। संशयस्तु नैकतानिश्चयत्वं वा निमित्तस्युरासः। वस्तुतस्तु सामा
नाधिकरणेनावच्छेदकावच्छेदेन च निश्चयपरोर्निश्चयपत्तमेकमेवातादृशहेतुप्रकारतायां संयोगावच्छिन्नतमा
त्रेन तु शुद्धतमपितादृशाभावप्रकारतायां यस्यातावच्छेदकावच्छिन्नतविशिष्टदेशिकविशेषणतासंबंधावच्छि
न्नतं च निवेश्यतावच्छिन्नपक्षतावच्छेदकव्यापकत्वविशिष्टसंयोगावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितप्रकृतपक्षविशे
ष्यताकत्वत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितप्रकृतपक्षविशेष्यताकत्वोभयसंबंधावच्छिन्नतनिष्ठप्रतियोगिताकमे
दवस्वमपि संबंधः। तेन वच्छेदकावच्छेदेन हेतुमत्तानिर्णयसंग्रहः तादृशसंशयस्युरासश्च। अनुमितिर्वैविच्यं
च बोधांतरनिबंधनमेवेति। एवं च बहिर्व्याप्यनीलधूमवान् बहिर्व्याप्यजातिमत्त्वानापक्षरतिज्ञानयोः ए

राम०
१८३

योगेव हेतुताशाह्व्याप्यवृत्तात्तानचं फलाजनकमेवेति न कश्चिद्दोषः। विशेषतानवच्छिन्नविशेष्यताकलादि
रूपनिर्माणपत्तेचाग्रेस्यमेव दूषयिष्यते। न चेदं तानं धर्माभाववति धर्मप्रकारकमिमाद्यप्रामाण्यप्रमाणभावानो
विशिष्यनिवेष्टानुरोधेन विशिष्यधर्मादिविषयतानिवेशावश्यकः अन्यथा तद्दृशाप्रामाण्यप्रमाणदृशायाम
मलिंगकपरामर्शादप्यनुमित्यनुत्पादप्रसंगादिति वाचां स्वावच्छिन्नाभाववद्विशेष्यकतावच्छिन्नत्वप्रकारता
निरूपितत्वावच्छिन्ननिरूपितत्वं संबंधावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वोभयसंबंधेन किंविदुर्मविशिष्टप्रकारितप्र
कारतावेतादृशप्रकारतानिरूपितनिरूपितत्वं संबंधावच्छिन्नावच्छेदकतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्व
संबंधावच्छिन्नतानसामान्याभावविशिष्टपाप्याप्यतावच्छिन्नप्रकारतातन्निरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्न
विशेष्यताकनिर्माणत्वेन हेतुत्वोपाप्राता। इदं तानं धर्माभाववति धर्मप्रकारकमित्यप्रामाण्यप्रमाणसत्त्वेन दोषः।
। आलोकाभाववति आलोकप्रकारकं आलोकाभाववति धर्मप्रकारकं धर्माभाववत्यालोकप्रकारकमित्या

मतीपरा
१२३

४७

दितानसत्तेचानुपपत्तिर्नास्वावच्छिन्नाभाववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नत्वप्रकारतानिरूपितत्वं च स्वनिरूपकप्रका
रतानिरूपकत्वसंबंधेन साध्यव्याप्यत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नावच्छेदकताविशिष्टं यत्तदस्य स्वनिष्ठनिरवच्छि
न्नावच्छेदकतानिरूपकानुपपत्तिर्नास्तीति सावच्छिन्नत्वप्रकारतानिरूपिताभावप्रकारतानिरूपिताधिकाराप्रका
रतानिरूपितविशेषितप्रकारतानिरूपितावच्छिन्नत्वप्रकारतानिरूपितत्वं तेन नीलो लब्धसाभाववति धर्मप्र
कारकमित्यादितानदशामनुमित्युपपत्तिः। वह्न्याप्यध्माभाववति वह्न्याप्यध्मप्रकारकमित्यप्रामाण्य
ज्ञानीप्रकारितासंग्रहार्थसाध्यव्याप्यत्वनिष्ठावच्छेदकतामत्वनिवेशः। ज्ञातिविशेषवदभाववद्विधर्मप्रका
रकमित्येतादृशतानकोलेऽनुमित्युपपत्तयेनिरवच्छिन्नत्वनिवेशः। यदि च वह्न्याप्यध्माभाववति सूक्ष्मप्रका
रकमित्यप्रामाण्यप्रहकारेऽनुमित्युत्पादः प्रामाणिकतया स्वावच्छिन्ननिरूपितत्वसंबंधावच्छिन्नावच्छेदकता
कतेऽप्यत्र स्वावच्छिन्नावच्छेदकतायां साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नत्वे निवेशो व्याप्यत्वाविषयकारणधर्मप्रकारकमि

राम०

१२३

न्यप्रामाण्यग्रहणोच्यते यगेवाभावो निवेद्यः । यद्वाच्यं यमकारितावृत्तिप्रकारजावद्भ्रमावच्छिन्नत्वसंवेधाव
च्छिन्नप्रतियोगिताकृतानभावसव्याप्यप्रकारतायाविशेषणोभ्यपकारणातावच्छेदकः प्रकरतावसेचस्वनि
रूपितनिरूपितत्वसंवेधावच्छिन्नवच्छेदकतावच्छेदकत्वस्वनिरूपितावच्छिन्नत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितवि
शेषितानिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताधिकारानिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताभावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितानु
योगितासंवेधावच्छिन्नवच्छेदकतावच्छेदकस्योभयसंवेधेनग्रास्यनिवच्छिन्नतादिनिवेशनं पूर्ववत् । बहिष्या
प्यनीलध्वजप्रकृतानादौः पृथक्कारणतापामेवप्रकरितो जेविशेषणोपहृपनीलध्वजप्रभाववतिनीलध्वजप्र
करकमित्याद्यप्रामाण्यग्रहभावाकारणातावच्छेदकास्तत्रिवेशनप्रकारश्च कुशलमतिभिरुसः । नतैवंपु
रुषांतरियाप्रामाण्यग्रहदशापोपरमशोदनुमिसनुपपत्तिरितिसंयं । तस्युषीयानुमितौतस्युषीयताना
भावविशिष्टतदृशप्रकरताशालितस्युषीयपरमशोलेनहेतुत्वात् । स्वसमानाधिकारणस्वविशेष्यनिरूपि

गटीप्र
१२५

४६

तत्तुंवाप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेप्रवेशोक्तानभेदेनविषयितैक्येनपञ्चविशेष्यतानिरूपितप्रकारता
वज्ज्ञानत्वेनहेतुत्वं।प्रकारतावच्छेदकव्याप्यत्वधर्मितावच्छेदकतापन्नस्वावच्छेदकोपधर्मस्तद्विशिष्टप्रक
रतानिरूपितविशेष्यत्वसामानाधिकरण्योभयसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकतानाभाववत्स्वनिरूपकत्वोभ
यसंबंधावच्छिन्ने।प्रकारतायाधर्मवैशिष्ट्यं च स्वावच्छिन्नाभाववद्भूतिविशेष्यतानिरूपितत्वावच्छिन्नत्वसा
वच्छिन्नप्रकारतात्वावच्छिन्नत्वोभयसंबंधावच्छिन्नमुपादेये।तानोतरविशेष्यकधर्माभाववद्विशेष्यतानि
रूपितधर्मतावच्छिन्नप्रकारताग्रहदशापेक्षविशेष्यकालोकाभाववद्विशेष्यतानिरूपितालोकतावच्छि
न्नप्रकारताग्रहदशापेक्षविद्यमानधर्मपरामर्शस्वप्रकारत्वोपतादशावच्छेदकधर्मत्वविशिष्टकारतानि
रूपितज्ञानाभावसञ्ज्ञादृष्टतमेवोक्तप्रकारताकत्वमिति नानुपपत्तिः।स्वावच्छिन्नाभाववद्वदिसादिवत्तत्त्वं
वैवर्तत्वेऽशोभिरुच्यस्वनिष्ठावच्छेदकतायास्वनिरूपकत्वच्छेदकतानिरूपितत्वसंबंधेनव्याप्यत्वनिष्ठवच्छे

रामप
१२४

दकताया वच्छेदकताविशिष्टाया त्वविशिष्टनिर्वच्छिन्नत्वनिवेशालौल्यमाभाववतिजातिमदभाववतिवा
धूमप्रकारकमिमाद्यप्रामाण्यज्ञानान्तरासः। एतेन पूर्वकल्पेः प्रामाण्यग्रहणं हेतुपरामर्शो न पराम
र्शोतरसंज्ञेऽपि अग्रप्रामाण्यग्रहनशोसमेवानुमितिरेत्यप्यनादेयं। नचैवमपि धूमलिंगकानुमितिसिद्धिमुभ
यदृशापामालोकपरामर्शोऽनुमितिकारणापविशिष्यधूमपरामर्शत्वादिना हेतुसमावश्यकमिति वाच्यं। लि
गविशेषनिर्पेक्षिकपक्षतायाः कुर्यात्तन्वमः किंतु पर्वतत्वावच्छिन्नविशेषकवद्विविधेयकानुमितिवाच
च्छिन्नमतिवद्विध्याप्यवज्ञानिर्यापविशिष्टपर्वतत्वावच्छिन्नविशेषकवद्विविधेयकानुमितित्वावच्छिन्नमति
वद्विध्याप्यवज्ञानिर्यापविशिष्टपर्वतत्वावच्छिन्नविशेषकानिरूपितवद्विविधेयताप्रकारकानुमितौ स्वाविरह
विशिष्टसिद्धाभावत्वेनैकमेव हेतुत्वं। परामर्शो वैशिष्ट्यचलोपपर्वतत्वावच्छिन्नविशेषकानिरूपिताया
सिपकारतानिरूपितप्रकारज्ञातवच्छेदकधर्मावच्छिन्नलिंगकत्वप्रकारतानिरूपितानुमितिनिर्णये शेष्यता

मजीवर
१-१

४२

कतसाप्रमाधिकरणोपपसंवंधेनाधर्मावच्छिन्नलिंगकत्वप्रकारतानिरूपितानुमितिनिर्णयविशेष्यत्वं वत्साव
च्छिन्नलिंगकत्वप्रकारतानिरूपितत्वस्वाम्यधर्मावच्छिन्नलिंगकत्वप्रकारतानिरूपितत्वोपपसंवंधेनकिंचिद्व
मविशिष्टाभूत्वेनविशेष्यतापे।तेनैकत्रह्यमितिरीत्याएकविशिष्टे।परवैशिष्ट्यामितिरीत्याधुमात्मेकोमयलि
गवेच्छामुदंसःपर्वतमहानसमस्तकानुमितिर्ज्ञातामहानसयस्तकानिन्नपर्वतपस्तकानुमितिर्ज्ञापतावद्विव
टोमयानुमितिर्ज्ञापतामितीच्छान्निससःपर्वतयस्तकानुमितिर्हमपयस्तकानुमितिश्चज्ञापतामितीच्छासंग्रहश्चो
त्य।नचैवमपिपर्वतोवद्विव्याप्यधुमवानपर्वतोवद्विव्याप्या लोकवात्रवेतिपरामर्शसत्तैआलोकलिंगकानुमिति
ज्ञापतामितीच्छाफामनुमित्यापत्तिरितिवाच्यं।स्वनिष्टमेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसौपय्याप्रियकारतानिरूपि
तविशेष्यतावच्छेदकत्वोपपसंवंधेनपरामर्शविशिष्टत्वेनधर्मस्वविशेष्यतायत्वादितिचेन्नाप्यपकतानिरूपकान्
व्याप्तिधर्मिणश्चविशिष्टानिवेशपविषयितानिवेशसंभवस्पष्टंयकारेणात्रेयत्नोकरिष्यमाणात्तात।अनि

राम
१८

वेशेचेतिपाठेप्रेतिशिष्येवमिवेशोपीत्यपिरनिवेशसमुत्पापकः। तथाचानुगमो ह्यप्यप्रथमतः सामान्यतो
निवेशोपीतिनम्यतेतथाप्यनुगमं दर्शयति व्याप्तीत्यादिनेति आख्येयं तदर्थं नि। धर्मतावच्छिन्नविशेष्यक
व्याप्तिज्ञानत्वादिरूपधर्मावच्छेदेनवद्व्याधनुमिति समासनिपत पूर्ववर्तित्वं वाधितं। तथाविधस्यलिंगकानु
मिति पूर्ववर्तितायाः तद्वर्मावच्छिन्नेः सञ्चारकिं तु वादशधर्मह्याधवच्छेदेन तथाविधज्ञानविशिष्टानुमितित्वा
वच्छिन्ननिपत पूर्ववर्तित्वमेवोभयवदिति सिद्धसिपर्थः॥ विशिष्टेतिज्ञानद्वयकस्योक्तस्यसंगोऽनुपपत्तेरवच्छेद
कादिवदितिभिधायमानत्वात्॥ विशिष्टपरमशरीरावच्छेदेनापीत्यपि हेतुतार्थः। तथाचयथाज्ञानद्वयत्वाव
च्छेदेन तादृशज्ञानविशिष्टानुमिति नियत पूर्ववर्तित्वं प्रतद्वयसिद्धं तथेदमपीत्यर्थः। तथाच विशिष्टपरमशरीरे
तुतामते एकधर्मावच्छेदेनानन्यायासिद्धत्वं कस्येपरमतेतद्धर्मह्यावच्छेदेनेति गोरवमिति भावः॥ अत्रत्यापम
नेत्याप्रिविषयतानिरूपितहेतुं विषयतानिरूपितपक्षविषयताशालिज्ञानत्वेनपक्षविषयतानिरूपितहेतुमि

१० टीप
१४६

४५

खपतानिरूपितव्याप्तिविषयताशालिज्ञानत्वेनेतिविनिगमनाविरहात्कारणताबाहुल्यं। नचमीमांसकमतेव्या
प्तिज्ञानसमव्याप्तिविषयतानिरूपितहेतुविषयिताशालिज्ञानत्वेनहेतुविषयतानिरूपितव्याप्तिविषयताशा
लिज्ञानत्वेनवाएवं पक्षधर्मताज्ञानस्यहेतुपक्षविषयतयोर्विनिगमनाविरहेणकारणताबाहुल्यंशंके।
न्यायमतेसामानाधिकरण्यप्रवेशाद्विनिगमनाविरहेणकारणतावच्छेदककोटिप्रविष्टविषयतासमसंख्याः
कारणताःमीमांसकमतेद्वयप्रवेशाज्ज्ञेयत्वात्तस्मिन्निस्त्वपितुंमणालीपदे। नचपर्वतीपक्षमव्यापकोवद्विरितिपरा
मर्शस्यैवहेतुत्वेमुपेयतोसामानाधिकरण्यविषयताप्रवेशेनलाघवादिनिवाचं। तादृशज्ञानस्यहेतुताया
मणिकारेणोवनिर्णयणीयत्वात्। एतावतावद्वित्वमभाववदितिज्ञानस्यहेतुसमानाधिकरण्यभावप्रतियोगि
तावच्छेदकत्वोपलक्षितभावस्यतदभावेपिनकारणत्वमित्याहविशेष्येति। विशिष्टनिरूपितविषयितेति।
विशेषणवच्छिन्नतद्विषयनिरूपकताकविषयितेत्यर्थः॥ ननुवद्वित्वमितिज्ञानेपिअनवच्छेदकत्वविशिष्ट

राम
१८६

वदित्वस्य विषयता स साकारणतापत्तिरित्यत आह यत्संबंधेनेति तादृशेति । कारणतावच्छेदकताप्याप्यधिक्य
विशिष्टनिरूपितविषयितासंबंध एव कारणतावच्छेदकताप्युत्कर्तृभावः । संबंधे कफलेत्सं । तथा विद्योति ।
कारणतावच्छेदककोटिप्रविष्टवृत्तरविषयित्वादिभिरिव्यास्यभाववति व्यतिपकारकमित्यादीनां व्यास्ये । मामा
रूपग्रहाणां धर्माभाववति धर्मकारकमित्यादीनां च पक्षधर्मतांशः । प्रामाण्यग्रहणामभावैः सह विनिगमना
विरहोपि बाधः । प्रामांसकमते व्यास्ये शोः प्रामाण्यग्रहाभावात्तां व्याप्तिस्तानहेतुतापामेव पक्षधर्मतांशः । प्रामाण्य
ग्रहाभावात्तां पक्षधर्मतां न हेतुतापामेव निवेशात् । न च तन्मते व्यास्ये शोः प्रामाण्यग्रहाभावात्तां पक्षधर्मतां
न हेतुतापामेव निवेशात् पक्षधर्मतांशे प्रामाण्यग्रहाभावात्तां व्याप्तिस्तानहेतुतापामेव निवेशात् । विनिगमना
विरहः शोकः । पतः केवलसामानाधिकरण्यसंबंधेनाप्रामाण्यग्रहाभावात्तां निवेशे पितुमशक्यः । तथा सति न
प्यमपरा मर्शे प्रामाण्यग्रहसंज्ञेन ह विषयद्वितीयापरा मर्शोऽपि अनुमितिर्न स्यात् किंतु विशेष्यत्वसामानाधि

गलेपर
१८६

४८

करापोभयसंवंधावच्छिन्नतद्भावः। एवं चेदं व्याप्तिना न व्यास्यभाववति व्याप्तिप्रकारकमिति तानसंख्ये
 स्तिते त्रयस्य धर्मता ता नानुमित्यापन्नितस्याप्राप्तापत्तानां विशेष्यता। एवं पक्षधर्मता तानमप्रमेसा
 यप्राप्तापत्तानां कालेखतं त्रय्याप्तिना नानुमित्यापन्नितस्याप्राप्तापत्तानां विशेष्यतादिति। अधिकस्ये तने
 नता दृशा प्राप्तापत्तानां भावमनिवेश्येव तानद्वयकार्पकारणभावो मीमांसका नो मतेरमुक्तं। एतन्मते दृष्टं
 नं वद्विद्याप्यत्वावच्छिन्नाभाववति वद्विद्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारकमित्यप्राप्तापत्तानां भावोपि निविष्टः रस
 तोनाधिकः। अथ तत्र व्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारतायां प्रकरतावच्छेदकावच्छिन्नाभाववद्विनिविष्टता निरूपि
 तत्वावच्छिन्नतायां तस्यैव शुद्धमवच्छिन्ने पक्षधर्मता ता नानुमित्यापन्नितस्याप्राप्तापत्तानां भावोपि निविष्टः रस
 मप्राप्तापत्तानां भावोपि निविष्टः रसैव वक्तव्यं एवं च तद्दृशा प्राप्तापत्तानां भावोपि निविष्टः रसैव वक्तव्यं
 शिष्टतानां नानुमितिर्द्वौरेवानवच्छिन्नमवच्छिन्नप्रकारकस्यो नवेन हेतुतोप

राम०
१८७

गमात्राप्रतिरेतिवाच्यं। तथा सति तादृशप्रामाण्यज्ञानशून्यतादशायां विशिष्टपरामर्शानुमितिसादमसं
गात्। मैवं। तादृशप्रामाण्यग्रहभावे हेतुमत्तात्तानेन विशेषणतया निवेश्यः किंतु हेतुप्रकारतायामेव हीनवद्वि
व्याप्यत्वावच्छिन्नाभाववद्विशेष्यतन्निरूपितप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावल्लेखकीभूतवद्विव्याप्यत्वावच्छिन्न
प्रकारताद्वावच्छिन्नप्रकारताप्रपप्रकारतावल्लेखकीभूतधर्मावच्छिन्नप्रकारतात्संबंधावच्छिन्नतानभावोहे
तुप्रकारतापरमेव विशेषणतया निवेश्यते रतिधर्मवानुपर्वतरतितानकाले तादृशप्रामाण्यग्रहसंख्येऽनुमि
त्युपपत्तिः। तादृशहेतुप्रकारतायां व्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारतात्वाभावादिति। अथैवं पुरुषांतरस्य तादृशप्र
माण्यज्ञानदशायां तद्विव्याप्यधर्मवानुपर्वतरतिपरामर्शानुमितिसादमसं तादृशपरमशीयहेतुप्रका
रतायां पुरुषांतरायां प्रमाण्यग्रहस्यैवोक्तसंबंधनसत्तादिति चेन्न। तादृशप्रकारतात्संबंधसमानाधिकारासवि
शेष्यताननिरूपितत्वे भवसंबंधावच्छिन्नाभावस्यैवोक्तत्वात्तानांतरविशेष्यता तादृशप्रामाण्यग्रहसंख्येऽनुमि

गौप्य
५८८

७०

मवान्तरतितानादनुमितिनिर्वाहपक्षविशेष्यत्वनिवेशः। ज्ञानमेदेषिविषयतैकोनपक्षधर्मताज्ञानस्य
पक्षविशेष्यतानिरूपितहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारभावज्ञानत्वेनहेतुत्वं। प्रकारतावच्छेदसामानाधिकर
णयतथाविधवह्न्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारतात्वाधिकरणत्वोभयसंबंधावच्छिन्नतानाभाववच्छेदस्यनिरूपक
त्वोभयसंबंधेनबोधं। प्रकारतात्वाधिकरणत्वंसत्त्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वस्याप्यप्रकारतावच्छे
दकधर्मोवच्छिन्नप्रकारतानिरूपकत्वोभयसंबंधेनेति। प्रयोजनंस्फुटं। अथाप्रामाण्यप्रसङ्गाभावविशिष्टवि
शिष्टपरमर्शहेतुतामतेविशेष्यविशेषणभावेविनिगमनाविरुद्धजिह्वाकानुमितौतज्जिह्वाकामात्रप्र
हाभावानोपपद्येवहेतुतेतितानाविध्याप्रामाण्यप्रसङ्गाभावानामेकत्रनिवेशप्रयुक्तममरागोर्वेनास्तीति
न। अप्रामाण्यप्रसङ्गावत्प्रहेतुत्वंप्रथमपरमर्शोप्रामाण्यप्रसङ्गसत्त्वेनरविषयहितीपकाप्रमर्शोदिष्टानुमित
नुदपापजेरिति। अस्माकमिति। अथानियमपक्षवत्त्वेनेवैवेनावधारयामरतिचेदिदं। आपकसामानाधि

तम०
१५८

करणावगाहिपरम श्रीदेवानुमितिरिति निपममतेवत्यभाववदृतिमसर्वतज्ञावच्छिन्नपक्षकवृत्तानु
मितिसामग्रीणामनेतां नोभिविषयकप्रसङ्गादिकं प्रतिप्रतिबंधकताधिक्यं। अस्मान्ते चरत्यभाववदृ
तिमान्यदृष्टेतादृशानुमितिसामग्रीस्तत्रावश्यकतयातत्प्रतिबंधकतयेवोपपत्तेस्तत्रासौ प्रतिबंधकत्वा
कल्पनात्। अथवत्यनुमितिसामग्रीः पर्वतोत्थवत्यभावतानितिवाधाभाववृत्तितत्तादृशवाधकालेतथा
विधनुतानुमितिसामग्रीकालेभिन्नविषयकप्रसङ्गादिकं प्रतिप्रतिबंधकत्वमावश्यकमितिचे
त्संमं। रं दृशपुत्राशुद्धवृत्तावच्छिन्नविधेयकतादृशविशिष्टधर्मावच्छिन्नपक्षकानुमितिसामग्रीः एव
कप्रतिबंधकत्वंसाधितंएवमपितादृशविशिष्टधर्मावच्छिन्नपक्षकवृत्तिमसर्वतज्ञावच्छिन्नविधे
यकानुमितिसामग्रीणामनेतां प्रतिबंधकत्वकल्पनप्रयुक्तजातवेद्वैरतादृशानुमितेः पर्वतोनिर्वहिरसादि
वाधनिर्णयप्रतिवध्यतयातत्सामग्रीकालेवाधाभाववृत्तितपर्वतज्ञावच्छिन्नवृत्तिमानितिसिद्धभावस्यनिवे

मटीपूरा

१८८

म

तावच्छिन्नसाध्यकानुमितिसामग्र्यावश्यकतात्। अथ पर्वतो वह्निमानित्यनुमितिसामग्र्यापर्वतो वह्नि
मानितिसिद्धाभावस्य निवेश्यतायादृशसिद्धिकालेनयाविधेयानुमितिसामग्र्यी की लेभिन्नविषयक
प्रत्यक्षवापरापतादृशसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वकल्पनावश्यकमिति चेन्न। एवमपि पर्वतविशेष्यत्वावह्नि
मतात्तर्क्यत्वावच्छिन्नस्य भ्रमत्वेपक्षतावच्छेदककोटौ साध्यज्ञावच्छेदककोटौ वापचापि केन विधेयतादृश
नुमितिसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वाकल्पनप्रपञ्चलाघवंदुर्वारं। तादृशानुमितिसामग्र्यीकालेपर्वतो वह्निमानि
तिसिद्धौ भ्रमत्वग्रहणावश्यकतयाः प्रामाण्यतानाभावविशिष्टसिद्धाभाववृत्तिरसामग्र्यावश्यकतात्
। एवं साध्याभाववद्वृत्तिरूपव्याप्तिज्ञानादौ नानुमितिरित्यपि नियमः। तथा सति यमव्यापकवह्नि
मानाधिकाराद्धमवतपसकृच्छानुमितिसामग्र्याः भिन्नविषयकमस्यैवैकं प्रति प्रतिबंधकत्वाकल्प
नेन तन्नुवात् एवं साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वरूपव्यतिरेकव्याप्तिज्ञानस्यापि अनुमितिहेतुत्वं सम

१८

मुपेयंतयासत्पुत्तरीत्यालाचुवसंभवात्प्रतिरेकव्यमितानस्यलाचुवोनरेणावर्थापजिहेतुत्वंही धिजिका
रवर्गापिष्पंतीतितोध्यं। ईदृशालाचुवानुसारेणासाध्याभाववदवृत्तिरूपव्यमितानादेशनिषेधेनहेतुत्वमि
मतंअनुगमस्तुनाभिप्रेतरयाशयेनद्रष्टव्यमिति। साध्याभाववद्वृत्तिरूपव्यमिचारग्रहं प्रतिव्यापकता
स्तानस्पविरोधित्वेपिस्वरूपसंबंधरूपतत्प्रतिबंधकतावच्छेदकतापन्नविशेषपितेनानुगमंद्रष्टव्यमिति
। येतुव्याप्तिप्रकारनापाः स्वरूपसंबंधरूपप्रतिबंधकता वच्छेदकप्रकारतातेनानुगमादुक्तमतंदेशपतिपति
जि। धर्मोत्तरं ह्यन्यादि स्वयंपरमजंद्रष्टव्यमिति वस्तुतस्त्विति। तेषांमीमांसकानां॥ कथमित्यनेनोक्तरीत्याविशिष्टप
रामर्शत्वेनेकाग्रतासंस्पृगितिसंज्ञिते। इत्यादीनादिनास्तानद्रष्टव्यत्वेविशिष्टज्ञानकल्पनापाः फलमुखगौरवय
स्तत्वेनतद्रोषत्वपरिग्रहः। तथाचन्यापमतेकेवलानप्यनुमानोच्छेदरूपव्यासाध्याभाववदवृत्तिरूपव्य
स्यवगाहिविशिष्टपरामर्शत्वानुमितिहेतुरितिभावः। परित्वव्यक्ततातानयस्यधर्मज्ञानं वकारणंननु

द्विधाप्यत्रावच्छिन्नाभावमकरकास्यवरूपनिर्गोमत्रस्यपक्षधर्मतातानेनिवेशासंभवाद् द्विधाप्याभाववा
नवद्विधाप्यधमवाचेतिसंशयानुमिसापत्तिरतः स्वनिरूपितप्रतियोगितासंसर्गावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकी
भूतवद्विधाप्यत्रावच्छिन्नसंनिरूपकताननिरूपितत्वोभयसंबन्धेनपर्वजलावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिताभावप्र
कारतावत्स्यत्वस्यैवहेतुमकारतायां निवेशतया दर्शितनिर्णयसंशययोः संग्रहसंग्रहौ वाच्यौ तथा चसाध्यतावच्छे
दकभेदेनानंतासुकारणतासुतातवेनव्याप्तिविषयत्वमवच्छेदकवाच्यमिति। यनुद्धमोवद्विधाप्य इति व्याप्ति
तानस्यधमसंनिगकवद्विधेयकानुमितितमेवजस्यतावच्छेदकंनतत्रपक्षविषयताप्रवेश्यतेप्रयोजनाभावा
त्एवंधमवान्पर्वतशतिपक्षधर्मतातानस्यधमसंनिगकपर्वतविशेष्यकानुमितितमेवजस्यतावच्छेदकंनतत्र
साध्यविषयतानिवेश्यतेप्रयोजनाभावात्। अथसाध्यतावच्छेदकवृत्तिनिर्णयनिर्वृत्तान्तरेधेनसाध्यविष
यतानिवेशावश्यकः अथसाध्यसोत्तद्व्याप्यरतितानसस्यैवतोवृत्तपाप्यधमवाचेतिसंशयानुमिसापत्ते

गरीपण रिजिचेत्र। स्वनिरूपितप्रजियोगिता संसर्गवेच्छे न प्रकाशतावच्छेदकीभूततत्ताध्यातावच्छेदकावच्छिन्नव्या
 १८२ प्यतावच्छिन्नस्वनिरूपकज्ञाननिरूपितसोभयसंबंधेन पूर्वतलावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिताभावप्रकाशतावद
 २१ यवकूरस्यैवधर्मतावच्छिन्नप्रकाशतायां निवेश्यतात्कमोचरमामध्यवेतोवह्न्याप्यधर्मवानित्साईरुतानद
 यादुसनुमितिरेषैवाधर्मोचरव्याप्यः पूर्वतोवह्न्याप्यधर्मवाचवेतितानादनुमितनुसादस्यन्यापसतेरव
 पक्षधर्मतानिर्णीयताभवेनास्मन्मतेपीडतातपक्षसाध्यविषयतपोर्निरूप्यनिरूपकभावश्चवाधाभावा
 दिनिपम्यस्वाएवमेकैक्यातितानस्यएकैकसाध्यातावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपकभावादिनिप
 म्यएव। एवमेकैक्यातितानस्यएकैकसाध्यातावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिवेशेपैकमात्रकारणत्वाकस्य
 नमितिसहस्रसाध्यातावच्छेदकभेदेनसहस्रकार्यकारणभावाः एवंपक्षधर्मतातानस्यापि एकैकपक्षतावच्छे
 दकावच्छिन्नविषयतांप्रवेशेपैकमात्रकारणताकस्यनमितिसहस्रपक्षतावच्छेदकभेदेनसहस्रकारणताइति राम०

अस्मन्मते हि सहस्रं कार्पकाराभावाः नैपापिकानां तु तत्र ते सहस्रगुणिता सहस्रं तन्मते साधतापसतावच्छे
दकावच्छिन्नयोरेकत्र निवेशेन पर्वतत्वमहानसंख्यरूपसहस्रपसतावच्छेदकं निवेश्य बह्विस्वरूपतादि
रूपसहस्रसाधतावच्छेदकभेदेन कारणात्तां कल्पनीयत्वात् । पक्षधर्मतात्तानकारणत्वे साधतावच्छे
दकतुवितनिर्णीयत्वनिवेशानुरोधेन कार्पतावच्छेदककोटौ साध्यविषयतानिवेशपक्षेऽपि पक्षतावच्छेदक
भेदेनानेतहेतुमतात्तानकारणात्तां व्याप्तिविषयतानिवेशेन तस्यैवच्छेदकगौरवं । पक्षविषयतापाहे
तु विषयताप्याप्तिवृत्तकतत्तत्तदर्थविषयवारतरविषयतानिरूपितत्वेनावच्छेदकत्वे विनिगमनाविहेरा
नंतस्यैवकारणात्ताधिक्यं अस्माकंतु व्याप्तिता न स्पष्टं तत्र हेतुतया तद्वृत्तपदार्थविषयताभिसादिरहा संभवा
दिति लक्ष्यं । ननु तानहृत्तेनुतामते व्याप्तिता न स्पष्टधर्मतात्तानस्य कार्पतावच्छेदककोटौ तानद्रूपवैशिष्ट्य
स्य निवेशतया व्याप्तिता न पक्षधर्मतात्तानयोः साधतावच्छेदकपसतावच्छेदकभेदेनैव कारणात्ताभेदतामिति

मटी १९

१८२

२४

तिचेचा समात्रवैशिष्ट्यनिवेशोने बोधपत्रे तो नह्यवै शिष्टस्य कृप्यप्रवेशात् एवंचकार्यतावच्छेदक सामानाधि
करासमात्रं परस्परपेक्षायां तेन न तु व्याप्यव्यपकभावोपि येन व्याप्तितानादि जन्मतावच्छेदककोपे पक्षध
र्मतातानादि वैशिष्ट्यनिवेशः स्यादिति। अथैवं तानह्यपहेतुतामतेऽहमोवद्विष्यप्य आलोकवाच्यं तदतिमान
ह्यपसत्त्वे पर्वतो वस्यभाव। वानिति वाधाववत्सर्वतो वद्विमानिमनुमिपापतिः। तदृशव्याप्तितानस्पतादृशप
क्षधर्मतातानस्पचत्तादृशवाधाभावसहकारित्वादिति चेत् तद्विगंकव्याप्तितावतद्विगंकपक्षधर्मतातानयोरेक
त्रनिवेशैव वाधाभाववृत्तितसामग्याः फलव्याप्यतोपगमेनैकविगंकव्याप्तितानामविगंकपक्षधर्मतातान
वृत्तितसामग्याः व्यापिफलमिति प्रयोजकव्यं ताभावादिति तदसत्। तानह्यपहेतुतामतेऽहमोवद्विष्यप्यः आलो
कवाच्यं तदतिमानह्यपसत्त्वे तदृशतानह्यपादितो। नुमिति वारणापहेतुतावच्छेदक निवेश्यकार्यकरणाभावे तद्वेनकारणात्
वाह्यत्वात् तन्मापमतेच साध्यव्याप्यतावच्छिन्नप्रकारकत्वेन ह्यमात्रोकादिनिखिलेषामर्शानामेकहेतुत्वेन ता

राम०

१८२

१८३

धवाता अपाधसोवह्नि व्याप्यः धूमवानपर्वतरसादिनिर्गमनामनुमितौ न खतंत्रकारणातोपेपते पेनगौरवं स्या
 त्किं तु धूमो न वह्न्याप्यः स्यादित्यापन्नौ धूमो वह्न्याप्यरति निर्गमस्य बाधाभावमुद्रापाव्याप्तिविशिष्टबोधा
 दौ च विशेषागतावच्छेदकप्रकारकनिर्गममुद्रापादे तु ता सर्ववार्हिसिद्धेव तत्रापत्तिवारिकमनिवेशपाव्यवहि
 तोत्तरसंसर्गेरातादृशनिर्गमपमान्त्वेव जन्मता वच्छेदकत्वमुपेपते। नुमितिश्चातदृशजन्मतावच्छेदकत्वमे
 वेति नस्तत्रेकारणात्तापत्तिः। एवं धूमवानपर्वतरति निर्गमस्य पर्वतो निर्धूमः स्यादित्यापन्नौ धूमविशिष्टपर्व
 तवैशिष्ट्यबोधादौवकारणत्वेन निर्वाहरति इदं स्तुविशेषः यद्धूमो वह्न्याप्यो धूमवानपर्वतरसादपः पत्येकं सं
 तः आपत्त्यादिकमुत्पादयंति अनुमितिं पुनः संभवेत्सामग्रीत्याभावादिति चेत्तर्हि विशिष्टपरामर्शस्यापि स्तु
 कारणात्तैव निर्वाहयितुं शक्यत पा ला तु वगैरवाभावेन तानुपादानुमितिलोकारो नियुक्तिः। वस्तुतस्तु धूमो व
 ह्न्याप्य आलोक्यो मर्वतरसादि तानुपादयितुं न विषयकमसोपपत्तये धूमतावच्छिन्नविशेषकक्यामि

गतीपर

१८३

२५

तानधर्मव्यवच्छिन्नविशेषकप्रत्यक्षधर्मज्ञानतात्पर्यामेव व्याप्तिज्ञानहेतुमज्ञानयोः सामग्रीप्रतिबंधक
तायां निवेशेन न भवेत्तौ गौरवो न्यायमते तु ह्यमादिपरा मर्शानामुक्तानुगमरूपेणैव निवेशसंभवाच्चलिंगभे
देन सामग्रीप्रतिबंधकतेति। अथ सौयव्याप्तिप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रकारता क
त्वसामानाधिकरण्योभयसंबंधेन व्याप्तिज्ञानविशिष्टप्रत्यक्षधर्मतास्मनत्वेन दर्शितज्ञानयोः सामग्रीमध्ये
निवेशादेकलिंगव्याप्तिसाधनान्यत्रिगद्विगुणज्ञानरूपदृश्यामुक्तप्रत्यक्षोपपत्तेस्तन्मतेऽपि न लिंगभेदे
नानुमितिसामग्रीप्रतिबंधकतादिरेव चेन्नै। स्त्रीपप्रत्यक्षविशेषतानिरूपितप्रकारतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष
ताकत्वसामानाधिकरण्योभयसंबंधेन तानविशिष्टज्ञानत्वेन दर्शितज्ञानयोः सामग्रीप्रतिबंधकतायां निवेश
संभवेन विनिगमनविरहस्य दुर्वारत्वात्। एवं परामर्शविशिष्टानुमित्यानामुक्तरीत्या सिद्ध्युभेजकत्वेन न्यायमते ता
त्त्विकव्याप्तिज्ञानप्रत्यक्षधर्मताज्ञानयोरेकविशिष्टपरस्परानुमित्याविशेषतात्वेमीमांसकमते गौरवात्। न च मीमांस

राम०

१८३

ज्ञानमस्य तद्विषयविशेषकपक्षधर्मतात्तवायामेकव्यप्तिज्ञानहेतुमज्ञानाभयोः सामग्रीप्रतिबंधकता
कमतेसिद्धिप्रतिबंधकतैवनकल्पते एति किं गौरवमिति वाच्यं पक्षताकारणावस्थावस्थापिज्ञानात् एव
मेधद्विआप्योऽस वात्यर्वतरतिमीमांसकमतसिद्धानुमितिसामग्रीकालेवद्विआप्याभाववात्यर्वतरति मत्पक्ष
दिवाणाप्रतेनपर्वतविशेष्यकत्वानुमितिसामग्रीप्रतिबंधकत्वेसीकार्यं न्यापमतेतुतादससामग्रीदृशापं
विशिष्टपक्षमर्शस्यावश्यकतपावाधमुदपैवतादृशप्रत्यक्षप्रतिबंधकत्वात् नतकल्पनमिति लाववं दृष्टममक्षज्ञा
यतामिसायाकारकेच्छानामुजैजकानुगोधेनसामग्रीप्रतिबंधकताभेदमिहे ॥ अथन्यापमतेमत्पक्षानुमितिसामग्रीनोपो
गमयेनदेव्यक्तिकल्पनाधिकोतद्यक्तिनिर्वाहककार्पकारणाभावनंमंचस्वभेदेतुममक्षत्वानुमितित्वादिसंक्षेपमि
मेवसामग्रीप्रतिबंधकतावीजं गुणगतज्ञानमनंगीकुर्वतोमीमांसकानांमत्पक्षत्वादेर्जातिस्वाभावात्तांकार्पस्या
हौघतयानुमिमुपादकालेमत्पक्षायुत्तादेक्षमभावात्सामग्रीप्रतिबंधकत्वकल्पनं कापिनास्तीतिचेनावस्थाघ

गटी-पट

१८६

२६

नुमिताबुदासीनपदार्थविषयतायाश्चुभविहृतपासाम्योप्रतिबंधं कत्वसर्वमतस्यावश्यकतादित्या-
पनपदवसम्पक्। अत्रेदमात्रेचनीयं अस्तु पदार्थगौरवं श्रीमोसकानां तथापि भिन्नविषयकप्रसङ्गादिकं स-
तिहमवत्सर्वतत्तावच्छिन्नपक्षकवह्न्याप्यहमसमानाधिकरणालोकतावच्छिन्नसाध्यकानुमितिसाम-
ग्रीणामनंतानां प्रतिबंधकत्वाकल्पनेन लघुत्वम्। तद्दृशसामग्रीकाले ह्यमत्तावच्छिन्नविशेष्यकव्याप्तिता-
हमत्तावच्छिन्नप्रकाशपर्वततानादिरूपहमलिंगकपर्वतपक्षकवह्निसाध्यकानुमितिसामग्राः आवश्यक्ता-
तत्प्रतिबंधकतपैवोपपत्तेः न्यायमते तु पर्वतपक्षकवह्न्यायनुमितिजनकविशिष्टपदमश्वद्वितिसामग्राश्च
नैयमाता दृशप्रतिबंधकत्वनमावृशसिद्धिकाले दर्शितानुमितिसामग्रीसत्त्वे भिन्नविषयकप्रत्यक्षवारणापत्ता-
दृशानुमितिसामग्रीणां एकप्रतिबंधकं प्राभाकराणामप्यात्रणकमिति चेन्न सिद्धेरेव तत्रतो विरोधितान-
। अथैवमपि पर्वते बाधकाले तादृशसामग्रीसत्त्वे भिन्नविषयकप्रत्यक्षपमानतया विधा नुमितिसामग्रीणां रस०

५५ १८४

निबंधकत्वांतराभाकाराणामावश्यकमिति चेत् सर्वमपि तादृशवाधमिति वधीभूतवद्विप्रसर्गं ननु नि
वह्न्याप्यध्वमसमानाधिकारात् लोकत्वावच्छिन्नसाध्यकध्वमवर्तमानत्वावच्छिन्नपक्षकानुमितिसामग्रीमिति
बंधकत्वाकल्पनत्वात्वं तेषां दुर्वारं तादृशानुमितिसामग्रीकालेपर्वतो निर्वेहिरित्येतादृशवाधबुद्ध्याभाववृत्ति
तापः पर्वतपक्षकवत्तानुमितिसामग्रीयावश्यकत्वात् । अथ पर्वतो वह्नियानिति मस्य सशब्दबोधादीनां त
थाविधानुमितिसामग्रीमतिवध्यतयोपदर्शितविशिष्टधर्मावच्छिन्नसाध्यकानुमितिसामग्रीणामेव तद्विरो
धित्वेनाद्ये एवं च तत्रैव विषयमनिवेश्यभिन्नविषयकानुमितिसम्यक्तानत्वमेव तत्प्रतिवध्यतावच्छेदकमुपेय
तेरतिततएव च तत्रैव विषयमनिवेश्यभिन्नविषयकानुमितिसम्यक्तानत्वमेव तत्प्रतिवध्यतावच्छेदकमुपेयते
इति तत्कल्पनादि कानचवद्विप्रसर्गजायतां नृप्रत्यक्षजायतामित्यादीनां विशिष्टो ज्ञेयकत्वात्तु ध्वम
विषयभेदेन मतिबंधकत्वमावश्यकमिति वाच्यं । यतः स्वविषयत्वस्य निकृतिवृत्तित्वसामानाधिकार्ये तत्र

न। अस्वेतादृशसोपरिर्शितानुमितिसामग्रीप्रतिबंधकताधिक्यपरोक्षः। तथापि तादृशसामग्रीः प्रतिबंध
तावच्छेदकगौरवदुर्वारमेव तथा हि अस्मन्मते तादृशसामग्रीः प्रतिबंधतावच्छेदकं पर्यंतविशेष्यकवह्निप्रका
रकानुमित्यस्य ज्ञानत्वमात्रं। अतएव सत्त्वादेस्तत्प्रतिबंधतावच्छेदकत्वे सति विरहात्प्रभवन्मते तु तत्प्रमसादि
साधारणं गवह्निमस्यैव तद्वृत्तिवह्न्याप्यधुमसमानाधिक्यरणा लोकतावच्छिन्नप्रकारतानि रूपितधुमवत्प्रवृत्तौ
वच्छिन्नविशेष्यताभिन्नमुख्यविशेष्यताशास्त्रानुमित्यस्य ज्ञानत्वादिकमेव। केवलानुमित्यस्य तस्य तथैव स
मानविशेष्यकशब्दबोधोद्योगाभिचारप्रसंगात्। एवं चात्यन्तवद्वानुमितिसामग्रीप्रतिबंधकतापामेकज्ञानवि
शिष्टपरिज्ञाननिवेशप्रयुक्तमुपरिर्शितगौरवमीमांसकमतो न्यायमते तु तस्य लोपतादृशानुमितिसामग्रीनिष
तोपरिर्शितानां तत्सामग्रीणां प्रतिबंधतावच्छेदकगौरवमिति नो मांसकमतमेव। मणीपमिसत्वं पृथ्वैः। तत्र स
प्रमाणाकत्वे। पुनरेतंगौरवस्य फलमुत्तमं। मन्त्रेति ह्यसिद्धिभ्यो ज्ञानज्ञानाभ्यां। अदोषत्वात् प्रतिबंधकता

गदी-
१५६

२५

नविषयतात्तादृशगौरवज्ञानसमाप्रतिबंधकतादिति पावतागाः अनुकूलतर्कः अनुमितिश्चेद्विशिष्टपराम
र्श्याभिचरे ज्ञानतज्जमासादिमाकारकः। धर्म्यतां प्रकृते विशिष्टपरामर्श एवात्र तच्चक्षुः संयोगव्यक्ति
मजनयित्वापि च स एवावच्छिन्नस्य चाक्षुषतावच्छिन्नजनकताच्च सः संयोगो व्याप्तिरतो पदपावच्छिन्न
मिति। एवं च स एवाक्षुषव्यक्तेर्निवेशे तद्वैतननुगतानां व्यापातापत्तिरतो नुगमापमद्रूपावच्छिन्नद्रूपं। प
दमीवच्छिन्नजन्यतावच्छेदेकीभूतपदमीवच्छिन्नजनकतावच्छेदकपदमीवच्छिन्ननिर्गलितलसरां तेन हस्ति
पकस्मरणावमादपनातिव्याप्तिरेतादृशार्थलाभापरीक्षितावेवकारः तथैव निपतवस्य व्यापारत्वनिर्वाह
कत्वापपत्तेः। रूपादिकाक्षुषेपिसंयोग एव व्यापाः। आवागमस्य संसमवायस्यानुस्यूता चरोषः। तस्यै
वेति ज्ञाया च चाक्षुषतावच्छिन्नजनने चक्षुः संयोगत्वावच्छिन्नवस्य एवावच्छिन्नव्यपाररतिव्यवहारार्थक
यः। किंपाटीति किंपा संयोगजन्यतावच्छेदके योर्वैजात्ययोः सस्यैपि उपलंभाभावादिति भावः। अतस्तस्यो ग ॥ १५७

गत्वा तज्ज्ञानमादिकमननुगतं। अतस्तत्तु प्रसङ्गाजनकसंयोगादिसाधारणं। चंदनादेस्तादात्म्यसंबंधे
नप्रकारतयाभानस्यानावश्यकतां ध्वनयन्नाह सिध्यतुवेति। प्रसक्षतस्यैवेति। तद्विशिष्टबुद्धित्वस्य जसत्तावल्लेख
त्वे स्मृतौ व्यभिचारः स्मृतस्य त्वनिवेशो गौरवमिति भावः। विशेषणज्ञानादेस्तादिपक्षे च सं। कार्यतावल्लेखमेवेन
कार्यकारणाभावभेदेऽपि पनीतभावे प्रसक्षतस्यावश्यकतामाह स्वरूपतरेति। स्वरूपतस्तज्ज्ञानपर्यतापेक्षोद्देश्यं
पनीतभावे प्रसक्षतस्य निरेकमाशङ्कतेत्यर्थेति। तद्व्यविषयकोपस्थितेरित्यर्थः। यत्र तदितरविशेष्यतानिरूपि
तप्रकारतान्यतद्विषयताकोपस्थितेरित्यर्थः। विशेष्यमेवेन प्रकाराभावाद्भूतविशेष्यबुद्धिसंयुतादिति तत्र।
चूटोपराविसादिप्रसङ्गं लंघनविलक्षणोच्यते। तद्विज्ञानेऽभ्युपगम्येति। तद्विज्ञानेऽभ्युपगम्येति। तद्विज्ञानेऽभ्युपगम्येति। तद्विज्ञानेऽभ्युपगम्येति।
नेविशेष्यभेदेऽपि हितादिप्रकारनाया अभिन्नतया चूटोपराविसादिविशेष्यतानिरूपितत्वे। न तज्ज्ञानस्य चूटो
दाविसादिज्ञानोत्तरजनकत्वप्रसङ्गादिति पाठः। तदितरविशेष्यतानिरूपितप्रकारतान्यतद्विषयकोपस्थितेरि

ग. टी.
१५७

२५

तिवाविशेष्यते न प्रकाशता भेदादुभयविशेष्यकबुद्धिसंग्रहात् न चैवं मान्यपदं व्यर्थं। विशेष्यभेदप्रकारता
भेदादेवोभयविशेष्यकत्वनसंग्रहादिति वाच्यं। पटौ धटौ चटपटौ ह्यवितिज्ञानयोर्वैलक्षण्यपनिर्वाहार्थं चामस्य ते
उभयविशेष्यतानिरूपितद्वित्वनिष्टैकप्रकारताया आवश्यकत्वात्तदृशज्ञानो भवेतादृशविशिष्टबुद्धिनिर्वा
हापप ह्येवं तेन वेमादिभिर्विशेषणकसंदेहे समुच्चयवैलक्षण्यपार्थकोटिद्वयविशेष्यतानिरूपितैकप्रकारता
भुपगमेन तस्य संदेहोत्तरादित्यनकत्वनिर्वाहार्थं च तदुपादानं सावश्यकत्वादिनिपाठोत्तरं तथा च ताविशेष्य
ष्यतानिरूपितप्रकारताभेदप्रतिपोगिप्रकारताविशेषणमात्रपदार्थरतिभावः। अनुभूयमानोपपत्ति
स्थलेपीतः शंसरमादौ। यासिह्यविशेषणमाने तौ किकसत्रिकर्षस्यनोपयोगरमाशंसपत दुरकचरमांश
भाने तदुपयोगमाहेयासिप्रविष्टेति। अत्र मन्त्रे परमेते निर्भरहीधितौ तदुपपत्तार्थः मापमतेवलुज्जरतिनिर्भर
रतिनसंगच्छतैरोधितिकृष्टिः सामामलसरायानिराकारात् अतोमणिकाराणां प्रमतावलं वयवसिद्धांतः

राम०

[illegible]

कै०
५६८

८

प्रयोजकत्वेन च त्वरीयवद्विज्ञानाभाधिकारणावगाह्यपामर्शोऽज्ञावृत्तानादिनामहानसीपवः सनुमि सनुदपा
पत्तिरसुविबीजं। यो यत्रेमादिनिपमसत्त्वेपर्वतेवद्वेः पुरानवगमा तत्रोपनीतभा नौनुपपत्तिरित्यत आह पस
वृत्तिधमेति। सत्त्वेपर्वतोपचतुपनयोः सिद्धस्वेसाशयेन सामान्यसामान्यसत्तिपपत्तिरित्यत आह पसवृत्तिध
मेति। सामान्यप्रमासम्पत्तेपर्वतोपवद्वेः पनयोः सिद्धस्वेसाशयेन सामान्यप्रमासत्तिपक्षमात्रं व्येतिनचपश्चि
यामितरभेदानुमितिः साध्याधरित्यातिविषयकपामर्शसत्त्वे उपसंनपासंभवद्विरेद्येति वाच्यं। अभावत्वसा
मान्यनसरापतत्रैतरेभ्योपगमात्। किंचिद्वैवर्त्तिके त्रिशेष्यकद्रव्यप्रकारकमसं प्रति दुंद्वि य संयोगो
देतुरित्याशयेन कसमानवद्विमानिमेतावत्पर्वतेदीधितानुक्तं अथवा वद्विमानिमेतावत्पर्वते वसम्पत्तात्। विजाती
यमिति। न च वैजात्योपगमेपि विधेयतास्वीकार्पा अथवा वद्विमान्पर्वतो वृत्तानि सन्तुमि सनेतं सत्त्विमनुमिनोपी
सनु व्यवसायापत्तेः तया च तदवच्छिन्नकारणतपैव प्रमाणांतरत्वसंभवो किं वैजात्ये नेति वाच्यं। विधेयताया राम

आपसादिसाधारणतायाश्चमारण्यत्वादिनामत्वेन वैजायस्यारूपकत्वात्। प्रत्यक्षतस्याप्राप्तादिकं तपेति।
अथानुमितेः प्रत्यक्षत्वात्पुनरुक्तमेतन्मिति सामग्रीकालेनानुसूत्रिकर्षादिद्वितिसामग्रीकत्वात्प्रत्यक्षपञ्चिवा
रणापममसं प्रमनुमिति सामग्राः प्रतिबंधकत्वकल्पने गौरवं अनुमितेः प्रत्यक्षत्वमप्ये अनुमिप्राप्तकमम
स्यैवोपादेन तादृशप्रतिबंधकत्वं न कल्प्यते तर्हि नाप्यनुमितेः प्रमाणादिति चेत्। तत्रैवपि अनुमितित्वस्य चा
सुषुप्तादिविरुद्धत्वमावश्यकं अनुमितितमग्रीकायैल्लेख्ये शेषे लौकिकसूत्रिकर्षादित्वात्साधारणतायाश्च
नावश्यकतातस्तथास्तु यत्साधारण्यसंभवात् व्यापकतायाश्च सुदूरपर्यंतत्वात्। संकाशेन सामाना
धिकार्यस्याप्यसंभवात् एवं चानुमिति सामग्रीकाले चासुषुप्तादिरूपतया तस्याः प्रतिबंधकत्वमुभयवार्ति
हमेव। प्रत्यक्षत्वावच्छिन्नप्रतिज्ञायाः प्रतिबंधकत्वं न कस्यापि विशेषप्रतिबंधकतपैवोपपत्तिरिति भावः।
उत्तमैरीपातुमितेश्चासुषुप्ताद्यसंभवेपि मानसतत्संभवात् तस्याप्यप्रत्यक्षत्वमावश्यकमिषाशंकाचा

गटीपा

१८६

६०

नुपदमेवनिर्कार्येतिवोध्यं। अंप्रसिद्धेति। साध्यतावच्छेदकप्रकारकज्ञानस्य तादृशानुमितौ विरोधित्वा रिति
भावः। विशेषणतावच्छेदकप्रकारकाधीति अनुमितेः प्रत्यक्षत्वा नुपगमे वहितविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिप्रम
स्य त्वं तादृशानुमितितंद्रयं कार्यतावच्छेदकमुपेयमिति गौरवं तस्याः प्रमस्य त्वं तादृशप्रमस्य त्वमेकमेवेति ताव
वमिमर्थः। विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वं तु न कार्यतावच्छेदकं सारगसाधारणपादिति स्वभावपस्यति याव
नेति। नापि तादृशानुभवत्वं अनुभवत्वं प्रमस्य त्वं तादृशप्रमस्य त्वमेकमेवेति ताव
हि ज्ञानप्रमस्य त्वं कार्यतावच्छेदकं वा अंतर्बलवत्तावच्छिष्टवैशिष्ट्यावगाहिते सति स्मिति मित्रावमेव तथा तु
तथा वैवापि तादृशानुभवत्वं न गीकारेणोपपत्तेः मैवं। अनुमिति साधारणजातिविशेषात्मकज्ञानप्रमस्य
त्वमात्रं कार्यतावच्छेदकमुपेयमेवेति तादृशविषयतामपेक्ष्य तावत्वारान्वेष्टं विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानप्रम
स्य त्वं त्वमभिचाररतिवाच्यं। आत्मनिष्प्रमसासमाकारगत्वोपगमे विषयमेवेन कारणात्तावदुत्पातप्रकारता राम०

वृत्तसामानाधिकरणसंबन्धेनमिनिष्पद्यजस्यप्रसक्ततावच्छिन्नयोः कार्यकारणभावस्योपेयत्वात् अत्र
नुमितिव्यावृत्तमसत्त्वमेवविशेषणतावच्छेदकप्रकारकतानजयतावच्छेदकं अनुमितौतादृशज्ञानहेतुत्वा
तरंनकल्प्यतेवद्वित्वद्विविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिताः वर्तन्तेवद्विमानिसायनुमितेय्यनवद्वित्वमत्ताकतानव
ह्वालेआपत्तिः परमर्शस्यैवाभावात्परमर्शदशायांनवद्वित्वप्रकारकतानस्यावश्यकतादिसाशयेनाहपदि
हेति। ननुजादशपरमर्शविनापिस्वतंत्रेतरभेदत्वप्रकारकतानदशायांसाध्यावृत्तिरव्यतिरेकव्याप्तिरानवशा
द्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाह्यनुमितिसुसमातादशपरमर्शविरहोकिंचित्कारस्तत्रविशेषणतावच्छेदकप्रकारकतान
पेक्षयाचतुर्हेतुतासिद्धिरित्याहसुतत्रेति। सर्वत्रेतिरतरभेदत्वप्रकारकतानशून्यकालेपिनेवसंविशेष्ये
विशेषणमितिमुपेयैवानुमितिः। स्वतंत्रसाध्यातावच्छेदकप्रकारकतानस्यलेप्रसिद्धत्वारितिभावः। अनुमि
तिरूपेपतरमिति विशिष्टवैशिष्ट्यावगाह्यनुमितौव्याप्तिवृत्तकारणशेषविशिष्टसाध्यप्रतिपत्तिकविलस

कै. भा. टी. १

२०७

६७

सासंबंधावगाहियरामर्शनियमादितिभावः। अत्रमानसत्वावच्छिन्नप्रसन्नमिति सामायाः प्रतिबंधकत्वे
कल्पनलाघवानुरोधेनानुमितेर्मानसत्वसिद्धिः। अथवहिसाध्यकपरामर्शजन्यानुमितौतुलादिमानस्यानु
भवविरुद्धतयातुलादिमानसेः नुमितिसामान्याविरोधित्वंमतद्वयसिद्धमेववत्सादिमानसेतुविरुद्धत्वमतेपिन
पथविरोधिर्त्वेभित्रविषयकत्वमनिवेश्यैवसामान्यतोमानसत्वावच्छिन्नममेवप्रतिबंधकत्वोपपत्तादिति
नलाघवमितिचेत्तुल्यमानसेतापतामिसाद्येच्छायाउत्तेजकत्वापुरोधेनतत्रतुल्यमानसत्वादेवप्रतिवधतावच्छि
दकतयाविरुद्धत्वमतेरहिमानसत्वापरापक्षयकमेतिबंधकतायावश्यकत्वेनगौरवात्। अथतथापिभि
त्रविषयकचाक्षुषसामग्रीवत्तुमितिसामान्यपरक्षापां बहिमानससामान्यभावाज्जनुमितेर्मानस
त्वसिद्धिः। तादृशचाक्षुषसामग्रीकालेकुतो नमानससामग्रीति त्वनशंस्मानसंप्रतितादृशचाक्षुषसा
मस्याविरोधितातश्चमयाभिन्नविषयकचाक्षुषोपादकालेनुमित्यननासापत्तेः। नचनुमित्यमानसत्वस्यैव राम-

वतप्रतिबंधप्रतिबंधतावच्छेदककोटवनुमितिसमत्वस्याधिकस्यानिवेशो महागौरवात्। अनुमितिसममान
सत्वस्याप्यशमानप्रभावे जयतावच्छेदकत्वेतद्वत्तादनुमितिसमाहृतावेऽनुमितिसमानसत्तावच्छिन्नो
पनिवाशापतद्वच्छिन्नप्रतिअनुमितिसामग्राः पृथग्विरोधितापातवावश्यकत्वापाताच्च। अत्रेदं
समाधानं तादृशानुमितेर्मीनसत्त्वं लोकापेक्षानैवमुक्तरीत्यानुमितिसमत्वनिवेशो न तौ रवमिति वाच्यं। प
तः सर्वत्रानुमितिसमत्वादिमानसे पूर्वमुपक्रम्य कतागदेः सञ्ज्ञातता न परिभाषने विषयादधिकानपेक्ष
णाच्च निषेधतो वत्सादितानभानमुपेतैतन्न च तानादितौ किक विषयता निरूपितवत्पादि विषयपता
प्राप्तिमानसत्तावच्छिन्नप्रतितादृशविषयताप्रकारकमानसेच्छाविरहविशिष्टमिदं धिसामग्रीत्वे
न प्रतिबंधकत्वाच्चिन्नविषयकत्वात् एषास्मिन्मयी दशापानुमितिसममानसप्रसंगः एतेन वत्सावमि
तिसामग्रीदशायां वद्विमानसत्त्वप्रकारकेच्छापा असत्त्वैव विमानसवारतापसिद्धोत्तमत्वेव विमानसत्वम

गटी ११

२०१

६३

कारकेच्छाविरहविशिष्टानुमितिसामग्रीतेन बहिमानसत्वावच्छिन्नं प्रतिप्रतिबंधकत्वं वाच्यं। अ
नुमितेर्मानसत्वनपे तु अनुमितस्य बहिमानसत्वं बहिमानसत्वमात्रस्य न तथा ते। नुमितिप्रकारके
च्छाधीनानुमितौ व्यभिचारादिति प्रमुक्तं। ज्ञानादिविषयतासु निवेश्य पर्वतो बहिमानसत्वादिमान
सेविरोधिसामग्राः प्रतिबंधकस्यैवाकल्पनात्। अनुमितस्य त्वान्विशेषेऽप्यनुमितौ तात्त्विकैकभा
नाभावेनैव व्यभिचाराभावात्। न च बहिमानसत्वावच्छिन्नं प्रतिबहिषयिता प्रकारकं न संख्य
विरहविशिष्टविरोधिसामग्राः प्रतिबंधकत्वेलाधवंतत्र ज्ञानविषयिज्ञानिरूपितत्वमेव विशेषप्रयोजनाभा
वादिति वाच्यं। तच्छास्त्रिकविषयितानिरूपितबहिषयिताज्ञानिमानसंजायतामिति च्छाकारेतादृ
शविषयिताज्ञानिमानससामग्रसत्वेसमावविरोधिसामग्रांबहिमहं जानामीति ज्ञानसत्वासापम
तिवध्मतावच्छेदककोटौ ज्ञानादितौ किविषयितानि वैशेष्ये वर्तिते च्छापाउने ज्ञकत्वस्य वश्यकता

राम०

त। अत्र ज्ञानेन वद्रीपमिति विषयितासंबंधावच्छिन्नबाधबुद्धिदृश्यान्तानां शेषस्यादेर्भावासंभवाज्ज्ञानादिलौकिकविषयितानिरूपितवद्व्यादिविषयिताशस्यमानसप्रसिद्धेस्तदनुरोधेनावश्यकमतिवध्यमतिबंधकभावएवानुमितसमवेतिवेष्यमितितुनशंका। तत्रज्ञानां शेषबुद्धिभावाभवेपि वत्सभावभावेकाधकाभावाज्ज्ञानोपलौकिकविषयितानिरूपितवद्व्यादिविषयिताशालित्वरूपतादृशवद्व्यादिविषयिताप्रकारकेमानसेच्छाविहविहविशिष्टविरोधिसामग्र्यमतिवध्यतवच्छेदकाकांततपत्तानादिलौकिकविषयितामनिवेश्यमतिबंधकत्वांतराकल्पनेषु यय जैः। नववद्विविषयिताशालिमानसंज्ञापतामितीच्छाकालेविरोधिसामग्र्यसत्त्वज्ञानावविषयकवद्व्यादिमानसप्रसिद्धाति। तानादिलौकिकस्तेषूपितानिरूपितवद्व्यादिविषयिताप्रकारकमानसेच्छाविहरेज्ञानादिभावासंभवादिति शंका। पतज्ञादृशच्छानां ज्ञानादिलौकिकविषयितानिरूपितत्वावच्छिन्नवद्व्यादिविषयिताप्रकारकेच्छात्वेन नो जैकसंज्ञानी

गटीपा

२०२

६४

पत्नौ विक्रविषयिता निरूपितवद्विविषयिताशाली कृत्वा वृत्तिनौ विक्रविषयिता निरूपितवद्विविषयिता
तावन्मानसं जापतामितीत्यायाश्च वाशान्तरं किंजुता नेतरलौकिकविषयिता निरूपिततावच्छिन्नप्र
कारित्वानिरूपितवद्विविषयितप्रकारतानिरूपितमानसनिष्ठविशेषजातेच्छास्तेन तच्च वद्विविषय
यकमानसं जापतामितीत्यासाधारणमिति तद्देवतत्रज्ञानादिभानसंभवश्च। अथ सुषस्यनेतरं
विनश्यदस्य सत्रिकर्षाधीनं वद्विनिर्विकल्पकं तन्मूलकवत्प्राप्तनीतभानेज्ञानादिभानासंभवः
योग्यज्ञानाभावादिति चेन्न हि दुपनीतभानमेवाप्रामाणिकं निर्विकल्पकस्यातीदृशत्वेऽप्युपनयकत्व
मुपेयते इति चेन्न हि विशेष्यतावच्छेदकप्रकारकतानादिसत्त्वेन तस्य तद्विधानोपायसंभवात्तौ विक्रता
नभान इत्यतस्तंभवः। तच्च वद्विनिर्विकल्पकतामनिवेश्य न प्रतिषेधप्रतिवध्यप्रतिबंधकभावः। तदस्यै
तु निर्विकल्पकतावच्छेदकत्वमेव वद्विमानस्यो कार्यतत्त्वतिवध्यतावच्छेदककोटौ वनिधर्मितावच्छेदकत्वं निवे

राम०

अथ यथापर्वतत्वावच्छिन्नेव हिमानसंज्ञापत्तिमितीच्छाधीनमानसैवमिच्छात्तादृशेच्छासत्तेविरोधि
सामग्रीदृशायापर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यताप्रयोजकपर्वतत्वमकारकतानसात्वेनिर्धर्मितावच्छेदकमा
नसवरणापनिर्धर्मितावच्छेदककपानसस्यलोपप्रतिबंधकतायां तादृशेच्छाव्यावृत्तपैरुपेयैवेच्छा
पाउजेजकत्वस्योपगतमत्वात्तथाचनुमितेर्निर्धर्मितावच्छेदकसाभावेनवारतासंभवात्कुनुमिपनसमि
वेशमसंगः॥ अथविरोधिसामग्रीसत्त्वपर्वतविषयितानिरूपितवद्विविषयिताशालिमानसंज्ञापत्तिमिती
च्छासत्तेवद्वैः पर्वतस्यचविशकलिततानस्यले जानंशेवेकत्वेवद्विविषयतावमानसनसंभवतितादृशमा
नसस्यलोपविरोधिसामग्रीप्रतिबंधकतायांतद्विच्छाव्यावृत्तपैरुपेयैवेच्छापाउजेजकत्वस्योपगतमत्वात्तथा
मथातदृशविरोधिसामग्रीसत्त्वपर्वतभासकतानाद्यसत्तेवद्विज्ञानमितिमानसापत्तेः। नापितानंशेव
द्विविशिष्टपर्वतेशिष्टावगाहिमानसांव हिमानपर्वतमेतादृशविशेष्यतावच्छेदकप्रकारकनिरूपकता

गटीपरा

१०३

८१

तानापिकेवलं विशेषे विशिष्यमिति रोमावहिमसर्वं तं जानामीति विशिष्टविशेषात्कं विषयांशो
विशिष्टवैशिष्ट्यानवगाहितानादिप्रमदस्य नती कारता नापिकेवलपर्वतविशेषराकतावमाह संता
दृशमानसस्य लीपविरोधिसामग्री प्रतिबंधकतापामपि दर्शिते लुप्य अनुजैजकत्वात् अथवा विरो
धिसामग्रीसत्वेतद्विस्तारित्वेव हि मासकत्वा नायसत्वे पर्वतं जानामीति मानसप्रमाणत्वात् तथा वक्ष्यमपि तत्र
ज्ञानमानासंभवात् तानविषयतादृशमानसानुरोधेन तानादिविषयितामनिवेशमसामग्रीः प्रतिबंध
कत्वांतरस्यावश्यकत्वात् नृमिसमलनिवेशः प्रसज्यत इति मैवं तत्र वहिमसर्वतविषयकत्वं तानादिभासक
त्वामग्राविशेषसामग्रीत्वादेव तत्र पर्वतो वहिमानि तिमानसानुमज्जिसिद्धेः अथ जस्याप्यनुमितेर्मनस
त्वमसिद्धमेवं अनुमितिकाले तानादिलौकिकविषयताशालिव्यादिमानसगारणपतादृशमानसेः नृ
मितिसामग्रीप्रतिबंधकतापाविरुद्धत्वादिनापि स्वीकारेण तानादिविषयतामनिवेशप्रतिबंधकत्वांतरस्या

राम

तेनानुपगमेनज्ञानात् वासंभवात्तन्नातेपिज्ञानविषयकमानमानुपगमे सतिविरहात् नचविषय
विशेषसमानविषयकलौकिकप्रत्यक्षादिसामग्रीकालेऽनुमित्वावच्छेदनुमितिर्नरूपिजातानुमि
त्यापाउतेनकल्पावादानुमितिमानसोभयसाधारणतद्विषयकमानसत्वावच्छिन्नमतितादृशसामग्रीः
प्रतिबंधकत्वमेकमेवेत्यनुमितेर्मानसत्वनेत्यात्वेविहृत्यनपेयानुमितित्वमानसत्वयोः प्रतिबध्नात्तद्व्य
स्तकतयातद्व्यपमितिर्गोस्वादितिवाच्यं। तद्विहृत्यनपेयमतेपिविषयविशेषेऽप्यवसंभवात्। पादशविषयक
समानविषयकवाच्यस्यासामग्रीकालेऽनुमित्यमानसंनज्ञातं किंतुअनुमितिरेकतत्रतन्मानसत्वमतेवि
निगमनाविरहाद्विरोधिसामग्रीप्रतिबध्नात्तद्व्यस्तकमनुमितिस्मानसत्वेतिदृष्टविहृत्यनपेयमतेत्यनुमिति
त्वमेवमानसत्वासंग्रहेपि सतिविरहादितिचेन्नसमानविषयपेक्षामित्यसामग्रीप्रतिबध्नात्तद्व्यस्तकं
विहृत्यनपेयमतेमानसत्वमु। अनुमितित्वेवेतिद्वयंतमानसत्वमतेतुमानसत्वमेकमेकमेवेतितानुवाता नचवि

म.टी.

१०४

६६

विरुद्धत्वमतेलौकिकमससा मज्ञानत्वमेवतादितवाच्यं तादृशमत्यक्षा नत्वज्ञानत्वयोर्विशेष्य विशेष
घणाभावेनकार्यकारणभावमेवासादिरीत्याज्ञानसमसिद्धौ तात्तवं दर्शयति। समानविषयकेतिरथ
गिति। अत्रमिति सामान्यसत्त्वमोनसत्त्वं वच्छिन्नं प्रतिज्ञादश सामग्रीप्रतिबंधकताफलमसिद्धत्वा
दिति। गवः। तादृशसामग्रीति। समानसत्त्ववच्छिन्नं। प्रतिज्ञादश सामग्रीप्रतिबंधकतायासन्नतसि
द्धत्वादितिभावः। तादृशसामग्रीति। समानविषयकमानसत्त्वप्रकारकेच्छा चक्षुः नात्रोन्नेतिकेतिवक्ष्यामः
। अत्रतन्मानसत्वमतेकथितरादादिसामान्याभिन्नविषयकानुमित्यममानसं प्रतिज्ञादशमानसे
ध्यानुतेजकीकृत्सपथकमतिबंधकतोपेपतेविरुद्धत्वमतेपितद्वयवश्यकतयागौरवाभावादित्याह
। अमित्रेति। अतिप्रसंगमपेनेति समानविषयकानुमितिसामग्रीविरुद्धशयां तादृशानुमिति
समुक्तकेच्छासंज्ञेनुमित्यमानसाप्रतिभवेनेत्यर्थः। न चानुमितिसामग्रीविशिष्टतादृशानुमिति

नित्यमकारकेच्छासत्वेऽनुमित्यमानसापत्तिभयेनेत्यर्थः । न चानुमितिसामग्रीविशिष्टतादृशोच्छ्रायाउ
जेजकत्वमुपेयतावताप्यतिप्रसंगवारणसंभवादिति वाच्यं । महागौरवात् । अत्रकथितशाब्दिसामग्रीका
लेभिन्नविषयकानुमित्यमानसापत्तिमप्यप्राच्यत्वात्तरत्वेनैतच्छ्रुतापरतिवोधोक्तत्वेनेत्यनुमिति
त्वावच्छिन्नप्रतिअनुमितित्वप्रकारकेच्छामुजेजकीकृतकमिथितसामग्रीः अनुमितिप्रतिबंधकत्वमुपेत
मितिसूचितम् असमामितिमानसत्वप्रकारकेच्छासत्वेकथितशाब्दिसामग्रीसत्त्वेऽनुमित्यमानसो
त्पत्त्यर्थतादृशोच्छ्रायाउजेजकत्वमुपगतमप्येव च समानस्यामनुमित्युपपत्तिर्न संभवतीति असमामित्युक्तं
। आत्मत्वभानोपगमेनेति । ननु अनुमित्यमानसे सर्वत्रेनान्यत्वभानोपगमसंभवः कपिनीतितासाका लीनसा
नसेजद्राना संभवाकापिनीभिन्नज्ञानेकामिनीतितासापाविरोधितात् । न च तादृशमानसस्पष्टिरोक्षिसामग्र्यप्र
तिबधत्वेकासतिः । अत्रेच्छायाहेतुत्वेच्छाविना विरोधिसामग्रीकालेतरपत्रसंभवादिति वाच्यं । उच्छ्रायविषयक

७ टीप

२५

६२

प्रत्यक्षेण वेच्छा पाहे तु तेन तत्र तुल्यपुञ्जादच्छापा अपि भा ना संभवेन तत्रेच्छा पा अतथा तादिति चेन्न ॥ कमि
नीभिर्विषयकप्रमक्षत्वेन कामिनी जिज्ञासा प्रतिवृत्ता वच्छेदकं कामिनी ज्ञानस्यापि तद्विन्न कामिनी तत्तत्
बंधाद्यवगाहिता किं तु कामिनी विषयित्वाभाववद्विषयपिता वृत्तान्तमेव साक्षात्संपरपा कामिनी विषय
पितानिरूपिताया विषयिता न कामिनी विषयकवृत्तिः । एतच्च कामिनी जिज्ञासा काले कामिनी महं जानामी
त्मात्मविषयकतन्मासौ जायते का भावः । नुचात्मत्वादेः प्रागनुपस्थितौ कामिनी महं जानामीति ज्ञानेन संभव
ति विशिष्टवद्वैविशेषात्तानस्य हेतुत्वादित्यात्मत्वोपेतिर्विकल्पकजनसंबन्धेन तु कामिनी जिज्ञासा प्रति
वृत्तमेव । आत्मसीपनिर्विकल्पकविषयितायाः कामिनी विषयकज्ञानसमाधिरादिनिवाच्यं । आत्मत्वादि विशि
ष्टवद्वैविशेषात्तानत्वेन हेतुत्वे प्रमाणाभावेन प्रथमत एवोक्तविशिष्टवद्विसंभवादिति । अथवा विशिष्टव
द्विसंभविशेषात्तानस्य विशिष्टकपेकारणभावकल्पने गौरवादिशेषात्तानप्रकारज्ञानसंबन्धेन तानत्वावच्छिन्नं

प्रतिविशेषणज्ञानस्य विशिष्टकार्यकारणभावकल्पने गौरवात् विशिष्टतान्यप्रकारज्ञानसंबन्धेन ज्ञानत्वावच्छिन्नं

राम ७

२०५

प्रतिविशेष्यताम् विषयतासंबंधेन तानत्वेन हेतुत्वमेवोपे - यते विशेष्यतासंबंधेन परामर्शवतिर्भवेते
प्रकारतासंबंधेनानुमिषादिविरहाभिचाररत्निकारणादिशिविशेष्यतामन्वनिवेशः। चतुर्थाकर्मतेतिज्ञा
होद्यमप्रकारतासंबंधेन ह्येते सत्तात्रनिर्हृक्तसंबंधेन परार्थोपस्थितभावाद्याभिचाररत्नतः कार्यदृष्टिमकारणो
न्यत्वनिवेशः। संसर्गो व्यभिचारवराणां प्रप्रकारतानिवेशः विशिष्टविशेषणकतानेपिविशेष्यतावच्छेदकमु
कारकनिर्माणोपेक्षितरत्नानुपपत्तिः परंतु न रसिंहकारतानुपगमात्कामिनीतानस्यात्मतांशे निर्विकल्प
कत्वमलीकमेवतिज्ञानुपपत्तिः ॥ अथ वनिर्विकल्पकेपि ह्युत्तरादिभानादिभिर्वादिपदवृत्तिपाठपरीक्षेन
वा आत्मत्वनिर्विकल्पकेकामिनीतानवानात्माविशेषणोत्तरवात्वा आत्माभासतेरमुपपत्तत्रचात्मत्वविधपि
तानैकेतिकामिनीविषयतासमानाधिकरणात्मत्वविषयताकामिसविषयकज्ञानावृत्तिरेवेति ग्रंथे लौकिकवि
षयितासंबंधेनेत्युपलक्षणनिर्विकल्पीयविषयितासंबंधेनात्मत्वस्यापि दृष्टकप्रतिवध्यतावच्छेदकत्वस्यावश्य

गरीपरा

२०६

८५

कसा जावतापिलं चवानपापात्। निर्विकल्पोपविष्यतापोवा लौकिकस्त्रीका एतान् च कामिन्यविषयक
ज्ञानज्ञानविषयतायाः सा मिनीतिज्ञासा प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वे कामिनोतिज्ञाता दृशापो विनैव रूपवत् कामिनो
ज्ञानं जापतामिनो ह्यं ह्यवती कामिनीतिज्ञापतिरिति वाच्यं। तादृशज्ञानं प्रतिरूपविशिष्टकामिनीतिज्ञासा चिरह्ये
शिष्टकामिनीतिज्ञासायाः एषक विरोधितातान् च सुषुप्त्यनंतं रं विनश्यदवस्थसन्निकर्तनसंभवतीति वाच्यं। त
थाविधोपनीतमानस्यैव प्रामाणिकत्वात्। अथावेरोधिसामग्री दृशापो वहेः पर्वतस्य च विशकलितज्ञानस
त्वे पर्वतविषयिता निरूपितवर्तिविषयिता शालिमानसं जापतामितीत्यासंख्ये एवं र्कितेति साज्ञानासंभवात्
आत्ममानसपिनस्यातयोपविशेषगुणविनिर्मीकेण तदभावात्। एवं च तमानसस्यात्मविषयकतया आ
त्ममानसपिनस्यातयोपविशेषगुणविनिर्मीकेण तदभावात्। एवं च तमानसस्यात्मविषयकतया आत्म
नस्य विरोधिसामग्री प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वं दृष्टमिति तैत्तिरीयानस्य लीपविरोधिसामग्री। प्रतिवध्यकता राम०

गवानेसापनेः किंविषयत्वविषयितोभपसंवंधेनेच्छावद्व्यत्मनेवेच्छाभानममक्षेयमिचारवारणापतत्यतिव
ध्यातावच्छेदकोभवतिचतुलमानसंजापतमितेतादृशेच्छोत्तरकालीनचुटादिगोचरानितिलमानसस्यतदृशेच्छा
विषयकत्वेतादृशेच्छायाः तत्प्राक्कृतो निप्रसृतः सत्तात्प्रातेवाधकाभावहितता दृशमानसेविषयत्वविषयि
त्वाभयसंवंधेनेच्छावत्त्वं विषयतानिवेशात्तदमानसेच्छाविषयकपदातिविषयकमानसस्यनासयहः । निति
लानामेवमानसानां कालांतरिगोच्छाविषयतयाविषयतासंवंधेनेच्छावद्व्यमानसमितिद्विशतोविषयितानिवेशः ए
वंचोपरर्शितस्य लेपवृत्तोरदिमानेत्यादिमानेसेवही पत्वेनज्ञानादिभानेवाधकाभावः तयासमुक्तोभपसंवंधेनत
त्रेच्छावत्त्वस्यासततयाविरोधिसामग्र्यभावहेतुतायाव्यमिचारप्रसक्तैरिति । अथोक्तोभपसंवंधेनेच्छावद्व्यत्म
कार्यज्ञावच्छेदकत्वेच्छाविनिविरोधिसामग्रीकालेमानसत्वरूपसामान्यधर्शरश्चित्रापत्तिर्देवैर्देवैरच्छाका
लीनफलस्यविरोधिसामग्र्यभावकार्यतावच्छेदकानां तत्तत्तादृशादप्योक्तैकसामग्र्या असत्तादितिचेन्न । २

॥ १॥ पच्छाद्युत्तिसामग्र्या रच्छाविरहाकालेः सत्त्वात् ॥ अथ मम सं प्रति विषयत्वेन हेतुत्वमते रच्छाविरहेऽपि विषय
 स्वावच्छिन्नवृत्तिसामग्री संभवः ॥ रच्छा मम सं रच्छात्वेन हेतुत्वेन संभवति वा शुद्धे रच्छा सत्त्वे परमानसे
 रच्छा सत्त्वे एतदज्ञानासत्त्वे वृत्तमानसापत्तेः ॥ रच्छा वृत्तिरसामग्र्या अस्तत्वादिति चेन्न वृत्तमानसे रच्छादि
 विषयकममसत्त्वावच्छिन्ने वृत्तमानसे रच्छात्वादिना हेतुत्वमुपेत्य सकलदोषाणां वारणा यत्नात् ॥ अत्र वि
 षयभेदेनेच्छायाः निखिलमानससाधारण्येन साम्याभावात् न च हेतुत्वमेव सम्पत् ॥ विषयभेदेनेच्छावि
 रहविशिष्टसामग्र्यभावहेतुत्वे रच्छापात्रतेऽकतपानंतसामग्र्यभावनां विषयभेदेन हेतुत्वान्न मानेमाप
 तेर्महागौरवात् ॥ पक्षज्ञाने जायतामित्याद्यननुगते रच्छा नीपर्वतो वह्निमानिति मानससामग्री वृत्तवास्तव
 सामग्री सत्त्वे मानसापत्तिवारणापचाक्षयसामग्र्यभावात्कालोत्पत्तिरिति तद्व्यक्तित्वेन कारणते गौरवादि
 रच्छातेऽकलकत्वोपपत्तिरिति चेत् ॥ अनुगते रच्छाभावात्तानुगते रच्छाभावनां परस्परं विशेष्यविशेष्यता

राम •

२११

भावैविनिगमनाविहेरागतिमहोगौरवात्। मज्जुइच्छानवृत्तीयेत्यादिवाधदशापांनेच्छाभानसंभवः इच्छादीनां
विषयोपधानेनैव भानादिति तदानीमिच्छाविषयकतया स्यात्। धीनमानससंभवरतिनव्यभिचारनेच्छाव
दस्यत्वस्य विरोधिसामग्र्यभानकार्यतावच्छेदकत्वसंभवरतिननुच्छेदनिर्धर्मतावच्छेदककतान्मस्यवाधवृत्तप्रतिवध
तपात्तावृत्तवाधकालेपिविषयान्तेनिर्धर्मतावच्छेदककेच्छाभानेचाधकभावातिरुक्तसंबंधेनेच्छावदस्यत्वस्य तस्या
त्वस्यास्यत्वादिति। अनुमितेरूपपादनादिति। अनुमितावात्मत्वनिरूपितलौकिकविषयिताविहेराव्यभिचारन
वकाशादिति भावः। एवं प्रतिमानसत्वस्यैव विजयापन्निरिति चेदसु आत्मत्वविशिष्टं प्रमेयानुमितिसामग्र्याया
पि प्रतिबंधकत्वस्य सुवचसात्। अथ ज्ञानत्वमेव लौकिकविषयितासंबंधेन प्रतिवधतावच्छेदककृतौ नोक्तमेवं क
तिसाक्षात्कारात् सर्वविषयतो ज्ञानासंभवात् ज्ञानत्वाविषयकस्यापि तस्य संभवेन तदसंयाहकत्वेन तया गात्।
इच्छाकृतोरेवोपनामयकतया विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे विशेषतातावच्छेदकप्रकारकगुणत्वेन हेतुतपाचसात्।

गटी १०
२१२

२०

नपे क्षणात् अस्तु वाक्यनिष्ठानसेपित्तज्ञानापेक्षान् यद्यपि सुखमानसेन तन्निष्पन्नमित्यसंवाहकत्वात् । अ
नववेसाक्षात्करोमीति प्रतीतिर्नैकैकविषयित्वसाधिका ज्ञात्वा चट्टपमसाध्यागहित्वेपि अनुमिष्य नंतरं त
द्वारा संभवान् । अथ चट्टोपनीतमानो ज्ञेयतापत्तिः । तन्नैकैकसत्रिक्वर्जयप्रत्यक्षस्य हेतुत्वेना गता
युपनीतमानो ज्ञेयतापत्तिः । करोमीत्यनुव्यवसायपत्तिः । तादृशप्रत्यक्षप्रसिद्धात् आर्षकारणाभावात्
कृत्यपित्तुमेशेयत्वात् । नच प्रसिद्धा कथमापत्तिरिति वाच्यं । साक्षात्करोमितीति वाच्यं । दृश्यां च
दृष्टिर्विषयभेदेन प्रतिबंधकत्वं न कल्प्यते नत प्रतिबंधकता प्रसंगान् किंतु लातृवात्त्वं पप्रसक्तत्वावच्छि
न्नविशेष्यतानिरूपितविषयतासंबंधावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकतासंबंधे नैकैकमानसत्वावच्छिन्नप्रतिस्वी
पप्रसक्तत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिताभावनिएप्रकारतानिरूपितविषयतासंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितानिरू
पितानुपेक्षासंबंधावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकतासंबंधे निर्णयप्रतिबंधकतोपायमात्रागमने तादृशसंबंधे

राम०
२१२

धावच्छिन्नवाधाभावकत्वात्मानसापत्तौ फलतो गगनं साश्चाकरोमीति प्रतीत्यापत्तिरसंभवात् न चानुव्यव
सापत्तिलौकिक सन्निवर्षज्जन्मव्यवसायस्य विषयभेदेन कारणात्वे महागौखास्तीपप्रत्यक्षं तन्माच्छिन्नवि
शेष्यतानि रूपितविषयतासंबंधावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकतासंबंधेन मानसत्वावच्छिन्नप्रतिष्ठाप्रपत्ति
नित्यसंबंधे न लौकिकप्रत्यक्षसामग्र्याः कारणात्तादृक् प्रत्यक्षेति हेतुहेतुनानादृशमतीत्यापत्तिरिति वाच्यं । वि
नश्यदवस्थसामग्रीजन्मवसापदप्यनुव्यवसायोदयेन व्याभिकारजादृशकारणात्तापा एवासंभवात् अना
पत्ताविषयं निवेश्यैव व्यवसायानुव्यवसायपोः कार्यकारणभावस्तदापत्तिवारणासंभवात् । लौकिकविषय
तास्तीकरोनुत्तीपप्रत्यक्षं तन्माच्छिन्नविशेष्यतारिदृष्टिन लौकिकविषयतासंबंधावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदक
तासंबंधे न लौकिकमानसंप्रतिभौतिकविषयतावच्छेदकतासंबंधे न व्यवसायस्य हेतुतादृशमनन्तारौतादृ
शकारणभावाच्च तदपत्तिरिति लौकिकविषयतासिद्धिर्निष्प्रसूतैवापदि च वाधाभावसोक्तरीमाकारणात्

गटीपा

२१३

२०

त्वं न कस्यते नपि अतिरिक्तलौकिकविषयता किंतु साक्षात्कारेन तुलीयः न प्रती परमादिवाधतानां
समवायेन प्रतिबंधकत्वमेव कृत्वा ततया वगगनं साक्षात्कारेणोति प्रतीतेरलीकतपैवनापानिसंभ
वरपुच्यते। तस्याहसौरभंनपरायणी मीति। ननु लौकिकसन्निकर्षधीनविषयतायां त्वेवं चाक्षुषतसाक्षात्का
रत्वावच्छिन्नत्वमुपेयते अमनस्तनत्वावच्छिन्नत्वं तावता पितृताद्युपनीतभानानंतरं तु तं साक्षात्कारो मीति
न प्रमथः सौरभंनपस्यामीति प्रमथश्च वा ह्यपलायनच्छिन्नोति पितापाः सौरभनिरूपितत्वसिद्धि
लौकिकविषयितावैपर्थ्यमिति चेदत्राहुः। तुद्युपनीतभानानंतरं तु तं साक्षात्कारेणोति प्रतीममथा नुप
पसातसिद्धिः। तत्प्रतीतेः साक्षात्कारत्वावच्छिन्नविषयिताविश्वविशिष्टमसमुत्थाविशेष्यकत्वे प्रथमं
तद्वत्परोक्षैकसंगतेः तादृशविषयितानि रूपकत्वाभावविशिष्टतुल्यावशेष्यकत्वेकैक्यत्वात्तर
संगतिः अस्माकं तु साकं तु साक्षात्कारनिरूपितलौकिकविषयिताभावविशिष्टतुल्याविशेष्यकत्वेन

रामः

२१३

नानुपपत्तिः न च तिरिक्तविषयित्वोपगमेपि निर्विकल्पके स त्रिकर्षप्रयोज्याभिवच्छिन्नविशेषविषय
पता-आवश्यकीसैव व्यवसायेत्वीकार्यसत्रिकर्षसत्त्वात् एवं च चतुष्टयपनोत्तमानि ति प्रसस्येपि निर्विकल्पके
चतुष्टयविषयपत्तामसात्वरूपतोचतुष्टयविशिष्टबुद्धिप्रसंग इति वाच्यं स्वरूपतस्तद्विशिष्टबुद्धिप्रतिविशेष्यता
भिन्नतत्रिष्टप्रकारताकायत्वविशिष्टतत्रिष्टविशेष्यताकत्वाभावविशिष्टतत्रिष्टविषयतावज्ज्ञानत्वेन वि
षयतायतत्रिष्टप्रकारत्वात् न च तत्रिष्टविषयपतावज्ज्ञानत्वेन कहेतुत्वात् तत्रिष्टविशेष्यताकत्वे वैशिष्ट्य
तत्रिष्टविशेष्यताज्ज्ञानिमान् चतुष्टयस्य सादितानसंग्रहः ॥ तत्र च व मानेनालौकिकविषयतासिद्धितु अपसिद्धं
त्रेतेति चेत् ॥ चतुष्टयेन नेमंसाक्षात्करोमीति प्रतीत्युपरोधेन तत्तिष्ठेत् ॥ चतुष्टयावच्छिन्नचरनिष्ठलौकिकविषय
तातद्भावयोरेव तत्र भावनात् निर्विकल्पकतद्विषयत्वमानोपगमे चतुष्टयेनाकारकत्वा नुपपत्तेः ॥ न च तत्र चतुष्ट
यनिष्टप्रकारकतानिरूपितेदं तावच्छिन्नविशेष्यताकत्वसमानाधिकरणपेनेदं परार्थ इति निर्विकल्पकी

अटोप
२१०

२

पविपपताकत्वादिकमेवविषयोस्तिनिवाच्यं। तथासतिचट्कारितौकिकप्रसङ्गोत्पत्तिसंस्थानवि
शेषावच्छिन्नलौकिकसन्निकर्षासत्वेत्तदर्थं यच्चिचक्षुःसंयोगसत्वेत्तत्वेनैतद्दृष्टान्तसत्वेपदेतन्न
त्वेनैतद्वत्तंशौकिकवृत्तत्वेनतद्वत्तैरूपनीतभावात्मकंममद्वन्द्वंरुदत्तंनेमंसाक्षात्करेमीतिप्रस
ङ्गापत्तेः। धटत्वेननेमंसाक्षात्करेमीतिप्रसङ्गानुसन्नेनतत्रवृत्तत्वनिष्ठप्रकारतानिहितेरेतावच्छिन्नवि
शेष्यताशतेर्देयार्थवृत्तिनिर्विकल्पकविषयताकत्वयोः सत्त्वात्। नचवृत्तत्वनिष्ठनिर्विकल्पकीपविष
यताकत्वविशिष्टादृशविशेष्यताकत्वसामानाधिकरूपेणतज्जदभावादिकंविषयः संस्थानसन्निकर्षाभावे
नतत्रत्रिर्विकल्पकीपवृत्तत्वनिष्ठविषयताकत्वाभावेनतदपत्तिगारणादितिवाच्यं। तत्रैवव्यवर्षाभावेनतत्र
निर्विकल्पकीपवृत्तत्वनिष्ठविषयताकत्वाभावेनतदपत्तिवारणादितिवाच्यं। तत्रैवव्यासंतेरेसंस्थानसन्नि
कर्षवशेनव्यक्तोत्तरविशेष्यकत्वंतत्तलौकिकसमूहत्वंवरूपतयाविधुप्रसङ्गोत्पत्तयेनेमंसाक्षात्करे

राम
२१०

मोसनुव्यवसायपोरापाहनीपत्वादिति एतदभिमेत्येवे लौकिकत्वात्वेति यद्वान् अपंधये त्रेत्यादिव्यवसाय
साधारणानुरोधादिशेष्यताप्रकारात्तत्वेवेपं। एवं लौकिकविषयितानामनुगमकं लौकिकविषयिता त्वमप्य
नुगतप्रतीत्यनुरोधेन उवेपं ननु लब्धवेन तथा सति स्मादिपामशोपपत्तिं विद्विषयितामुअखेउधर्मस्वीका
रेणोपपत्तौ व्याप्यादिविषयता नांकारातावच्छेदकत्ववित्पप्रसंगतपस्यता वच्छिन्नविषयितातेनानुप
मसंभवः चास्यपत्तापवच्छिन्नविषयितात्वकल्पनापसा महगौरवप्रसंगात्। अस्यागंधोनदृश्यते सो नो धाप
ते शब्दोनस्मत्तेरुपेन च पुते किंतु सा साक्षिपते रसादिप्रमफनमनुपपत्तेरिति। काशुपारिभेदेपिलौकिकविष
यिता एकजातीये वेसाहतद्विशिष्टे। सोऽप्यप्यप्रीमादि प्रतीतिवागापसास्यपस्यतद्विशिष्टत्वमचनिवे
शः। एवं पश्यामीत्याद्यनुव्यवसामस्तद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगासे वक्तानं विषयिताचेत्यतस्तदनुदधात्। अनुपस्थि
तविषयिताभानपसे येवमेव फलसाप्यानुरोधादिति सूचनापविशिष्टपदं। चास्यवेति यद्यपि प्रागातादिनिष्ठ

गटी ७.

२११

८५

सौ रभोपलौकिकविषयिताप्रसिद्धा नृदभा वोपि संभवति तथापि गानं न पश्यामीत्यादि स्थले तथा दृष्ट
त्वाद्वाधकाभावेन तथैवोक्तं पादं विषयविशेषस्य लोके वं मत्समेव तद्दृश विषयविशेषं नानुमिनोमी
सत्र लौकिकविषयताभाव एवानुमितो विषयप्रतिश्रुतिरिति न असत्तेपि विज्ञेयता हि शेषा योऽभ्यपोतीधः
न तत्र दृष्टं रूपमेवैकेन भागस्य ते तेनाधोवृत्तं न पश्यति स च स एकांशं न पश्यतीति पादौ न न तत्रार्थस्य दोषाभ्यप्रसं
गः नपि स च सुधृतं पश्यतीत्यादौ प्रमातृप्रसंगः न च सर्वस्य वृत्तं न पश्यतीति तत्रापि प्रमातृमेवोपेयते केवुं श्रीचादि
मान्नाः नास्तीत्यादि वेव न प्रतीते भ्रमत्वमेव न इति वाच्यं । तद्यस्य तित असकलजनसिद्ध भ्रमत्वोच्छेदाप
त्तेः । एवं वृत्तेन धृतजनकभिरित्यादावपीति । प्रतीत्यनुरोधेनेति । अत्र वृत्तादिप्रत्यक्षविषयकत्वौ किकमानस
त्वावच्छिन्नप्रमितौ किकसन्निकर्षजन्यवृत्तादिव्यवसायत्वेन हेतुत्वगौरवात्तावच्छिन्नत्वेन तत्र वृत्तावच्छिन्नौ
किकविषयिताशालिनिष्पत्त्येन हेतुतामुपेत्यतिरिक्तिरिषयतासाधनोपसिद्धांतः स्यात् । अपश्यधुमालो राम

२११

कारिपरा मर्शेषु अनिरिक्त विषयतामुपेयैवता च वेन वक्ष्यायनुमितिहेनलसंभवाकरणाव्यवहितो
तरत्वंतासादि विषयत्वंचमवेष्टकार्य कारणाभावस्यसमस्तनिवंधकारसंभनस्योच्चैरपत्तेरितिलाधवनुरोध
सागः।पञ्चलाधवंनचसुःसंयोगादिजन्मतावच्छेदकतयालौकिकविषयतासिद्धिरमथ्यातत्रोपनीतभानाहै
अभिचारार्थितितनुच्छं।चसुःसंयोगादिरूपकारणावैशिष्ट्यैवतत्रकार्यतावच्छेदकत्वात्अथयामं
कवशांजनादिदोषविशेषाधीनलौकिकविषयिताशास्यताभ्रमेवभिचारपत्तेः।उक्तंसाक्षात्कारेणैतिमती
त्यातत्रापिलौकिकविषयतासत्वात्।नचचसुःसंयोगश्चमरपासैतद्विशिष्टमसोमसाव्यभिचाररतिक्
यं।सविषयताव्यवहितपुर्वसमावृत्तिचसुःसंयोगवत्त्वोभयसंबंधेनचास्पृष्टावच्छिन्नप्रतिचसुःसंयोगत्वे
नहेतुत्वात्।पुनरात्रमेवैति।अनुमितेर्मानसत्वनयेपिवक्ष्यायनुमितिकालेवृत्तादिमानसंलौकिकविषयितासं
बंधेनात्मत्वावच्छिन्नंवनजापत्तेरितिस्वीकर्षः।अथवृत्तावगाहिवद्वानुमित्यात्मकमनसोपादेवायकाभावःनचत

मटीपा
२१६

२४

इतरं वृत्तमेकं ज्ञानापीमनुव्यवसायापन्निरिति वाच्यं । अनुमितिद्विजिविषयतासंबंधेन तादृशानुव्यवसायप्रतिवे
धेपतानिरूपकत्वनिरूपितवृत्तिविषयतात्वेनोद्देश्यविषये तु गम्यतादृशविषयतानिरूपक व्यवसायस्य तादृ
श्यसंबंधे न हेतुत्वेन तादृशानुमितेस्तथापि चोदादि विषयित्वानिरूपकत्वाद्दृशानुव्यवसायापसमावृत्तान्ता
नुमितिद्विजिविषयतयानुसंगवपिसामान्यतो विषयतासंबंधेन अनुमितिभिन्नत्वात्नेतादृशानुव्यवसायोसत्तैः ता
दृशसंबंधेन तत्र तदापत्तिर्देवैतिवानयोर्धमेप्रतियोगित्वेपतचानुयोगिसंभासतेदतिभावः । आप्यंशोरति
व्यप्यतावच्छिन्नविषयतानिरूपितसंसर्गसंसर्गविषयाप्रतियोगित्वविषयतानिरूपितापामकृतपक्षविषय
तानिरूपितसंसर्गसंसर्गविषयानुमो गित्वावेषयतानिरूपितहेतुतावच्छेदकसंबंधवृत्तिसंज्ञिकविषय
नातन्निरूपकत्वं निश्चापकं विशिष्टं कथं तावच्छेदकमिति भावः । अथसंबंधसंबंधग्रहेपिविशिष्टता

राम
२१६

या अनुमितिभिर्नृत्तिविषयतासंबंधेनानुद्यमयंप्रति अनुमितिभेदे हेतुत्वात्तस्य त्वपेक्षस्य हस्ति तस्मात् एवेव सामान्यमे
षपतासंबंधेनकार्योत्पादकसामान्यानुमिति हस्तिविषयतातद्विन्नृत्तिविषयतामतरसंबंधेनानुद्यमसायोभारकसा
मग्रीसरितायाएवकार्योत्पादकत्वात्तद्विन्नृत्तिविषयतामतरसंबंधेनानुद्यमसायोभारकसा
नुमितौ यदभावात्सिद्धेः तद्विरागा र्थचसामान्यतयावमानसंप्रति अनुमिति सामग्याः प्रतिबंधकत्वमुपेयं ननु तुलंदिमान
सेव स्यनुमिति सामग्याः मूलगौरवादिनि। सन्नि कर्षविश्रुतिवमौल्युक्तिरप्यत्रविवक्षितेति । यच्च मनसंप्रति अ
नुमितिसामग्याः प्रतिबंधकत्वं तादिकं भिन्नविषयकचा सुषादिकं प्रतिबंधकत्वेनैवोपपत्तेः । चा सुषातमकार केच्छ
विशिष्टवा सुष सामग्रीकालेचा सुषोत्पादनिर्वाहपचा सुषेच्छाविरहविशिष्टेनतेत्याः प्रतिबंधकता नोपपत्तेगौ
श्वर्त्तिस्त्वमवहितर्तव्यता नृत्तितसंबंधेनानुमिति मन्त्रे नैवतदानी चानुमितिसमुपसातेन रूपेण प्रतिबंधकता सताच्चा सुष
निर्वाहः एवं च तेन रूपेण मानसं प्रमपि प्रतिबंधकत्वसंभवात् एव क प्रतिबंधकता मानसं च कालेचानुमितिसामान्यमानसनिवहिः अनुमि

नदीप

२१५

२१

सम्यक्तान्तं च प्रतिबध्यता वच्छेदकमिति तदस्य अनुमितमनुपादय सुखोपादयोः परस्परधीनताया मोक्षप्रयाताश्च
सम्यक्तेव वासुवेच्छाविरहविशिष्टानुमितिसामग्रीमनिबंधकतायां वासुपोमादृच्छाधीनमिति नामोपाश्रयः । वस्तुतस्तनुमिति
सामग्रीमनिबंधकतायामिच्छापात्रे तत्कलं कापिनोपेक्षे विषयपरिभेदेन प्रतिबंधकताभेदपक्षे किंतिच्छाधीनमनेयमि
कवयणापसविषयतस्य वृत्तिभूतित्वसामानाधिकार्ये तत्रितपसंबंधेनेच्छावद्वयत्वं कार्यता वच्छेदककोटौ निश्चयते
भूतिवस्तुत्वात्पुत्रा मतापिच्छाधीने तु तत्वात्प्राता दशत्रितपसंबंधेनेच्छाविविशिष्टं अतो न तत्र विरोधिसमग्रभा
वहेतुताया व्यभिचाः स्पर्शनादीनां नरासुकारिसंयत्तापसविषयत्वनिवेशः । इच्छा नाशो नरतानसंयत्तापहितीपस
बंधः । पुरुषोत्तरीपवास्तुवेच्छो जातच्छासुपुष्पापवास्तुवसंयत्तापततोपसबंधः । एवं च वास्तुकारिस्थले अनुमितिसामग्रीः
प्रतिबंधकत्वात्प्राता वच्छेदकं न चासुष्यनारि कं किंतु मानसतत्त्वभूता अनुमितसम्यक्तान्तमेवेति विरुद्धमतेन प्रतिबंधकत्वक
ल्पनाधिक्यं अत्र चेच्छाकापीनचासुष्येभ्यमाहेतुत्वमुपेयं अत्र या विरोधिसामग्रीसत्तेदृच्छासत्ते पाद ।

राम
२१५

नृत्तस्योपपादितत्वादित्यभिधाप्याप्यविशेष्यकान्पक्षविशेष्यकाच्च परामर्शोदित्वादित्ना उभयपक्ष
मशीयैकहेतुतापाअनुमिति लक्षणाप्रवेशोदर्शितः तथा चानुयोगितादित्युचितधर्मस्य तदवच्छेदक
त्वं दुर्लभमित्यतः प्रकारांतरमादेहंत्विति। प्रमात्वापा तादिति। पक्षेतादृशवेपथैसवादिनापत्र तासु
योगिकसंयोगसंबंधेन प्रकाशतातत्रविशेष्येन तत्प्रतिपक्षेन प्रमात्वं नियमकतापावक्तुं शक्यत्वा
त्रापत्तिरिति तत्र। तथा सतिगौरवान्। पक्षविशेष्यकेति। अथ व्याप्यविशेष्यक परामर्शस्य हेतुसोपा
मेपिप्रतिपक्षितादेर्विशिष्टबुद्ध्या विषयत्वेपिन सतिर्पतो हेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रकारता
न्यायव्याप्यतावच्छिन्नविषयता निरूपितापा हेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नार्थफासंबंधानव
च्छिन्न शसामग्रीवलाच्चापुषंतापतेरतिरुक्ताशस्यकालेतादृशसामग्री वलाच्चास्यकापतेः। अथ
वमपि समानविषयकचास्पादौ व्यभिचारकारणापप्रतिवधतावच्छेदककोटौभिन्नविषयकसमा

न ही वर

२५८

२६

वश्यं कं तथा च समानविषयकमानसं दर्शयति चेत् । समानविषयकत्वात् ह्युपनीतमानं प्रति अनु
मिति सामग्राः प्रतिबंधकत्वस्यावश्यकतायात् तत्रैव लौकिकान्तरमस्य त्वेमानससाधारणं प्राप्ते वध्य
तावच्छेदकमुपेयानुमिति सामग्रीकालेतादृशमानससाधारणित्वे शक्यतात् । एवं समानविषयकशा
ब्दोऽपि सा मग्रीकाले सिद्धंति नाप्यनुमिति यावच्छिन्नमानसत्वात् तत्रैव च पृथक् प्रामाण्यं प्रतिबंधकत्वं
नोपेयते । मानसत्वात् नुमिति तत्प्रकारकेच्छाः पृथक् न ज्ञेयं कता पतेः । भिन्नविषयकानुमित्यस्य मानसस्य
लेभिन्नविषयकेच्छा मज्जकी कृतपृथक् प्रतिबंधकत्वापत्तेः । किं च त्रीकसंबंधेने ह्यवश्यमेव सति शास्त्रा
न्यत्वमेवेत्यनुमिते मोनसत्तन्मयमहागोश्वदिति । साध्यस्यैव कश्चिद्व्यवस्थान्तरविशेषो ज्ञेयः अतएव पर्वते
सन्निकर्षोपि पर्वतो वद्विमानिसनुमिते नैव सत्त्वमत आह साध्याशरति । समाहृति आदिना अप्रामाण्यं
भावमुख्यविशेषकानुमिति रंनेपि यत्ते विशेषे विशेषणमिति न्यायेन तत्प्रकारकत्वसंभवादेवं च नोपन

राम०

२१८

यस्य व्यभिचारस्य परित्यक्तः। इत्यादीनां निमित्ततया तिलोपगमे पितृव्यास्यग्रहदशायां अमसिद्ध
साधकानुमितिनिराधारे वेदस्य परित्यक्तः। धर्मिणो रतिरित्येतदेवावधार्य स्वर्गपदविशिष्टसमानाधिकारणाभावे सा
द्विधा निमित्ततया शिष्टपदोपादानसावश्यकत्वं दर्शितं स्मर्तव्यं। पञ्चदशतोरिति पञ्चदशतिले धर्मितावच्छेदको
कृत्य व्यभिचारभावावच्छेदकस्य तद्व्याप्यस्य तावच्छेदकस्य निश्चयो। पोक्षितस्य पर्यः। परमं शीत
रस्यापि दुर्बलकतामाह पञ्चदशतिले वच्छेदेनेति पञ्चदशतिलसामानाधिकार्येन व्यभिचारसंशयदशायां तया वि
धनिश्चयोपपत्तेरवच्छेदेनेति। दुर्बलरतिः। तस्य व्यभिचारविशिष्टसंशयापादकत्ववद्व्यभिचारविशिष्टसंशयापा
दकत्वादिति भावः। एतेन साध्याभावरद्वुज्जिमानितिज्ञानेन सिद्धिर्धर्मितावच्छेदकतया कस्याप्यभानदुपस्थितोपि
व्यभिचारो न भासते धर्मितावच्छेदकग्रहाभावात्तन्निर्धर्मितावच्छेदकसंशयानुपगमादिति निश्चयत्वं तस्या
सतमिति समाहितं। अतोपपत्त्यसौ न प्रकाशयते एतादृशपदेनाह अथवेति निवर्तिनैवेति। विषयतो वेत्त सापेक्षेति

गटी ७१ तिभावः । यतो विशेषाणां विशेषाविशेष्यत्वेति । तथा च न भूमे पर्वः धूमवान् पर्वतस्तन्मयो धूमोऽति योगतः
 २१० पर्वते चानु योगि त्वं भूमेति । व्याप्य शोऽति । व्याप्य तावच्छि त्रिविधपतानि स्थित संसर्गविधुपाप्रतिपेति
 त्रिविधपतानि रूपितापाम कृतपुस्तविषयपतानि स्थित संसर्गविधुपाप्रतिपेति
 २२ वच्छेदकसंबंधं नृत्ति सांसारि कविषयता तत्रिरूपकत्वे निश्चय त्रिविधशृङ्काराता वच्छेदकमिति भावः
 अथ संबंधाग्रहेपि विशिष्यता न तस्योपपादितत्वादिसंभवाप्याप्य विशेष्य कान्पुस्तविशेष्यकासुपरा
 मर्शादिसादिना उभयपरा मर्शये कहे तुतापा अनुमिति तस्य प्रवेशो दर्शितः तथा चानु योगित्वादि तद्विषयस्य
 तद्वच्छेदकत्वं दर्शयामि सतः प्रकाशता माहेत्येति । प्रमात्वा पातादि तिपत्वेता दशवेपतिपकादिनाम त्रसांनु योगि
 कसं योगसंबंधेन प्रकाशतत्र विशेषे तत्पति योगित्वस्यैव प्रमा तनि प्रमकतामावक्रं शक्यता अपत्तिरिति तत्र । तथाप्य
 सति गौरवात् । पक्षविशेष्यकैति । अथ व्याप्य विशेष्यकपामर्शस्य हेतुत्वोपा मेपि प्रतिपेति त्वादिरिदिशि एवु सवि २२९

षयतेपिनक्षतिर्धेतोरेतुतावच्छेदकसंबंधानवच्छिन्नप्रकारतामसाध्यव्याप्यत्वाभावच्छिन्नविषयतानिरु
पितापाहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नाधेयतासंबंधानवच्छिन्नप्रकारतामप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नवि
षयतातच्छातिनिश्चयतत्कारणतावच्छेदकपरिवर्तवत्त्वद्विव्याप्यधर्मज्ञानेचातिप्रसंगकारणायामांतद्वयेन
चपर्वतीपरिवृद्धिव्याप्यधर्मपरिवर्तवत्त्वद्विव्याप्यधर्मवत्त्वमवर्तमानवद्विव्याप्यधर्मज्ञानयोःसंग्रहप्रतिपाद्यं। म
यमभेदप्रतियोगिप्रकारतायासाध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकृतहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितवत्त्व
चनिवेशनीयत्वानुवस्तुत्वाधयेतासंबंधावच्छिन्नपरिवर्तप्रकारतानिरूपितविशेषातातोमिन्नैकाधेयतासंबंधा
वच्छिन्नव्याप्यप्रकारताधेहितीपेवहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नव्याप्यप्रकारतानिरूपितपक्षविषयतातोमि
त्रैरवद्विव्याप्यविषयतानिरूपितप्रकारतेतिनकश्चिदोषः। अथनिश्चयतरेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नवद्वि
व्याप्यधर्माभावाप्रकारकत्वेतिआधेयतासंबंधावच्छिन्नपरिवर्तमात्रिः। तथाचपर्वतीवद्विव्याप्यधर्मवानवद्वि

गरीप

२३०

२५

व्याप्यधर्मः पर्यतेन वेतिसंशये चोक्तो भवति संवंधेन साध्याभावप्रकारात्तावदेतत्संशयः । एवं प्रकृतपक्षविषयित्वा
यामपि विरोधावच्छिन्नविशेषणतासंबंधावच्छिन्नाप्यप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकृतप
क्षतावच्छेदकावच्छिन्नाभावसावच्छिन्नप्रकारात्तावच्छिन्नप्रकृतसंबंधवृत्तितामात्राधिकरणपरानिरूपितविशेष्यताव
च्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारात्तावच्छिन्नप्रकृतसंबंधावच्छिन्नप्रकृतपक्ष
योगितावच्छेदकाकमेव सर्वं ननु सातंत्र्येण संशयान्तरिवेश्यमिति नानुपपत्तिः । अतः विशेषणतासंबंधे
धेनव्याप्याभावप्रकारात्पक्षभावप्रकाराच्च संशयादनुमिष्यपत्तिकारणावृत्तिरुक्त्या । मतेन विशेष्यतया निवे
शितः । विरोधावच्छिन्नसंसर्गात्तावच्छिन्नप्रकृतयोर्मध्यपोष्याप्यप्रकारात्तावच्छिन्नविरोधविशिष्टविशेषणतासं
बंधावच्छिन्नव्याप्याभावप्रकारात्प्रकारतपोः सन्निरूपकतत्संशयात्तर्भावेण सामानाधिकार्यसंज्ञातिरुक्त
भेदे वाधितरतिनृणां शंका । तानभेदे न विषयिताभिदमनुरुधातो न प्रचीनं प्रतयात्तैवैवदी वाधितरतिमुना शंका

राम

२३०

[illegible]

गटीपाए

२२१

८६

रताविशिष्टविरोधावच्छिन्नभावप्रकारात्तावदेव स्वात्संग्रहः। एवंविरोधात्प्रकारात्तावच्छेदकत्वमतेप्रकृत्यापामे
वविरोधावच्छिन्नत्वं निवेशं। अवच्छेदकावच्छेदेता मत्तकोऽनवगाहितानं संशयशक्तिमतेतुविरोधमानवद
स्मात्तो चनीपं। विषयितैवमतेतुसा ध्याप्यतावच्छिन्नाभावविषयपिताविशिष्टप्रकृतपक्षाभावविषयितवद
मत्वेसतिसाध्याप्यतावच्छिन्नविषयितमाः प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयितविशिष्टाः अधि
करात्त्वमेव तथापि विधिनिष्प्रपत्तं तत्र वैशिष्ट्यं स्वरूपितत्वसमानाधिकरणोभयसंबंधेनासामानाधि
कारणत्वं त्वमथमाधिकरणत्वं च साध्याप्यतावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविरोधावच्छिन्नविशेष्यतात्त
वंधावच्छिन्नप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नाभावतावच्छिन्नप्रकारिताधिकरणतातद्व्यत्ययविशिष्टत्वाधिक
रणात्ताद्वितीयाधिकरणत्वं च साध्याप्यतावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकृतपक्षप्रकारिताधिकरणता
वदमत्तविशिष्टासाध्याप्यभावप्रकारितानिरूपितप्रकृतपक्षविशेष्यत्वाधिकरणतातद्व्यत्ययविशिष्ट

गमः

२२१-

ए साधिकरात्संबंधेना एवं वसाध्याप्यवान् पसः साध्याप्यः पसेनवेति साध्याप्यः पसे साध्याप्य
वात्रवापसरति ज्ञानपोः पिसंग्रहः । संपतोपाहनात्पर्वतो बह्व्याप्यवात्रवापर्वते न वा बह्व्याप्यरति संमहा
लंबनसंशयबुद्धसः । संशये विशेष्यतपोः प्रकारतोर्वाः वच्छेद्या वच्छेदकभावमतेतत्र निर्वच्छिन्नत्वं कोटि
तात्पर्यविषयतामते चतस्रस्तमेवेति सर्वसमंजसं । अत्र प्रकृतसाध्याप्याभावबहुति विशेष्यतानिरूपितप्रकृतसा
ध्याप्यप्रकारताकमिदमिदमामागपज्ञानस्य सोपसाध्याप्याभावबहुति प्रकृतानिरूपितविशेष्यतानिष्ट
प्रकारतानिरूपितनिरूपितत्वनिष्टप्रकारणी निरूपितविशेष्यता वच्छेदकलाभप्रकृतसाध्याप्यत्वावच्छिन्नत्व
विशिष्टप्रकारतात्संबंधावच्छिन्नशुद्धज्ञानत्वावच्छिन्नाभावः निरुक्तव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयितायां निवेशः । एवं
प्रकृतवच्छिन्नशुद्धज्ञानत्वावच्छिन्नाभावः निरुक्तव्याप्यत्वावच्छिन्नविषयितायां निवेशः । एवं प्रकृतप्रसविषयता
पादं प्रकृतप्रसभावबहुति विशेष्यतानिरूपितप्रकृतप्रसप्रकारताकमिदमामागपज्ञानस्य सोपप्रकृतप्रस

गरीप
२२२

✓०

भाववद्विनिशेष्यतानिरूपितप्रकृतपक्षप्रकारकताकमित्यप्रामाण्यतानस्यसौपप्रकृतपक्षभावद्विनिशेष्यक
रतनिरूपितविशेष्यतावृत्तिप्रकारतानिरूपितनिरूपितत्वनिष्प्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकत्वाप्रप्र
कृतयस्यावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतासंबंधावच्छिन्नप्रकृतानाभावेनिवेशः नतुसप्रकारसंबंधावच्छि
न्नप्रकृतदृशादृशाप्रामाण्यतानस्यवच्छिन्नभावः सामानाधिकरणसंबंधेन। साध्यमायवानुपसरतितानत
पक्षप्रकारकत्ववृत्तिताप्रामाण्यप्रदृशापामनुमितानुसारापत्तेः। अतएवाप्रामाण्यप्रहाराभावकृतस्य
कारणत्वमपि यत्तन्मम व्याप्यप्रकारकत्ववृत्तिताप्रामाण्यतानास्तिद्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्ति
द्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्तिद्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्तिद्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्ति
पक्षप्रामाण्यतात्तदनास्तिद्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्तिद्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्तिद्विनिशेष्यतापक्षप्रदर्शनात्तदनास्ति
प्रकारतानिरूपितविशेष्यताप्रपीभूतंपक्षसमानाधिकरणतानंतत्रिरूपितत्वनिरूपितविशेष्यतावच्छेदकी

राम
२२२

ततद्गुणवच्छिन्नप्रकारतात्वोभयसंबंधावच्छिन्नशुद्धज्ञानतावच्छिन्नाभावतंत्रिरूपतत्पत्तिरुक्तविषयमितादृशवि
शेषाणां प्रकाशतावच्छिन्नकत्वशेषोपगमात्। अथैवंविषयपिताभेदमतेषां तिस्रविशेष्यत्वस्वसामानाधिकरण्या
भयसंबंधेन स्वविशिष्टप्रामाण्यपतनात्किं दितमेवस्वीयं पारकीर्णं वा ज्ञानं तन्निरूपितत्वस्य ज्ञानांतरे प्रप्रकारता
यसंज्ञादिति चेन्न प्रकृतप्रसविषयपितानिरूपिततत्तमानाधिकरण्यासाध्यव्याप्यधर्मतावच्छिन्नविषयपितावज्ञान
त्वेन हेतुत्वं विषयपितावत्त्वं च साधिकाणां त्वविषयप्रकाशितानि स्मयतावच्छिन्नकव्याप्यत्वविशिष्टप्रकारतानिरूपि
तविशेष्यत्वस्वसामानाधिकरण्योभयसंबंधावच्छिन्नज्ञानाभाववत्स्वीयभयसंबंधेन विशिष्टं च सावच्छिन्नाभावव
न्निरूपितविशेष्यतावच्छिन्नतावच्छिन्नतावच्छिन्नप्रसकारितावावच्छिन्नतोभयसंबंधावच्छिन्नं सावच्छिन्ना
भाववद्भूतिविशेष्यतानिरूपिततावच्छिन्नत्वसावच्छिन्नप्रकारतावच्छिन्नतोभयसंबंधावच्छिन्नं बोधादे प्रस
वंचतानांतरविशेष्यकाप्रामाण्यप्रहृदशायां न दोषः। अत्र साध्याभाववद्भूतिरूपव्याप्तिप्रसंहरं तानं वद्वि

गटीपरा

२२३

✓

आप्यालोकाभाववतिवद्विद्याप्यालोकप्रकारकमित्यत्राग्राह्यग्रहदशापंधमपामशीदनुमिमनापत्तिः। तादृश
प्रकारितानिरूपकतावच्छेदकतापर्याप्तधिकरणधर्मत्वेन निवेशे तस्मादिदं व्याप्याभाववतिव्याप्यप्रकारकमित्यत्रा
ग्राह्यग्रहदशापामनुमित्यापत्तिः। अतः स्वविषयप्रकारितानिरूपकतावच्छेदकतापर्याप्तधिकरणो रूपतत्त्ववि
शेष्यनिरूपितप्रकारतावच्छेदको भूताधर्मवृत्तकधर्मवैशिष्ट्यनिवेशप्रकारवच्छेदकतापर्याप्तिवृत्तिर्निरूप्यताव
च्छिन्नप्रकारितात्वावच्छिन्नत्वेति द्वितीयसंबंधं स्वानुज्ञितेति तत्त्वविशेष्यनिरूपितप्रकारतावच्छेदको भूताधर्मा
ननुज्ञिअवच्छेदकतानिरूपितसहजिअवच्छेदकतानिरूपितापामकारितानि एवच्छेद्यतावृत्तिअवच्छेदकता
ननिरूपितत्वेति तत्त्वविशेष्यवत्तद्वृत्तिज्ञानाभावकृत्वत्वेति विशेषः। एवं चोक्ताग्रामाग्राह्यतानयोः व्याप्याभाव
वतिव्याप्यधर्मप्रकारकमित्यत्राग्राह्यज्ञानस्य व्याप्याभाववतिधर्मप्रकारकमिति ज्ञानस्य च संग्रहासंग्रहानिर्वा
हः। अस्माभाववतिधर्मप्रकारकमित्यत्राग्राह्यज्ञानसंग्रहानुगोचरेन व्याप्यस्वधर्मितावच्छेदकसत्त्ववच्छेदकोपोध

राम ०

२२३

मस्तद्विशिष्टप्रकारतानिरूपितविशेष्यतत्त्वसामानाधिकारण्योभयसंबंधावच्छिन्नत्वनाभावः पृथगेव व्यापकता
मानाधिकारण्यरूपव्याप्तिपक्षेऽपि निवेशः। वैशिष्ट्यं पूर्ववत्। पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयितावत्वं च घसतावच्छे
दकधर्मविशिष्टप्रकारतानिरूपितविशेष्यतत्त्वसामानाधिकारण्योभयसंबंधावच्छिन्नत्वनाभावं वक्ष्यामि। नोभ
यसंबंधेन पक्षतावच्छेदकनानात्वे तत्त्वगतः। केचित्तु व्याप्यसोभयविशेष्यरूपमर्थस्य व्याप्यत्वावच्छिन्नवि
षयतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयताशालिनिष्पद्यते नैव हेतुं। न वद्विषयस्य कस्यपे वत इति ता
नस्यापिकारण्यत्वमितिः पक्षनिरूपिताधेयत्वावगाहिते सति वद्विषयस्य व्याप्यत्वावच्छिन्ननिरूपिताधेयत्वावगाहिते
सति वा तादृशत्वानेव हेतुतात्। उक्तत्वात् तादृशाधारत्वाधेयत्वयोर्विषयतात् न च व्याप्यकान्तरस्य इति तात्
दृशाधारताभावेन तादृशाधेयतामसते व्याप्यः पक्ष इति तात् न च तादृशाधेयताभावेऽपि न तादृशाधेयतेति वाच्यं। आ
धात्वाधेयत्वयोस्तु सविजिनेयत्वाभ्युपगमात्। अथात्र निश्चयस्य निवेशात्कारणतादृपेदुर्वारं तथा हि न तावत्

गरीपर

२२४

७

प्राभावाप्रकारकत्वेपर्वतीपोनवेतिसंशयावारणात्। नापिपक्षाभावाप्रकारकत्वे व्याप्यवनवेतिसंशयावारणा
त्। नापिपक्षाभावाप्रकारकत्वेसतिव्याप्राभावाप्रकारकत्वे वसतिपक्षसाध्यवैशिष्ट्यावगाहितं व्याप्यः पर्वतेषु
वैतश्च व्याप्राभावानितिज्ञानसंग्रहात्मेवं संशयस्योभयप्रकारकैकविशेष्यकत्वादिहपित्तं सामानाधिकरण्या
मयसंबंधेतव्याप्यविषयिताविशिष्टपक्षविषयितापानिवेरादीपलात्। सामानाधिकरण्यापंचव्याप्राभावप्रकारता
निरूपितप्रकृतपक्षविशेष्यतानिरूपिताधिकरणत्वपक्षाभावप्रकारतानिरूपितव्याप्यत्ववच्छिन्नविशेष्यता
निरूपिताधिकरणात्मेभयसंबंधेनपर्वतोवहिव्याप्यधूमवान्वायवर्तव्याप्यरतिसमूहात्वंनस्यचव्याप्यपक्ष
विशेष्यतेभिन्नेएव। वस्तुतस्तुसंशयेपिविशेष्यतामेव। व्याप्यतावच्छिन्नविषयतायाः प्रतियोगितासंस्मृतिव
च्छिन्नपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतापिशिष्टव्याप्यतावच्छिन्नविशेष्यतामतेनपक्षतावच्छेदकावच्छिन्न
विषयतापञ्चप्रतियोगितासंसर्गावच्छिन्नव्याप्यप्रकारताविशिष्टपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतामतेनवि

राम ०
२२४

शेषाणि यथातन्त्रेण। वैशिष्ट्यं च स्वनिरूपिताभावप्रकारानिरूपितधर्मितावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्वनिरूपक-
ताननिरूपिवैशिष्ट्यं च स्वनिरूपिताभावप्रकारानिरूपितधर्मितावच्छेदेकावच्छिन्नत्वस्वनिरूपकताननिरूपि-
तत्वोभयसंबंधेन तेन व्याप्यवान्न वेति संशयस्य तादृशसंबंधेन व्याप्यप्रकाराविशिष्टपक्षविशेष्यताशालितपा-
पर्वतीपो न वेति संशयस्य पक्षप्रकाराविशिष्टव्याप्यविशेष्यतया व्युत्पत्त्यस्य। व्याप्याभाववान् पक्षपक्षे व्याप्यत-
त्वादिसमूहसंबन्धनस्यापि संग्रहः। संशयनिश्चययोर्विषयप्रत्येके तु व्याप्यविषयिताविशिष्टपक्षविषयित्वमेव वाच्यं
तत्र पक्षविषयितानिरूपिताभावविषयितानिरूपितप्रतियोगितासंबंधावच्छिन्नव्याप्यविषयितापक्षप्रकारानि-
रूपितव्याप्यविशेष्यतानाश्रयत्वोभयानधिकारात् तद्विशिष्टसाधिकारात् प्रथमसंबंधः। एवं द्वितीयसंबंधं नि-
रूप्यते न संबन्धेन साधिकारात्तात्पर्यसाक्षात्ताधिकारापवृत्तिरुभयसंबंधः। व्याप्याभावच द्विशेष्यतानिरूपितत्वप्र-
कारिताविषयिजायापक्षभाववद्विशेष्यतानिरूपितत्वप्रकाराविशेष्यतावच्छेदकप्रकारतात्त्विकसंबंधावच्छिन्न

गरीप

२२५

७३

ज्ञानाभाववैशिष्ट्यं पञ्चविषयितायां निश्चयं तेन नानाप्रकारपञ्चाननिवेशानुपेक्षेन कारणताद्वैविध्यपत्तिः। दोषे
पूर्ववत्। अथवा तानविशिष्टान्तेनैव हेतुत्वे वैशिष्ट्यं च खीपपञ्चानवच्छेदकावच्छिन्नविषयित्वाभावविशि
ष्टव्याप्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयित्वानिरूपिताया खीपव्याप्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयित्वाभावविशिष्टम
कृत्वावच्छिन्नविषयित्वानिरूपिताया खीपव्याप्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयित्वाभावविशिष्टमकृतपञ्चविषयतात
च्छलिततादात्म्यसम्बन्धेन। तादृशविषयित्वाभाववैशिष्ट्यं च खीपनिरूपिताभावविषयतानिरूपितप्रतियोगितासं
सर्गावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नत्वसंबन्धेन। निश्चयात्मकपरमार्थचयधिकरणीभूततादृशासं
बंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकृततादृशविषयित्वाभावो वर्ज्यते च खीपनिरूपिताभावविषयताविरहात्तन्वचनानभेदे
नविषयताभेदानुपगमे तादृशसंबन्धेन तादृशविशेष्यतावैशिष्ट्यं चेत्तद्व्याप्यप्रकारतायां संशयमकारणवर्ज्यते त
दा तस्यां निश्चयमकारणकयंचनवर्ज्यते तदतिवाच्यं खीपविशेष्यत्वाभावेन निश्चयनिरूपितत्वसंबन्धावच्छिन्नवच्छे

राम०

२२५

एकताकविषयत्वाभावस्योक्तत्वात्संशयात्मकज्ञाननिष्ठावच्छेदकताकविशेष्यत्वाभाववैशिष्ट्याविरोधेन निश्च
यात्मकज्ञाननिष्ठावच्छेदकताकविषयत्वाभावविशिष्टविषयत्वसंबन्धेन स्ववैशिष्ट्ये स्वस्मिन्नेव वर्ज्यते संशयात्मकज्ञा
ननिष्ठावच्छेदकताकत्वं तु तज्ज्ञानवैशिष्ट्यानिपातकपेन स ज्ञानोपविशेष्यताविशिष्टत्वेन तादृशविशेष्यत्वाभावा
धरितसंबन्धेन तानवैशिष्ट्येऽप्युभे स्यादितिसंशये निश्चयवैशिष्ट्यवाराणां यतादृश्यनिवेशरतिवदंति रतिचेत्र
। न हि जनकतावच्छेदकनिर्वचनसंबन्धेन तानवैशिष्ट्येऽप्युभे स्यादितिसंशये निश्चयवैशिष्ट्यवाराणां यतादृश्यनि
वेशरतिवदंति रतिचेत्र । न हि जनकतावच्छेदकनिर्वचनासंभवेन तदन्युपगमः किंतु महोत्तरसंभवेन तत्सं
नकतावच्छेदकत्वं नोपपत्तेः । अतएव स्वातंत्र्यव्याप्यप्रकारकपक्षविशेष्यकज्ञानत्वेन यस्य प्रकारकव्याप्यविशे
ष्यकज्ञानत्वेन च हेतुतादृशे नोपपत्तेः । पक्षे रतितान स्यानुभिसंजनकत्ववत्त्वात् तदाप्येव गृह्यव्याप्यवर्तते
पक्षमेतत्पि सादीनां हेतुत्वे व्याप्यादिविमुक्तिवैशिष्ट्यवाराणां तदप्यदिविषयानिरूपकत्वे एव तादृशव्याप्या

गटोपग

२२६

५४

विप्रकारतात्वावच्छिन्नसंबंधनव्याप्यादिप्रकारकत्ववृत्तिताप्रामाण्यग्रहाभावो नियमैः ॥ तादृशपरमशीप
पक्षप्रकारतानिरूपितधर्मादिविषयतायां प्रकारतात्त्वसंज्ञेपितस्यानप्रकारतात्वेनपक्षविषयतानिरूपकत्वमपितु
विशेष्यतात्वेनेतितन्निवृष्टपक्षविषयतानिरूपकत्वेतादृशव्याप्यप्रकारतात्वावच्छिन्नसंबंधेनतादृशप्रामा
रूपग्रहस्याभावः सुलभएवेमपाते। संयोगावच्छिन्नाधेयतासंसर्गकत्वेनैवेति। पक्षपिसंयोगस्यहेतुतावच्छेदकसं
बंधत्वेसंयोगावच्छिन्नाधारतासंसर्गकत्वेनहेतुत्वमपिगुरुतयापिपक्षसंयोगावच्छिन्नाधारतेवहेतुतावच्छेदकसं
बंधः तत्रतत्संसर्गकत्वेनहेतुत्वसावश्यकत्वात्तागः तत्रसंयोगावच्छिन्नाधेयतासंसर्गकत्वा नहेतुतावच्छेदकसंबंधा
यनवगगहितात्रकस्यापिमतेकारणमितिप्रत्यामपिनतदनुगमापेक्षा। अथैवंपक्षसंयोगोहेतुतावच्छेदकसं
बंधः तत्रपक्षेतेनसंबंधेनव्याप्यप्रकारकमिवव्याप्येतेनसंबंधेनपक्षप्रकारकवकारणमात्ताव्याप्यविषयतानि
रूपितसंयोगवृत्तिसांसर्गिकविषयतानिरूपितपक्षविषयताशालिनिश्चयत्वेनचतपोरनुगमः संयोगसंबंधा

राम०
२३६

वस्त्रि त्राधेपतासंसर्गकंचतानेन हेतुः व्याप्यः पर्वतवानद्याप्येपर्वतरतिज्ञानरूपवारकविशेषणाभ्रेशाच्चलाह
वं। अनुमितिस्तुभयत्रापि पक्षमुख्यविशेष्यकैवसाध्यविशेष्यकानुमितौ साध्योपस्थितेः प्रतिबंधकत्वात् न च साध्य
विशेष्यकानुमितेः प्रतिबध्यतावच्छेदकं दुर्वचं विधेयनिष्ठप्रसासमाविधेयतावच्छेदकनिष्ठप्रसासमावाशु
इत्यनुमितितत्त्वज्ञानताभ्यामेव प्रतिबंधप्रतिबंधकभावकल्पनात्। पक्षताग्रंथे विस्तारः ॥ विलस्यणानुमितिस्वीकारे पर
मर्शकाश्रयात्तद्वदेः अनुमितिसामग्रीप्रतिबंधकताहृद्वेऽन्यैवे संयोगस्य हेतुतावच्छेदकसंबंधत्वस्य त्वेपक्ष
विशेषणाकृतानस्य हेतुत्वं न पुनं अन्यथा साध्यशस्ये ह्यनियामकसंबंधेन हेतुत्वं नो साध्यानुमानापत्तेरिति का
तादृशस्य त्वे हेतुसंयोगिनः साध्यशस्य त्वे व्यभिचारप्राप्तत्रहेतुसंयोगानुपगमादिति चेन्न। पतः समवायसंबं
धेन हेतुत्वे बह्विधाप्यतद्रूपरूपत्ववदिति परामर्शो रूपत्वे विशेषणीयं तद्युक्तिसाध्यशस्ये साध्यानुमित्यापमासात
अपक्षविशेष्यकस्यैव हेतुत्वमावश्यकमिति संयोगस्य हेतुतावच्छेदकसंबंधकपक्षविशेष्यकत्वमेवानुमितौ

गटी ११

२२७

५२

पपिकं वस्तुतस्त्वनुगताहपेरापामर्शदपस्पहेतुलेपक्षविशेष्यकपरामर्शसत्वेसिद्धसत्वेवाप्यविशेष्यकप
रामशणानुपिनुपामितीह्यापपनुमिसापभिः व्याप्यविशेष्यकपरामर्शसत्वेसिद्धिसत्वेपितदिच्छावशाद
नुमिसुसजेः एवं व्याप्यविशेष्यकपरामर्शसत्वेसिद्धिसत्वेपक्षविशेष्यकपरामर्शानुपिनुपामितीह्या कलेत्र
नुमिसापनेः पक्षविशेष्यकपरामर्शसत्वेसिद्धिसत्वेतदिच्छापानुमितसत्तेरितिसमासः । गगनादेत्तादात्म्ये
नविषयितपाचागगनादिकं प्रति व्यापकत्वाद्भेदपदेवर्ध्याहपादेः संयोगेन द्वयत्वादिव्यापकत्वापादनसंभवादे
तन्निपदेचतद्येसतौ व्याचष्टेपेनपेनेतिसाध्यासामानाधिकरामस्यविरोधतासाधारण्यतासंभवादाहरत
मतेर्चेति । व्याप्यत्वं च त्रयपयितोक्तव्यास्यनृतरक्तकंतिनसाध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वसंग्रहः । साध्या
सामानाधिकरामंतुत्तानस्यविरोधित्वेवाधः हेतुनविष्टं तत्र दोषः । सदेहादेवेत्येवकारोसाधारण्यव्यवच्छे
दार्थः । वीशाव्यापकत्वप्रतिपादनेच्छादिगृह्यनिर्वानतसमभिव्याहारात्सतोवैसितेति । दीधित्तौसमभिव्याहारात् २२७

रादीत्यादिना प्रमेयमभिधेयमेवेत्याहवेवकारसमभिव्याहारपरिग्रहः तत्रापितस्तमभिव्याहारवशात्विधेय
तावच्छेदनाप्रमेयमभिधेयमेवेत्याहवेवकारसमभिव्याहारपरिग्रहः तत्रापितस्तमभिव्याहारवशात्विधेयता
वच्छेदकी भूताभिधेयत्वे उद्देश्यावच्छेदकप्रयोगत्वव्यापकत्वबोधस्य सर्वानुभवसिद्धत्वात्तद्देशपग
नेति। उद्देश्यतावच्छेदकत्वनेभिधायोद्देश्यधर्मसमभिधानेवीक्षाविरहे उद्देश्यावच्छेदकस्यैव वीक्षा
स्थले वीक्षितयमद्वयितवास्तवजन्मवोधीपोद्देश्यधर्मिणैश्च प्राप्ततात्पर्यविषयो धर्मस्तस्य ग्रहार्थः। एवं विधेयवि
धेयतावच्छेदके रतिगानमिधायविधेयधर्मैस्तमभिधाने वीक्षितयमद्वयितवास्तवजन्मवोधीपविधेयतात्पर्यवच्छेदकतया वा ता
त्पर्यविषयो धर्मस्तस्य ग्रहार्थः। तत्र विधेयधर्मपदयोः कर्मधारयेतमुत्सवेवानतदुभयवाभ्यस्तो व्याचष्टे वि
धेयमिविधधर्मैरतिनिष्ठधर्मैस्तमभिधाने विधेयतात्पर्यतो निविष्टेति। उदाहर्येतत्सुदृष्टंति सचेति वा

गटी ७.

२२८

५६

व्यांतरास्थोवासांतराधीन वीधविषयतयातासर्वविषयः। तदुक्तोक्तिः। दीर्घतोतदतिरस्यविधिपकोटिनिवि
एधर्मवृत्तिरस्यः। अमतिपोगिताभ्यामिति। न च ह्यस्यसमानाधिकारणमोमभावंप्रतिपोगितपोर्वहि
तदुक्तोसंज्ञातमतिपोगितभवः। छेदकावच्छिन्नत्वध्वनंततश्चपोपोवहिमानुसंभ्रमवानिसुदृशरणा
पतिः। तथाविधद्वयत्वायवच्छिन्नत्वस्यव्याप्यसंज्ञादितिवाच्यं। मतिपोगितानवच्छेदकीभूतधर्मत्वेन
तादृशवोधविषयतयातासर्वविषयसमभिव्याहृतपदेपस्याप्यतावच्छेदकावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वस्यतदर्थ
त्वान्ननुभासतत्सनेनेति। नचासोमभाक्वृत्तिहेतुव्यापकतात्तानत्वापेक्षयाप्रतिपोगितेपधिकार
एववदितसाध्यासंताभाववद्वृत्तित्वान्नत्वस्यउक्तमपातेनरूपेणहेतुतापव्यापकसामानाधिकार्यज्ञानक
रणात्तावदिभिरनाशंकिततयातद्यहेतुतात्वं। नार्थमुदाहरणजन्यवोधेउद्देश्यधर्मादिविशिष्टविधेय
धर्मापंताभाववच्छेदमानसंज्ञनस्यपकृतानुपपुक्तत्वमितिवाच्यं। उद्देश्यधर्मवृत्तितथाविधधर्मासं

राम०

२२८.

तामावावधिकरणत्वंभासतेतथेतिहंजमुदपैवविधेयधर्मासंज्ञाभावानधिकारात्तन्मात्रंनिष्ठाभिधा
नात्ताननुवद्भिमानेवधर्मवानि सदाविबयो योधर्ममन्त्रिस्तदौधर्मादिमतिवत्यादिमंदस्यत्ववच्छेदवोधेपि
धर्मादौवत्यादिमंदस्यवृत्तिव्यवच्छेदाभावेपरानभिमतप्रतिक्षेपप्रसंगरयतश्चाहधर्मवतीति। पथाशंसुः
पांडुरावेतिवाकाधीनवोधो न शंसुत्वादिसामानाधिकरण्येनपांडुरासत्वं शंकनदपस्यसर्वत्रभवसिद्धतापि
शेषरासंगतैवकारुद्विशेषतावच्छेदकावच्छेदेनविशेषरायोग्यवच्छेदभानंयुसन्निसिंहंपथावापा
येएवधनुर्धरतिविशेषरातावच्छेदकावच्छेदेनविशेषरास्यत्ववच्छेदभानंतथावद्भिमानेवधर्ममन्त्रानितिवा
केएवकारस्यविशेषसंगततयाविशेषरातावच्छेदवधर्मावच्छेदेनवद्भिमंदस्यत्ववच्छेदवोधजनकत्वं
भावश्चकंअथवाधर्मादिसामानाधिकरण्येनवद्भिमंदस्यस्यपच्यधिकारशंकास्यात्तवद्भिमंदस्यत्ववच्छेदाभा
वत्तेनवद्भिमंदस्यावृत्तिरूपव्यभिचानेपितादश्यामिर्वद्भिस्वादिनावत्यादिसिन्नुपयो शितपाता दृशेद

गटीपरा
२२६

५२

हरणस्य न प्रहृष्टो यपुक्तत्वमिति वाचां समने यत निर्विशेषणकवद्वित्वादिविशिष्टापेक्षया वद्वित्वादिविशिष्टा
द्वेष्टाभावसविशिष्टस्य गुरुत्वेन तदश्विशिष्टावच्छिन्नमिदं स्यात्प्रसिद्धा तद्वृत्तिज्ञानतिरिक्तवृत्तिस्त्वस्य प्रसिद्धा
तदश्विशिष्टावच्छिन्नमिदं स्यात्प्रसिद्धा तद्वृत्तिज्ञानतिरिक्तवृत्तिस्त्वस्य प्रसिद्धा
वप्रतियोगिज्ञानवच्छेदकनिर्विशेषणकवद्वित्वादिविशिष्टावच्छिन्नमिदं स्यात्प्रसिद्धा तद्वृत्तिज्ञानतिरिक्तवृत्तिस्त्वस्य प्रसिद्धा
सेत्तत्र भानस्योपगन्तत्वात् पद्विचपारिभाषिकावच्छेदकत्वभानमपि न सत्यते धर्मितावच्छेदकत्वापकतायाः
प्रकारांशो संसर्गांशो भानमुपेयते तदाप्याह अर्थोदिति एतादृशरीत्या देहेऽस्य योग्यवच्छेदेनोदाहरण
शरीरमिति मूलस्यासंगतिं सूचयति अतएवेति विधेयधर्माभावाद्यसिद्धेरिति तथा च तज्जगत्संवेदस्य भ्र
ममिच्छाभावेन तत्त्वोक्तं तत्त्वपत्तिरिति भावः एतच्च योपोऽमवान्सर्वद्विमानिसाहोयसदार्थोऽस्मादिम
तो मे देवभानसामग्र्या एव वद्वित्वादिविशिष्टावच्छेदकत्वमिति संप्रयोगादिसंबंधे

राम
२२७

नचर्मिपारजं त्रेणाव ह्यायनपवोधप्रयोजकत्वमभिप्रेत्या। अन्यथा धर्मादिविशिष्टे। मेदसंबंधेन त्रयादि
विशिष्टभानसाम्याएवकथं चित्तादशभानप्रयोजकताप्रादृशसामग्रीविरहस्यैव सर्वत्रोदाहरणार्थनवो
धेतादशभानविरहप्रयोजकता। मिथानोचितं सादिति। आपकताबोधेति ग्रामत्वादिरूपोद्देश्यतावच्छे
दकआपकताबोधेसुर्थः। अथ मोषो धनवानि सा दो धनआपकताविशिष्टवह्निमरेण्यतावच्छेदकमा
पकदिगतिपौगिकाभिदसंबंधेन वह्निमरदिप्रकारकबोधो न संभवति उद्देश्यतावच्छेदकआपकत्वसंधर्माव
च्छिन्नाभेदसंसर्गताया अप्रामाणिकत्वात् अतस्तत्र आपकताप्रकारकबोधो वाच्यः। तथा समस्य अमित्य
कारकबोधं दर्शयति। अस्तुवेति द्विरुक्तपकृतिकविभक्तिस्थले आपकतायाः प्रकाशान्तरिकरोति ग्रामं ग्रामं द
हतीति द्वितीयाथः। याकर्मितातस्याप्यपत्व आपकतावच्छेदकताविशिष्टरानुकर्मिताविशिष्टाद्येयतासंबंधेन
ग्रामस्य प्रकारतया सिद्धं ते ग्रामत्वादिरूपोद्देश्यतावच्छेदकआपकताबोधो नैवाहतिभावः। एवमेव गृहे श्वा

गटीपरा
२३०
~ ~

इत्यादौ सर्वत्रापि सप्तम्यर्थे प्रायेण तात्पर्यो गृह्यते नित्यपितनिरूपितनिरूपितसंवेधावच्छिन्नव्यापकतावच्छे-
दकतावच्छेदकास्तापेपतात्वविशिष्टनिरूपितत्वसंवेधेन गृह्यप्रकारको बोधरसादि क्रमेणादृशतावच्छेद-
कव्यापकत्वसाविधेयं शोभानंददृश्यं। पशुकोपो वह्निमानसधूमवानिति व्यवहारवारणापवह्निव्यापकतावच्छि-
ष्टं धूमवत्प्रतिपत्तिकत्वाविशिष्टाभेदसंसर्गको धूमवत्प्रकारको बोधो वाच्यः। एवं ग्रामो ग्रामो मणीपदतिथय-
हारवारणापग्रामव्यापकताविशिष्टस्मरणीयत्वं दभेदबोधः। ग्रामं ग्रामं दत्तानि गृहे गृहेः शरणापादिव्य-
वहारवारणापग्रामत्वव्यापकताविशिष्टकर्मत्व गृहत्वव्यापकताविशिष्टधेयतादिवोधः। तथा च न भूषणं
दितव्यवहारानुपपत्तिः। वह्नि लव्यापकत्वादि धूमवत्प्रतिष्ठातृदृष्टिभाभेदसंवेधावच्छिन्नमेवादित्ये बोधासंभ-
वादिनितरसरापतो वीक्षितप्रसदृष्टदितवत्ताधीनबोधे विधेयकोत्तिनिविष्टतयाभासजेयद्वयपरिकल्प्यापकताव-
च्छेदकतासंवेधेन तदवच्छिन्नै धर्मविशिष्टप्रतिपत्तिकत्वं प्रकृत्यवह्नितावच्छिन्नस्य प्रनुवर्त्य संवेधे संवेधः।

राम०
२३०

स्त्रीत्रिप्रोएवंचयोपोवर्णिमानि सादौख व्यापकतावच्छेदकत्वसंबंधेन वद्वि विशिष्टोपेधर्मवद्विज्ञादिः न द्व
च्छिन्नप्रतिपोगिकत्वसंबंधेन प्रकस्यधूमत्वविशिष्टाहेतेतुवर्थतद्वत्संबंधोचयाजादृशवाक्यस्याप्रामाण्येन
अद्यतितवाक्यस्य च निरुक्तसंबंधेन वद्वि विशिष्टवद्वित्वविशिष्टप्रतियोगिकत्वस्य संबंधस्य धूमत्वादिविशिष्टप्रति
योगिकतया जयाविधमधिकारासंबंधेन धूमत्वविशिष्टस्याभावोमतुवर्थसंबंधेः सततनिप्रामाण्यं न च वद्वि
व्यापकतावच्छेदकद्रव्यत्वापवच्छिन्नतजडमादिनिष्ठप्रतियोगितानो धूमत्वापवच्छिन्नतजडमादिनिष्ठप्रतियो
गिताया अभिन्नतयानिरुक्तं संबंधेन वद्वि विशिष्टद्रव्यत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य धूमत्वावशिष्टप्रतियोगि
कत्वस्यैव तत्संबंधेन धूमत्वविशिष्टाभावस्य मतुवर्थसंबंधेवाधात्कथं तदाकस्यमाप्रामाण्यमिति वाच्यं । वीशि
तपसद्वद्वितयजन्मबोधेविधेयकोटिप्रविष्टतपाभासतेपद्विद्विमत्यादिकं व्यापकतावच्छेदकतासंबंधेन तद्व
च्छिन्नविशिष्टधर्मसंबंधः घटकः तस्य तत्पद्वद्वितवाकाधानबोधेविधेयकोटिनिविष्टतपाभासतेपद्विमत्या

गलीपरा

२३१

✓

दिते तदस्य तत्समाधिकारोपपन्नदस्यत्वेन विशेषणीयत्वात् वद्विविशिष्टव्युत्पादेः धूमत्वात्पुनस्तपानाधि-
करणतपातदस्यत्वाभावेन वारणात् न च पोपो। मिधेयवद्वानस्य मेपवद्वानिसाहेतमरुटितवाक्यज-
यवोधेविधेयकोटिनिविष्टतपाभासमानमेयतावच्छिन्नतदस्यत्वमप्रसिद्धमिति वाच्ये। साध्यातावच्छेदकता-
परोक्षधिकारणापादृशं तादृशपरोक्षविषयतापरोक्षस्यधिकारणत्वरूपपारिभाषिकतदस्यत्वनिवेशात्। तदेव
हेऽपरादस्यादौ निरुक्ततासंबंधावच्छिन्नत्वनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकत्वसंबंधावच्छिन्नत्वा-
वच्छिन्नभेदवदश्याधेयतात्वनिरूपितत्वोभयसंबंधेन प्रकृत्यगृह्येः सप्तम्यर्थाधेयतामामचपरतिपा-
वद्वृत्तेः श्वसस्वेमामागमं। अश्व। धेयतात्वेन निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकतायाश्च सत्वेन
निरुक्तसंबंधेन गृह्यभावस्यावाधात्। एवं न तदपदं दितवाक्यस्य पक्षिं चिद्वृत्तेः श्वसस्वेमामागमं। अश्व। धेय-
तात्वादौ गृह्यनिष्ठतादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकत्वसंबंधेन तादृशसंबंधावच्छिन्नत्वावच्छिन्नभे-

राम०

२३१

२३२

द्वदश्या धेयपतात्वादिरूपसंबंधस्य व्यधिकारात्तयातेन व्यधिकारासंबंधेन गृह्यभावस्य तदा धेयतायां
संज्ञात् । एवं ग्रामं ग्रामं दृष्ट्वा नीला रूपा मारुतं सकलमोक्षनकर्मवसंस्तेन निष्ठभेदप्रतिपोगिताया
अपतासंबंधावच्छिन्नवच्छेदकतावच्छेदकतायाः चेत्वापदानकर्मतात्वे बाधेन तदृशसंबंधावच्छिन्नत्वावच्छि
न्नप्रतिपोगिताकभेदवच्छेत्त्रीपरमकर्मतात्वे बाधेन तदृशसंबंधेन कर्मतात्वसामानाधिकरण्यात्तन्नामादेः कर्म
तायामबाधान् । यत्किंचिद्गृह्यादेः श्रौत्रेणादत्तत्वेन तत्तत्परितवाक्यस्य तदा दृशसंबंधावच्छिन्नभेदवच्छेत्त्रीपरा
नकर्मतात्वापव्यधिकारासंबंधस्तु ततोभयसंबंधावच्छिन्नतदभावस्य कर्मतात्वावच्छेदेनाबाधान् । ग्रामो ग्रामो
रमणीय इत्यादौ च मुख्यविशेष्यतया भासमानस्यापि ग्रामादेः रमणीयादौ स्तुतिभेदप्रतिपोगितावच्छेदकत्वं
संबंधावच्छिन्नत्वावच्छिन्नप्रतिपोगिताकभेदवच्छिन्नयत्नवत्ताभेदेन विशेषणतयाः त्रयः ॥ ५ ॥
अपथ ते धर्मो बहिर्ग्राह्य इत्यादौ मुख्यविशेष्यतया भासमानधर्मादेस्तुतिव्याप्तादिपदार्थकृतकाधिकारांशे

गदीप

२३३

८०

पथाचपउपेपतेव्युसतिवैवित्राजद्वत्तथाचकस्यचिद्रामस्याख्याणीयत्वेनअसमभिव्यादृतेनिरुक्तमेवद्व
मणीपत्ववत्ससंवंधस्यव्यधिकरातपातद्वटितोभपसंवंधेनग्रामाघभावस्परमणीपादेनसत्वेनग्रामाणपान
वग्रामोग्रामोग्रामणीपरसाहोग्रामादिव्यापकताविशिष्टाभिरसंवंधेनग्रामादेस्यैरमणीपादेनअस्थितेनसत्त्वे
बंधावच्छिन्नतद्भावादेरचपेनोपपत्तेः किंजस्योस्तिवाच्यंअनादिनिष्ठमेवप्रतिपोगित्वरूपव्यापकत्वाप्रसि
द्धेस्तत्रिष्ठमेदप्रतिपोगितावच्छेदकारमणीपत्वरूपजडापकताविशेषितामेदसंवंधत्वेनअस्थितेतादृश
संवंधाप्रसिद्धेः पोगोक्षमवान्सनायोगेलकमित्सुदृशताधीनबोधेनमुबर्धसंवंधविशिष्टातयाअयोगेल
कमेवभावेपिअयोगेलकमेदत्वरूपसाध्यतावच्छेदकापयोग्यविषयतापयोग्यधिकारापरपोगेलकमे
द्वजितद्वयोपः खसमानाधिकाराभेदप्रतिपोगितावच्छेदकत्वसंवंधेनवत्त्यादिविशिष्टोपोधर्मसद्व
च्छिन्नप्रतिपोगिताकत्वविशिष्यत्वरूपसंवंधेनतमद्वर्थेपोगेलकमेददेर्भावापगमाजद्वत्तस्याग्रामाण

राम

अयोगोलकमेदत्तादेवसादिव्यापकतानवच्छेदकत्वात्तथाविधदृग्भेदत्वादिप्रतिपोगिकत्वविशिष्टस्वरूप
संबंधेनापोगोलकमेदत्तादेर्भावात्तत्वं वपोपोवद्विमानसनायोगोलकमिति न जसुदितवासस्पामा रणनिह
क्तदृग्भेदत्वत्तिव्यधिकारासंबंधेनापोगोलकमेदत्ताभावस्य तस्यैव सतत्वात्। वसादिव्यापकमेदत्ता
वच्छिन्नापोगोलकमेदत्तिप्रतिपोगिकत्वस्य संबंधेनापोगोलकमेदत्तस्यैव सत्वेनोक्तवासस्पामा रापक
राणापनिहक्तसंबंधवृत्तकमेदवृत्तेनिरुक्ता नत्वात्तन्निवेशः। यच्च शक्ताधमेय दार्थ्ये धमे लसगा यात्पक्ष
र्थस्यैव हि समानाधिकाराभेदप्रतिपोगितानवच्छेदकत्वस्याप्यपकत्वस्य संबंधेन धमत्वावच्छेदेना
न्यपपेपतेनामह्यार्थस्यैव भेदेनान्यस्याभ्युपगम्यत्रापेकनामार्थपोर्भेदेनान्येष्वसमावाते। तादृशव्या
पकत्वस्य धमत्वावच्छेदेन बाध्याप्यमाणापन जसमेव प्रामाण्यमिति तत्र पोपो धमवानसनापोगोलकपोपो ध
वानसनरदत्तादवगतेः। पुनरपि हतिद्वयविरोधस्य मरिाकारैरनुपगमे पितुरे। स्तीतिवाच्य दूटः परो। स्तीति

मटीपर
२३७

६०

बोधस्यगुरोस्तीतिवाक्याद्गुरोर्बोधोस्तीतिबोधस्यकनुसादस्यसर्वानुभवसिद्धिप्राप्तकपदरुजिह्वो
पस्थाप्ययोः परस्परमन्वपानुपगमाच्च। नचतत्रपटवविशिष्टत्वेनसुरोर्बोधेपतामितिवाच्यं। अप
सिद्ध्यालसरायाश्चप्यसत्तात्। एकपररुजिह्वोपस्थाप्यार्थयोः परस्परमन्वपबोधस्यव्युत्पत्तिश्चिह्नत्वे
एकपरस्याचपबोधात्तनकत्वव्युत्पत्तेर्निवृत्ततापाताच्चैति। प्रमाणिकत्वेरतिशयतत्त्वनसदेआहृतिरवश्य
कीतिशंकाकारणानमानसत्वेति। परमशंतेनजातिरित्यग्रमेप्रंयंएवसुहं। अनुमितौपक्षविशो
षणकपरामशंजन्मुसाध्यविशेषकानुमितौपक्षरतीति। यस्यसंबंधप्रसङ्गेतसंबंधावच्छेदकभावावच्छेदे
त्रैविध्यसंयोगस्यहेतुत्वादितिभावः। कथंचिदितिभाष्यपकताज्ञानेसहचारतानेनकारणंपूर्वदूषितत्वात्।
पोषत्रेयादिनिष्पन्नमात्राणां। एवंचक्षुमत्ते। नुभूतस्यवद्विलेमानस्तेपनीतभानमितिभावः। ननुर्क
बुद्धीवादिमात्रास्तीत्यादेःप्रमात्रानुरोधेनकंबुद्धीवादिमत्प्रमाणाधिकारणाभावप्रतिपादितानवच्छेदकनिर्व

राम
२३७

अयोग्यसकभेदत्वादेर्वशाद्व्यापकज्ञानवच्छेदकत्वात्तथाविधद्वन्द्वत्वादिप्रतियोगिकत्वाविशिष्टस्वरूपसंबन्धेना
योगोत्पन्नकभेदसंभेदात्तएवंचपोषोवद्विमानुसनापोषोत्पन्नकभित्तिनयदित्वासास्यप्राप्तापनिर्मुक्तद्वन्द्वत्वात्तु
नयधिकरणसंबन्धेनायोगोत्पन्नकभेदाद्यभावसम्पत्तिसंशयः सत्तत्वात्। वशाद्व्यापकभेदत्वावच्छिन्नत्रायोत्पन्नकभेदादि
प्रतियोगिकस्वरूपसंबन्धेनापोषोत्पन्नकभेदस्यतत्पक्षे शेषात्कथंत्वावच्छिन्नाभावावगाहि त्वानुपपत्तिः। अथवा
तादृशवृत्तवस्यनिर्विशेषितवृत्तत्वापेक्षयागुरुत्वेनप्रतियोगितानवच्छेदकतवाप्राप्तापविनोपापजैरित्तत्वाहमा
वेत्ति। अथस्तुएकतःक्रियाजनसंयोगस्थलातुरोधेनकार्पणिरूपितप्रतिचिदधिकरणतागर्भमेवकारणत्वं। एवंचगं
गास्थानादिजन्यत्वगव्याहृतवैजत्यस्यकार्पण्यतावच्छेदकत्वेपितदपरिचयेपितत्त्वगतत्वरूपताप्राप्त्यधर्मवन्निर्दिष्टाधिकर
णताविशेषाभजनकतापारकेष्टसाधनतास्यतत्पातहोर्ध्वसौलभ्यमिति ॥ ४५॥ अथलिंगकारणताप्रश्नः॥
आपंक्रताज्ञानकारणतांनिराकृत्यनुपगम्यमानंलिंगमितिपूर्वोक्तंप्रसंगतःप्रपञ्चपत्तिः। मूलैवमितिप

गटी-प

२३५

६७

रामशान्तिनाममात्रं गुरुधर्मा उपलक्षणमेव कार्या व्यवहितमाक्षरसंज्ञा सतत्त्वा परिचापकत्वा प्रतिस्तेन विंग
मेवेति लिङ्गं विशेषणं न तु तद्विज्ञापितार्थः। अत्रैवकारेभिश्चक्रमः तथा च लिङ्गं विशेषणमेवेत्यस्या लिङ्गं नोपल
क्षणा मित्यर्थः समाशयेन शक्यते न वेति। असंगतेरिति रं द्विषेतात्तपापरिचापकत्वनिराकरणं परिचापके उपलक्षण
त्वनिराकरणपर्यवसर्त्त। अत्र तर्का लंकारैः विशेष्यान्वपि नाचपि नाचपित्वं विशेषणं संप्रदायप्रामाण्यं विधिहेतुत
पा न्वपित्वं। एवं नोपलक्षणं तदेति दृष्टिः ज्ञेयव्यावर्तकांतरेपस्यापकतपेपर्थमभिधापका कर्तव्योत्तरमाकर्तु
भूता संव्यावर्तकांतरे। तदुपस्थाप्य व्यावर्तकतपाकाकारिरूपलक्षणं परामर्शं नुतया लक्षणं तदाभावाद्भिगं न तथे
ति अभिहितं तदेतन्नस्वितरे तथा चेति मूलस्य तद्वतारिकाया आसामं जस्यामं जस्यापत्तेः विशेषणताया एव हेतु
ता न्वपरुपतपातद्वयवस्थापकत्वात् किंच विषयमानं सद्भावं के विशेषणं अविद्यमानं सद्भावं कमुपलक्ष
णमिमांशयेन ग्रंथः प्रतीतिना नागतलिङ्गस्य विशेषणत्वं भंगो वर्यो विष्यते अनुमिति समवे विषयमानता जा

राम०

२३५

भ संभवादितिसंपके ठोऽनुपदमिधानीपताञ्चतथेवचीद्विधितिरुद्धिर्वाख्यातरसुपनस्यगतपेस्यार्थ
नमप्यनुवितमिति तस्यति विशेषणमेवेति स लस्यविशेषणतया परिचापकमेवेत्यर्थः नोपलक्षणात्तया परिचा
पकं परामर्शविषयितासंबंधेन अनुमितव्यवहितप्राकृष्टसोसंज्ञादिति भावः । विशेषोत्तराभावे इति मूलवि
शेषोत्तरस्यैव विशेषणसमस्तुनलिंगस्येताशंकावशात्तात्तवेदिततथा च दीधितौ पुनः शब्दोत्तरं हेतुज्ञानिर्वाह
कमनन्यासिद्धत्वमिति शेषः । मूलपरिचापकतपेस्यवच्छेदकतपेस्यार्थः । विशेषणतया परिचापकस्या
प्यन्यासिद्धत्वे रंदिपा देशपितथात्वायातादिति भावः । रंजादीति द्वितीये हेतौ विशेषणानां विशेषणसमानकाली
नतविशेष्यविषयकत्वात्तात्तानां विशिष्टिष्वुद्धित्वं निर्विकल्पकेभ्यः । तिसृणां अभिचारवारणानां विशेषणस
किंचिदिति । अंतोलिंगस्यैव जनकतात् । रंजादीति द्वितीये हेतौ साध्यां शेषमविशेषणकारणीयेव समानकालीन
त्वग्रहं विना धर्मविशेषणिकेत्यर्थः । इष्टं एवं चेदेष्टे पुहवर्तिमस्य स्यात्तापमानविशेष्यतावच्छेदकावगाहिते

ग.टी.प
१३६

६१

पिनविरोधः तस्योद्देशे विशेषणत्वाभावादिति वाच्यं विशिष्टबुद्धिसामान्ये विशेषणज्ञाने तेन हेतुतया विनिगमना
विश्रुतापमानविशेषणत्वेनापि हेतुत्वमिसाशयेनेदं न ताते प्रयोजनाभावेन तथा विवक्षणा सत्तात्। विशिष्टप्र
त्यक्षत्वावच्छिन्नप्रत्येव विशेषणज्ञानत्वेन हेतुतेति मतानुरोधेन पद्यपोसादि उद्देश्यतावच्छेदकादिविवक्षणा अनु
मितसुहरागवैमल्ये विशेषणज्ञानतया विशेष्यतावच्छेदकता न स्पष्टे तु तादिति। धर्मस्य सत्येति धूमध्ये स वाच्यं
तो धर्मकालीनवह्निमानिमनुमितिर्धर्मस्य सत्तया बोधादुच्यते तामनेति न च सा सा संबंधावच्छिन्नत्वं परं परासंब
धानवच्छिन्नत्वं वा मुख्यविशेष्यता निरूपितविशेषणता प्रवेश्ये परासापत्तयेः। ननु मुख्यविशेष्यता
निरूपितविशेषणता सामानाधिकरण्यस्यैव हेतुत्वरक्तत्वं संभवात् प्रवृत्तांशवैषम्यमित्यत आह नति
ति न च मुख्यविशेष्ये पूर्वतेष्वदिक् सस्य विशेषणत्वं तदपत्रत्वांशवैषम्यमित्यत आह नति। न च नु
रूपविशेष्ये पूर्वतेष्वदिक् सस्य विशेषणत्वं तदपत्रत्वं कुतो नेति वाच्यं। न तत्र परतपरतं त्रयस्य वद्वैभानं

राम०

किंत्वात्तपक्षेन स्पेतिमुख्यविशेषे तापत्रतासंभवात्। विलसरासंसर्गेण विशेषांतरविशिष्टतद्वगाहितं तद्वि
शिष्टवैशिष्ट्यबुद्धित्वमिति निष्कर्षमतेऽस्य कालस्यैव विशेषणत्वेन धर्मस्येतादृशविवक्षात्पक्षे सत्तापादसंबे
ति। पद्याश्रुतस्य विशेष्यनिष्ठत्वमात्राद्युदितस्य विशेष्यनिष्ठत्वे सति विशेष्यतावच्छेदककालावच्छिन्नवृत्तिकत्वस्य
विशेष्यनिष्ठत्वमात्राद्युदितस्य विशेष्यनिष्ठत्वे सति विशेष्यतावच्छेदककालावच्छिन्नवृत्तिकत्वस्य च। अत्र यैव प
समानकालीनत्वविशिष्टसंसर्गाधर्मोत्पत्त्यादिकमेवा अपेक्षेतु सती पोभविष्यतीतकालंकाराख्यविशेष्यनिरूपि
तपद्वर्तमानविशेषणताप्रयुक्ततद्वर्तमानकालीनतावगाहितप्रत्यक्षतदातीतधर्मव्यवर्तनधर्मसमानकाली
नवर्तमानतासंबन्धोत्पत्त्यादिविशेषणताप्रयुक्तमेव धर्मसमानकालीनतावगाहितमिति मारुः। तेषां विशेषणविशे
षणतापत्रसंबन्धोत्पत्त्युदितमिति। विधेयभासाशेधर्मितावच्छेदकसंनिवेशोपपिके। नचेताव
ताप्रसाधिकस्य पक्षतावच्छेदकप्रवेशोऽभिप्रायेण तदप्यत्राप्युद्वर्तमानधर्मितावच्छेदकमेवेति। अथ खी

गटी.

२३०

५४

पपद्वर्गनिष्ठधर्मितावच्छेदकानिरूपितायाविधेयताजदवच्छेदकतापर्पास्यधिकरणोपतात्मानकालीनवधर्मितावच्छेदकतापत्रंतदवच्छिन्नविषयताकात्तनिवेशानुपितंतरमायेषरसत आहसम् हेतिविधेयत्वेति । यद्विधेयत्वं तदवच्छेदकौभूतसमानकालीनवधर्मितावच्छेदकतापत्रधर्मावच्छिन्नवपद्विषयित्वेकविशेष्यताभिरूपितं तदुभयविषयताशामशब्दवृद्धित्वेहेतुरित्यर्थः । अनुमितौविधेयताभेदेनविशेष्यताभेदमतेनेदेअन्यथाएकत्ररूपमितिगीमातादृशानुमितिमादाययमि चोदुर्वारः । स्वानिरूपकेति । स्वानिरूपकतानानिरूपितविधेयतावच्छेदकतापर्पास्यधिकरणं यद्वर्गसमानकालीनवधर्मितावच्छेदकतापत्रं पद्वर्गनिष्ठधर्मितावच्छेदकताकतरूपावच्छिन्नविषयताकाशब्दवृद्धिर्पासापमानविशेषणजन्येति व्याप्तिरित्यर्थः । तादृशविधेयतावच्छेदकतायापकोभूततादृशधर्मितावच्छेदकतावच्छिन्नावच्छेदकताकविषयित्वेति पावत् । त्वेव । तविषयता । स्वानिरूपकतानानिरूपितत्वनिवेशात्कमवानपर्वतोवह्निपारधमकालीनवह्निमाप्नोति आत्मेकादिलिङ्गकानुमितौनयमि वाररसाहसम् एम०

१३०

हेति तदेव पक्षसमानकालीनवद्विधावच्छिन्नविधेयता रूपविषयतायाः स्तानिरूपकतानिरूपकत्वमित्यत्र च्छेद
कतापक्षस्यधिकारान्समानकालीनत्वधर्मितावच्छेदकतापक्षमिति तद्दशविधेयतावच्छेदकताव्यापकपक्षमा
नकालीनत्वधर्मितावच्छेदकतावच्छिन्नावच्छेदकताभावात् । तदेव शुद्धवद्विधावच्छिन्नविधेयता रूपविषय
तायाश्च समानकालीनत्वधर्मितावच्छेदकतावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वविहेतुत्वात् पदेनेपादनासंभवात् तद्वर्जित
विषयताया उपाकादनेवानिरूपकता न निरूपितत्वेन तत्र हेतुभावादित्यर्थः । तन्निरूपितेति निरूपकमात्रनि
रूपितत्वे हेतुगर्भेऽप्यत्र च्छेदकता रूपधर्माकालीनवद्विधावच्छिन्नविषयता रूपपक्षस्य तन्निरूपक
निरूपितविधेयतावच्छेदकताव्यापकसमानकालीनत्वधर्मितावच्छेदकतावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वादिति भावः
। परस्मिन्नेति । अत्र शब्दविचारो वक्ष्यते । अविशेषणनेति स्वातंत्र्येणोक्तिवत्प्रादुर्भावः । एतन्मतेऽपि विधेयताभेदे वि
शेष्यताभेदः । अत्र शब्द एकत्राप्यमिति शेषः । अत्र सर्वत्रैव हि धर्मकालीनवत्सुभयानुमितौ वा लौकिकलिंगिका

ग. टी. ५

२३८

५२

योऽपि चानाऽऽत्रैतादृशी सापत्तुमर्तपरिष्कारमाशामहे तद्यादिसनिरूपकविशेष्यतानिरूपितविधेयतावच्छे-
दकताव्यापकपक्षमानकालीनतथार्थितावच्छेदकतावच्छिन्नवच्छेदकताकपट्टमौनपृथग्नितावच्छेदकताक-
विषयताकाशाद्वृत्तिवन्देत्तुः तत्र भूमवानप्यमकालीनवह्निमान्पर्वतो वह्निमात्रलोकादिमाहौ भूमका-
लीनवह्नितावच्छिन्नविषयताशुद्धवह्नितावच्छिन्नविषयताशुद्धवह्नितावच्छिन्नविधेयतापोरेकधर्मितानि-
रूपितत्वसंज्ञेन तादृशवह्निनिष्ठधर्मितावच्छेदकतारूपविषयविषयतोपासपदेनोपहानसंभवाद्यभिचार-
तितद्वारणार्थपट्टमविशिष्टतावच्छेदकतावच्छिन्नवच्छेदकतावच्छिन्नविषयतापां धूमनिष्ठवच्छेदकतानिरूपक-
धर्मितानिरूपकत्वसंज्ञेन यभिचारेन वापेतरतितद्वैपथ्यादिर्विशमितिवाच्यं तत्तदेन पट्टमीनेषवच्छेदकनिरूपक-
विशेष्यतातावच्छिन्ननिरूपितत्वस्यविवक्षितत्वात् उक्तं विषयतापां च वह्नितावच्छिन्नविधेयतानिरूपितवि-
शेष्यतातावच्छिन्ननिरूपितत्वस्यैवोपायमात्रं अथलाघवेन विषयतापां विशेष्यतावच्छेदकताभेदस्यैव निवेदने

राम०
३२८

नोपपत्तेः यद्वर्गविशिष्टसमानतिप्रयोजनत्वमित्यत्र दूषणात्तात्पर्यं। अस्माकं तु धर्मितावच्छेदकताभेदनिवेशेपित
त्रयमुद्वर्ततावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसमानकालीनवद्वित्वावच्छिन्नविषयतापाधर्मितावच्छेदकताभिन्नाः
स्वप्रदेनोपादानसंभवात् हेतुसत्त्वेन व्यभिचारित्वमप्युक्तं यद्वर्गविशिष्टसम्यक्त्वैपर्य्यं अथैकविषयतानिरूपितत्वक
ल्पेयत्र धर्मवद्वित्वावच्छिन्नविधेयत्वसमानकालीनवद्वित्वावच्छिन्नविषयत्वोपादेरुद्देश्यतावच्छेदकता
नत्रवद्वित्वावच्छिन्नविधेयत्वसमानकालीनवद्वित्वावच्छिन्नविषयत्वोपादेरुद्देश्यतावच्छेदकता
इति यद्वर्गविशिष्टसम्यक्तार्थकामिति चेन्न। उद्देश्यतावच्छेदककोटिमविष्टवस्तुविधेयतानुष्मादिति चेन्न।
धर्मितावच्छेदकताभेदनिवेशे यद्वर्गविशिष्टसम्यक्तार्थकामिति चेन्न। उद्देश्यतावच्छेदककोटिमविष्टवस्तुविधेयतानुष्मादिति चेन्न।
पथासन्निवेशे। समानेपि सार्थकामिति। वस्तुतस्तु अतिलाघवेन विषयतैकमेव विवक्षणीयतादृशविषयतापा
विधेयतात्वादिति भवतामपि साक्षात् यद्वर्गविशिष्टसम्यक्त्वैपर्य्यं अतएव विधेयतादृशविषयत्वोपादेरुद्देश्यतावच्छेदकता

ग. हो. ५
२५६

६६

सत्ताएकविषयतानिरूपितत्वमुक्तमिति । किंचिद्वैति । इत्यत्र बोध्यं किंचिद्वैते विशिष्टविशेषणत्वस्य परद्वैते आव-
श्यकत्वे धर्मसमरूप्यात्तर्भावो विफलः । न च समानकालीनत्वविशिष्टसमरूप्यनिवेशादिह आवश्यकः अथानिय-
मशरीरानुपपत्तेरिति वाच्यं । तथा सति धर्मवान्पर्वतौ वद्विमान् आलोकादिसारौ यमि चापत्तेः समानकालीन-
त्वविशिष्टसमरूप्यो तर्भावस्यावश्यकता । पर्वततावच्छिन्नविशेषणतापत्तेरिति । तथा च धर्मवद्भवसमानकालीन-
वद्विमानसर्वतावद्विमानस्याकारैवान्तराङ्गानुमितिसन्नैवार्थः । संप्रत्ययेति । अथानियमस्य विगजनात्तासिद्ध-
पत्तेः । पक्षाद्वैतिरिति । प्रकृतिसाधेयकतहेतुसमानकालीनत्वग्रहणमतेन पक्षो विशेषणो प्रतिभावः । अर्थ-
विशेषणताभार्यत्वेन वैपक्ष्यादुरसंभवारहवस्तुत्विति । अवाधादिति निरुक्तसमानकालीनत्वविशिष्टपतिपो-
धिकत्वेन संबंधत्वे तु भ्रमलोपपत्तावधिगोस्वेता वृद्धेन निरुक्तसमानकालीनत्वविशिष्टसंबंधस्यैव विधेयसंब-
धत्वसंभवादिति भावः । वैलक्षण्यपात्तामंजस्यमितिसाधसमानाधिकाराधमाधिकारातावच्छिन्नकलावच्छिन्न

राम०
६३५

पद्मकस्थलमेवनास्तीतिबोधां। अत्रह्युमालोकारिपरामर्शानां परस्परव्यभिचारवारणपकारणाववहितोत्तरत्वनि
वेशेगोखास्त्रिगविषयतायाः कर्पतावच्छेदकत्वमाचार्यैरुपेतं। तत्रवद्विव्याप्यधूममकारानिरूपितपक्षविशे
ष्यताशालिनिष्पत्तावच्छिन्ननिरूपितकर्पतावच्छेदकंनधूममकारकपर्वतोद्देश्यकवत्सनुमितित्वं। वद्विव्याप्य
धूममकारानसंबद्धिव्याप्यालोकवाश्वपर्वतरतितानजन्मापांधूममवान्नहनसंश्रालोकवत्सर्वतश्चवद्विमदिसनुमि
तौव्यभिचारात्। नपिधमविशिष्टपर्वतोद्देश्यकत्वगर्भेपतः शुद्धपक्षविशेष्यकत्वगर्भेदलोतरंवाच्यं। तथाचवद्वि
व्याप्यालोकवामर्वतोवद्विव्याप्यधूमवानितिपरामर्शजन्मापांधूमवान्नलोकावामर्वतोवद्विमानिसनुमितौ
व्यभिचारः। नचकर्पतावच्छेदककोरावपिधूमामपर्वतत्वामानवच्छिन्नत्वंपक्षविशेष्यतायांनिवेश्यमि
तिनव्यभित्तरतिवाच्यं। तथापिपत्रैकत्रूपमितिगोमाधूमपर्वततोभयेधर्मितावच्छेदकीकृतधूमपरामर्श
स्तज्जन्मापांधूमवान्धूमवान्मर्वतोवद्विमानिसादौव्यभिचारादति। अत्राहुः। वद्विव्याप्यधूममकारानिरूपितप

गद्यपरा

२५०

८२

वतत्तामधर्मानवच्छिन्नविशेषतानिरूपितवद्भिर्वावच्छिन्नविधेयताशाल्यनुमितित्तत्तु। नचतादृशानुमितेःविशे
ष्यतायांपर्वतान्धमावच्छिन्नत्वात्संभवतिवाच्यं। तादृशधर्मावच्छिन्नत्वविशिष्टविशेष्यतात्वावच्छिन्नधर्मप्र
कारतानिरूपितत्वस्योक्तत्वात्। नचपर्वतान्धमावच्छिन्नविशेष्यतात्वरूपोद्धर्मप्रकारतानिरूपितत्वसंभवःतथा
सतिधर्मवान्धमवान्पर्वतोवद्भिर्मानिसनुमित्याकारण्यत्तेः। एवमेकत्रहूपमितिरेताद्धर्मपर्वततोभधर्मितावच्छेदक
कपरमर्शज्ज्योत्स्नानुमिताविपिनव्यमिचारः। नापिवद्विद्याप्यधर्मवत्स्योवस्यभाववानितीतरवाधसस्येआलोकपर
मर्शज्ज्योत्स्नापामालोकवान्तादृशधर्मवान्पर्वतोवद्भिर्मानिसनुमितावपिव्यमिचारः। तत्रालोकावच्छिन्नविशेष्यता
त्वेनधर्मप्रकारतानिरूपितत्वोपागमात्। नवधर्मपरमर्शसस्येपीतपर्वतान्योवस्यभाववानितीतरवाधाधीनधर्मवान्पी
तपर्वतोवद्भिर्मानिसनुमितेस्तादृशपरमर्शकपत्वानुपपत्तिरितिवाच्यं। तत्रधर्मपीततपोरेकत्रहूपमितिरेतावद्भि
धर्मितावच्छेदकत्वमात्रमुपेयतेनतुपगतत्वस्यधर्मितावच्छेदकत्वमितिपर्वतविशेष्यतापाद्धर्मप्रकारानिरूप

राम

२५०

पकतापाः पर्वतत्वात्तथावच्छिन्नविशेष्यत्वानवच्छिन्नत्वोपपादनारित्तिवस्तुतस्तुतं ग्रंथकारमतेप्रतिवध्यप्रति
बंधकतावच्छेदकभावापत्रविषयतादृशवदस्यत्वं नित्यपक्षं शेषं बुद्धिमदिरूपं । इदं सवधेयं तु तत्तिवाद्येयालोकेति
शेषायाप्यत्र भागं पक्षधरमिष्टैरभिहितं तत्र व्याप्तेर्नानाविधतया विविच्यमाना विरहे तात्तज्ज्ञास्यसागहिपरमर्श एव
हेतुत्वेकाग्राव्यवहितोत्तरास्त्वनिवेशभवेन व्याप्तिविषयकत्वं कलस्योपेपिमिति न पुनः । लाधवेन साध्यासंज्ञाभाववद्व
जित्वस्यैव व्याप्तितात्तद्व्याभाववद्वज्जिधुमवान्तरतिपरमर्श तसमवापसंबंधावच्छिन्नव्याभाववद्वज्जित्वस्यैव व्याप्तिवि
षयकपरमर्शसंबंधेन पर्वतादौ वस्तुयनुमिति वर । एवमसमवापसंबंधावच्छिन्नवद्वज्जित्वनिष्ठावच्छेदकतानि रूपि
तसंयोगसंबंधावच्छिन्नप्रतिपोगितासंबंधावच्छिन्नप्रकारतानि रूपिताभावप्रकारतानि रूपितेसादिक्रमेणानिरूप्यनि
रूपकभावापत्रविषयता नोकारणतावच्छेदकत्वे लातुवात् । साधवद्व्यावृत्तिज्ञानस्य व्याप्तिहेतुव्यवद्व्यावृत्तिधुम
वान्समवायेन वद्विमद्व्यावृत्तिधुमवान्तरतिपरमर्शव्यावृत्तकतया विधिविषयता नो निवेशे गौरवात्तुसंयोगादिसा

गटीपरा

२४१

८८

अथ कस हेतुपरा मशी प्रमाताभिमाने तु साध्य वदस्या वृत्तितमेव तातवा द्याप्रिति अत्र वदति अनुमितो व्याप्ति भा ने पक्षम
शीप्प स्वांतैरेण हेतु तं न कल्पनीये विशेष्यता वच्छेदक प्रकप क निर्गीय मरु पैव हेतु तो पपत्तेः न चैवं बहि व्याप्य धर्म वा
न पर्वत रति ताद शनि गो पो जं घट व्याप्य वजा ता ना स से ताद श धर्म वा न पर्वतो घट वा नि सा य नु मित्य पत्ति रिति वाच्यं ताद श
नु मिति स्व कस्यापि कार्य ता न वच्छेदक त पा आ पाद ना संभवात् न च सिद्धा धि पा विरह विशिष्ट वद्वि व्याप्य धर्म वा न पर्व
तो घट वा नि नि सिद्ध भाव एवा पाद क रति वाच्यं आ चार्पे म तो ताद शानु मित्य प्र सिद्धा ताद श सिद्धा भि व स्या हेतु तात्
न च वद्वि व्याप्य धर्म वा न पर्वतो घट व्याप्य वा न रति परा मशी धी ना वद्वि व्याप्य धर्म वा न घट व्याप्य वा न पर्वतो घट वा नि स
नु मितिः तत्रै व्या विरह विशिष्ट वद्वि व्याप्य धर्म वा न घट व्याप्य वा न पर्वतो घट वा नि नि सिद्ध भावो हेतुः स एव ता पाद
क रति वाच्यं वद्वि व्याप्य धर्म वा न घट व्याप्य भा व वच्छिन्न पर्वत ता वच्छिन्न विशेष्य क व स्य नु मिति तस्यैव ताद श सिद्धा भाव क
र्म ता वच्छेदक त पात च्छ म तेन त ता पाद ना संभवात् न चैवं दर्शित सिद्धि दशा पां घट व्याप्य वा न पट व्याप्य वा न वद्वि व्या

राम
२४१

धूमवानयत्वाप्यवानपर्वतो वृटवानितिसिद्धभावेहेतुः स एव तत्रापादकरतिवाच्यं। वद्विद्याप्यधूमवत्वाप्येभ
पावच्छिन्नपर्वततावच्छिन्नविशेष्यत्वव्युत्पत्तिमित्यस्मैव तादृशसिद्धभावकार्यतावच्छेदकतया तच्छून्यत्वेन तदापा
दनासंभवात्। न चैवं दर्शितसिद्धिरशापां वृटवाप्यवानपटवाप्यवानवद्विद्याप्यधूमवानपर्वतो वृटवानितिसुमि
सुसमाव्यमिवारेणानोऽधर्मः कार्यतावच्छेदकः किंतु वृटवाप्यवद्विद्याप्यधूमपर्वतत्वेतच्चितपातिरिक्तधर्मनवच्छि
न्नविशेष्यताकवृत्तानुमितित्वमेव तद्याचोक्तापत्तिर्देवरेवेतिवाच्यं। तथापि वद्विद्याप्यधूमवानवृटवाप्यवामर्वतो वृट
वानित्येतादृशसिद्धभावेन फलजनने वद्विद्याप्यधूमवानपर्वतो वृटवाप्यवन्निति परामर्शस्य हकारितयै लोकाप
त्तिवाराणां ततश्चानुमितौ व्याप्तिभावे परामर्शस्य स्वतंत्रहेतुत्वाकल्पनपुक्तलाघवमशतमेवापदि चैकधर्मवि
शेष्यकपरामर्शद्वयैतरेनानुमितिः प्रामाणिकी तदा विशेष्यतावच्छेदकमकारकनिर्णयस्यापि धर्मिणो निवृत्ते वहे
तुताम् ५-मथापरे तु पर्वतत्वसामानाधिकरान्तेन वद्विद्याप्यवजापरामर्शजद्वच्छेदेनानुमिमापत्तिवाराणां पावच्छि

गटी.क

८६

त्रसंयोगसंसर्गकपरमर्शपोरन्यतरस्यसहकारित्वेस्वीकार्पविधेयताचसिद्धाभावकार्यतावच्छेदिकैर्वैवेकिनतदनु
प.पापरमर्शस्यहेतुताप्रसंगः। वह्निमाम्बतौवृटवानि साऐसिद्धेविरोधितापमणिकारमतेपिविधेयतायाः प्र
हतावच्छेदकैर्निवै श्रितत्वात्। केचिनुअनुमितिौव्याप्तिमानानुपगमे एकविशिष्टेः परवैशिष्ट्यमितिरोसावह्नि
व्याप्यधमपर्वततोमपंधर्मितधच्छेदकीकृतवह्न्याप्यधमप्रकारकस्यवह्न्याप्यधमवतौविह्न्याप्यधमवा
नितिपरमर्शस्यवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौ
वच्छिन्नधर्मिकवह्न्याप्यधमपरमर्शहेतुतयैवोपपत्तिरिति लावृत्तेनचतथाविधपरमर्शत्रादृशानुमितिस्वी
कारेचिंतामणिकारमताविशेषदतिवाच्यं। जादृशस्यलेताखि। शेषस्याचोर्पहृषगमात्। यत्तुतत्रास्यमानेव
ह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौ
पर्वतरथोप्रपंधर्मितावच्छेदकीकृतवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौवह्न्याप्यधमवतौ

राम०

२४२

हेतुत्वं वाच्यं तदंगीकारे तु तद्दर्शायां बहिः व्याप्य धर्मप्रकारकपर्वतविशेष्यकनिर्णयस्य स्वशक्तपातज एव तादृ-
शानुमिमुपजेत्तादृशे तत्वाधस्य तत्र तथा हेतुत्वं न कल्पनीयमिति तादृशमिति तत्राप्यसमुख्यविशेष्यकस्यैव य-
मर्शस्य हेतुपातत्रयाभिधाने तादृशे तत्वाधस्य सतंत्र हेतुताया आवश्यकत्वात्। मुख्यतानिवेशे बहिः व्याप्य-
मवसर्गतवानुद्देशरूपाय न तादृशं व्यतिरेकनिवेशप्रसंगेन मरणगौरवात्। एतदपेक्षयाऽत्यन्तेश्वाध-
जीतो हेतुत्वोक्तिमात्रं। अतएव पाकानुमाने मिश्रैः पञ्चमुख्यविशेष्यकपरमृशस्यैव हेतुत्वं दर्शितं। परस्मिन् त्रया-
भिधाने धर्मलिंगकानुमितिप्रतिअनुमिताविहविशिष्टप्रसङ्गाविशिष्टायाः बहिः व्याप्याभाववानपर्वतो-
त्पन्नानिवेशिष्यैश्चैषां प्रसङ्गाः पृथक्प्रतिबंधकत्वं न कल्प्यते तादृशसामग्रीकालेपर्वतो बहिः व्या-
प्याभावगतिविशेष्यतावल्लेखकवैजानिर्णयस्य तद्विरोधिन आवश्यकत्वात्। तदभावे तादृशनिर्णयस्य
धर्मवानपर्वतो बहिः मानि सनुमितप्रतिबंधकतया ज्ञेयाः सतंत्रप्रतिबंधकत्वोत्पत्तिरदभावे तादृशगौरवमि-

गटी

२४३

१००

नितरपिना अनुमितौ व्यास्यमानेपिधसुवायर्वतोवद्विमानिसनुमितौतादृशसामग्र्यः स्वतंत्रप्रतिबंधकत्वाकम्
नेहतिविहृतवद्विवाप्यधसवद्विमिसादि परमर्शजमानोमितौतादृशप्रत्यक्षसामग्र्याः एवमप्रतिबंधकत्वोत्पत्तिरुच्यते
येनद्रव्यत्वादिरूपितवच्छेदकमन्त्रे स्पष्टप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकतासंबन्धेनननुमितिप्रतिस्तीपानुमि
तिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितविशेष्यताकत्वप्रकारतानिरूपितावच्छिन्नत्वप्रकारज्ञानिरूपितप्रकारतासंबन्धवच्छि
न्नप्रतियोगिताकानुमित्ताभावविशिष्टप्रमत्तस्येच्छाविशिष्टतथाविधप्रमत्तसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वकल्पनात्तादृशप्रत्य
क्षसामग्रीदृशापां धमवायर्वतोवद्विमानिसाद्यनुमितेपिवारणसंभवान्नचैवमपिकारणोत्तरविशिष्टविशेष्यतावच्छे
दकप्रकारकनिर्णयप्रसंगः। अभावः परंतु ते सर्वदैवास्तदतिशय एककार्यो न स सर्वेधेनतथाविधसंप्रत्यापितेपि
लोपगमात्कार्यकारणोभयदिशितपुरुषीपत्तनिवेश्यतेनपुरुषांतोपातुमितौ नपुरुषांतोपसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वाप
त्तिरितरपुरुषीपत्तादेशिधर्मितावच्छेदकतापत्तनिष्ठप्रमासजिकत्वेपुरुषभेदभिन्नकारणज्ञाया आवृण्वकतपापु

२४३

व तत्त्वादिभेदेन प्रतिबंधकतानामधिकारापदपितव्यास्यभावेन अवच्छिन्नसंसर्गघटितव्यापकतावगाहिश्रुतं
योगेन ह्यमवज्ञावगाहिपरमर्शश्रुतसंयोगघटितव्यापकतावगाहिअवच्छिन्नसंयोगेन ह्यमवज्ञावगाहिपरमर्शयोः प
रस्परजमानुमितौ व्यभिचारः। न च पत्रश्रुतसंयोगघटितव्यापकतपरमर्शत्वावच्छेदकावच्छेदेनानुमितौ नैवेति वा
च्यं। तथा सति पादिचसत्त्रिंशपरमर्शदृष्टिभूमानुमिति रिति प्रत्येन श्रुतसमवापसंबंधघटितव्यापकतावगाहिगंधप्रा
गभावकालावच्छिन्नसत्त्वपक्षकसमवापसंसर्गकट्टिबीलादिहेतुकपरमर्शजन्यतादशाकालावच्छिन्नसमवापसंसर्गकभ्र
मात्मकगंधानुमितवत्तियाभिगारासंगतेः। अमथातुल्यपुत्रात्तादृशपरमर्शरूपे अवच्छेदकावच्छेदेन भूमानुमितनु
दपात्तादशमपासाभ्यं कस्यादि न च संयोगवच्छिन्नसंयोगे संयोगेनानुगमये कैवकारणताकल्पित इति न व्यभिचा
र इति वाच्यं। अवच्छिन्नसंयोगघटिताप्रामाण्यप्रसक्तत्वे तद्वृत्तितव्यापकतामप्यमर्शश्रुतसंयोगघटिताशमापप्रसक्तत्वे
तद्वृत्तितव्यापकतावगाहिपरमर्शानुमितिवारणापविशिष्यतेषामुत्तेजकलेखीकृतमविशिष्यविशिष्यविशि

गटी

२५४

१०७

प्यतथाविधपरमशरीयोरेकाकारानुमितिं प्रमेवहेतुतापावक्तव्या लापातात् एकत्रताह शाशमापग्रहपेरुने जक
लेतु एकसंसर्गधरिताप्रमाणग्रहकाले परसंसर्गवृत्तितव्यापकतापरमशरीरनुमित्यनुदपापनेः। अत्रानेचावच्छि
त्रसंयोगवृत्तितव्यापकताज्ञानजन्यानुमितौतद्वृत्तितव्यापिरेवमुदसंयोगधरितव्यापकताज्ञानजन्यानुमितौतद्वृत्ति
तव्यापिरेवचभासतरतिनपरस्य रव्यभिचारवृत्तितदप्यपेशले हेताभासप्रयेपक्षतावच्छेदकैकदेशव्यापकत्वाव
च्छिन्नवस्यसंसर्गतापोवक्तव्यतपापर्वतत्वावच्छेदेनधूमपरमशरीरज्ञादशपञ्चस्योपे ज्ञेयत्वात्। अवच्छिन्नसंयोगेन
व्यापकतावगाहिपरमशरीरसंयोगवत्तत्वावच्छेदलेनव्यापिभाससाधनासंभवात्। हारिणमभराचापां रांविपरीत
फलव्युत्पादनहेतुअप्रिमग्रथविहृमितिदृष्टं। परेत्वावापांरांतत्रव्यापिभासानुपागमेते ज्ञेयाप्यधूमवान्यर्वतर
जिघामशरीकालेवह्निभिन्नतेजोभाववान्यर्वतरतीतराधाधीनापांधूमवान्यर्वतोर्वह्निमासनुमिन्नोद्यभिचारत्र
वह्निव्याप्यधूमवजापरमशरीरेतुतासंभवः। अत्रानेतेतुतादृशकाधस्यलीपानुमितेः। ते ज्ञेयाप्यधूमवान्यर्वतोर्वह्निमाति

राम
२४४

अनुमितौ तस्य हेतुता निर्वोहः। यदि चेत्तत्वाधाधीनता दृशानुमितौ विहित्वमि वते जस्त्वमपि भासते आपकता वच्छे
दकत्वेन भानस्यैव विधेयता वच्छेदकत्वेन भाननिपासकत्वात्तथा च व्याप्तेऽर्थानेपिनयमि चारः। तत्र वह्नित्वे विधेयता वच्छे
दकत्वा अनुपगमेन तादृशपरा मर्शस्य वह्नित्वा वच्छिन्नविधेयकानुमिति हेतुलोपगमादित्यतः तादृशानुमितौ व
हित्वस्यापि विधेयता वच्छेदकलोपगमे वा धकाभावः। तथा प्रति ते जस्त्वविशिष्टवह्नित्वाप्यवह्निभिन्नतेनोभाववत्सर्वत
काली न तेनो व्याप्यधमवा सर्वतरत्यादिपरा मर्शस्य ते जस्त्वविशिष्टवह्नित्वा सर्वतरस्य अनुमिति प्रतिस्थाप्यते राहेतुत्वं
न कस्य ते तादृशपरा मर्शकाले तथा विधेयता धकात्वीनतेनो व्याप्यधमवा सर्वतर इति परा मर्शस्यावश्यकता तादृशता द
ह्नित्वते जस्त्वोभया वच्छिन्नविधेयता कानुमिति निर्वोहः। वह्नित्वस्य विधेयता वच्छेदकता अनुपगमे तुतुभया वच्छिन्नवि
धेयत कानुमिति निर्वोहः। वह्नित्वस्य विधेयता वच्छेदकता अनुपगमे तुतुभया वच्छिन्ना विधेयता कानुमिते रनुभवसिद्ध
यानिर्वाह्यता दृशपरा मर्शस्य यत्कारणतो महामोखापत्तेः। न चैवमपि शुद्धवह्नित्वा वच्छिन्नविधेयता कानुमिते

मात्स्येकदिष्टे तत्तादृशप्रकारतासिद्धिरिति नव्यमिच्छाकार्पित्वापत्तौ। एवं धर्मपरमार्थसंज्ञेयतत्पर्वताद्योनिर्वहिरितोत्तरवा
धाधीनवह्नि व्याप्य धर्मवान्पीतपर्वतो वह्निमानिसनुमितौ पीतवधर्मयुक्तावच्छेदकत्वाभावात्तत्र धर्मपरमार्थकार्पित
भंगः। पर्वतत्वस्य धर्मवच्छिन्नविशेष्यताकत्वात्तान्येकत्र दृष्टमिति रीत्या वह्निव्योप्यधर्मपर्वतलोभपधर्मितावच्छेदकक
धर्मपरमार्थाज्ज्ञातमनुमितौ व्यभिचारः तत्र धर्मपि वह्निधर्मितावच्छेदकतासंज्ञात्पक्षतावच्छेदककोटिप्रविष्टधर्म
प्रकारतायाः कालीनत्वसंबन्धानवच्छिन्नत्वात्तादृशतमकार्पितत्वात्तत्संबन्धावच्छिन्नत्वेपितन्निर्दिष्टविशेष्यतायाः पर्वत
तास्य धर्मवच्छिन्नत्वात्। तद्गृहेप्रतिबंधकवशादिति। मनुकालीनत्वसंबन्धेन धर्मोत्तरितिरितितानव्यप्रतिबंधकत्वापत्त्या
नुमित्यनुपपत्तिरिति तत्र। तस्मिन् धर्माभाववत्सर्वतरितितानस्यानुमितिप्रतिबंधकत्वं वदेतस्यापि प्रतिबंधकतापारुष्ट्या
नालिंगरूपेति। अतीतलिंगकालीनत्वावगाहि तेन प्रसक्तानुमितवमादिः। तदानीं धर्मवान्पर्वतो धर्मकालीनवह्निमानु
धर्मधर्मसंज्ञादिमाद्यनुमितौ व्यभिचारद्वाराणापेक्षावदितप्राक्संज्ञाविषयमात्रेति। विशेषांतरं प्रथमे विशेष्ये विशेष

गटी.
२४
७०९

राभावापन्नत्वे द्वितीये पदमविशेषविशेषकत्वं ततोपेततमानकालीनत्वमहाजन्यत्वं रसादीनादिनाविशेषिता नाभा
वस्य समानकालीनत्वाभावनमप्येव जकत्वे ज्ञापमानविशेषराजन्यत्वेन विशेषणकालवृत्तिरप्यविशेष्यमाननैयमिति म
ला संगतिपारेषः। अतीतादि लिंगतानात्रानुमितिरित्यंशदृष्टकतपामले व्याचष्टे मले रतिस्व व्यापारस्य चेत्सधि
धानं तु अतीतादि लिंगजन्यस्पर्शमपि पतय्यवहितपूर्ववर्तिवशं कारणम्। तस्य तादृश लिंगकालीनतापत्तिर
रहणेति भावः। अज्ञापमानलिंगान्तरेति। अथ लिंगरूपकारणाबाधसमनकालीनत्ववगाहिनीनामिति रिति दोषि
त्यर्थं पदार्थसमनकालीनत्वानवगाहिनीपुनस्तु अनुमितिर्भवतु न बोधयपि न प्रकृते स्मिति रिति मतविष्कर्षवसरे
मत्तान्त्वद्विमानिसनुमितिलसमानाधिकरणेनैव लिंगजन्यतासाधनाद्वैतसिद्धिर्लिंगावगतातथावकथमुक्तप्र
त्तापत्वापेक्षं यः संगम्यते रतिचेत्। पतः साध्याशेकालीनत्वसंबन्धेन भावेनैव लिंगस्य पक्षविशेषणत्वं किं वा। भावे
पि नायः पतः तत्र तत्राभावे विशेषणजन्यत्वं प्रपोजकं वा ६ व्यंजनातीतादि लिंगतानाधीनानुमितौ द्वैतं अतस्तत्र पक्ष

राम ०
२४

विशेषरातयापि लिङ्गस्याभावे सर्वे वापि पक्षविशेषरातया स्तत्र न वच्छेदकं लिङ्गभानमप्रामाणिकं । न हि तोषः विशेष
रातयाप्यनुमितेः भवति । स्त्रीकारे तथा विधानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति अतीतादि लिङ्गपरम शीलाविशेषरात
या नुमितिलीकारे पक्षविशेषरातयापत्रकालोनतसेवधावच्छिन्नं लिङ्गविषयतानि रूपितप्रकृतसाध्यविधेयजाका
नुमितित्वावच्छिन्नं प्रति विद्यमानलिङ्गपरम शीलगं च विशिष्टकारणसंज्ञाकारणे स्वातन्त्र्यापि पक्षविशेषरातया
लिङ्गभानोपगमासम्भवात् । वस्तुतस्तु परामर्शानामनुमितौ एव कृताङ्गाताकल्पनमेव मालिपर्वतो वदित्वाप्यधूमाभा
वयान्स्यादिसापत्तिपतिपर्वतो वदित्वाप्यधूमवानि सायाद्यतिरेकनिर्णयस्य हेतुत्वेऽवहितो ज्ञातसंवेधनता
दृशनिश्चयविशिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रमेव मणिकारमते तदृशज्ञानत्वेन हेतुताकल्पनेऽतिनातोत्वं आचार्यमते
तादृशापत्तिमतितादृशानि श्रयस्य एव कृताङ्गाताप्यवश्यकतात् । एतेन मणिकारमतोऽसम्भोकारिपरम
ज्ञानोपरस्य रजमानुमितौ अभिचारेण कारणव्यवहितो ज्ञातत्वविशिष्टानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति तादृशपरम

गटी.
२४६

७०४

शो नो हेतुते गौरवमित्यपास्तं। अनुमितित्वमनिवेश्यत्वन निवेशेन कारणात्वेत्ताववसंभवसंभवात्। यदि च म
णिकारमते आपजे राह्यपत्ता निर्वीरुपापाद्यमतिरेकविषयतावृत्तिरूपावच्छिन्नं प्रत्येव पृथक् जादृशनिश्चयते
न हेतुतामश्वकीति मयते तदा च दृष्टादि प्रत्यक्षं प्रतिवृत्त्याभावानुमितिसामाग्याः प्रतिबंधकत्वे तद्वच्छेदको कोटौ
वद्विद्याप्यध्वमवाप्त्यवतत्सादेसा रभावमाप्यनुवृत्तानिर्णयस्य भावो निवेश्यते इति मणिकारमते लाघवं। न चैवं
वद्विद्याप्यवृत्तानिर्णयदृशा पावस्य भावानुमितेन कपरा मर्शादि सत्तेवृत्तादि प्रत्यक्षौ बाधकाभावाज्ज्ञादशसामा
ग्यभावहेतुतापो व्यभिचार इति वाच्यं। अव्यवहितो जराक्षरणोपजिक तसंबंधे न वद्विद्याप्यवृत्तानिर्णयविशि
ष्टमत्सं सामग्री प्रतिबंधतावच्छेदकोटौ निवेश्य व्यभिचारस्य वा रणीयत्वात्। न चैवं वद्विद्याप्यवृत्तानिर्णयस्यै
वस्य भावानुमितेन केतत्कारणासत्ते पदृशा दृष्टादि प्रत्यक्षो सजिः तस्य तादृशनिर्णयभाववृत्तिरवस्य भावानुमि
तिसामग्रीकालेपि सत्ता तदापत्तिर्देवीरैवेति वाच्यं। अनुमितित्वमनिवेश्यत्वन निवेशेन कारणात्वेत्ताववसंभवसंभवात्। यदि च म

राम ०
२४६

तिष्ठमपरामर्शमेव हेतुत्वस्य कल्पनेन तादृश निर्णयो नोत्तरश्च तादृशप्रत्यक्षस्यापि तत्कार्यतास्वीकारेण तादृश
 निर्णयो नोत्तरतादृशप्रत्यक्षसामग्रीमप्येतेन विधेर्निर्णयस्यापि निवेशनीयतात् । एवं च धर्मलिंगकानुमितौ धर्मप
 रामर्शमेव पृथक्कारणात्तानास्तीति कुतः । आचार्यमते तु बह्विध्याप्यवृत्तानिर्णयाभावधृतिवत्तत्वाभावा
 नुमिति सामग्रीप्रतिबंधकतापोतादृशनिर्णयाभावस्यानिवेशोत्तत्प्रतिबंधतावच्छेदककोटये व्यभिचारस्वरणार्थतादृश
 निर्णयविशिष्टास्य निवेशोत्तत्पदार्थतापनिश्चित्यतादृशप्रत्यक्षप्रतितादृशनिर्णयाभावेति चेन्नैव तादृशसा
 मग्राः प्राप्रतिबंधकत्वस्यावश्यकत्वात् तत्रैतत्कारणौ सहा विशेष्यविशेष्यताभावे विनिगमनाविरहे तासाम
 ग्रीप्रतिबंधकतावाह्यप्रयुक्तगौरवं दुर्कारभमिति । अपरे तु धर्मपरा मर्शविशिष्टानुमितित्वावच्छिन्नप्रतिधस
 परामर्शमेव हेतुत्वमेवाकारणगौरवगौरवं आचार्यसामपि धर्मपरा मर्शविशिष्टत्वस्य कार्यतावच्छेदककोटाव
 श्यकत्वात् । नोत्तरपर्वतो बह्विध्याप्यधर्मवानिति परामर्शदशावो नोत्तरपर्वते बह्विधानप्रतिबंधकतासहे धर्मवो

गठे २४

१०२

सर्वतोवर्हिमान्मनुर्वमिति वारणापनिर्गवच्छिन्नपर्वतत्वनिष्टावच्छेदकत्वावच्छेदकत्वानिरूपकविशेष्य
तानिरूपितधर्मप्रकारताशालिपरमशेवेन हेतुत्वंवाच्येतथासतिर्दृष्टेयपरमशेदृष्टापां नीलो वस्रभाववानि
तिरुत्तराधदृष्टापां धूमवान् सर्वतोवर्हिमान्मनुर्वमिति वारणापनिर्गवच्छिन्नपर्वतत्वनिष्टावच्छेदकत्वानिरूपकविशेष्य
हेतुत्वमावश्यकमिति तेषां परस्परव्यभिचारेण कारणकारणत्ववहिते तालनिवेशनमावश्यकमेवेति न चार्पणते
दृष्टवाधस्य लेतादृष्टानुमित्यपत्तापएवमुचित इति वाच्यं । तथा सति तुटादिप्रत्यक्षं प्रति नीलो वस्रभाववानिति वा
शेष्यकवस्तुनिति सामग्राप्रतिबंधकतापांतदवच्छेदकत्वेन नीलो वस्रभाववानिति वा धामावनिवेशापसा
ताकारणोत्तराधदृष्टापां धूमवान् सर्वतोवर्हिमान्मनुर्वमिति वारणापनिर्गवच्छिन्नपर्वतत्वनिष्टावच्छेदकत्वानिरूपकविशेष्य
ने । तत्र तददृष्टापां धूमवान् सर्वतोवर्हिमान्मनुर्वमिति वारणापनिर्गवच्छिन्नपर्वतत्वनिष्टावच्छेदकत्वानिरूपकविशेष्य
अनुमित्यनुपपत्तेन भिन्नविषयकप्रत्यक्षस्यैवोत्पत्त्या सामग्रीप्रतिबंधकतापां व्यभिचारपत्तेः । अस्मात्ते तु तादृशकाध

राम २४

काले तत्रानुमिते रसो मयि अविषयक मयि सानुपाद्यमिति राभावेन दर्शितसामग्री प्रतिबंधकतायां तादृश
वाधाभावातिवेशेन लाघवादिनि। ननु तादृशवाधकाले तदनुमिते पदमेपि निरुक्तसामग्री प्रतिबंधकतायां
तादृशवाधो। वश्यं निवेशः अमथानी लोवस्य भाववानिति वाधसत्त्वे नीलपर्वतो वह्निव्याप्यधमवानपर्वतश्च वह्नि
मानिति सिद्धिपरमशीतसत्त्वे कस्या अप्यनुमिते रनुपाद्यमस्योभयसातदनुपाद्यपदेः। तद्याचवाधकाले निरुक्त
सिद्धसत्त्वे तादृशपरमशीतज्ञापानुवचनमप्यपत्तिवारणापत्तादृशवाधाभावप्रतिषेधपर्वतो वह्निमानिति सिद्धभावे निवेशप
वह्निव्याप्यधमवात्री लपर्वतरपादि परमशीतद्वितसामग्राः च तादिप्रापस्य प्रतिबंधकत्वकल्पने तत्रानुसितिवादिनाम
धिकमिति चेन्न। तदानीमनुमितिवादिमते वस्तुननुमिति प्रतिवह्निव्याप्यवत्प्रभाववात्री तत्कालेन वह्निव्याप्यधमवात्री ल
पर्वतवानपर्वत इति परमशीतेन हेतुत्वाकल्पनेन लाघवात्। तदानीं तत्र वह्निव्याप्यधमप्रकारकनीलपर्वतत्वावच्छिन्नवि
शेष्यरूपरमशावश्यकतया तद्वत्ताद्वह्निव्याप्यधमवानपर्वतो वह्निमानिसंनिमित्तमापर्वते वह्निमानुमिनो मीसुनुयवसापनि

गद्य-
२४२

१०६

ह्यतवेद्विद्यापधमवानीनीलपर्वतरतिपरमशीत्प्राज्ञादृशवाधाभावरूपसहाकार्ययेस्पातादृशवाधदृशपापनुमि
त्यनुपागमेतुदृशीतोउयवसापनिर्वाहार्थपर्वतोदृशकवद्विविधेपकानुमितुमासाधनुरोधेनवद्विद्यापवस्यभावका
नीलकालीनवविशिष्टतथाविधीनीलपर्वतप्रकारकमुद्रपर्वतविशेषकपापमशीत्वेनएथकहेतुतापसाधुतादिममक्ष
प्रतितयाविधुपरमशीदिधुदितसमस्याःएथकप्रतिबंधकतापात्राचमहागौरवापत्तेः। तस्मात्रीलोनिर्वहिरितिवाधका
लेनीलपर्वतोवद्विद्यापधमवानीजिपरमशीद्विद्यापधमवानीवर्तते। वद्विमानिसुनुमितिः मयैकैकेवापर्वतोवद्विद्याप
धमवानितिपरमशीत्प्राज्ञादृशानुमितौतुनमभिचारःकारणमवहितोत्तरत्वेवात्रापिनिवेशात्विषयविषयिज्ञातु
नविशेषाप्रयोजनाभावात्परितुवद्विद्यापवस्यभाववत्रीलकालीनवद्विद्यापधमुवत्रीलपर्वतवाग्वर्ततरतिपरमशीत्प
वद्विद्यापवस्यभाववत्रीलकालीनवद्विद्यापधमवानीलपर्वतवाग्वर्तनोवद्विमानिसुनुमितिमातिस्नातंअसाहेनंवेवदि
द्यापवस्यभावविशिष्टधमवानीनीलवद्विद्यापधमवानीलपर्वतवाग्वर्ततरतिपरमशीत्प्राज्ञादृशानुमितौतुनमभिचारः

राम०
२४२

स्वस्वातंत्र्येणात्तादृशानुमितिप्रतिहेतुता कल्पनात्तात्वात्तदानीं वद्विद्याप्यवशाभाववचो लका लीनवद्विद्या
प्यधमवचो लपर्वतप्रकारकमुद्वर्तनतावच्छिन्नविशेष्यकपरामर्शस्यावश्यकतयातद्विद्याप्यवशाभा
ववचो लका लीनवद्विद्याप्यधमवचो लपर्वतवासर्वतो विद्विमानिसुमिषसमाजरावर्ततेवद्विमानिमिमीषना
मोत्तनुमवसापनिर्वाहे अनुमितिप्रतिपूर्वोक्तपरामर्शस्यैव हेतुत्वकल्पने प्रयोजनाभावात् । तदानीं वद्विद्या
प्यधमप्रकारकनीलपर्वतविशेष्यकपरामर्शवद्विद्याप्यधमवासर्वतो विद्विमानिसुमिषागुणिसुनसंभवनिध
मधर्मितावच्छेदककव-राभावप्रकारकबाधवृद्धेस्तत्पतिवधिकारसत्तात् । एवं तद्विद्याप्यधमसंप्रतिवद्विद्याप्य
वशाभाववचो लका लीनवद्विद्याप्यधमवचो लपर्वतप्रकारकपर्वतविशेष्यकपरामर्शवृत्तिसामग्याः प्रतिबंधकत्वे
उपदर्शितपरामर्शादिवृत्तिसामग्याः स्वतंत्रप्रतिबंधकत्वाकल्पनात्तत् । तथाविधपरामर्शकालेवद्विद्याप्यव
शाभाववचो लका लीनवद्विद्याप्यधमवचो लपर्वतवासर्वतरमादिपरामर्शवृत्तिसामग्याः आवश्यकतो गृह्यते

गठो
२४५०

००६

वतदानीधरप्रसङ्गाद्यभावोपपत्तेः तथानीलोवद्यभावानितिवाधकानीमवहिव्याप्यधमवाचीत्तर्पतर्तिपरा
मर्शदृशा पांचद्विआप्यधमवायवतोवह्विमानिसनुमित्युपगमेत्यावृताभावात्। चरादिप्रत्यक्षं प्रतिपर्वतोवह्विमा
निसिद्धभावचटोतवह्विआप्यधमप्रकारकनीत्तर्पतर्तिशेष्यक परमर्शादितुदितसामग्र्यान्नुतिरिक्तानंत
प्रतिबंधकताकल्पनगौरवाच्च। तादृशवाधकानीनतादृशपरामर्शदर्शापांतथाविधानुमितिरेवन्स्वीक्रियतेरति
व्यभिचारसंभवे सर्वहिव्याप्यधमवायवतश्चादिपरमर्शजन्मतावच्छेदकोटौनकारणव्यवहितोत्तरत्वनिवेशद
तिसस्मपौष्ट्यतेतद्वह्विआप्यधमवायवतः तादृशधमवद्व्यासायनेतधर्मितावच्छेदकं मध्येष्यपृथक्कारणमेव
गौरवाच्च। धर्मितावच्छेदकरूपधर्मित्वदितसामानाधिकरण्यात्सराद्वपावच्छेदेकममवृत्तितोभयसंबंधेनधमप
रमर्शविशिष्टवद्व्यानुमितिप्रतिसमवाप्यदितसामानाधिकरण्याधर्मितावच्छेदकतावृत्तितसामानाधिकरण्या
भपप्रमासत्ताधमपमर्शसकहेतुताकल्पते। स्वमरलोकादिपरमर्शदिषुआलोकादिपरमर्शादिवेशिस्थानि राम

३५

वेज्येति चिंतामणि कर्मते महत्तात्वं आचपिमतेतु धर्मितावच्छेदकभिन्नं तद्धर्मपरादर्शानां धर्मवर्गवता
युदेश्यकव सनुमितो सादिकं प्रतिपद्यकृत्ता पापमिति महागौरवं । उक्तरीत्या कर्मकारणभावोपगमेतु तद्वान्
लिंगकानुमितौ व्याभित्तिवारणा नदर्थे पक्षतावच्छेदककोटौ लिंगभानमिति पुक्ति शेषित्वा जत्र लिंगभानासि
द्धेः । स्यादपानुगमकं चेत्तद्वति प्रतिपोगिकधर्मसवत्त्वप्रतिपोगिमत्त्वोभयसर्वधेन धर्मसवत्त्वमिति प्राहुः । न
नुपगमशास्त्रे लिंगस्य चाहेतुत्वमिति विनिगमनाविरहो तापमानेपि संभवतीत्यतो व्यावृत्तिरिति । परमश्रुमाणेति
विशेषणतया अनुमिति पूर्वकाले विद्यमानतया उपलब्ध्या विधु पाकृता तावच्छेदकत्वे पितृद्विशिष्टस नैव
फलोपधाने तत्र मितुतो यस्य मानुमिपसंगतिरितः फलोपधानप्रयोजकविशिष्टसत्ताकत्वविशिष्टाधिकरणता
गर्भकारणता विवर्धनमिति । अर्त्तिमिचारमये न तादृशकारणतानुगमे फलोपधानप्रयोजकोपलक्षितसत्ताके
तिप्रसंगमाह पट्टिषिष्टे ताहिना । तदा तस्यापरादर्शदिति मूलमर्थेपितापरादर्शविषयस्येति मन्त्रार्थस्युत्पत्तिः ।

[illegible]

एकलमिमाशयेनापलप्येसुक्तोपलक्षितसजापास्तथातेतदनीपेणमशीसलेपितदापनेः। तत्कालीनोवर्जमानो
 पीति। अनुविद्यमानलिंगपरांशस्य ले अनुमिते रतीतादिवह्निभानमाश्रय भ्रमत्वारणापन्नकतावच्छेदकलिंगवि
 षपतापाः स्वावच्छिन्नधिकरणतावच्छेदककलावच्छिन्नतद्रूपिष्वास्तवपक्षद्वयधिकरणताकलमेवभासतेपक्षद्व
 तिसाध्येतादृशसपक्षद्वयधिकरणताकालभानेनुमिते भ्रमत्वापनेः। एवंचनिरुक्तविद्यमानलिंगात्तथाविधपक्षद्व
 यधिकरणताकलभानेवाच्यतथाचवह्नीवर्जमानलभानापन्निसंगतेवेतिचेन्न। दर्शितकालीनत्वसंसर्गवच्छिन्न
 लिंगविषयतापभ्रमत्वावच्छेदकलेपूर्वलितवत्तामपात्। रानोकिंचिदधिकरणतावृत्तितत्संसर्गवच्छिन्नलिंगवि
 षयतापभ्रमत्वावच्छेदकलेसंपन्नपन्निसंगतेः। भाव्यादिपक्षेअप्रसिद्धनानिरुक्तलिंगकालीनत्वविषयतापभा
 नासंभवेनविद्यमानवह्निविषयतापातद्वृत्तकलमालोच्येकोक्तापादनादिति। मूलधृमापेताभावाभावमितिअसं
 ताभावस्यनप्राप्तेयोगिकेत्यमतेनाच्यतेति। अतस्तत्त्वमत्वमतियोगितावच्छेदकतजद्वेदमतियोगितावच्छेदकलेअ

गरी.

२५२

७०६

योमहिंशंकाप्रां द ष र्गांतरमाह अपिचेति। नौ द्येति। व्याप्तिवृत्तकत्वे सति व्याप्य नतिरेकं वृत्तित्व निवंधनं व्याप्य
तावच्छेदकत्वं। वस्तुतस्तु व्याप्यतावच्छेदकधर्मेतरावृत्तित्वे सति व्याप्तिवृत्तकत्वमात्रं व्याप्यतावच्छेदकत्वे तं त्रं
ननु मित्रधर्मि संग्राहकसामानाधिकरण्यमपि तत्र प्रविष्टं तथा सति परिभाषामात्रापत्तेरिति ह समानाभाकत्वा
देव्याप्यतानवच्छेदकत्वमेवेति सूचयितुं। तद्विशेषेति सूत्रे प्रमानुमितौ लिंगस्याप्यसिद्धिपरं। चामकारणत्वेनेति
मूलस्योत्तरोमत्रभावनपेक्षत्वेनेत्यर्थः। तत्रिष्ट्यासस्त्रनिपमादिति। यनुविशिष्टवैशिष्ट्यविषयतायाः कार
णतावच्छेदकत्वेपि व्याप्यभावप्रकारकत्वं ज्ञापयामि त्रीच्छावशाद्वा स्य शोनाहर्षसंशयात्प्रकृत्यापि विशिष्टवैशि
ष्ट्यबोधोद्वीर्यरतितदंशे निष्पत्तनिवेश आवश्यकः। नवतादशेच्छासत्वेन हुरितसामः प्रावृत्तवृत्ताद्यातिरेक
भासतेरतिनतसंशयत्वं तस्य संभवतीति कां व्याप्तिरभावे भूप्रकारकत्वं ज्ञापयामि त्रीच्छायाप्यपि भा
नसंभवादिति तत्राविशिष्टवैशिष्ट्यबोधे तदंशेच्छाविरहविशिष्टविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिर्णयत्वेन हेतुत्वान्

राम०

२५२

ननु कथं के दंड समवेत विजातीय संयोगादीनां स्वमेतदपि समवेत त्रसंबंधेन दंडांतरूपेण दोषस्त्वेपितस्य कारण
तानि बौहकत्रया सन्ति त्वविरहात् तत्रथमपक्षे चटो ह्याह दानुपपत्तिरत आह यत्र चेति ४

अथ यथा प्रकारात् तच्छेदकामवविशिष्टविशेषात्तावच्छेदकप्रकारकनिर्वापयता ताविशिष्टवैशिष्ट्याविषयता
सामानाधिकार्येण निश्चयत्वेन कारणताया उच्छेदप्रसंगात् अमं प्रतीतिः पस्यतदवच्छिन्नमिच्छावृत्तिवृत्तिवृत्तिवृत्ति
मितावच्छेदकको यदुर्मावच्छिन्नवृत्तिवृत्तिप्रकारग्रहस्तदुर्मावच्छिन्नमिति तदुर्मावच्छिन्नमिच्छावृत्तिवृत्ति
त्वेन तस्यान्यथा सिद्धिरित्यर्थः प्रमाणापार्थक्येपि न सति अवधारभेदस्यैवोपपादनीयतादिमाशयेनाह अथेवे
तिसंयोगत्वादिनैवेति कालत्वेन कार्यसामान्ये हेतुत्वमेव तत्तत्कालत्वेन नुतत्कार्ये प्रतीत्यात्मनः संयोगस्य वज
मातृविशेषगुणं प्रतीतिरतः ॥ ॥ ॥ इति लिंगवर्णनात् ॥ ॥ प्रसिद्धायां संताभावाप्रतियोगितमा
त्रं न स्पष्टविषयपरस्य लक्षणास्येति गोपाः सन्नितिविषयार्थवशादभावाप्रतियोगितमं नमः लक्षणास्य संगम
नम लेचाभिधेयत्वस्येति लिंगपरमिमाशयः मीमांसकैरिति दिशिता न्ययवृत्तिरेकिलक्षणास्य तत्ताधारणात्
तेषामिति तत्र तद्व्याख्यास्येति भावः विषयपरस्य विषयपरस्यापि निर्धारणेति यत्तत्प्रतिर्धारणमिति

विषयप्रसिद्धिरिति साध्यापराचैत्रस्य हेतुसहचारनिष्प्रयोजनात्तिमैत्रस्य तु सोऽस्ति तत्कालावच्छिन्नसविषयकप्र
कृतहेतुसहचारनिष्प्रयाभावसुरूपकत्वसत्तादुभौ पुरुषौ प्रतिकेवलानपि तत्पत्तिरतस्तत्पुरुषेति । तत्कालावच्छि
न्ने सभावविशेषात्तसहचारनिष्प्रपदशापामपिमिदानीकेवलव्यतिरेकीति व्यवहारवारणाय गौरवत्वादि सादिस्य
लोपसमर्थस्यैव तादृशतात्पर्यमिति । तादृशेति स्वविषयपतङ्गे तु सहचरेत्यर्थः । पुरुषेति तत्पुरुषेत्यर्थः प्रयोजनं सुखं भग
वतीति । तथा च पश्य पुनरसादिदोषस्यानवकाशः । निष्प्रयाभावसुनोक्तः निष्प्रपदशापो च यद्यच्छेदेन तदभावसत्तात्
व्यतिरेकसहचारग्रहेऽपि अन्यसहचारग्रहमात्रे द्योतेति मते लक्षणापरिष्कृतस्यान्यसहचारग्रहदशापो
व्यतिरेकसहचारग्रहसत्त्वैतत्त्वमतीति व्याप्तिं शङ्केतेन च पत्रेति । उक्तलक्षणमिति । अगदीता च पयतिरेकसाध्यक
त्वरूपोक्तलक्षणमर्थः । प्रकृतसाध्येति । एतन्मते व्यतिरेकव्याप्तिर्नास्तीति वदुर्कं मणिकृता व्यतिरेकसहचारेण व्याप्तिग्र
ह इति । तथा चान्न पदसहचारग्रहानधीनताभावाद्याप्तिरिति सार्थः । अन्ये पदसहचारधीनव्यापकताग्रहानधीनतं तु न

गटी-

२५४

नविशेषणं पञ्चमतिरेकसहचारमात्रकानाधीनान्यव्याप्तिरानेनारपामर्गयत्रानुमितिसव्याप्तिरानेऽप्यस्यः अनुमि
तेनानधीनत्वसंभवात्। क्वचित्प्रतियोग्यमसिद्धेनानसतिरिति॥ अत्रव्यतिरेकितारणोसत्रनुमितेर्व्यतिरेकसहच
रप्रसाधीनव्यापकताग्रहाधीनत्वमितिभावः सामानाधिकरण्यसमवायगर्भे एव वेदितेनतत्कालोवच्छिन्नसवि
षयकतद्देशसहचारनिश्चयताभाववज्जतसुरूपकसाध्यकत्वमनुमितिविषयोषांनारेयमितिसूचितं कालपुरुषगर्भता
ह अत्रातस्तेति। तच्चव्यभिचारताविरोधितं। अधिकरणविशेषं तर्भावेणव्यभिचारप्रदेः धिकरणविशेष्यति
तसहचारप्रसूविरोधितातल्लिङ्गकारणातापक्षेतिज्ञानस्यकारणातापक्षेफलोपधानमुपलक्षणमेवेतिसूचितं। नवे
रममेपसहचारग्रहदृशापामपिताध्याभावाप्रसिद्ध्यामतिरेकसहचारप्रसासंभवात्तत्रानिव्यासभावेनव्यतिरेक
त्वंअर्थमिसन्नप्राप्त्यवेति। उपधानमिति। अनुपधानेनतिप्रसंगजकं। पूर्ववदिनि। तदपरीतोः नपौयवेति। प
लिता र्थेति। प्रकृतहेतुसाध्यसहचारनिश्चयपाधीनव्यापकताग्रहप्रयोज्यमतिरेकमतिपोगिमकृतसाध्यकानुमितिकरे

राम

२५४

रामितिनिष्कर्षः॥तेनव्याप्तेःसहचाराभिवाद्यथाश्रुतस्यकेवलव्यतिरेकिरप्यतिव्याप्तत्वेपिनक्षतिः॥तत्कालीनवतसु
रूपीयत्वयोःप्रयोजनंस्फुटंअत्रफलोपधानंनिवेद्यं॥मत्तेतिअसंताभावाप्रतिपत्तिरसाध्यकत्वंतस्याःकेवलान्वयि
तायाः॥तथातंत्रान्वयनिरूप्यत्वं॥लिङ्गकारणतापक्षेपरिहृयेतिअन्यपेतिप्रकृतसाध्यसाधसाध्यनसहचारेतरस
हचारज्ञानाजयत्वनिवेशे॥व्याप्तिप्रदर्शयतादृशसहचाराजयव्याप्तितानाजयत्वनिवेशे॥व्याप्तिमाहअन्यरीप्याप्ति
विषयकेरतिसमूहत्वेनस्यप्रकृतसाध्यसाधनसहचारेतरसहचारविषयकत्वेनलक्षणाघटकत्वादिभावात्॥प्रकृते
ति॥प्रमेयवान्वाच्यादिवीरैर्वस्तुमात्रसहचारस्यसाध्यसाधनसहचारतातदसहकारप्रसिद्धिरुतःसाध्यसहचारवि
षयतास्यसहचारविषयज्ञानधीनत्वंमात्रार्थःसाध्यसहचारविषयताचनिरूप्यनिरूपकभावापत्रोपदेयातेनवहि
त्वेनवृत्तादिसहचारविषयतामादायनाव्याप्तिरित्येवमस्ति॥सहचाररूपज्ञानाधीनतापाव्यतिरेकसहचारज्ञानाधीनताप्रा
नुमितेतादृशव्याप्त्यवगाहिताशान्तिज्ञानजयतपात्रनव्यतिरेकिरिगकेवलव्यतिरेकिरिवातसाधनएवातिव्याप्तिरतः

मः व्य

२५५

७७७

प्रयो ज्येति तत्कालीनं तच्चानावश्यकं कालोत्तीरणानुमितिरिति साध्यविषयतायाः तादृशा वगदित्यप्रयो ज्येति साध्यसह
चारमात्रविषयकं तान्मयमतानिवेशेतिरेकसहचारग्रहोत्तरव्याप्तिरनेन अनपसहकरग्रहजमतसत्त्वादित्यप्रतिरो
धीनेति समानाकारकतानेषु विषयिताभेदाभावेऽपि प्रयोजकभेदेऽप्रयो ज्येताभेदतत्र तादृशप्रयो ज्येतावेरहात्मैत्रयेषु
प्रयो ज्येतात्मानोत्तर्भावैरेति न तत्र कथं तापि वस्तुतस्तु तन्नेभेदेन विषयिताभेदप्रतेनेहं अतएकानुरमत्रेप यपौ सदिग्रंथसंग
तिः तस्य अमसाधकतादृशहेतोः । वक्ष्यमाणस्य सारवस्तुत इति । अमसानविषयोजमत्तानविषयत्वाभावादिसाहे
पञ्चमत्तानविषयत्वाभावस्तत्र जमत्तानविषयत्वाभावाभावरतिरितिरेकसहचारहीनव्याप्तिके कपिसंयोगाभाववानु
पिसंयोगादिसादौपत्रकपिसंयोगाभावपित्तभात्र कपिसंयोगाभा त्रियतिरेकसहचारहीनव्याप्तिके च व्यतिरेकि
रुपतिव्याप्तिरतः साधीपत्तसाधनोपत्तयोः क्रमेण सहचारशरीरेतिरेकसहचारहीनव्याप्तिके च व्यतिरेकि एव प्रति
व्याप्तिरतः साधीपत्तसाधनोपत्तयोः क्रमेण सहचारशरीरे निवेशः । उक्तातीति साध्यातादितरेत्यादिनोक्तातीत्ये-

राम
२५५

करणा मेवेमेवकोशाकरणातानिरूपकतावच्छेदकतेन तत्साधविषयकत्वनिवेशः । तस्य व्याप्तिज्ञानस्य । पदिव्यवच्छिन्नतर
तिसाध्याभावसाधेनाभावसहचारविषयता नधीनत्वनिवेशो रसार्थः । इदं चमिति । संवेधनेनालं वयं तादृशेति भावः ।
साध्यावच्छेदकतापरीक्षणिकोति । अत्र पर्यायप्रवेशे प्रमेयपदमिधमवान्वाच्यतत्तत्साधे प्रमेयादिसाध्यावच्छेद
ककस्य ते वस्तुमात्रसहचारविषयता त्रस्येव साध्यावच्छेदकप्रमेयावच्छिन्नतापरीक्षणसहचारविषयताद्वय
दस्य सहचारविषयतापरीक्षितपर्यायप्रवेशः । तथा सति प्रमेयतविशिष्टस्यैव साध्यावच्छेदकतापरीक्षणीकरणा
त्वात्तदेषः एकसहचारः अन्यसहचारः । अस्मात्प्रमेयैरिति । तथा दिवशाद्यनुसहचारत्वावच्छिन्नान्मदीपसहचारवि
षयतापरीक्षाभिधानप्रयोजकतया तत्राप्यपकत्वमन्वयसहचारविषयतात्वे सति मित्रिभावः । अत्रिहसहचारे प्रमेयाभावा
भिधेयाभावसहचारे । वस्तुमात्रसहचारस्यैव साध्यावच्छेदकतापरीक्षात्मा तन्निमित्तं रक्षितं । साध्यावच्छेदकावच्छिन्नो
पविषयितायमादिति भावः । अभावत्वेनेति अभाववानुअभावादिसाधे अन्तर्गतमकृताभिप्रायेणानुपपत्तेनपत्रिविशेष

गटी.
२५६
००१

तासंयोगसंबंधाभासाध्यहेतुभावस्तथाभावानभावादितादिसाहचर्याभावस्तथाभावरतिसहचारमस्यलेतिव्याप्ति
रितिप्रसुक्तं। उभयादिशिसंबंधनिवेशस्याभिप्रेतत्वात्। अथसाध्यतावच्छेदकतपर्याप्तधिकरणधर्मावच्छिन्नविषयता
निर्दिष्टसमाधनतावच्छेदकतपर्याप्तधिकरणधर्मावच्छिन्नविषयतानिर्दिष्टसमाधनतावच्छेदकतपर्याप्तधिकरणधर्मावच्छिन्नविषयतानिर्दिष्ट
आपरोक्षः। अथप्राप्तेष्वहंनृणांभावादिप्रादुर्भावादिशेषाणांतासंबंधेनसाध्यहेतुभावेपचसाध्याभावतत्रहेतुभावद
तिश्रमस्यलेमकेप्रहस्यथाभावतावच्छिन्नतद्विषयतावच्छिन्नविषयतमात्रापासावतान्प्रमेपरतरसाहचर्याभावतावच्छिन्नप्रमेपरव
त्प्रवृत्तिरितिअप्रस्यलेप्रमेपात्मकसाधनाभावतावच्छिन्नविषयतमात्रापातिव्याप्तिः। पर्ये। मितिनिवेशोद्योभयदिश्यपिसं
बंधानिवेशोद्योभयमितिचेदत्रापिहिमहानसीयेहिमहानसीपधूमे। महानसीपधूमेमहानसी
पवहिसमासाधिकरणादिसाहचर्यानामसग्रहदेव्याग्निग्रहदेव्याग्निरितिअधिकपनपदमये। स्वसं
धनंनमजानविषयत्वाभासःसंबन्धेनः। उक्तनिष्ठाप्रति। ज्ञानज्ञानविषयत्वादिसाध्यकानिर्गतातिव्या

राम०
३५६

प्रत्यर्थः। अतिरेकपणेति। कपि संयोगी एतच्चादिमाहो यतदुष्पत्त्यन्तकपि संयोगादिति दित्वा लोनाद
शयोप्रतियोगिवेपधिकरणावच्छिन्नव्यतिरेकयोः। तद्वहकसं। अन्वयव्याप्तिग्राहकपि संयोगादित्युक्तं
प्रतियोगिप्रधिकरणो धूमाधिकरणे प्रतियोगिवेपधिकरणाघटितव्यतिरेकसहचरस्य अनव्याभूतस्य
मिथारयोतानविरोधिनः सहचारग्रहणस्य उभयदिसहचारस्य विनिगमनातिरेकेति शेषः। स्वातं
अरो। तिकेवलव्यतिरेकिविलोपवासाप। अन्वयतमं धूमादिव्यापकवत्त्वादि समानाधिकरणावृत्ति
धूमनदिरूपव्याप्तिघटकसहचारज्ञानस्य विशेषणज्ञानविधेयाहेतुत्वे अतिप्रसंगायातादिति अन्वयते
स्कोभयसहचारग्रहणयोः अन्वयव्यतिरेकीति शेषः। तन्नृक्षे विद्वेशिष्ठावगाहिति। तद्वहपवे
तो धूमसमानाधिकरणावृत्तिमानवद्विधुमव्यापक इति समूहात्वेन नृक्षानद्विशिष्टैवैशिष्ट्येति। सहच
रविशिष्टाभावे वैशिष्ट्यमर्थः। तदशसहचारस्य अन्वयमिधकभावात् नष्टहेतुसचारस्यः पदार्थतरैस्ते

श्री.

१५७

११४

छहेतुसहचारप्रसपदार्थोत्तितिवर्तनीपवौकीयान्तर्यवतत्वसहचारनेष्टादित्पाहौयदार्थोत्तरी
पेनिद्रयंघात्व्यापकघुपयापकश्चेत्यादिः तत्वेद्ययापकत्वभानप्रयोजकत्वं च। तादृशसहचारः।
अभावनिष्ठहेतुसहचारः उन्नस्त्रायेवं। उक्तसहचारः। अन्वयव्याप्तिधरकाभावनिष्ठहेतुसहचारः।
समनुमितिः। पद्वयंसहचारप्रतियोगितानच्छेदकोनुपेक्षितवच्छेदकधर्मद्वयं। अतः पातित्वेनद्वयि
नप्रतिबंधकं तावच्छेदकत्वं तद्व्यापकत्वं वा। प्रकृतेतिस्वोपधानप्रयोजकत्वा। अविषयतसंबंधप्रयो
जकसहचारविषयतात्वैसर्गः। पूर्वीक्रमेव। व्यतिरेकसहचारदर्शनगृहीतव्याप्तिकेव्यतिरेकसहचा
रविषयतापपेननिवेशप्रयोजनपूर्वक्रमेव। व्यतिरेकसहचारतानमिति। वहिमानधुमादित्यादौ।
तिरेकतापत्रवत्तभावस्तत्रधुमाभावद्वनिसहचारदर्शनगृहीतव्याप्तिकेव्यतिरेकसहचारविषयताप
व्याप्तिग्राहिकामन्यपसहचारतानीपश्रुताधिकरणनिरूपितवृत्तित्वविषयतात्वसत्वादितिभावः।

राम०

१५

अतिप्रसंगेनेति। व्यतिरेकसहचारेणाभयो व्याप्तिग्राहकस्य ले व्याप्तिविषयतांतः यातिनाया व्यतिरेक
सहचारिविषयता तादृशसहचारत्वावच्छिन्नविषयतात्वस्य प्रकृतव्याप्तिग्राहकव्यतिरेकसहचारे
रविषयतात्वव्यापकत्वात्त्वत्वनव्यतिरेकेणपिप्रसंगेनेत्यर्थः। उक्तसहचारज्ञानीयेति। पक्षधूमाभा
वाभावस्तत्रवसुभावाभावस्यादित्तानीयेत्यर्थः। तद्वत्त्वच्छिन्नत्वात्तदिति। अभवत्वावच्छिन्नत्वात्
त्यर्थः। व्याप्तिव्यवकतेति। धूमाभाववानवसुभावावच्छिन्नमेवप्रतियोगादिविषयकत्वमित्यर्थः। व्या
प्तिव्यवकतेति। व्यतिरेकसहचारव्यवकधूमाभावभावत्वावच्छिन्नसहचारविषयतायामिदं प्रसिद्धं।
व्याप्तिग्राहकातायामिति। व्याप्तिग्राहकताप्रयोजकत्वाभावसूचकं। दर्शितेति। धूमाभाववानवसुभा
वादित्यादौ स्पष्टं तेन पक्षेऽपि प्रकृतसाभ्युपगम्यतेति। तेन रूपेण तेन साध्यरूपांतरेण तेन साध्यो भवति
षयकसमूहान्वलात्मका मुमितिकरणरूपांतरेण तेन साध्यके केवलान्वयिनिचातिप्रसंगः।

गटि०

१५८

००७

प्रकृतसाध्याप्रित्तस्यापि पदपशवेनोपादानादिनिकरणात्तानिरूपकतावच्छेदकतयासाध्यावि
षयकत्वात्तन्निवेशः। तत्कालीनत्वं तत्पुरुषोपत्तं प्राग्वत् हेतुनेति वा दृशरूपावच्छिन्नप्रतिबुद्धहेतु
तावच्छेदकतयासाध्याविषयकत्वात्तन्निवेशः। तत्कालीनत्वं तत्पुरुषोपत्तं च प्राग्वत् हेतुनेति वा
दृशरूपावच्छिन्नप्रकारताकनिश्चयत्वं तत्पुरुषोपत्तं प्रकृतसाध्याकानुमितित्वघटितधर्मावच्छि
तत्कालीनत्वं तत्पुरुषोपानुमितिनिरूपकायेनानिरूपितकारणतावच्छेदकं तादृशरूपनिवृत्ति
षयतात्व्यापकान्वयप्रित्तावच्छिन्नविषयतात्व्याकानुमितेफलोपहितकरणात्वं केवलानु
पपत्तुमानत्वं। अनपमानिरेकानुमाने गतिव्याप्रिवारणापतादृशविषयतात्व्यासामानाधिकरणा
मुपेक्ष्यते द्वापकत्वनिवेशः हेतुव्यापकनिर्गन्धत्वसमानाधिकरणाष्टवीतीत्यव्यापकाभावे
निषेधमिमत्येवेति निषेधमशेषस्य स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकीभूतदृशव्यापिस्वरूपावच्छिन्नवि

सम०

१५८

विषयता त्वमेवैव न पादशरूपशरेन व्यतिरेक्यामिग्रहं न्यावच्छिन्नमादाय तद्व्यावच्छिन्नप्रकृतहे
तुतावच्छेदीभूततादृश्यामित्वविच्छिन्नविषयतात्वविहादित्यर्थः। तदा नीततेतिकेवलान्वपि व्य
तादृशेभ्यः तैस्यैः। केवलपसधमेतात्तानमभ्यासिहं श्रुत्ययाप्रिविशिष्टप्रकृतहेतुमतात्तानमे
वकेवलान्वित्ववैजमित्याशयेनाह अपंभावदति। व्याप्तिविशिष्टप्रकृततायाश्चापि व्याप्तिद्वयकपदा
धीयनिरूप्यनिरूपकभूवायत्रविषयतात्वेन स्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वं संभवतीति कथं सेततमे
वंप्रकृतायाप्रिवारणार्थमेव स्वरूपसंबंधेन रूपावच्छेदकत्वसागोविप्रतः एवं च तदशावच्छेदकत्वा
संभवादित्यस्य तादृशावच्छेदकतापरोक्षधिकरणात्। संभवादित्यर्थः। एतच्च परोक्षनिवेशो संभवस्ते
कं। निरुक्त्यामित्वंप्रकृतसाधकानुमितौपपिक्यामित्वं धूमत्वेति पूर्ववद्रूपहेतुतावच्छेदकपदा
भामेकमेव धूमत्वस्योपदानसंभवादिति। प्रमेपंतु रत्वव्यापकादिग्राहव्याप्तिसंभवात् व्यतिरेक

ग-टी-
१५८

००६

यामिहेतुतावच्छेदकत्वानुसरांवर्यमित्यत आह अमेयेति प्रकृतसाध्योतिवद्भावात् न वद्विद्या
पकीभूतभावाप्रतियोगिमत्वादित्यादौ। वक्ष्यमाणोपापि प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविशेषराता
पादशब्दोपावच्छिन्नप्रतियोगित्वरूपप्रकृतहेतुतावच्छेदकान्वेद्यास्येतरबोधं विनानुमितिः तस्य मति
कारेण व्याप्तितानुपगमादेति ध्येयं तत्कालीनतादृशानुमितिजनकताया अन्वयव्यास्यविषयवपक्ष
धर्मताज्ञानसाधारणमभिमाननिवहेकमाह न द्विष्टिष्टवतेति। इत्यादिभिः। नमनिराकृत्यैव समा
धाननिर्वाहमहप्रकृतेति। विशेषरातापत्रेति तच्चान्वयव्याप्तेरवच्छेदकावच्छिन्नविशेषरातापत्रेति
श्रुतमालंभ्यं। मेयत्वादिविशिष्टेति। यद्यपि प्रकृतहेतुविशेषरातापत्रेति तच्चान्वयव्याप्तेरवच्छेदकावच्छिन्नविशेषरातापत्रेति
संबंधरूपननकतावच्छेदकतावत्तौ त्वुक्तौ मेयत्वावच्छिन्नप्रकारत्वादिना पादेन संभवस्तथाप्यनुमिते
पपिकत्वस्य निश्चयत्वादिगर्भतपातकत्वपक्षिकाराधोपमारंभः। ननु वद्विद्यापकीभूतभावाप्रतियोगि

राम०
१५८

गित्वावच्छिन्नविशेषरानायत्रवद्विद्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वावच्छिन्नप्रकारकनिश्चयपक्षस्यापिजन
कतानतिरेकनृत्तित्वात्स्वरूपसंबंधरूपतदवच्छेदकत्वाच्चनत्रनाव्याप्तिःपरिहर्तृशक्तेरन्यत आहवस्तुत
स्तुत्यास्पतराविषयेकहेतुजावच्छेदकीभूतव्यतिरेकव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मेनानिश्चयप्रकारात्त्वानि
मानंनिरस्यत्रेवपूर्वनिष्कृष्टमनुमितौपपिकव्याप्तित्वंशेषविवक्षितंस्त्वितिपदूयेतिपदूयंअन्यपक्ष्याप्ति
त्वेव्यतिरेकव्याप्तित्वंवापदूयविशिष्टवच्छिन्नत्वंविवक्षितंतेनमेयत्वादितान्वयादिव्याप्त्यवच्छिन्नप्रकृतहे
तुनिश्चयेनतिरेकवृत्तित्वंभंगेपिनस्यतिःतथावद्विद्यापकीभूताभावप्रतियोगित्मानितिपरामर्शका
नोनानुमित्युदप्रयोजकव्यतिरेकव्याप्तिमाहायनतत्राव्याप्तिःपदूयावच्छिन्नप्रकारकनिश्चयपक्षस्यहे
तुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकनिश्चयपक्षस्यसतजनकतातिरेकवृत्तित्वात्तदभावनिवेशःपदूयप्रकृत
हेतुजावच्छेदकावच्छिन्नविशेषरानायत्रपदूयवच्छिन्नप्रकारताशास्त्रित्वेनलैसरोनिवेशोमेरवादनुपाद

002

राम ०
१६

इतिनासंभवः। पद्यपि तादृशविषयतावृत्तिधर्मस्वरूपसंबंधरूपावच्छेदकत्वपर्याप्तिनिवेशः संभ-
वति नैस्य तथापि पर्याप्त्यर्थो लोचने महोगौरवौघः। उक्तं प्रांकावरणापकेत्रलयसधर्मताज्ञानस्य हे-
तुत्वे निरस्यति। मेपत्वादिकमित्यादिना आदिना वद्विषय्यं काभावप्रतियोगित्वादिपरिग्रहः तेनैता-
दशप्रतियोगित्वावच्छिन्नतादृशप्रतियोगिताश्रयवत्तज्ज्ञानस्यापि जनकत्वाभिमाननिरासः। एतेन
पदूपहेतुतावच्छेदकशब्दभ्यां हेतुतावच्छेदकव्यतिरेकव्याप्युपादानं संभवेति केवलपक्षधर्म-
ताज्ञानस्य जनकत्वाश्रयतयाः नतिरिक्तवृत्तित्वासंभवादिति सूचितं। ननु जलत्वत्वावच्छिन्नतादृ-
शप्रतियोगित्वविशिष्टजलत्वादेर्यत्र हेतुतातत्रानुपव्यास्यविषयताकहेतुतावच्छेदविशिष्टप्र-
कारकज्ञानस्यापि कारणात्वं मुपेयं न तथा शुद्धजलत्वेन वस्यभावात् ननु मानापत्तेस्तथाच तनुरोधे
नतिरिक्तवृत्तितत्त्वमेतन्मसि यत्रैस्तथाच तदनुरोधे एवं च केवलान्वेषिनितादशप्रतियो। गित्तोति-

मदि०
१६१

००५

प्रिष्टुजलत्वरूपहेतावाप्रितित्यनस्तत्रकेवलव्यतिरेकितामाहवद्वेति। तदवच्छिन्नं शिवादाशप्रति
योगिजलत्वरवच्छिन्नं शो। एवं च केवलान्वयिताप्रसंगरतिभावः। प्रतियोगित्वांतस्य हेतुवृत्ततामावि
ष्करोति अपित्विति। एता अन्वयव्याप्रेरवच्छेदिकावतिरेक्याप्रितित्यस्यान्वयव्याप्रिविशिष्टहेतु
तावच्छेदकीभूतव्यतिरेक्यास्पवच्छिन्नानंकरामिमाशयोविरुतः। मनुसैवेत्यस्याशमाह निरुज्जे
ति। जलत्वरूपेण त्वर्थः। तथा च तादशप्रतियोगित्वप्रकारकवानस्य हेतुभावप्रतियोगितावच्छे
दकान्वयंगमहेतुपाजनकत्वामावाघादशरूपेन तादशप्रतियोगित्वस्याप्यस्त्यनं संभवात्मावा
प्रितित्विभावः। ३ पुन्यतामिति। अनुमिति त्वित्यनुष्यते। तादशप्रतियोगित्वस्य पिदानं स्या
प्रित्वेन दर्शनाच्छेदकनया हेतुतावच्छेदकनिवशावश्यकः। अन्यथा धूमाभावव्यापकाभावप्र
तियोगित्वाभावविशिष्टवत्सादेरदोषत्वाय त्रैः। इदानीं तादशप्रतियोगितावच्छेदकत्वविशिष्टवद्वि

राम०
१६१

त्वाप्रसिद्धेस्तदभावविशिष्टवृत्त्यादेर्दोषत्वासंभवाद्वाप्रतिधर्मितावच्छेदकतयाहेतुतावच्छेदकनिवेशेन
कार्यरहितदोषनिष्पत्त्यादिस्वरूपसिद्धिसंग्रहयत्तुत्पत्तयाहेतुतावच्छेदकनिवेशसूचकं। एतेन च
तिरेकव्याप्तेरपि हेतुतावच्छेदकवृत्तित्ववस्थापनेन। उक्तानुमानस्य व्यास्यविषयकमित्युक्तान
स्मत्तद्रूपावच्छिन्नव्याप्तिरेकित्वमिति पाठः। नद्रूपावच्छिन्नान्वयवित्तिरेकित्वमिति पाठे अन्यव्यास
वगाहितेनानंदद्रव्यं हेतुनिर्देशेति। तादृशाभावप्रतियोगिजत्वत्वात्तद्व्यापकीभूताभावप्रतियोगि
माम्नादेमाहावन्यव्याप्तेरवच्छेदकव्याप्तिरेकव्याप्तिर्न प्रवृत्तसाध्यतुमित्योपपत्तिकोनेदृष्टिपुंष
धर्मताग्रहेपि विगंधनानुमित्यनुदयादितेववक्तुमुचितमुभयवैवानतिमिन्नतत्त्वगर्भातुमित्यो
पत्तिकत्वनिराकरात्तद्व्यापकवैयर्थ्याभाववान्वच्छिन्नव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वहेतुतावच्छेद
ककानुसरणस्यैवार्तासंभवकषेनासंभवादिति चेत्संग्रहप्रमादपेक्ष्यत्रेधितिकारणमिति संग्र

गटि०
१६२
००६

ल्ययः॥ अत्र प्रतिभगतिः जलं निर्गंधमिच्छादेहेतुतावच्छेदकस्य प्रकृतसाध्यनुमितौ दोषधिक्या
स्य नात्मन कृतया केवलं तद्विशिष्टतानस्य न्यथा सिद्धं तया च व्याप्यते विषयकतद्देतुमानमेव कर
णं वाच्यमिति तत्रानति तत्रानतिनेत्रं रिक्तं तत्त्वगर्भानुमितौ पपिकत्वे निराकरणाकृतं तत्तत्तथा
विधानुमितौ पपिकत्वं निवेशयितादश्यात्मानात्मकहेतुतावच्छेदकस्य लेयास्यते स्यादपि त
द्विशिष्टतानमेव जनकस्य तद्व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मतातानुत्पत्तिश्चाप्यत्रोच्यते व्याप्तिरित्याशंकाया
मन्वयव्याप्तेरवच्छेदकाव्यतिरेकव्याप्तिरित्यभिहितं तथा च हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविशेषरा
तावच्छिन्नविशेषप्रकारकनिश्चयत्वेन कारणतानुत्पत्तिरिति श्रवणव्याप्तेरवच्छेदिकाव्यतिरेकव्याप्तिर
नतिरिक्तं तत्त्वगर्भानुमितौ पपिकत्वं तया च केवलं हेतुतावच्छेदकविशिष्टतानस्य व्याप्तिविशि
ष्टहेतुतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यनिश्चयत्वेनास्तीति अकारणमात्रव्याप्तिरिति श्रवणव्याप्तिविशिष्ट

राम०
१६२

ज्ञानस्य व्याप्तिविशिष्टहेतुतावच्छेदकविधूयमानत्वावच्छिन्नप्रकारकनिश्चयत्वस्य जनकतानतिरिक्तवृत्ति
नयायस्य हेतुतादृशकालीनव्याप्येवपत्यरेमोयोदेय तयाः संभवस्य दर्पारत्वादिति चेन्न तादृशरूपस्य
तादृशरूपान्तराधारितत्वेन विशेषणोपपत्तिः प्रकृतसाध्यकप्रकृतहेतुकेतिटि धितिपादाभावेपिपदू
पावच्छिन्नप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकेत्यादिनिवेशादेवप्रकृतहेतुकत्वसंभवस्यभि
प्रेत्यादिहेतुजनकतामिति प्रकृतहेतुकत्वं च व्याप्तिविशेषणं । एषवीकृतसाध्यकत्वमनुमितिविशेषणं । ए
षिवीत्वेन । एषिवीत्वाप्यकीभूताभावप्रतियोगितावच्छिन्नाभावस्य हेतुवृत्तवच्छेदककोरावपिन
येवतादृशभावप्रवेशात्त्याश्रयस्यैः । तादृशप्रतियोगित्वेनपनिगज्ञानमितिप्राप्तार्थसमूहत्वं
वनात्मकलिंगकरणतामतेन अत्र केवलव्यतिरेकितादृशीत्यत्रानुमितिजनकतावच्छेदकत्वप्रकारता
निरूपितलिंगविषयतायां वासत्वादनित्यामिरतः सामग्रीत्यपदव्यापकाभावप्रतियोगिताप्रकारतानि

गरि०
१६३
१७०

रूपितावयव्यामिप्रकारतानिरूपितलिंगविषयतायाअनुमित्योपपिकत्वाद्यामिरसेगित्वप्रकारत
तपदं।साध्याभावातिरिक्तेनित्यनिरेकिवारणाप।लिंगतावच्छेदकेतिजलनिर्गंधमित्य।एवव्यामि
वारणाप।अतिरेकसहस्रचारमिति।स्वनिष्ठप्रकृतसाध्यविधेयताप्रयोजकसहचारविवयतास्वव्या
पक्यतिरेकसहचारविषयतात्वकानुमितिकरणात्वमित्यर्थः।अतिरेकव्यामिमितिप्रकृतसाध्यविष
यकानुमितित्ववैरितधर्मवच्छेन्नतत्कास्तीमततुसुषीयातुमेतिनिष्ठकार्यतानिरूपितकारणाता
यायादृशरूपावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशालिनिश्चयत्वमवच्छेदकंतादृशरूपनिष्ठ
विषयतात्वव्यापक्यतिरेकव्यामित्यावच्छिन्नविषयतात्वकानुमितिफलोपसिक्तकरणात्वमित्यर्थः।उभ
येतिस्वनिष्ठप्रकृतसाध्यविधेयताप्रयोजकान्वयव्यतिरेकसहचारविषयता।कानुमितिकरणान्तनया
विधान्वयव्यतिरेकव्यामिविषयकताकानुमितिकरणान्तचक्रमेणार्थः।द्रव्यत्वादेवेतिआकाशपदाद्

राप्र०
१६३

अत्रादिनाशद्वयोधवारणाय। प्रथमोऽति। धर्मत्वरूपहेतुमतिः। असांभावावप्रतियोगितावच्छेदे
। तथात्वस्य केवलान्वयित्वस्यः। संगुणानाशः। स्वभावसत्त्वेनेति संगुणाभावः। तथा च गुणांगभावा
भावरूपसंयोगादिसंबन्धसत्त्वेनेत्यर्थः। अभावासत्त्वप्रसंगः। संयोगादिसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता
कगुणांगभावासत्त्वप्रसंगः। केवलमिति केवलान्वयित्वाच्छेदकसंबन्धसामान्येयदभावप्रतियोगि
प्रतियोगिकत्वाभावमात्रनिवेशसंयोगाभावेः। केवलमन्वयित्वापत्तिः। संयोगप्रतियोगिकसमवाये संयोग
प्रतियोगिकत्वसत्त्वेन संयोगाभावे प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात्। किंचेदधिकरणान्वयित्वक
त्वनिवेशे च संयोगिकसमवाये गुणान्वयित्वकत्वादेवाभ्याभावसत्त्वाच्चदेयः। लाघवादाहपक्षिंचि
दिति। तेषाधिकरणेषु पादानंवाभावविशेषणत्वात्। त्र्यं केवलान्वयित्वमिति धर्मश्च न कदाचिदपि केचि
दाधिकस्यावृत्तिरितानवच्छेदकः। सर्वत्रैवाधिकरणो केवलान्वयिनो वृत्तेः। किंतु व्यतिरेकि धर्म एव तथा

गरि०
१६४
७७

तदवच्छिन्नाभावश्च प्रतियोगित्वधिकरणान्निरासमन्वयः संयोगाभावस्य च गुणवृत्तिना न वच्छे
दकीभूतसंयोगत्वावच्छिन्नमतिरूपत्वात्तसंयोगस्य च विवृतितावच्छेदकत्वात्तसामान्यादिवृत्तित्वस्य
समवायानवच्छिन्नतर्पेदेर्ध्वरत्नात्तसंयोगस्य तद्वत्त्वात्तस्य च तस्य स्वस्य संबंधावच्छि
न्नरतिता न वच्छेदकत्वात्तदोषरतितायां समवायेन ज्ञानाद्यभावमादाय ज्ञानादावव्याप्येवाराता
पक्षे तलान्वपिताघटकसंबंधावच्छिन्नरतितायां मायाश्रवणवाच्यत्वादिति चेन्न केवलान्वपिताघट
कसंबंधावच्छिन्नकपदेन पालिं चिन्निर्मुक्तपितृतितासामान्ये केवलान्वपिताघटकसंबंधावच्छिन्न
यद्वर्मावच्छिन्नलोभपाभावस्तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकनस्य वाच्यत्वात् अथ केवला
न्वपिताघटकसंबंधेयद्वर्माप्रतियोगितावच्छेदकत्वायेत्यपि दशकेवलान्वपितस्य किंलाघवमिति
चेत् न किंचित् नूनताभंगार्थेनेव प्राचीनवर्माभिन्त्यस्वर्मानुसरणान्न अत्र वपत्तिविदधिकरणा

राम०
१६४

• एतित्वसामान्येयतसंवंधावच्छिन्नत्वप्रावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वोभयाभावस्तद्वर्मेभिर्धर्मवाच्याके
चलान्वपित्वमित्यत्रलाघवंवाच्यत्वेतिशिष्यवाच्यत्वादिभेदासत्तेनतद्वर्मेवधर्मोभविष्यतावत्त
विवक्षितंयदिदेवत्वाद्यवंधेनतद्वर्मेत्यधर्मवत्तवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वंकिंचिदनुयोगिकत्वाभ
याभावस्तत्संवंधेनतद्वर्मेत्यधर्मोभधर्मवत्तत्वंकुशलोताद्यथाप्रतियोगितावच्छेदकसंवंधेनव
थाश्रुतप्रतियोग्यधिकरणावीयकत्वान्वपितोद्यत्संवंधावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मव
त्वरूपत्वसंवेदकेवलान्वपिताद्यत्संवंधेनप्रतियोगियधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्वर
पत्नसंवेदकेवलान्वपिताद्यत्संवंधेनप्रतियोगियधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्वर
गर्भप्रतियोगितेयधिकरणप्रवेशपद्विहितकारणानिष्कर्षावर्गीयत्वापरंतुप्रतियोगितायाकेवत्वा
न्वपिताद्यत्संवंधेकल्प्यफल्गुनास्यादतस्वयंप्रतियोगितावच्छेदकसंवंधेनपत्तिविदधिकरणात्
एतितानवच्छेदकधर्मवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वंदर्शितं। ननुकिंचित्त्रिरूपितचतित्वसामान्येप्रतियो

गरि०
१६५
७७

गितावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नत्वपट्टमोवच्छिन्नस्वोत्तोभयामावः तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसं
नेन सत्रापानुसममवायेन केवलान्वपिने। एवं च तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायां पट्टमोवच्छिन्नत्वपसं
बंधावच्छिन्नत्वोभयभावेन संवंधेन तद्वर्मावच्छिन्नत्वेन संवंधेन केवलान्वपिविमिति विवक्षितं
नेन स्ववृत्तिप्रमेयत्वादिसंवंधेन ज्ञानत्वादेः केवलान्वपित्वेन नपिनक्षतिरिति शिवं। येन संवंधे
नेति। समवायसंवंधेन धरत्वाभावाभावस्य घटत्ववत्ताज्ञानस्य कालिकसंवंधोवच्छिन्नप्रतियोगिता
कघटत्वाभाववत्ताज्ञानप्रतिबंधकतपानघटत्वस्याभावस्याप्यवृत्तिर्न नतिः केवलान्वपिनः कालि
कसंवंधावच्छिन्नाभावस्य केवलान्वपित्वा संग्रहः। आप्रेति। ननु समानप्रकारतामात्रेण प्रतिबंधकत्वं
रद्व्याध्याभाववदित्पाकारकज्ञानप्रतिरुद्धसोध्यवदिति मिश्रपत्वेन प्रतिबंधकतायामकारतासाम्यं
तद्वर्मावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितत्वे सति तद्वर्मावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितत्वं तद्वर्मावच्छिन्नाभावत्वात्
वच्छिन्नप्रकारतान्वेन वाच्यं। नचैवं घटाभावत्वाद्यवच्छिन्नप्रकारतायाः कालिकादेः संबंधावच्छिन्नवत्त्वं

रप०
१६५

भावादिप्रकारतायाश्च साप्यापत्तिरिति वाच्यं। तादात्म्यं निरूपितप्रकारतां तन्मनसैरेव धेनतद्वर्मावच्छि
न्नप्रकारताविशिष्टत्वेन विशेषणीयत्वात् तादात्म्यसंनिप्रतियोगिप्रकारताघटकसंबंधवृत्तिविशेषिता
घटकसंबंधावच्छिन्नद्वितीयसंबंधघटकप्रकारतानिवेष्टया स्वावच्छिन्नयसंबंधावच्छिन्नप्रकारतात्वात् स्वा
वच्छिन्नप्रकारतानिरूपितसंबंधवृत्तिविशेषिताघटकसंबंधावच्छिन्नप्रकारतात्वान्तरसंबंधनतद्वर्म
वत्त्वमिति निमित्तं विधिः। अयं योगतद्देशिकविशेषणानां तादिना वा संबन्धो निवेष्टः। अत्रात्र साध्या
भावश्चिन्तनीयसाध्याभावविशेष्यतायान्प्रतिवधनावच्छेदकत्वं। एवं चैतन्मतप्रकारतात्वादिरूपवि
शेषधर्मानुन्मुखनद्वर्मावच्छिन्नविषयतानिरूपितत्वे सति तद्वर्मावच्छिन्नविषयतानिरूपिताभावत्वा
नवच्छिन्नविषयतान्यविषयतासाप्यापत्तिरिति वाच्यं। अत्राप्येवं साध्यवत्त्वसाध्य। अत्र साध्यं न वा
दं साध्यं वन्न वेत्तिता न चतुष्टयसाधारणतयेव साध्यं रदं साध्यमिदं वत्साध्यं रदं न वा साध्यमिदं वन्न वे
त्तिता न चतुष्टयसाधारणमपीत्यत्र यमसंगदनिवेन्न। तद्वर्मावच्छिन्नविषयतानिरूपिततद्वर्मावच्छिन्न

गति०
१६६
१७४

विषयताशालिनिश्चयत्वेनप्रतिबंधकतातेत्रैकस्याविषयतायांतत्संबंधानवच्छिन्नप्रकारतानिरूप्यमत्वे। अ
मस्यातस्यातत्संबंधावच्छिन्नाधेयतासंबंधामवच्छिन्नप्रकारतामत्वेनिवेशं। तद्वर्मावच्छिन्नविषयतानिरूपि
तद्वैशिष्ट्यविशेषणतासंबंधावच्छिन्नाभावप्रकारतानिरूपितद्वर्मावच्छिन्नविषयताशालितानत्वेनपक्षः सा
ध्याभाववानसाधंयस्याभाववद्विनिर्गतयोःप्रतिबंधता। प्रथमविषयतायांतत्संबंधावच्छिन्नतद्वर्मावच्छिन्न
प्रतियोगितासंबंधानवच्छिन्नप्रकारतामत्वे। द्वितीयस्याचतुसंबंधावच्छिन्नाधेयतासंबंधावच्छिन्नतद्वर्माव
च्छिन्नप्रतियोगितासंबंधानवच्छिन्नप्रकारतामत्वेनिवेशपक्षमेवयस्यसाध्याभावः साधंयस्याभावरतिता
नयोः साधंयस्यनिष्ठाभावप्रतियोगितावेतिसंशयस्यचसंग्रहस्तः। जातिविशेषतादिनेतिअथस्वाव
च्छिन्नयापकतावच्छेदकवद्वैत्यावच्छिन्नसामानाधिकरण्यावच्छिन्नत्वंनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वंतुनि
ष्ठावच्छेदकतानिरूपकाधिकरणानिष्ठावच्छेदकमनिरूपकाधेयत्वनिष्ठावच्छेदकवच्छेदकतानिष्ठावच्छेद
कतानिरूपकाभावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगितानिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वच्छेदकत्वनिष्ठाव
च्छेदकतानिरूपकाभावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकवद्वैत्यनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकवद्वैत्यनमन

राम०
१६६

निष्ठावच्छेदकतानिरूपकाधिकरणनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकाधेवतानिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वं
तत्रधूमसमानाधिकरणवृत्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकवद्वित्वावच्छिन्नसमानाधिकरणधूम
वान्यवतइतिज्ञानवारणापाधेयत्वनिष्ठावच्छेदकतायांस्वनिरूपकावच्छेदकतानिरूपकत्वं
वंधेनाभावत्वनिष्ठावच्छेदकत्वान्यावच्छेदकताविशिष्टान्यत्वंनिवेशनीमांतील धूमसमानाधि
करणभावप्रतियोगितानवच्छेदकवद्वित्वावच्छिन्नसमानाधिकरणधूमवानित्यादित्वानवार
णायस्वनिष्ठावच्छेदकतामांनिरवच्छिन्नत्वेसतिस्वनिरूपकावच्छेदकतानिरूपकत्वंतत्संबन्धेन
दकताविशिष्टान्यत्वंनिवेशंतेनजातिविशेषवद्वापकेत्यादिज्ञानस्यापिवारणं। अथवा निवच्छि
न्नस्वनिष्ठावच्छेदकत्वान्यावच्छेदकतानिरूपकत्वंहेतुनिष्ठावच्छेदकतायांनिवेशंहेतुनिष्ठत्वाधि
करणनिष्ठत्वादेर्ननिवेशः। आधेयतात्वाद्यवच्छिन्नत्वस्यचनिवेशः सुधीभिरुद्दिष्टंनिवेत्तं। तथा।

ग० टी०

१६७

२४

सतिनीलधूमव्यापकवह्निमद्वितीनीलधूमवान्जातिविशेषवद्व्यापकवह्निमद्वितीजातिविशेषव
द्वानितियरामर्शानां पृथक् हेतुत्वापत्त्या गौरवात् । न च साध्याभाववद्वह्नित्वस्य व्याप्तित्वे व्यभिचा
रज्ञानप्रतिवधत्वा नुरोधेन पृथक् नीलधूमत्वादिपुस्तकारेण तत्तद्व्याप्तिप्रकारकपरामर्शानां हेतुत्वा
पासाम्यमिति वाच्यं । एतदेवायेत्यादिना शक्यस्वयमेव समाध्यास्यमानत्वात् । किंचिदमवच्छिन्न
त्वनिवेशे गौरवादाहवस्तुत इति । निर्धर्मितेति । अत्र व्यभिचारं शोधर्मितावच्छेदकानवगाहितद्विषि
ष्टवैशिष्ट्यनिश्चयेऽपि पक्षवह्निर्धूमः धूमश्चाव्यभिचारकानिति निश्चयस्योपयोगितया धूमत्वविशिष्टे
व्यभिचारग्रहदशायां च तदनुदयेनोक्तरीत्या तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहनिश्चयानुदयादिति भावः ।
वह्निव्यभिचाराभावविशिष्टसिद्धतिकलरूपविशेषदर्शनविरोधितया पूर्वसंशयस्योत्तरसंशयप्रत्या
नुकूल्यसूचनामोचितेत्युक्तं ॥ सर्वैरेवेति पक्षतम्योक्तरीतित्तुनसर्वमतसिद्धेति भावः । परंपरासंबंधाव

राम०

१६७

लंबनेनास्वस्सः। व्याप्यंतरनिश्चयानात्मकइति॥ अत्रपुनरप्याप्यंतरांशोपि संशयत्वाय त्नेरिति भावः
धूमत्वाद्यवच्छिन्नाभावव्याप्यत्वावच्छिन्नाभावभासको दोषो विभिन्नावेवेति बोध्यः। नीलपर्वतो वह्निमान्
पर्वतो वह्निभाववान्नेत्यादौ विशेष्यतयोरभेदासंभवेऽपि अत्र च्छेद्यावच्छेदकभाव उपपत्तेर्वाधको भा
वादिति मतां तदमुष्यापपत्ति संशये इति। एकवाक्यतेति तत्र योज्यविषयतायाः साक्षात्पर्यायप्रयो
जिकाया विषयता तत्र योजकत्वं तदेकवाक्यत्वं ननु घटतदभाववदुत्तलमित्यादिवाक्ये घटश्च तदभा
वश्च घटतदभावोऽतीतरेतरद्वंद्वे तदुत्तरमतुवर्थाधिकारो लुप्तमुवर्थाद्वित्वविशिष्टस्यैव तदुभयस्यान्व
य उपपत्तेः। एवं समोहारद्वंद्वेऽपि समाहारसंज्ञावशात्प्रयोगस्यैकवचनांतत्तेऽपि तत्र समुदायत्वस्य सुवर्था
तया भानस्य पाणिपोदवाद्येत्यादौ व्युत्पन्नत्वात्। समासस्यैव हि साहित्ये लक्षणाच्चाकरे निराक्रियते न
तु सुवर्थाद्वित्वादिभानं। एवं चैकद्वित्वे विषयतामादायैकवाक्यताया उपपत्तेस्वच्छेद्यावच्छेदकभा

ग० टी०
१६८
२७२

वानापत्रविशेषताद्वयनिरूपकतायास्तत्रीणामसंभवाच्चनिश्चयत्वानुपपत्तिरित्यत आह दिगिति। दि
गर्थस्तुपत्रैकएवशब्दः भावाभावोभयवाचकः अरिष्टादिः अरिष्टेतु शुभाशुभे इत्यमरात् तत्रारिष्टवद्गु
मित्यादौ कथमपि द्वित्वानासंभवाच्च निश्चयत्वानुपपत्तिरिति। न च सकदुच्चरितेति युक्त्यतिविरोधः
तस्यास्तात्पर्यविशेषविरहस्थलीपत्वात्। किंच विशेषतयोरेवच्छेदावच्छेदकभावे मानाभावः
यतः प्रकाशितयोः अवच्छेदावच्छेदकभावमते भूतलवृट्संदेहनीत्यादौ ज्ञानविशेषणात्तापत्रा
भूतलविशेषकत्वावच्छिन्नवृट्प्रकारिताया अवच्छिन्नतुल्यसंबन्धेन वृट्भावप्रकाशितविशिष्ट
ज्ञानैकदेशप्रकारितायामप्यन्वयः। समभिव्याहृतपदार्थतावच्छेदकावच्छिन्नभावप्रकाशितविशि
ष्टज्ञानस्य संदेहपदार्थत्वात् विशेषतयोरेवच्छेदावच्छेदकभावमते च दर्शितसंदेहपदार्थवृट्क
प्रकारतायां वृट्प्रकारतानिरूपितविशेषत्वावच्छिन्नविशेषतानिरूपितत्वान्त्वमोवाच्यः तत्रे

राम०
१६८

दशार्थऽनुशासनाभावः। नचभूतलपदोत्तरसप्तम्याविशेष्यत्वमर्थः। विभक्त्यर्थेविभक्त्यर्थान्वयस्य
व्युत्पन्नत्वात्तस्मिन्नेवस्वान्वयाभावाच्चेति। दर्शितमनद्वयंप्रकारांतरेणहृषयतांमतमाहभावद्वयेति॥
अभावप्रकारत्वानिरूपित्वादिनेति। आदिनाऽभावप्रकारकविषयत्वानवच्छिन्नत्वपरिश्रहः। अति
प्रसंगः वह्नियाप्यधूमवान्जलवान्वेतिज्ञानस्यकारणत्वापत्तिः। भावद्वयकोटिकत्वेऽरुचिः। धूमत्वा
वच्छिन्नाभावकोटिकसंशयात्मकव्याप्यवृत्तानिश्चयोपगमेऽस्वरसात्। धूमत्वावच्छिन्नाभावादिकोटि
कसंशयेषुव्याप्यत्वावच्छिन्नाभावादिकोटिकत्वमनंगीकुर्वतामनुरोधेनाहेदंत्येति। संशयत्वस्यजति
विशेषत्वमतमनुरंधानआहसंशयत्वेवेति। वाकारोनास्थायां। चाक्षुषत्वादिनासां कर्मवपराणामान
सत्वव्याप्येति। सहकारितायाइति। प्रथमपरामर्शेऽप्रामाण्यज्ञानसत्तेद्वितीयपरामर्शेत्तत्राशयवानुमि
तिरितिभावः। तत्तद्विषयतासंवेधेनस्वावच्छिन्नाभाववद्विशेष्यतानिरूपितत्वनिरूप्यप्रकारतानिरूपितत्वा

वच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविषयताविशेषसंबन्धेन धूमादिप्रकारतानुपादाने दोषमाह आलोकादी
 ति। इदं ज्ञानं धूमाभाववति धूमप्रकारकं धूमाभाववति आलोकमकारकं चेति ग्रहे इत्यर्थः। आलोका
 नावच्छिन्नप्रकारताकविशेष्यतासंबन्धेन प्रामाण्यग्रहविशिष्टत्वात् प्रथमप्रकारतानिरूपितत्वं
 तं धूमत्वावच्छिन्नभाववद्विशेष्यतानिरूपितत्वं निष्ठप्रकारतानिरूपितत्वाद्धितीयंतत्। ज्ञानभेदे
 पिविषयतैक्यपक्षे इदं ज्ञानभेदेन विषयताभेदमतेत्वाह वस्तुतस्त्विति। सनिरूपकेति आलोकाभा
 ववदितभ्रमत्वज्ञानविशिष्टात्पुरुषांतराया धूमाभाववदितभ्रमत्वज्ञानविशेष्यात्तत्पुरुषीयधूमप
 रामर्शांतरधर्मिकधूमाभाववदितभ्रमत्वज्ञानकालीनस्य धूमपरामर्शोदनुमितिः क्रमेण फलवैधेयं। ज्ञा
 नभेदे पिविषयताया एकत्वे तु प्रकृतविशेष्यतानिरूपितव्याप्यत्ववच्छिन्नप्रकारताकनिश्चयत्वेनानुमि
 तिहेतुत्वं। प्रकारताकत्वं च व्याप्यसधर्मितावच्छेदकोपः स्वावच्छेदको धर्मः तद्विशिष्टप्रकारतानि

रूपितविशेषतासामानाधिकरण्योभयसंवंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकज्ञानाभाववत्त्वस्वरूप
पकत्वोभयसंवंधेनावैशिष्ट्यप्रकारतायांस्वावच्छिन्नाभाववद्भूतिविशेषतानिरूपितत्वाव
च्छिन्नत्वस्वावच्छिन्नप्रकारतात्वावच्छिन्नत्वोभयसंवंधेनेतिदिक्। केचिदित्यस्वसः परंपरायाः सं
वंधत्वावलंबनात्। अप्रामाण्यग्रहसत्त्वैतिभ्रमत्वबुटकधूमत्वावच्छिन्नाभाववत्ताज्ञानस्य व्याप्य
त्वावच्छिन्नभावसंशयसामग्रीत्वात्तादृशधूमत्वावच्छिन्नाभावस्य व्याप्यतदभावसहचरितत्वात्।
पद्व्यप्रामाण्यग्रहेणधूमपरामर्शविरोधितायाअयसारणावोध्यः। संशयस्येतिव्याप्यत्वावच्छिन्नप्र
कारकविषयवार्थाव्याप्यत्वावच्छिन्नाभाववत्त्वमनिष्टत्वसंशयस्येत्यर्थः॥ तत्रविशेषणसंदेहविरहविशि
ष्टविशेष्यसंवंधज्ञातरूपप्रतिबंधकस्यविशेषणसंदेहेणपसारणादितिभावः। व्याप्यभावसंशय
स्यसाधारणधर्मदर्शनादिजन्यतयातदसत्त्वसंदेहासत्त्वसूचनायप्रापशङ्कति। यदिचोदासीनधूमत्वा

ग० टी०

७१

१७२

वच्छिन्नाभाववृत्तिभ्रमत्वज्ञानभावापेक्षायामप्यागृह्यते तदाप्याह यत्साध्यपक्षकेति साध्य
संबंधत्वमेवेति न च व्यापकताघटकसंबंधत्वमेव तथा वाच्यमिति वाच्यं पर्वतो वह्निमानिति साध्य
तावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यानुमित्यनुरोधेन न तस्य रित्यागात् तत्र केवलसंबंधस्यैव प्रतियोगि
तावच्छेदकत्वादस्यथा परामर्शस्य भ्रमत्वापत्तेः पक्षसंबंधावच्छिन्नवृत्तेरिति हेतुतावच्छेदकसं
बंधात्पक्षहेतुप्रतियोगिकसंबंधातिरिक्तसंबंधावच्छिन्नवृत्तिनिवेशपक्षे गतिस्थित्या व्यापकताप
रामशेति तथा चोक्तं पर्वतो वह्निव्याप्यधूमवान्पाषाणमयश्चपाषाणमयावृत्तिश्च वह्निरिति।
ज्ञानेन तुल्ययोगक्षेमपर्वतवृत्तिधूमव्यापको वह्निधूमवद्वृत्तिश्चेति ज्ञानमि। विशिष्टवह्नि
स्य गुरुतया तदवच्छिन्नभावात्सत्त्वादहमहानसीयत्वादीति। विवक्षरोऽतिमहानसीयत्ववह्नि।
तो भयत्वावच्छेदेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्त्युपगमयिता दृशसंबंधावच्छिन्नता दृशाव

राम०

७१

च्छेदकत्वाभावः प्रतियोगित्ववच्छेदेन वह्नित्वमात्रवृत्तिधर्मावच्छेदेन न तत्रोपेयते मानाभा-
वात् प्रतियोगित्ववच्छेदे केति न ज्ञेयत्वासाधनो धादाह च ह्नित्वादीति । वस्तुतस्तु गुरुधर्मस्य
प्रतियोगित्ववच्छेदकत्वमते सामानाधिकरण्यसंबन्धेन महानसामत्वविशिष्टवह्नित्वावच्छि-
त्राभावोपि सामासिकः । एवं च विशिष्टवह्नित्वत्वस्यावच्छेदकता पर्याप्तवच्छेदकतया केवल-
वह्नित्वावच्छिन्नपर्याप्तेः तदनवच्छेद्यत्वं दुर्बलं । पर्याप्तवच्छेदकता पर्याप्तधिकरणधर्मान-
वच्छिन्नत्वनिवेशे तु प्रयासायातः । एवं महानसीयवह्निभिन्नवह्निमान्धूमादिस्मादावतिवाप्ति-
वारणाद्यसाध्यतावच्छेदकता पर्याप्तधिकरणोत्पादविषयता पर्याप्तधिकरणत्वं वाच्यं ।
थावगौरवमित्यत आह वह्नित्वादीति विशिष्टवह्नित्वावच्छिन्नप्रतियोगितायामहानसीया-
त्वावच्छिन्नत्वमस्यैव साक्षात्पररासाधारणावच्छेदकतयानिरुक्तिवृत्तकत्वात्प्रतियोगि-

ग० टी०

१७१

१७५

तावच्छेदकतायानिरवच्छिन्नत्वनिवेशाद्वा। दुर्वीरत्वादिति विषेयतावच्छेदकतायद्वर्मावच्छिन्नेपर्या
प्तातद्वर्मावच्छिन्नानुयोगिताकत्वंतुतादृशावच्छेदकत्वाभावेनविशेषणं। पर्याप्तनवच्छेदकधर्मवि
च्छेदेनावच्छेदकत्वाभावानुपगमेनैवोध्यतौविशेषणनिवेशेमहागौरवात्। नचप्रतियोगिताविशेष
णोपादानेगौरवंतस्यासंराभावसंपादकत्वात्। अप्रामाणिकपर्याप्तवच्छिन्नप्रतियोगिताकमा
प्रामाणिकाप्यवृत्तिकमभावमुपेत्यविशेषणनिवेशमपेक्ष्यप्रतियोगिताविशेषणस्यत्वापत्त्वा
च्च। दुर्वीरेति। नचव्यभिचारधीप्रतिबंधकताश्रयज्ञानत्वेनकारणत्वं। आश्रयत्वंचसाश्रयत्वप्रकृतपक्ष
विशेष्यतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपितसामानाधिकरण्यविषयतानिरूपितसाध्यविषयतानिरू
पितसावच्छेदकीभूतसाध्यतावच्छेदकविषयताशालित्वोभयसंबंधेनेतिवाच्यं। परंपरायाश्रयसंबंधत्वा
त्। अखंडधर्मत्वाभावेनेति। ज्ञात्यसंदोषाध्यमतरत्वंविशेष्यत्वानवच्छिन्नप्रकारत्वव्यापकमिति नियमा

राम०

१७२

दितिभावः। अथैवमयं चट्टादिव्यवसायविषयेऽद्वैतत्वेऽदिनिष्ठरूपाद्यात्मके व्यभिचारः। पञ्चविशेष्यत्वानवच्छिन्नप्रकारतायां धर्मितावच्छेदकताभिन्नत्वं विशेषणं दत्तं च धर्मितावच्छेदकमेवेति न व्यभिचादिति तत्रावरादेरपि धर्मितावच्छेदकतया स्वरूपतो भानप्रसंगादिति चेन्न। धर्मितावच्छेदकपुरोवर्तित्वादीति स व्यभिचारदर्शनात् तत्राखंडधर्मात्मकं पुरोवर्तित्वं तत्तत्तद्वैयर्थ्यात् साक्षात्पर्यायात् स्वरूपतस्तद्भावे विरोधात्। वस्तुनस्तु अविहीरित्यादौ चाक्षुषज्ञानमिवाप्यं चट्टादौ ज्ञानमेव पुरोवर्तित्वं इपांस्तु विशेषः। एकत्र चाक्षुषत्वेनाप्यज्ञानत्वेन निनिस्वच्छिन्नधर्मितावच्छेदकतायां मानाभाव एव निःशेषैतस्य स्वरूपतः कुतो न भानां अत्र केचित् तानि स्वच्छिन्नप्रकारतासंबन्धेन ज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति निरवच्छिन्नविषयतासंबन्धेन ज्ञानत्वेन हेतुताद्वैतव्यभिचारतः किंतु धर्मितावच्छेदकतामनिस्वच्छिन्नप्रकारतासंबन्धेन ज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रति तादृशसंबन्धेन ज्ञानत्वेन हेतुतेत्यहुस्तदपुनर्न निस्वच्छिन्नविषयताविरहप्रयोजकस्य दुः।

ग०री०

१७३

२७६

वचतात्पक्षस्तसंबंधेनज्ञानंप्रतिसामानाधिकरण्यस्यनिष्ठसमवायसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकमेद
वत्वोभयसंबंधेनसत्वेनकारणत्वमितितत्र।प्रकारमात्वादिअसंबंधधर्मेषुसमवायवृत्तिसामानाधिकरण्य
भावेनव्यभिचाएतापथाकथंचित्सामानाधिकरण्यप्रवेशेकदाचिद्वृत्ताभावादेरपिस्वरूपतेभानप्रसंगात्।
वस्तुतस्तुअनवच्छिन्नप्रकारतासंभवेनज्ञानंप्रतिअसंबंधधर्मवत्त्वेप्रतिबंधकमितिसां।उक्तरूपेरोति।अन्य
थासिद्धतपेसाशयः।अविरुद्धमिति।अनन्यथासिद्धत्वोपगमादितिभावः।अयंज्ञानवानितिसिद्धिदशाया
ज्ञानवानित्यनुमित्यनुदयान्नतादृशानुमितिलोप्युक्तोऽसतीति।आदिनाबाधविशेषपरिग्रहः।ननुदर्शित
स्थलेफलवैषम्यमानुभविकंतदनुरोधेनचानवच्छेदकत्वज्ञानत्वलोभयावच्छिन्नावच्छेदकताकनिरव
च्छिन्नज्ञानत्वनिष्ठावच्छेदकताकपरमर्णीयप्रकारतायाएवतिरवच्छिन्नविधेयतावच्छेदकताप्रयोज
कत्वमुपेयमित्यतआहज्ञानत्ववदिति।अत्रानवच्छेदकत्वधर्मितावच्छेदकतायत्रज्ञानत्ववावच्छिन्ननि।

राम०

१७३

विशेषितज्ञानत्वयोः परामर्शीयोयादशधर्मितावच्छेदकप्रकारभावः तादृशतमनुस्यूचैवविधेयता
वच्छेदकत्वोपपत्ताज्ञानत्ववानज्ञानवानिमनुमितिः। निर्विशेषितज्ञानत्वप्रकारकसविशेषितज्ञान
त्वप्रकारकविषयतायाः सविशेषितज्ञानत्वावच्छिन्नविधेयताप्रयोजकत्वात्। ज्ञानत्वावच्छिन्नवानि
मनुमितिः निर्विशेषितज्ञानत्वप्रकारकभिन्नसविशेषितज्ञानत्वप्रकारकविषयतायानिर्विशेषितज्ञा
नत्वावच्छिन्नविधेयताप्रयोजकतयाज्ञानवानिमनुमितिः। नवैकवक्ष्यमितिरीत्याविषयतयोर्नाभेदेः
वच्छेदावच्छेदकभावोवैतिवाच्यं। तन्मेतेपिसाध्याधिकारणीयविषयतायाएकदुरपह्वंश्चमथाज्ञानं
तादृशज्ञानत्वावच्छिन्नसमानाधिकरावांश्चेसाकाताप्रसंगात्। एवंचधर्मितावच्छेदकप्रकारभावमु
त्सूच्यतधाविधज्ञानत्वत्वावच्छिन्नवच्छेदकताकप्रकारतनिरूपितविशेष्यताकतद्विन्नप्रकारतैवत
प्रयोजिकावस्तुनस्तुधर्मितावच्छेदकप्रकारभावानापत्रस्वरूपतोज्ञानत्वप्रकारितातथेतिनकाचिदनु

ज०री०

७४

११०

७

पपत्तिरिति सूक्ष्मविवेचनवतुराः स्वरूपतोपीति अवच्छेद्यत्वांशे स्वरूपतो ज्ञानत्वावगाहिपरामर्शोऽज्ञान
वानित्यनुमितिः तत्र ज्ञानस्यत्वावच्छिन्नावगाहिनः ज्ञानत्ववद्वाभित्तात्पर्यः इत्यपि वदन्तीत्यस्वराससूचनाप
। सच विशिष्टपरामर्शनिर्वाह्यप्रतियोगितावृत्तिदृशा भावकत्वेन साध्यतावच्छेदकनिवेशे बहुव्रीह
र्यविषयतायाजनकतावच्छेदकत्वस्वीकारापत्तिः अवच्छेद्यत्वांशे स्वरूपतो ज्ञानिभानं व्याप्तिवदेति तं
मिवारज्ञानविरोधितया कारणत्वं तदुत्पन्ननिर्माणेति अत्र न व्यसने व्याप्तिवादे दर्शितं वह्निमानित्यनुमि
तौ प्रतियोगित्वाभावज्ञानमात्रं नकारणाद्रव्यत्वेन प्रतियोगित्वाभावज्ञानादपि तदापत्तेरित्यतो वह्निवत्त्वेने
ति स्वरूपतोपीति स्वरूपतो ज्ञानत्वावच्छिन्नेऽप्रतियोगित्वज्ञानं ज्ञानत्वत्वावच्छिन्नवत्प्रतियोगित्वज्ञानं च
क्रमेण ज्ञानवान् ज्ञानत्ववत्तामित्यनुमितौ कारणं एव च तदन्तर्गत्तज्ज्ञानमिदं ज्ञानवान् आत्मत्वादिभ्यादा
वन्ति व्याप्तिवारां व्याप्तिवादे क्लीत्या बोध्यः सर्वसामंजस्यमिति न च प्रतियोगिताया अप्याप्यवृत्तिर्न

राम०

७४

चितमेवेति वाच्यं। विशिष्टाभावविशेषानुरोधेन तदव्याप्यवृत्तित्वस्यावश्यकत्वात्। न च व्यभिचारग्रहा
विरोधित्वं। भूतत्वं घटवदिति ज्ञानप्रतिबुद्धे भूतत्वावृत्तिरिति ज्ञानस्यैव व्यभिचारज्ञाने साध्यं हेतुसमानाधि-
करणाभावाप्रतियोगीति ज्ञानस्य प्रतिबंधकत्वावश्यकत्वात्। समानप्रकारनामते व्यभिचारज्ञानविरो-
धित्वं चास्तरसवीजं। अभावत्वावच्छेदेनेति केचित्तु ननु भावे वाच्यत्वाभाववानिति ज्ञानस्याभावत्वावच्छे-
देन वाच्यत्वाभावावगाहिनेऽभावत्वसामानाधिकरण्येन वाच्यत्वावगाहितया आहार्यत्वेनाप्रतिबंधक-
त्वं दुर्वारं। न च स्वरूपसंबंधावच्छिन्नवाच्यत्वज्ञावच्छिन्नप्रतियोगितायाः प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधतया
तेन संबंधेनाभावे वाच्यत्वस्यामानात्राहार्यत्वमिति वाच्यं। प्रतियोगितायाः स्वरूपसंबंधतया तादृशप्रति-
योगितासंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितायां स्वरूपसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितात्वाव्याघातादित्युक्तं। अनुयोगिता-
यामेव प्रतियोगिनो भानं न भावइति मतांतरमाह अनुयोगितात्वावच्छेदेनेति। प्रकारत्वेइति अन्यथानुपसंह-

ग० टी०

१७५

१३०

रिताभयेनेतिभावः विरोधग्रंथे इति पक्षपिसंमर्गसंसर्गतावच्छेदकाभावग्रहस्य विरोधित्वस्य वाच्यताप्र
तियोगितावाच्यत्वानवच्छिन्नेति ज्ञानस्येव विरोधित्वसंभवाद्धिषमितादिसाधारणोक्तप्रतियोगिकत्वं
व्यवस्थापनं व्यर्थं तथाप्यवच्छेदकताया एकतातीयत्वं विनाऽगतिः स्यात्तच्च प्रतियोगितायास्तथात्वं
विनानेति तदेवोक्तं अवच्छेदकतावाच्यत्वावृत्तिरिति ज्ञानं च न प्रमा अवच्छेदकतायामाधेयतासंबं
धेन वाच्यत्वज्ञाने च वाच्यत्ववृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावज्ञानं न विरोधिग्राह्याभावानवगाहित्वात् तद्वसा
नियामकाधेयतासंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताभावात् न जशिमणिप्रदर्शितसिद्धान्तानुरोधेना
हृतदीयत्वसहितानुयोजितेति केवलतदीयत्वादिनेति तदीयोस्ति तस्यास्तीत्याकारकज्ञानमिष्य
र्थः अनुमितनुपपत्तेरिति अथाभावांशे एकत्र द्वयमिति अभावत्वतदीयत्वोभयावगाहिसाध्याभाव
वदवृत्तिरित्याकारकस्य केवलान्वयित्वग्रहनिवर्तनीयज्ञानस्य हेतोः संभवात्तदोष इति चेन्न पतोनिर्ध

राम०

१७५

मितावच्छेदककत दृताज्ञानं प्रतितत्रावृत्तित्वज्ञानं प्रतिबंधकं अतएव सिद्धिग्रंथे साध्यनिष्ठावृत्तित्वस्य नि
र्धर्मितावच्छेदकव्याप्तिवृत्तकसाध्यसामानाधिकारण्यज्ञानविरोधित्वज्ञानविषयतया व्याप्यत्वासिद्धत्वं।
दीधितिक्रुद्धिरूपेत्यं। एवं च साध्ये प्रतियोगितासंबंधेनावृत्तित्वज्ञानकाले साधीयवदवृत्तित्वज्ञानम
पि दुर्घटमेवेति। विशिष्टव्यपकता विरहव्यावर्तकेति तथा च विशेष्यव्यापकता ग्राहकसामग्रीविशेषणो
पस्थितिकाले विशिष्टव्यापकतां निश्चयपतितत्र विशिष्टव्यापकत्वविरुद्धत्वस्य विशेष्यव्यापकतायां सा
त्त्वतद्रूपेव तद्ग्राहकसामग्रा अपि तादृशव्यापकत्वग्रहविरोधित्वादिति भावः। विशेष्ययोः सहचार
ज्ञानतत्र तदवृत्तित्वज्ञानसहिततत्समानाधिकारणाभावप्रतियोगित्वज्ञानरूपप्रतिबंधकत्वाभावश्च।
दितसामग्री बोधा। प्रकारान्तरमाह यद्वेति। दीधितिं खंडयति। इदमत्रेति। ईश्वरीयेत्युपादानं प्रतियोगिवैय
धिकारणावृत्तित्वव्यापकतावच्छेदकतानिर्वाहार्थं तेन तद्वृत्तित्वव्यापकतावच्छेदकतायाः सर्वविषयकत्वम

ग० टी०

१७६

२५२

प्रमाणां सत्त्वेऽपि न क्षतिः व्यतिरेकि हेतौ तद्वापकताद्वयं यथापथं उभयत्र सुतरामस्ते वा प्रमाविशेषे प्रतियोगि
वैयधिकरण्यवृद्धितमधिकमप्याहव्यतीति। हेतुमघावद्विषयकेति तद्व्यक्तिनेन प्रमायाः साधयतावच्छेदकत्वं
लाभायान्यतमेति। तद्व्यक्तिरेव लिङ्गं। असर्वविषयकान्यप्रमायाश्चेति याद्व्यतिरेकं। प्राग्व्यधिकरणाधर्मवच्छि
न्नाभावप्रामाणिकताया उक्तत्वं तन्मते केवलान्वप्यनुमानस्य साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य व्याप्तिरपि निष्प्र
सूहतामाहव्यधिकरणोति। दुर्वास्त्वादिति। अत्र तादृशभावसिद्धौ यथाश्रुतमिच्छन् क्षणदूषणासंगतिरिति
न शङ्क्यतादृशभावानुपगमेऽपि तादृशमेवमादयतस्य व्यधिकरणाधर्मवच्छिन्नाभावाभिन्नत्वेन साध्याभाव
साजात्यसंभवात्मेयत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्याक्षततया तद्वृत्तादवस्थात्तत्त्वात्त्वमतानुसारेणो
दं दूषणमिति। लक्षणासमन्वयादिति। एवं सत्तावान्समवेतादिसादौ समवायेन हेतावपि तद्वृत्तासमन्वयोवो
ध्यः। अद्वैतस्य रुचिर्विजयप्रथमे वाच्यं प्रमेयादिसादौ हेतुव्यक्तिभेदेन व्याप्तिभेदः। द्वितीये विशेषधर्मवच्छि

राम०
१७६

त्राघेयताकूटस्यैव सामान्यधर्मावच्छिन्नत्वेऽव्याप्तिः तृतीये च मेमादेर्हेतुजावच्छेदकत्वेऽव्याप्तिरिति केचित्
त्रिव्रत्मनियामकपरंपराया अनुसारात् स्वस्वः । अनुभवसायवलादपीति । अनुभवसायस्यानादरे व्याप्य
वतानिर्गमाधीनप्रसक्तात्मकसाध्यनिर्गमादेव प्रवृत्त्यादिकलनिर्वहसंभवाद् अनुमितेऽप्युच्छेदापत्तेः । अपि
नादर्शितप्रतिबंधादिसमुच्चयः । अनुभवानुरोधे वा यथाभिन्ने विषयेऽनुमिसामग्री । गुरुशरीरायुषा समानविष
ये शाब्दबोधसामग्री प्रत्यक्षसामग्री च । स्वं वलवत्सामग्री । उज्ज्वलकंदुर्वलसामग्री फलेच्छा । विदुर्वलसामग्री । तयो
रेवेति समनियतभावे को नेने जकाभाव एक एवेत्याशयः । अत्रेच्छा विरहविशिष्टेच्छाया उज्ज्वलकत्वे समनियत
भावे कोपि इच्छा विरहविशिष्टेच्छात्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वेनेच्छाविशिष्टेच्छा विरहत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता
कत्वेन च तत्संस्कारांतरैश्च विनिगमना विरहे दुर्वार इति कारणात्तानांततोपि बाहुल्यमिति कल्पांतरमाह वस्तुत
इति । इच्छा । दुर्वलसामग्री फलेच्छा । एकत्र निवेशे इति । दुर्वलसामग्र्या मिच्छा मात्रनिवेशे उभयदिपाच्छास

ग० टी०

१११

७९९

सत्त्वेवलवत्सामग्रीफलप्रतिबंधायतिगतद्विरहमात्रनिवेशेभयदिशीच्छापाश्रसत्त्वेनदापत्तिरतइतिशे
 षःदिगर्थस्तुवद्भावव्यापकीभूताभावप्रतियोगिधूमवान्पर्वतोवृत्त्वानितिप्रत्यक्षेच्छाविशिष्टतत्साम
 ग्राःपर्वतोवृत्तिमानित्यनुमितौप्रतिबंधकत्वेनकल्प्यतेतदानींयतिरेकव्याप्तिविशिष्टपरामर्शरूपार्था
 पत्तिसामग्रीसत्त्वेनतदभाववृत्तितानुमितिसामग्राश्रसत्त्वादेवानुमितिवारणसंभवात्तदवार्थापत्तिवत्सा
 नुमितित्वव्याप्यत्वमतेपिवद्भाववदद्विधूमवान्पर्वतोवृत्त्वानितिप्रत्यक्षसामग्राइच्छाविशिष्टायाः
 पर्वतोवृत्तिमानित्यर्थापत्तौप्रतिबंधकत्वेनकल्पनीयंतदानीमन्वयव्याप्तिविशिष्टपरामर्शरूपानुमि
 तिसामग्रीसत्त्वेनतदभाववृत्तितार्थापत्तिसामग्राश्रमत्त्वादेवार्थापत्तिवारणसंभवादितिवाच्यंतर्हिभ
 वन्मतेअर्थापत्तिप्रतिबन्धितरेकव्याप्तिविशिष्टधर्मितावच्छेदककभिन्नविषयकप्रत्यक्षेच्छावृत्तिनेता
 दशप्रत्यक्षसामग्राःगुरुशरीरायाःप्रतिबंधत्वापत्तागौरवादिति।इत्याशयेनेति।यद्यपितल्लिङ्गक

राम०

१११

तत्पक्षकतत्साधकानुमितित्वावच्छिन्नं पतितया विधानुमितीच्छा विरहविशिष्टसिद्धाभावस्य जनक
त्वे विशिष्टजन्यतावच्छेदकप्रयोजकतयैव तद्वृत्तकानुमितित्वप्रयोजकत्वं अननुगतपक्षताजन्यत्व
स्य दुर्वारं तथापि यद्यर्थपत्तिरूपानुमितिप्रतिसिद्धेः प्रतिबंधकत्वमुपेयते अर्थपत्तित्वप्रकारकेच्छाधी
नानुमितौ व्यभिचारवारणायानुमित्साविरहविशिष्टसिद्धाभावजन्यतावच्छेदककोटौ अर्थपत्त्यस्य त्वेति
वेरपतेः अर्थपत्तित्वप्रकारकेच्छासाधारणरूपेणानुमित्साया उत्तैजकत्वेतादृशेच्छाकाले व्यतिरेकि
परप्रशंसित्वे सिद्धिसत्त्वेऽनुमित्यापत्तेः। व्यतिरेकिपरामर्शविशिष्टार्थपत्तित्वप्रकारकेच्छात्वेपि पराम
र्शविशिष्टानुमितित्वप्रकारकेच्छयोक्तव्यमस्मात्पुनैजकत्वे महागौरवापत्तेः। लाघवेनार्थपत्तिप्रतिअर्थ
पत्तित्वप्रकारकेच्छाविरहविशिष्टसिद्धाभावस्य हेतुत्वमुच्यते तदेदं दूषणं। वस्तुजस्तुतस्मिन् कतमपक्ष
कतत्साधकार्थपत्तित्वं पक्षताकार्यतावच्छेदकमेव नोपेयते इति पक्षताकार्यत्वमर्थपत्तित्वेऽप्रयो

ग० टी०

७८

२१४

११

अकल्पमेवामवतांत्वचपिलिङ्गकानुमितिप्रतीव्यतिरेकिलिङ्गकानुमितिप्रत्ययितयाविधपक्षता
याः कारणातया।नुमितित्वेऽर्थापत्तित्वेचप्रयोजकत्वापत्तिरितिगौरवमिति।आहुरित्यस्वसोद्भावनं
तत्रव्याप्तिज्ञानस्यभ्रमत्वमेवोपेयंनतुवृत्तितांतरकल्पनं।स्वाधिकरणावृत्तिसाध्याभावाधिकरणात्।
कत्वेतावाच्यंतत्रचनोक्तदोषलेक्षणीतीतिप्रामुक्तमिति॥ ॥३॥ ॥इतिकेवलात्वपिग्रंथः॥ ॥
॥३॥ ॥३॥ स्वयंपरामर्शग्रंथेसाध्यवदमावृत्तित्वादेस्त्वयव्याप्तिरित्येववृत्तंनैतावतातस्येदंशमू
लाभिप्रायकतासंभवःतस्यव्याप्तितायाएवतन्मते।सत्त्वादतआहवस्तुनस्त्विति।विरोधेनेति।साध्यंसा
ध्यवदस्यवृत्तीतिज्ञानमाहाय्येनसंभवतिसाध्यवदेदसामानाधिकरण्यप्रकारकानाहाय्यज्ञानंप्रति
साध्यवृत्तिविषयतावत्वेनविरोधित्वात्आहाय्यत्वविरोधीतिभावः।उपस्थितभानानियमेनेतिउप
स्थितासंसाऽग्रहदेःसंभवादितिभावःइतिसूचनायेतिएतदूषणसूचनायेत्यर्थः।इतिदोषमुद्धर्तुमि

राम०

७८

तिपावत्पर्यवसितार्थ इति यद्यपि साध्यावत्त्वे दकावच्छिन्नानधिकरात्त्वव्यापकतावच्छे-
दकत्वावच्छिन्नानधिकरात्तात्त्विकधर्मवत्त्वमेव भेदस्य व्याप्यवृत्तित्वमते सुखं तथापि साध्याभावव्या-
पकताया हेत्वभावे शलाभा र्धतथाभिधानं अन्यथा तद्विषयकज्ञानस्याकारणत्वापत्तेरिति। यद्य-
पि घटपटोभयं द्वयं परस्परान्तरत्वात् तद्वटोपरपटोभयत्वादिसादावव्याप्यतिव्याप्तीभयत्वाभावतद्द्वेदयोः
सर्वमतेऽव्याप्यवृत्तित्वात् तथापि युद्धस्वरूपसंबन्धेन साध्यानधिकरात्त्वस्य तत्स्यलीप्याप्तौ निवेशनी-
यत्वात् तदोषः। साध्याद्यसामानाधिकरण्यात् रूपेति। इदं तु बोध्यं अत्रांतस्य यथासंयोगादिसाध्यकद्रव्यत्वे हेतु-
कानुमित्तिनिर्वाहोपसाध्यवैयधिकरणरूपविशेषणावच्छिन्नसाध्याभावव्यापकतानुमित्यौपपिकी-
तथातद्विशेषणात्तवच्छिन्नतद्वापकतापित्तादृशी अन्यथा गुणात्ताद्यभावे संयोगादिव्यापकताज्ञानादु-
णादौ गुणात्तादिना संयोगाद्यभावा सिद्धिप्रसंगात्। हेतुवैयधिकरण्याविशेषितहेत्वभावनिष्ठसाध्याभावे

ग० टी०
९७८
७९४

व्यापकतातुनतादृशीश्रुत्यांतस्पर्शयोगादिरूपव्यतिरेकिहेतुनाश्रुत्यात्तद्विधीत्वाद्यनुमित्यापत्तेदर्शित
त्वादिति। तत्र विभागोत्पत्तिक्षरो॥ भासमान इति साधनाभावः साध्याभावव्यापक इति विशेषितज्ञानस्यापि
कारणत्वात् साधनाभावाभाववान्ततत्प्रतियोगियोगिसाधनवानित्येकेतरपक्षधर्मज्ञानस्य सहका
रित्वार्थमाह तत्प्रतियोगितयावेति। ननु साध्याभावभावस्य साधनदिति मूलद्व्यतिरेकिपरमर्शजन्यानु
मितेऽप्येतौ बहूभावाभाववानित्याकारकत्वं प्रतीयते युक्तं चेत्तत्तथा विधत्तेऽपि पूर्वतो वद्विमात्रवेति प्र
शयनिवृत्ति संभवात्। तादृशानुमितेः पूर्वतो वद्विमानित्याकारकत्वेऽन्यपि परमर्शव्यभिचारवारणार्थं
कारणाव्यवहिते तत्त्वस्य निवेश्यतया गौरवाच्च। मनुतत्र वद्वनुमितिस्वीकारे सिद्धिप्रतिबंधकतायां परम
र्शविशिष्टेच्छानामुत्तेजकतामतेऽन्यपि परमर्शविशिष्टेच्छाव्यतिरेकिपरमर्शविशिष्टेच्छयोर्द्वयोर्द्वयैव
कत्वे मिथो विशेष्यविशेष्यभावे विनिगमनाविरहे गौरवमिति तत्त्ववद्भावभावानुमितिस्वीका

राम०
१७८

सिद्धिप्रतिबंधकतायां परामर्शविशिष्टेच्छानामुत्तेजकतामतेऽन्यपरामर्शविशिष्टेच्छाव्यतिरेकिपराम
र्शविशिष्टेच्छयोर्द्वयोस्तुतेजकत्वेमिथोविशेष्यविशेषणभावेविनिगमनाविहेरागौरवमिति तत्रावह्यभाव
भावानुमितिस्वीकारेयितत्रसिद्धिप्रतिबंधकतायांवह्यभावाभावसाध्यकान्वयप्रव्याप्तिव्यतिरेकव्याप्तिविष
यकपरामर्शद्वयान्तरविशिष्टेच्छयोस्तुतेजकतया साम्यात् न च तत्र वह्यभावाभावानुमितिस्वीकारे
भावोनवह्यइति बाधबुद्धेः प्रतिबंधकत्वकल्पनमधिकमिति वाच्यं। प्रतियोगिताविशेषसंबंधावच्छिन्न
वह्यभावविशिष्टाभाववैशिष्ट्यावगाहिप्रत्यक्षादौ व्यतिरेकव्याप्तिविषयकपरामर्शवृत्तितानुमितिसाम्या
ः प्रतिबंधकत्वाकल्पनेन लाभवात्। तादृशसामग्रीदशायामभावोनवह्यइत्यादि बाधभावस्यावश्य
कतया तादृशयां विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिर्णयरूपकारणविहेतोवतादृशप्रत्यक्षवृत्तिसि
द्धिरित्यतस्तत्र वह्यमानित्याकारतां दर्शयति। साध्याभावविरोधितेति। एतच्चैयक्षैकदेशे इतरसिद्धौ नम्रका

ग० टी०

१८

७१६

एकैवानुमिति रिति मूले क्तमतेनावह्यभावादिनिषेधतपेति वक्ष्यमाणमतेतु कालिकादिसंवावच्छि
 त्तवह्यभावाभावसिद्धिशंकावारणायैदे। तत्रनेवतिरे किंशिवह्यमानित्यनुमितेरेवासत्त्वादितितोष्यं
 न्यपेनगम्यगमकभावइतियोजना। अन्वयेतहेतुमनिसाध्यात्वयेनेत्यर्थः। साध्याभावत्वसाधनाभाव
 ताभ्यामित्यनुपदंस्फुटमेतत्। समाधानासंगतिरेति। तथासाध्यप्रसिद्धेस्तादृशानुमितावनपेक्षणा
 त्। दर्शितपूर्वपक्षाशये उपपन्नं कं द्वितीयसामग्रीतः फलोपनिमित्तमभिप्रेत्याह साध्यसंदेहइति। एवंवप।
 द्वैकदेशेसाध्यप्रसिद्धिमात्रं व्यसमाधानं प्रथमसामग्रीतः अनुमित्युत्पत्तिप्रायकमितिभावः। त
 द्विर्नितावच्छेदकतापन्नेधर्मावह्यत्वत्वादिः। इधनत्ववतोऽभावः तद्विशेषणकेति धूमाभावत्वविशिष्ट
 प्रतियोगिकवैशिष्ट्यानवगाहिनीत्यर्थः। तादृशप्रत्यक्षएवज्ञानलक्षणा रूपसन्निकर्षविधयान्
 ज्ञानस्यावश्यकत्वादितिभावः। उपलक्षणीभूतेतिनवव्यापकतावच्छेदकत्वग्रहमनयेक्ष्यापि

राम०

१८०

तदवधिन्नाभावज्ञानादनुमित्यपत्तिरिति वाच्यं. अभावांशे प्रतियोगिप्रकारतायां अवच्छेदकताति
विशेषये प्रतियोगितावच्छेदकघटकतयाऽभासमानस्य विशेषरात्ताया ज्ञनकतावच्छेदकतयानिवे
शान्. अर्थे वं व्यापकताज्ञानकारातामतनिराकरणावसरे पक्षधर्मत्वोपलक्षितधूमसमानाधि
करणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वज्ञानासंभवप्रदर्शनं असंगतं. तादृशावच्छेदकत्वत्वावधिन्नप्र
तियोगिताप्रकारकाभावविशेषकतत्संभवात् प्रतियोगिताप्रकारकस्योपलक्षणाविषयकत्वात्
रक्तदंडवान्नस्तात्यादेर्दंडसामान्यसंशयविरोधित्वस्यापि नापत्तिः. प्रतियोगितासंसर्गकज्ञानस्यैव प्रति
बंधकत्वात्. मैवं. तथासति प्रतियोगिताप्रकारकस्य धूमसमानाधिकरणाघटाभावप्रतियोगितानवच्छे
दकत्वज्ञानस्यापि कारणात्वात्तात्परत्वादि धूमिगताज्ञानस्य प्रमात्वञ्च न च धूमादिसमानाधिकरणाभा
वप्रतियोगितावच्छेदकतात्वघटकतत्तत्पदार्थातिरेकानवधिन्नत्वरूपतादृशावच्छेदकतात्वपर्यासावच्छे

ग० टी०

१८१

८१२

दकतावगाहिज्ञानत्वेनहेतुत्वेमहागोरवात् नचव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानहेतुतापत्तेतादृशघा
राभावप्रतियोगितानवच्छेदकताज्ञानवारणायतन्निवेशभावपक्षइतिवाच्यं तेननेप्रतियोगितासंसर्ग
कज्ञानस्यैवहेतुत्वान्नत्रचप्रतियोगिप्रकारतावच्छेदकपर्याप्तावच्छेदकताकप्रतियोगितायाएवसंसर्ग
तयाघराघनेवगाहिहेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकवक्तृत्वमितिज्ञानेहेतुयद्व्यभा
वप्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिप्रतियोगितावच्छेदकतायाएवसंसर्गात्तदनिवेशोपेतादृशज्ञानवार
णात्तत्रभावविषयतायाहेतुसमानाधिकरणाभावत्वात्तयातिरिक्तानवच्छिन्नत्वनिवेशोपक्षेपिप्रतियो
गित्वादिविषयतायांतत्त्वमदार्थानिरिक्तानवच्छिन्नत्वानिवशेनलाघवाच्च अगत्यानुवापकाभाववत्ता
ज्ञानकारणातावच्छेदकेप्रतियोगितांशव्यापकतावच्छेदकत्वोपलक्षितपर्याप्तावच्छेदकताकत्वावगा
हित्वनिवेशः व्यापकतावच्छेदकत्वेतरानवच्छिन्नत्वेचपर्याप्त्यर्थइति। दाधिति विरोधमाह एवं सतीति वि

राम०

१८१

ग० टी०

१८२

७१५

शिष्टपरामर्शरूपत्वसंभवादितितत्राप्नुक्तासीत्याव्याप्तेर्विशिष्टद्वयरूपतपानुमितिहेतुत्वानुपपत्तेरितिभावः। समानविशेष्यकत्वस्यान्तर्गतेपर्वत्वेनैकपर्वतेपरामर्शसर्वतत्वेनपर्वतांतरे। नुमितिदर्शनादितिभावः। साध्यप्रसिद्धातितत्त्वसंशयात्मकप्रसिद्धौतथानुमितावयविनिश्चयात्मकप्रसिद्धेर्विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिर्णायतयाविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वदुर्वारमितिवाच्यं। साध्यावृत्तित्वात्प्रवगाहिपरामर्शस्यविशिष्टवैशिष्ट्यविषयकानुमितिविरोधित्वात्॥ ७॥ इतिव्यतिरेकियंथः॥ संवत् १८५६ फाः सुदी ५

राम०

१८२